

A GAZDAGSÁG LELŐHELYE

Bor Ferenc

Ságvár, 2012. 09. 24. – 2013. 01. 21.

Szövegtervezet

1. A jólét alapjai

Elöljáróban szeretném a hallgatóság előtt leszögezni – és a hallgatóság nemcsak a helyi gyülekezet –, hogy *nem* arról szól a tanítás, hogy a szolgálók hogyan préseljének ki a szentekből minél több pénzt. Hasonlatosan, mint amikor kifogyott a mustáros tubus, és fogod a kést, és a késnek a nyelével még kipréseled a mustárt, hogy az a csöpp is kijöjjön belőle.

Nem erről van szó, hanem a *nagy fogásra* való tanítás ez. Hogyan lehet azokat az *áldásokat elnyerni*, amelyeket Krisztus a kereszten megszerzett. Mert tudom, hogy vannak olyanok, előfordulnak olyan drága szentek, akik a *'kiadási'* oldalt látják csak, és nem a *'befektetési'* oldalt.

Az 1Korinthus 2,14 azt mondja, hogy az *érzékszervek* uralta ember *nem képes megérteni* Isten Szellemének dolgait. Mert bolondság néki, meg sem értheti, mivelhogy a Bibliában levő dolgokat csak *szellemileg* lehet megérteni.

Tehát *érzékszervekkel nem* lehet megérteni. Akit az *érzékszervek* uralnak, azok azt mondják, hogy a pásztor kitalálta, meg a pásztor szedte össze az Igéket. De aki a Szellemben jár, az tudja, hogy a pásztor az *Úrtól hall*, és azokat szólja, amiket a Szent Szellem ad.

Kezdjük a mai tanítást a 2Timótheus 3,16-al. A Bibliát a *legsikeresebb egyéniség* írta. Ez pedig maga a JÓISTEN, és a Szent Szellem által *sugallta* a szent embereknek, akik leírták. Tehát akik *leírták*, azok valóban emberek, de *Istentől hallottak*.

2Timótheus 3,16

A teljes Írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre. Hallelúja!

Mire jó Isten Igéje? Vegyünk csak *két* dolgot. Először is *hasznos!* A görögben itt a másik szó az *előnyös*. Tehát előnye van az Írásnak, ha azt mi *magunkévá* tesszük, *gyakoroljuk* és *alkalmazzuk*. *Tanításra* alkalmas az Ige még és *megjobbításra*. Tanításról különösebben nem akarok most beszélni, mert minden héten halljátok, hogy pásztor hogy tanít.

A jobbítás, a *megjobbítás!* Nagyon sok jelentése van még, és érdemes erre odafigyelni, mert így nagyobb lesz a *megértésünk*, a világosságunk. A *megjobbítás* jelent: fejlődést, *felvirágzást*, felemelkedést. És most, ahogy elkezdünk tanítani az anyagiakról, akkor vonatkoztassuk az anyagiakra: felemelkedés az anyagiakban, felvirágzás, fejlődés az anyagiakban. De jelenti a *helyreállítást*, a megjobbítást és a kiigazítást is.

Ha valahol repedt a pénztárca, és kicsorog belőle a pénz, vagy a tolvaj lopkodja, akkor ezt a repedést ki kell igazítani, be kell foltozni. Éppen hallottam valakit, hogy úgy imádkozott, hogy a *dugók*, ami az anyagi életében vannak, azok eltávozzanak. És amíg otthonról távol volt, addigra a férje eladta a fölösleges eszközét, amit már régóta el akart adni. Mert a dugó eltávozott. Az akadály *eltávozott*.

Isten az *Igét* állítja elénk, s az legyen számunkra *útjelző*, útmutató oszlop. Nekünk az Igére kell *alapozni* a hitünket. Mert így mondhatjuk el, hogy ez egy *hitből* való élet. Nagyon fontos, hogy az *Igére alapozzuk* az életünket, mert a *csőd* árnyékában is *működik* az Ige.

Tehát az Ige minden körülmény között működik, mert a *világ nincs hatással* az Igére. Viszont az *Ige hatással van* a világra. Hallelúja! Amikor mi szóljuk az Igét, akkor az *hatással van* a világra. De a világnak a rossz dolgai *nem befolyásolják* az Igét. Nincsenek hatással az Igére.

Nagyon fontos, az alapelveknél leszögezni, hogy *pénzt* nem emberektől kérünk, és *szolgálati lehetőséget* (az elhívottak tekintetében érvényes ez) megint csak *nem emberektől*

kérünk, hanem az Úr nyit ajtókat. Az Úr nyit ajtókat a *szolgálatokra*, az Úr nyit ajtókat az *anyagi csatornákra*.

Tehát a *kölcsönkérés* nem egy szerencsés dolog. A kölcsönkérés helyett *Isten elé kell tárn*i az ügyünket, a kívánságainkat, a szükségünket. Bár azt mondja az Igében, hogy Ő ezeket tudja, de nekünk kérni kell, azaz a *kérésünkkel felhatalmazni* Őt, hogy a helyzetünkben belépjen, és tudjon cselekedni.

Az Úr meg fog *tanítani* arra, hogy hogyan *teremjünk* mi bőséges *gyümölcsöket* az anyagiak terén is. Ezekből a normákból, alapelvekből származnak az *áldások*. És mivel az Ige szabaddá tesz, az Igének az ismerete, az *igazság ismerete szabaddá tesz*, ezért a bibliai alapelvek megismerése is egy szabadságot, *áttörést* hoz az életünkben.

A *kölcsön* az egyfajta *nyomást* helyez az emberre, mert mindaddig, amíg tartozunk valakinek, addig érezzük azt a nyomást, hogy ezt rendeznem kell. De hogyha nem is látja az ember a kilátását annak, hogy ezt miből rendezze, akkor ez egy súlyként nehezedik rá.

Zsidó 4,11

Igyekezünk tehát bemenni abba a nyugalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék. Ámen!

Hogyha a keresztyény *felismeri*, hogy képes Istennek az *alapelvei* szerint élni, akkor egy hatalmas *békesség* támad a szívében. Mert ez az *útmutatás* a számára, ami benne van ebben a Könyvben. Higgyétek el, hogy Isten sokkal *többet nyújt*, mint ami a mi szükségünk. Van egy olyan könyvünk, hogy *El Shaddai*.

Az 1Mózes 17,1-ben meg is nézhetjük ezt az Igét. Az újabb kiadású Bibliában ez már javítva olvasható, mert régen a *Mindenható Isten* szerepelt ezen a helyen. Igazából az eredeti szövegben az *El Shaddai* szerepel, ami azt jelenti, hogy *Isten, aki több mint elegendő*. A régiek ismerik ezt a könyvet, az újaknak pedig ajánlom a szíves figyelmébe.

1Mózes 17,1

Mikor Ábrám kilencvenkilenc esztendő volt, megjelenék az Úr Ábrámnak, és monda néki: Én a Mindenható Isten vagyok, El Shaddai, járt élölöttem, és légy tökéletes. Ámen!

Itt ebben az esetben a Mindenható Isten azt jelenti, hogy *El Shaddai*. Így van az eredeti szövegben. Több helyen olvasható, hogy Mindenható Isten, de különböző helyeken más a jelentése. Isten *többet ad*, mint amire nekünk szükségünk van. Ez az *Ő alapelve*. Te is többet szoktál adni a gyermekeidnek, reggelit, ebédet, vacsorát még egy kanállal, s a nagymamák is ilyenek, hogy még rátesznek egy kanállal. Egyél csak fiam.

Van egy nagyon jó hírem. *Isten gazdasági rendszerét nem érinti* sem az infláció, sem semmilyen válság, sem az egészségügyben uralkodó káosz. Vagy az egészségügyi szolgáltatások áremelése. Dicsőség Istennek! Ezeket az *alapelveket* nagyon fontos, hogy a szívetekbe *beültessétek*, mert erre *épül* majd a többi. Nem tudom, hogy hány részes lesz ez a sorozat, de van jócskán belőle.

Azt tudjuk, hogy Jézus Krisztus *meghalt*, három napra *lelent* a pokolra, Isten Szelleme Őt *feltámasztotta*. Mi *Vele együtt* meghaltunk, és feltámadtunk. És a következő lépés, hogy Jézus Krisztus az *Atya jobbjára* ültetett, és mi *Ővele együtt*.

Efézus 2,6

És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban. Ámen! Hallelúja!

Fizikai értelemben itt ülünk most az iskolában. De *szellemi* értelemben Jézus Krisztus jobbján, a mennyekben. Ugyanazon a *trónon*, amelyen Jézus Krisztus ül. Mert azt mondja az Ige, hogy *Ővele együtt ültettünk*.

Tehát a *Krisztus Teste* (amely több milliárd ember, ha visszatekintünk az elmúlt századokra, akkor nemcsak milliárd, hanem tízmilliárd, vagy ki tudja mennyi) az mind Krisztussal *együtt ültetett* a mennyekben. Tehát ez egy *hatalmi hely*, ne felejtsetek el.

Aki *felültetett* a mennyei trónra, arra *nem hatnak* a világ a nehézségei. Hallelúja! Nyugodtan mondjatok egy hangos hallelúját. Hallelúja! Van egy *hatalmi helyünk* és azt a hatalmi helyet a világ nehézségei, *válsága nem érinti*. Nincs rá hatással.

Ismeritek a Filippi 4-19-et. Mi a Filippi 4,19 igevers *hatálya alá* tartozunk. Sokan meg is *valljátok* velem együtt. Isten minden szükségünket *betölti*, de hogy *hogyan*, azt megérezzük.

Filippi 4,19

Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségéteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban. Hallelúja!

Minek a *figyelembevételével* tölti be a szükségéinket az Úr? A szükségéim szerint? Vagy az Ő gazdagsága szerint? Ebben az Igeben nagyon figyeljete oda, és ne úgy kérjete, hogy nekem csak ennyit, éppen hogy csak, mert az egy önzés. Mert nem gondoltok akkor másra.

Hanem túlcserélőan kell kérni. Mert az Úr az Ő *gazdagsága szerint tölti be* szükségéinket, azt mondja az Ige. Nem a *mi szükségéink* szerint. Ha neked szükséged van pl. 5000 Ft-ra, akkor Isten nem 5000 Ft-ot fog adni.

Éppen ma fizettem ki egy munkát, előre nem állapotunk meg, illetve én kérdeztem az árát mennyi. Keresztény volt, s azt mondta, hogy amennyi a szíveden van. Mivel a munkát megcsinálta, fölkerestem, és mondom neki, hogy nekem nincs nagyon más viszonyítási alapom, minthogy ezelőtti években ezt a munkát máshol mennyiért csinálták. Ötezer forintért csinálták, és adom át az ötezer forintot. Azt mondja, hogy ez sok. De én meg szeretnék téged áldani!

Tehát Isten *többet adott* neki, mint amit ő elképzelt. Nem tudom mennyit képzelt el. Lehet, hogy kétezret, háromezret, fogalmam sincs. Nem beszéltek meg. Én odaadtam az ötezer forintot, ami az én szívemen volt, és mind a ketten boldogok vagyunk. Mert én *csatorna* lehettem, ő meg *áldást* nyert. És túlcserélőt nyert. Ez benne sincs a jegyzeteimben, de ezt nagyon jól szemlélteti, hogy Ő *többet ad*, mint amennyire szükségünk van.

Az „Ő gazdagsága szerint”, úgy is értelmezhető a görög nyelv szerint, hogy az „Ő *bősége szerint*”. Mert Istennél *bőség* van! A probléma oka, a *szűkölködés oka* az, hogy a keresztények *nem ismerik* a menny működését. Ahhoz, hogy *gyarapodóak* legyenek az emberek, meg kell ismerni a *mennynek a működését*.

Akik *világi* törvények szerint élnek, a fizikai világban élnek, azok *nem élhetnek* Isten gazdag áldásaival. Mert Ő a *szellemi* birodalomban van. Úgy *kaphatunk* Istentől áldást, hogy az Ő *törvénye és alapelvei* szerint működünk.

Ugye *kétféle* gazdasági rendszer van: létezik a *világi gazdasági* rendszer, és van *Isten gazdasági* rendszere. Két különböző ország, két *különböző* világ. Egyik fizikai, a másik a mennyei. Magyarország egy fizikailag meghatározható terület, a Mennysország pedig egy másik ország, jó messze innen.

Határozd el, hogy *követni* fogod az igei *útmutatásokat*. És így juthatsz *áldáshoz*. Ha követed az útmutatásokat, ami a Bibliában van, akkor *anyagi* szempontból Isten egy *tágasabb térre* helyez téged.

Szeretnék visszautalni a siófoki alkalomra, hogy „akarj”! Emlékeztek rá? Hogy *akarni* kell dolgokat. Hogy *akarj* Igei módon gyarapodni! Ott meg az hangzott el, hogy *akarj* meggyógyulni. Mert Isten *akarata* az, hogy mi *egészségben* és *jómódban* éljünk. Boldogok legyünk, áldottak legyünk, szeretetben éljünk. Tehát fontos *akarni*.

Volt egy kislány, még az első pásztortolt gyülekezetünkben, ő megtanulta és alkalmazta, hogy „*akarok kapni*”! Ez egy jó hozzáállás. Egy *határozott* hozzáállás. Nem úgy, hogy hátha, majd, talán, meg ha úgy alakulnak a dolgok, akkor talán kapok annyi pénzt. Az nem egy *határozott* hozzáállás.

Amikor odaállt az apukája elé, hogy én *akarok kapni* pénzt, mert el akarok menni a bűcsűba, és kellene egy kis zsebpénz, akkor erre a válasz az volt: igen, igen, menjél kislá-

nyom, itt a zsebpénz. És apukája nem tudott nemet mondani. Kell egy *elhatározottság*, hogy mit szeretnél?

Róma 10,17-et ugye ismeritek, hogy a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által. Ez a hallás az *Ige hirdetésére* vonatkozik. Tehát *hallani* kell Isten Örömhírét, *Örömmüzenetét*. Ez bemenjen a fülünkön, és lepottyanjon a szívünkben, közben ugye az elménket is átjárja, áthatja.

Tehát az *Ige hallása az egyedüli hittermelő forrásunk!* Nincs semmi más. Nagy horderejű hallani az Igét. Hogy tanítást hallgatsz hétfőnként, otthon hangosan olvasol, vagy hallgatsz, ez mindegyik *építi a hitedet*. A saját hangod is visszajut a füledbe.

A János 17,17 szerint azt olvassuk, hogy Isten *Igéje az igazság*. Az Ige nem más, mint igazság. És tehetünk *egyenlőségjelet* így az *Ige* és az *igazság* közé.

János 17,17 Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te Igéd igazság.

Ennek a fényében, hogy Isten Igéje az igazság, meg fogjuk vizsgálni a következő verseket.

3János 2-4

Szerettem, mindenek felett azért imádkozom, hogy gyarapodhassál és jó egészségben légy, mint ahogy a lelked is gyarapodik. Mert felettből örültem, amikor atyafiak jöttek és bizonyoságot tettek a te igazságodról, úgy, amint te az igazságban jársz. Nincs annál nagyobb örömöm, mint amikor hallom, hogy az én gyermekeim az igazságban járnak. Ámen!

Azt mondtuk az előbb, hogy Isten *Igéje az igazság*. Ebben az Igében pedig három helyen szerepelt az igazság. És most *helyettesítsük be*, az igazság helyére, hogy Ige. Nézzétek így a Bibliátokat.

„Szeretett barátom kívánom, hogy mindenben jól legyen dolgod (mindenben bővölködjél – King James ford.), légy egészséges, mint ahogy jó dolga van a lelkednek. Mert felettből örültem, amikor atyafiak jöttek, és bizonyoságot tettek a *bened levő Igéről*, úgy, mint ahogy te az *Igében jársz*. Nincs annál nagyobb örömöm, mint amikor hallom, hogy az én gyermekeim az *Igében járnak*.”

Kicsikét más fényt ad ennek az Igének, ha így olvassuk. A *szeretet* szót is ki lehet cserélni *Istenre* is. Istent pedig a szeretetre. *Felcserélhető* szavak. Mert Isten a szeretet.

János apostol fiatal korától az Úrral járt együtt. Újjászületett, és az Úrban erős volt, mikor idős korában ezt írta, és igazából bölcs emberként írta ezeket. Valójában azt mondja, hogy *elsősorban* azt kívánom, hogy *jómódú és egészséges* légy. Hallelúja!

Viszont a tradicionális felfogás az bőszen azt hangoztatja, hogy a bőség rossz. Ez egy *téves* szemlélet, mert az Igével *ellentétes*. Isten bennünket, újjászületett keresztényeket *bőségben* szeretne látni. A bőség *jó* dolog.

Akkor mi a *nem jó*? Az 1Timótheus 6,10-ben megnézzük, hogy mi a *nem jó*? A pénznek a *túlzott imádata* nem jó. A pénz jó, csak ha valaki bálványozza a pénzt, többre tartja a pénzt, mint az Istent, az a hiba.

1Timótheus 6,10

Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme: mely után sóvárogva némelyek eltévelyedtek a hittől, és magukat általszegezték sok fájdalommal. Ámen!

Nem azt mondja az Ige, hogy minden rossznak a gyökere a pénz. Hanem azt mondja, hogy minden *rossznak* a gyökere a pénznek a *szerelme*, azaz a *túlzott imádata*. Egyesek mindent elkövetnek a pénzért: harmadik műszak, negyedik műszak, túlóra, és akkor inkább az alkalomra nem jönnek el, mert a pénz kell minden áron.

Természetesen kell a pénz – mert a pénz az egy csereeszköz –, azért tudunk szolgáltatásokat megvenni. Nem arról van szó, hogy a pénz nem kell, csak a *pénz ne legyen az isteniünk*, az urunk.

A *Jézus Urunkat* ne cseréljük le a *pénzurunkkal*, a hamis mammonra, ahogy mondja a Biblia. Úgy is lehet valaki kapzsi és fősvény, ha egy vasa sincs. Mert ha a *szívét ez uralja*, hogy mindent nekem, és semmit másnak, akkor az egy rossz hozzáállás. Akkor őt a pénz uralja.

A *bőség* fogalma sokkal *többet* jelent, mint az anyagi jólétet. A bőséghez sok minden hozzátartozik. A bőségen és az egészségen túlmenően azt mondja a Biblia, hogy „amint jó dolga van a *lelkednek*”. Azt olvastuk ugye az előbb a 3Jánosban.

Azt tudjuk, hogy az ember szellem, lélek, és testben él. Lélek területén van az érzelem, értelem, és az akarat. A *bővölködés* vonatkozik *mindhárom* területre. A szellemire, a lelkire, és a fizikai területre is. Kérem most a figyelmeteket, mert nagyon fontos rész következik.

1./ Először is a *szellemi* bővölködést hogyan nyerjük el? *Újjászületéssel* nyerjük el, amikor Jézust az Urunkká tettük, vagy aki ezután teszi. Mert az Atyával *közösségbe* kerül, és ez a közösség teszi lehetővé azt, hogy az *áldások ígértét* megkaphassa. Az áldásokban járjasson, ami jog szerint a *megváltás által* az újjászületett emberhez tartozik.

2./ A következő a *lelki* gazdagság. A lelki gazdagságot úgy érhetjük el, ha *uraljuk* az értelmünket, az érzelmünket és az akaratunkat. Tehát nem engedjük, hogy a test diktáljon. Hogy a test indulatos legyen, vagy egyéb ehhez hasonló. A *kívánságokat* tudjuk uralni.

Sokan azt mondják, hogy akkor nem is szabad kifejeznem az érzelmeimet. De ez téves. Jézus *kifejezte* az érzelmeit, amikor Lázár sírjánál volt. Emlékeztek rá? De *mégsem* az érzelmek *irányították*. Tehát az érzelmeinket természetesen ki szabad fejezni, csak nem szabad, hogy azok vezessenek bennünket. Ez egy nagyon jó példa, hogy az érzelmeinket ki szabad fejezni, de ne az érzelmeink irányítsanak. Kövessük ezt a példát ebben a tekintetben.

Az *elme* jóléte. A *gondolkodás megújításán* alapszik. Mert az elménket, ahogy olvastuk korábban a Róma 12,2-ben, az Isten Igéjével az elménket meg kell újítani. Természetesen vannak Isten Igéjével ellentétes teóriák, gondolkodások, képzeletek, de ezeket mind le kell rontani.

És olvastuk régebben a 2Korinthus 10,5-ben, hogy mindaz, ami Isten Igéje fölé magasodik, le kell rontani, el kell *távolítani* magunktól. Csak akkor uralkodhat a *teljesség* az értelmünkben, hogyha az *Ige bennünk* van, és az Ige élő és ható, ahogy a Zsidó 4,12 írja. Mert az Igének élőnek és hatónak kell lenni. Az Ige az, ami képes elválasztani dolgokat.

A *léleknek* pedig akkor van jó dolga, hogyha a *te akaratod összhangba* kerül Istennek a *személyre szabott akaratával*. A személyedre szabott akaratával. Mert van Istennek akarat a mi életünkre, de nekünk is van, néha eltérő. De az a legszerencsésebb, ha *egyeztetjük* a kettőt, és *belépünk* az isteni tervbe. Ha a mi akaratunk *megegyezik* Isten akaratával, akkor gyakorlatilag Isten *egységbe* kerültünk. *Bekerültünk* az *Ő* tervébe.

Sokszor hallottam már régi tanításokban, hogy számunkra az a *legjobb hely*, amikor *Isten tervébe* bekerültünk, védelem, ellátás, és minden más szempontból. Mert az az a hely, amit Isten a számunkra elkészített. Ahogy mi *elkészítjük* a gyermekeink számára azt a kis helyet, vackot, meg is *védjük* azt a helyet. El is *látjuk* azt a személyt, akit odahelyezünk.

Az 5Mózes 30,19-ben olvassuk azt, hogy tiéd a *választás* lehetősége. Isten azt mondja, hogy eléd adtam az áldást, eléd adtam az átkot, eléd adtam az életet, eléd adtam a halált, válasszál. Azt hiszem, nem is kell gondolkodnunk, hogy mit kívánatos választanunk. Hogy *harmóniába* kerülhessünk az *Ő* akaratával, *ismernünk* kell az Igét. Mert az Igéből derül ki, az Igéből tudjuk meg, hogy Istennek van *terve* a számunkra.

Hogy *személy szerint* milyen terve van, azt a *szívünk táblájára* írja. Isten Szava, Isten Beszéde, ami a Könyvünkben van, az *kifejezi* az *Ő* akaratát. Menjünk, *hirdessük* az Evangéliumot, ez mindenkinek vonatkozik. *Imádkozzunk* a betegekért, tegyük a kezünket a betegekre, és ehhez hasonlók.

Hogyha *összhangban* vagy Isten Igéjével, akkor gyakorlatilag *együtműködsz* Isten akaratával. És ez a *legideálisabb* helyzet. Nem lehetsz egészségesebb, vagy gazdagabb annál, mint amilyen egészséges és gazdag a lelked!

Nem lehetsz egészségesebb, vagy gazdagabb a fizikai szinten, nem lehetsz *egészségesebb, gazdagabb* annál, mint amilyen egészséges és gazdag a *lelked*! Tehát a *gazdagság gyökere* hol található? A *lelkünk mélyén*. A lelkünk egészségén és gazdagságán alapul. Ahhoz, hogy a lelkünk egészséges és gazdag legyen, meg kell *újítani az elménket*. Az *elme megújítása létfontosságú* ahhoz, hogy gyarapodni tudjon a keresztyény.

A *szegénység egy gondolat*. Nem egyszer hallottam. Ha ezt a szegénység gondolatot nem tudja *levetni* az illető, mert nincs megújítva az elméje, akkor ő *szegény marad*. Mert ez a *gondolat uralja*. Tehát ki kell alakítani a *gazdagság képet* az ígérek alapján. És utána ez *közelít* hozzánk.

Ennek a 3Jánosban levő Igének a summája az, hogy *először a lelkünknek* kell gyarapodni, gazdagodni, egészségesnek lenni! És ezt követően a fizikai világban is *megtapasztalhatjuk* Isten gazdagságát és jóságát, és jótéteményét. Érthető?

Ez olyan, mint a kályha és a fa esete: kályha, ha adsz meleget, akkor kapsz fát! De ez így nem működik ugye? Tarthatják az emberek a markukat, és tartják is sokfelé városszerte, de ettől nem lesz gazdagabb.

Mert a lelki gazdagság, az *elme megújítása*, a szegénység gondolatnak a *kivetése* hozná meg számára az *áttörést*, hogyha tudná magát olyan *gazdagnak látni*, mint ahogy az *Ige* mutatja. Kicsit próbálok jobban belétek *sulykolni*, hogy a *gazdagság gyökere*, az *elme megújításában* leledzik. Itt az alapoknál meg is állunk, mert ez egy igen emésztős téma.

Az Igének kell *hatni* a gondolkodásmódunkra, akár a gyógyulás területén, akár a bővölködés területén. Az *Ige* az, ami *hatással* van az elménkre, azaz a *lelkünk területén* levő *elmére*, és így újul meg a lelkünk.

Így *újul* meg, így lesz *gazdag* a lelkünk, ha az *Ige hatással* van rá. Ahogy a Róma 12,2 szerint korábban tanítottuk, hogy ezt mindenki *magának* kell, hogy megcselekedje. Külső ember nem nagyon tudja a másik gondolatvilágát megújítani. Legfeljebb tanítás által.

De magának a gondolatnak, a *gondolatmintáknak a kicserélése*, az mindenkinek a *saját feladata*. Ez pont olyan, mint mikor írja Péter, hogy *álljatok ellen* az ördögnek, ezt mindenkinek *magának* kell megtenni. Ugyanígy a gondolatok *megújítását* is mindenkinek *magának* kell megtenni.

Hogyha az *Ige szerint* élsz, akkor *bővölködni* fogsz, *egészséges* leszel. És ez *minden területre* igaz, nemcsak erre a kettőre. *Előmeneteled* lesz a munkahelyen és folytathatnám. Az *Úr kedvessé tesz* mások előtt. Sorolhatnám így tovább.

Miből *származik* a szellemi, a lelki és a fizikai jómód? Mi *kapcsolja* egybe ezeket a területeket? A szellemi, a lelki és fizikai területeket a jómóddal? Az *Ige*! Januárban elkezdtünk egy pár részes sorozatot az Igének a fontosságáról, ha emlékeztek rá. Így kezdtük az új évet.

Az *Ige fontossága* megint csak kiviláglik, hogy az *Ige nélkül* nem tudsz előbbre jutni. Az *Ige élő és ható*. Az *Ige felkent*. Az *Ige mögött* az *Úr Jézus áll*, és amit mi hittel *megvallunk*, akkor *Ő megcselekszi*. Nem mi cselekedjük, *Ő cselekszi*, a mi hitünk alapján. Volt tehát a szellemi jólét, a lelki jólét, most pedig az anyagi jólétről pár szót azért ejtenék.

3./ Az *anyagi jólét*, az a fizikai érzékszervünkkel *érezhető*. Meg tudjuk számolni a pénzt, meg tudjuk nézni, hogy a szalmazsákban hány kötet pengő van, és meg tudjuk számolni, hogy hány aranyrúd van a hűtőszekrény mélyhűtőjében. Ha nincs páncélszekrény.

Lényeg az, hogy a *fizikai jólétet* a fizikai érzékszervünkkel *érezkeljük*. Látjuk, tapintjuk, s még a pénznek szaga is van, azt mondják. A közmondás azt mondja. Pénzügyi, politikai, társadalmi *hatalmat* jelent ezeknek a birtoklása.

Mert akinek sok pénze van, úgy gondolja, hogy ő valami nagy főnök. Vissza is élnek vele, mert az ő istenük nem a mi Istenünk, hanem a pénz az istenük. Az egészséges gondolkodás az gyakorlatilag egy *gazdag lelkűséget* jelent.

A világ szerint annak van *egészséges* gondolkodása, vagy *gazdag lelke*, aki tudja, hogy hogyan *boldoguljon* az életben. Tehát hogyan fektessen be, s azt már nem is mondom, hogyan nyúlja le a másét, mert az már nem igei. Szóval maradjunk annál, hogy hogyan boldoguljon az életben.

És ha ezek a *tényezők* megvannak egy személynél, az képes arra, hogy *gazdaságilag* és *politikailag* hatalomra jusson. Vegyünk csak egy választást. Ha valakinek sok pénze van, sokat tud a kampányra költeni. Az emberek hiszékenyek... Tovább is van, mondjam még?

Tehát pénzzel lehet karriert csinálni. De ez a karrier nem az a karrier, amit az Úr Jézus ad. Vagy amikor jön majd a *tűzpróba*, ott csak azok állnak meg, amik az *Ő Igéjére alapozódnak*. Azok a munkák maradnak fenn.

Világi bővülődésnek vannak *hátulütői*. A gazdaság és a hatalom *nem képes megoldani* a világi problémákat. És most, ha netán hallgattál híreket (én nem nagyon szoktam, de tudom), az EU különböző államaiban is vannak nagy gubancok, de a pénz nem tudja megoldani ezt a kérdést. Pumpálnak bele innen, pumpálnak bele onnan, akkor egy kicsit megáll, aztán megint rogyadozik, de a pénz nem tudja megoldani ezeket a kérdéseket.

Hasonlóképpen az egészséget *nem lehet megvenni* pénzért. Üdvösséget nem lehet megvenni pénzért. Szent Szellem keresztséget nem árulják pénzért, pedig valaki az újszövetségben ezt megpróbálta, de nem kaphatta meg pénzért.

Az orvostudományért Istennek hálát adunk, hogy az *Ő bölcsessége* által fejlődnek, de a *világi gyógymód nem elég hatásos*. Mert sok esetben kimondják, hogy az orvostudománynak itt már vége van. Innentől kezdve már csak a *csoda* segít. És mint tudjuk, vannak csodák. Tehát a pénzzel az egészséget sem lehet megvenni, egy bizonyos szint után, egy bizonyos határ fölött. Gyógyulás, a *teljes gyógyulás Istennél* van.

Készül a kis újságunk és a címlapján ott lesz röviden felsorolva a *hét út a szent gyógyuláshoz*. Akinek szüksége van rá, *szem előtt* tarthatja egyfolytában. Végre az embereknek rá kell döbenniük, hogy a pénz ilyen értelemben nem sokat ér. Bizonyos dolgokat nem tudnak vele megszerezni.

Nem tudják megszerezni az örök életet például. Nem tudják a pénzzel elkerülni a pokolnak a szörnyűségeit. De rá kell jönniük, hogy az embereknek, a keresztényeknek az igazi *forrásuk Isten*. Az ellátásunk forrása Isten, minden tekintetben. Köszönjük az Úrnak a figyelmeteket.

A mai tanítás lényege az, amit a 3Jánosban olvastunk, hogy ahhoz, hogy *fizikailag tudjunk* gyarapodni, jobb életet élni, először a *lelkünket* kell *megalapozni* a gazdagságnak a *képével*. A gondolatunknak a *megújításával*, a gondolatminták kicserélésével.

Ezt követően a lelkünknek a *megújítása*, a lelkünk *gazdagsága* fog kihatni a *fizikai* szintekre is, úgy, mint a gyógyulásra is. Mert a gyógyulást is itt kell *megalapozni*, a gondolatainkban. Kihat az anyagiakra is. Hallelúja. Kicsit rágós volt? De ezen alapelvek nélkül nem lehet tovább menni.

Azzal, hogy elkezdtem tanulmányozni ezt a területet, magam is egy *mélyebb kijelentést* kaptam. Hiszem, hogy sikerült megosztanom veletek. Tehát a gyarapodásnak a *gyökere* a *gondolatokban* van. A gondolatok *megújításában*. Mert a szegénység egy gondolat. De ahogy hallhattátok Pesten, a betegség is egy gondolat. Hallelúja!

2. A jólét törvényszerűségei

Köszöntsd a szomszédodat, és mond a szomszédodnak, hogy a *te utad előre és fölfelé* halad. Hallelúja! Örülünk, hogy itt vagytok. Egymásnak örülünk. Mai tanítás címe: A jólét törvényszerűségei.

Időnként fogok mondani olyat, hogy *szellemi törvények*, de ezt nem szabad összekeverni a *fizikai törvényekkel*. Kétféle törvény van. A fizikai törvények, mint például a *tízparancsolat*, az az emberek *cselekedetét szabályozta*, hogy mit szabad és mit nem. Úgy, mint a KRESZ könyv.

A *szellemi törvényeket* Isten *alapelveként* adta nekünk, a mi *javunkra*, hogy azt mi *működtessük*. Tehát nem szabad összekeverni az emberek cselekedeteit szabályozó törvényeket – legyen az bibliai törvény, ismeret, tízparancsolat –, a szellemi törvényekkel, törvényszerűségekkkel. Lássatok tisztán, csak azért kezdtem így.

Kicsit ismételjünk, mert lényeges elemek voltak a múlt héten. Meg tudtátok emésztetni a múlt heti tanítást? Szükséges ezeken végigmenni. Én látom a végét, hogy mindenki örömben lesz. Én már látom a tanítássorozat végét, hogy ez hova fog kifejlődni, de végig kell menni az alapelveken, a törvényszerűségeken, a *befektetésen*, amit már hallottatok, ami nem új a számotokra, azt hiszem.

De ezeken is át kell menni, azért, hogy eljussunk oda, hogy hogyan lehet *kivenni* a mennyei betétből, és milyen módon. Ez egy izgalmas kérdés, mert én erről nem nagyon hallottam. Ti hallottatok már a kivételről? Mert a legtöbb esetben azt hallottam én is, hogy betenni, befektetni, befektetni, mert az majd visszajön. De hogyan jön vissza? Hogyan vehetek ki abból a betétből?

Mert ha a Takarékhhoz odamegyek és beteszem a kártyámat, vagy bemegyek a pulthoz, és kérek egy összeget, akkor megkapom. Legyetek csak kíváncsiak a végére. Jól fog alakulni a vége szerintem. Bízom benne, hogy mindenki jól veszi az akadályokat.

Picit ismételjünk a múlt heti anyagból. Isten *akarata*, mindenki számára a *gyarapodás* is, úgy, ahogy a *gyógyulás* is. De *nem lehetsz gazdagabb* annál, mint *amilyen a lelkednek a gazdagsága!* Ez egy fontos *kulcs*. A *lelked gazdagsága* pedig attól függ, hogy milyen mértékben *újítottad meg a gondolkodásodat* Isten Igéje alapján.

Ahhoz, hogy a lelkünk gazdag legyen, meg kell *újítani az elménket*, a gondolkodás-módunkat az *ígérek alapján*. Nem a láthatók alapján, az ígéretek alapján. A szellemi, a lelki, és a fizikai *jólét* az *Igéből* származik, és ezt a három területet az Ige *kapcsolja egybe*. Nem tudjuk az Igét kihagyni. Láthatjuk az Igének a *fontosságát*. Valamikor januárban volt tanítás az Ige fontosságá, értéke témában. Öt tanítás volt az Igéről.

Olvastam egy bizonyosságot. Egy börtönszolgálatról szólt, egy börtön misszióról szólt. A börtönben van büfé. De a rabok, a fogvatartottak nemcsak úgy odamehetnek és vásárolnak, hanem csak akkor, amikor rájuk kerül a sor. Ezt úgy hívják, hogy *spájzolás*.

Ezt ők nagyon várják, mert talán havonta egyszer van ilyen, s akkor juthatnak extra dolgokhoz, csoki, cola, s egyéb ilyen nassi dolgokhoz. Aztán amikor rájuk van a sor, akkor robognak le, hogy ne a sor végére kerüljenek, mert a sor végének már kevesebb dolog jut, kisebb a választék.

Lényeg az, hogy van az alkalom a börtönben. Bejön a tiszt, és mondja, hogy X és Y menjen spájzolni. Tehát, most esett rájuk az idő. S azt mondja az egyik: elnézést kérek, én maradok. Ránéz a másik, az is azt mondja, hogy elnézést kérek, én is maradok, *mi itt spájzolunk*.

Értékesebbnek tartották az *Igét*, mert megértésük volt a szívükben, hogy milyen *fontos* az Ige, és milyen értéke van az Igének. Emlékszem, amikor a veszprémi börtönben szolgáltunk, akkor is volt olyan, hogy *séta*.

Mi nem tudjuk elképzelni, hogy mennyire értékes számukra a séta, mert a zárkában lehet, hogy háromlépésnyi hely sincs. Ha már hárman leszálnak az ágyról, akkor már meg sem tudnak mozdulni. Tehát a séta is fontos a számukra. De volt olyan, aki azt mondta, hogy most *nem sétára* megyek, hanem *jövök az alkalomra*. Az Ige értékéről csak ennyit.

Nem lehetünk lusták, hogy elhanyagoljuk bármelyik területet is. Tehát a szellemi, a lelki, és a fizikai területről van szó. Isten akarata az, hogy mindhárom területen *teljesek* legyünk. És ebben nekünk van *feladatunk*, hogy mindhárom területen teljesek legyünk.

1Thessalonika 5,23

Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, és a ti egész valótok: szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövételére. Ámen!

Amíg itt vagyunk a földön, nekünk a *hármasság* oda kell figyelni, nekünk a hármasság egységre *gondot* kell viselni. Nemcsak a szellemünkre! A szellemünket az Igével tápláljuk, az elménket is az Igével tápláljuk, a testünket pedig a fizikai enivalóval.

A *testünket* sem szabad elhanyagolni, mert ebben *lakik* a szellemünk. Tehát ha a *ház* tönkremegy, akkor renoválni kell. Hogyha az *Ige fényében* jár egy keresztény, akkor az eljut a *bőiségre*. És a mai köszöntés ugye mi volt? A keresztény útja az egyre előrébb és feljebb visz!

Lásd meg az Igében, hogy Krisztusban gazdag vagy, és ezt *valld meg*, hogy Krisztusban gazdag vagy! Akkor is, hogyha a pénztárcád, meg a folyószámla egyenleg nem azt mutatja. Mert az Ige azt mondja, hogy *ne a láthatókra* nézzünk.

Keresztények nagyon sokszor eltévesztik. Elvétik. Egyszer Pesten, egy pesti tanítás során elhangzott az, hogy a keresztények gyakran a szájukra csapnak, hogy jaj, ezt nem lett volna szabad kimondani. A probléma nem itt kezdődik. Ott kezdődik a probléma – ha már felismerte, hogy *rosszat mondott ki* –, hogy erről *nem lett volna szabad gondolkodni*.

Lapozzunk a Zsidó 11,3-hoz. *Nem szabadna* egy kereszténynek azt kimondani, hogy nem lesz miből ajándékot vennem karácsonyra. Tudjátok, hogy ez milyen *rossz mag*? Ez gyorsan meg kell *semmisíteni*. Nem lenne szabad azt mondani, hogy félek, rettegek a villany, víz, gáz elszámolástól. Mert a rettegéssel mit teszünk magunknak? *Rosszat teszünk*, mert *ajtókat nyitunk* az ellenségnek. Nagyon-nagyon *vigyázni kell* a szavainkra, előtte pedig a gondolatainkra.

Zsidó 11,3

Hit által értjük meg, hogy a világ Isten Igéje által teremtett, hogy ami látható, a láthatatlanból állott elő. Ámen!

Meg kell érteni, hogy mindent *törvények kormányoznak*. És nincsenek véletlenek. Hogy véletlenül valaki nyert, hogy véletlenül valaki megúszott egy balesetet. Nincs véletlen. *Kegyelem* az van, és Isten *oltalma*.

A *szellemvilágnak* és a *fizikai világnak* is vannak törvényei. És ezek a törvények *medret* szabnak a dolgoknak. A törvények *keretein* belül működnek bizonyos dolgok. Például a földön van *gravitáció*. Soha nem lebeg semmilyen tárgy, hogyha elveszti a talajt (lebillen), akkor az *lefelé fog esni*, minden esetben.

De a gravitáció *ellensúlyozható*. Látjuk ezt a repülőnél. A *felhajtóerő* révén a repülő fel tud szállni. Pedig gravitáció van, csak a felhajtóerő *nagyobb*. Mert a kísérletező kedvű emberek a múlt század elején felfedezték azt, hogy lehet repülni. 1903 volt az, amikor az első repülőt kipróbálták.

Nem egy nagy idő ahhoz képest, hogy a világmindenség az sokkal öregebb. Mikortól létezett a *felhajtóerő*? *Teremtés* óta! Az Édenkertben már repülhettek volna, hogyha *felfedezik*, és *működtetik* ezt az erőt.

Most van közöttünk egy villanyszerelő is. Mióta létezik az *elektromosság*? Az is az Édenkert óta. De felfedezni sokkal később fedezték fel. És sokkal később kezdték el *hasznosítani* és működtetni. Ezek a törvényszerűségek, ezek megvannak a *világ alapítása* óta.

Rá kell ébrednünk, hogy a *szellemi világnak* a törvényei azok sokkal *hatalmasabbak*, mint a *fizikai világnak* a törvényei. Mert múlt héten ugye szóltunk arról, hogy az *Igének van hatása a fizikai világra*, de a fizikai világ nem tud hatni az Igére. Még milyen szerencse!

Tehát a *hittel* elmondott *imák* így képesek *megváltoztatni* a körülményeket. Mert a *szellemi törvényszerűségek* sokkal *hatalmasabbak*. Egyetértünk ebben? Hallottátok már a pásztorról, hogy a föld az egy *képmása* a szellemi birodalomnak. Itt van az Ige hozzá, most olvastuk el.

Gyakorlatilag egy *szellemi törvény* hívta életre a fizikai világot. Egy szellemi törvény *szülte* meg a fizikai világot. S a fizikai világ *másolata* a szellemi világnak, mert a szellemi világ, a szellemi birodalom, az régóta volt. Ezt nem könnyű elsőre befogadni. De az Ige ezt mondja.

Az anyagi világ és az anyagi világot kormányzó erők a *szellemi erő által teremtettek*. Ami nem más, mint a *hit ereje*. A hitnek pedig *óriási ereje* van. A Biblia első lapjain olvassuk, hogy Isten *kimondta*, hogy *legyen*, és lett. Teremtett hat napig.

Tehát ilyen ereje van a hitnek. Mi Isten fiai vagyunk, a hit Istennek a *hit gyermekei*, tehát számunkra is *ugyanígy* kellene, hogy működjenek a hit dolgok. A hitnek az ereje. Ez egy jó hír ám! Lehet örvendezni.

A szellemi törvények *működésképtelenek* lennének, ha a *hit ereje* nem lenne *valóságos*. De mivel a hit ereje *valóságos* – és szerintem mindannyian megtapasztaltátok már valamilyen szinten –, ezért a *szellemi* törvények erőteljesebbek, és *fölülírják* a fizikai törvényeket.

Ha csak arra gondolunk, hogy egy zivatart, vagy jégesőt keresztények imájukkal *le tudnak állítani*, és nem kell hozzá jégelhárító rakéta. A *hit* egyenlő *valóságos szellemi erő*. És ez a szellemi erő *működésben* tartja a szellemi világ törvényeit.

Mennyi égitest van az univerzumban? Mindegyik tudja a pályáját. Eddig nem nagyon gondoltunk bele, hogy ezek hogyan tudják, hogy merre kell menni. „Valaki” beprogramozta azok mozgását is.

Amikor mi *felszabadítjuk* a hitnek az energiáját, a *hitnek az erejét*, akkor gyakorlatilag azzal a *szellemi* törvényeket *működtetjük*. Akár tudjuk, akár nem. De ha tesszük, akkor működik. És úgy működik, ahogy Isten ezt *lefektette* az alapelveiben.

Róma 8,2

Mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől. Hallelúja!

Két működő törvényt ismertet itt az Ige. Talán ez a két legismertebb törvény. A *bűn és a halál törvényét* Ádám szabadította fel az Édenkertben azzal, hogy felségárulást követett el. Az *élet szellemének törvénye* pedig Krisztus feltámadásakor lépett hatályba. És ez képes *felülírni* a bűn és a halál törvényét, mert erősebb.

Isten gyermekeinek *életét irányító* legfontosabb törvény ez. A Jézus Krisztusban való *élet* szellemének törvénye. A hit ereje tartja fenn, épp úgy, ahogy a repülésnél is tapasztaljuk, hogy a felhajtóerő ellensúlyozza a gravitációt. A Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye *ellensúlyozza* a bűn és a halál törvényét. Örvendezetek ezen!

Bizonyos tényezők kölcsönhatásakor *eredmények* születnek. Tehát ha imádkozunk, akkor az ima ereje *hatással* van a körülményekre, és eredmények születnek. És Isten *akarátát* így ki lehet imádkozni: hogy üdvösségek szülessenek; gyógyulások, áttörések, szabadulások, eredmények szülessenek.

Megint csak *alapelveket* nézzünk. Az *üdvösség* mindenki számára *elérhető* Krisztus feltámadása óta. Mert azt mondja a Róma 10,13 vers, hogy aki *segítségül hívja* az Úr nevét, az *megtartatik*. Hányan élnek ezzel a lehetőséggel? Élnek szép számmal, de sajnos nem mindenki.

Az élet *magasabb törvényszerűsége*, a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye, az itt hat a földön, itt működik a *földön*. Mégis embereknek a tömegei jutnak a pokolba, mert *nem hozták működésbe* ezt a törvényt.

Róma 10,13

Mert mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik. Ámen!

Segítségül hívja. Valaki *kiált* az Úr Jézus után, akkor meghallgatja és *megmenti*. Az üdvösség törvénye is csak akkor hat, ha *aktivizálják*. És hogy lehet aktivizálni ezt a törvényt?

Róma 10,9-10

Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre. Ámen!

Az üdvösség két feltétele: *hinni a szívünkben* Krisztus feltámadását, mert ha hisszük a feltámadását, akkor hisszük, hogy testben megszületett, meghalt, és feltámadt. Tehát akkor az előzményt is hisszük.

A másik pedig, a Krisztusban való hitünkről *hangos megvallást* tenni. Ki előtt? Az Atya előtt. De tehetjük egymás előtt is természetesen, de nem függvénye. Elsősorban Isten előtt kell megtenni.

Közösségben azért jó, mert akkor *egymást erősítjük*, meg a pásztor vezet az imában. De amikor valaki megkapja a szórólapot, és otthon ezt hittel, *szívből elmondja* (nem elolvassa!), akkor Isten országába kerül. Megkapja a *mennyei útlevelet*.

Tehát *aktivizálja* azzal, hogy a *két feltételnek* eleget tesz. Aktivizálja az élet szellemének a törvényét, és *új életet nyer* Krisztusban. Ugyanez a szabály érvényes a *jólétre* is. *Aktivizálnunk* kell bizonyos dolgokat, bizonyos szellemi törvényeket.

Az *Ige feltárja* számunkra a szellemi törvényszerűségeket. Azokat a szellemi törvényszerűségeket is, amelyek a *bővölködést* irányítják. És ezeket a szellemi törvényszerűségeket a *hit működteti*. És csak akkor hatnak, hogyha azt mi *aktivizáltuk*. Betesszük a slusszkulcsot a kocsiba és elindítjuk. Mert különben nem megy.

Ahogy *megszűnik* a hit ereje, *nem fog működni* a szellemi törvény sem. Egy komoly probléma, hogy *összekeverik* a drága szentet a *hitet a reménnyel*. Reményre szükség van, mert a képzelőerőhöz a remény ad erőt. De a remény az egy *távoli* jövő. Hagin hogy tanít a hitről? Hogy a hit, az a *most hit*. Hogy *most* megvan nekem.

A „Hívó szó” szórólap hátulján az a bizonyos kis idézet is arról szól, hogy a gyógyulásom *most megvan* nekem, amikor a pásztor a kezét rám tette. Megnézem az órámat, felírom a füzetemben, hogy *most meg van* a gyógyulásom, akkor is, ha *nincs* semmiféle fizikai *megnyilvánulás* abban a pillanatban. Ez a *most hit*.

Ugyanezt a *most hitet* kell alkalmazni az *anyagiakra* is. Meg mikor imádkozunk egy dologért, egy összegért, akkor az *ima végén* úgy kell befejeznünk, hogy ez *megvan* nekünk. A hit szemével látom, hogy ez *úton van* hozzánk.

De amikor ketten *egy akaraton* imádkoznak, mint pl. egy családban, és ha az ima végén az egyik, aki indította az imát, azt mondja, hogy köszönöm Uram, ez *megvan* nekem, és a másik pedig azt mondja, hogy hááát, *remélem*. Akkor abból nincs semmi. Annak *nincs gyümölcse*. Mert a másik *csak* remélt.

Látjátok a *különbséget*? Óriási különbség van, a *most hit*, és a *remény* között. Hangsúlyozom, a remény is fontos, de az egy más kategória. Ahhoz, hogy meg tudjuk ragadni dolgokat – és jelen esetben most az anyagiakról beszélünk –, akkor a *most hitben* azt kell megvallanunk, az *ima végén: az megvan!*

Mert az Atya *örömet* akar okozni nekünk, hogy megadja, miközben Ő maga is *örül* a mi örömiünknek. Tehát ha nincs ott a hit ereje, hanem csak a *remény* van, akkor a szellemi törvényszerűségek *nem működnek*. És így a két szék közé lehet esni.

Ezáltal le lehet pottyanni a két szék közé. És akkor csak várják, és várják, miért nem jön, miért nem jön. Úgy, ahogy a gyógyulásnak is vannak akadályai, ugyanúgy vannak *akadályai* az anyagi dolgok valóságba jövetelének. Az megint egy más kategória lesz.

A görögben *kétféle* Igéről van szó. A Rhema Igéről, és a Logoszról. A Logosz, azaz *általános Ige*, ami a Bibliában van, az összes. A Rhema Ige pedig a neked *személyre szabott* Ige, pontosabban a *szívedhez szóló* Ige. Biztos már jártatok úgy, hogy kiugrott egy Ige, akár tanításból, akár a Biblia olvasása közben. Hoppá, ez nekem szól! Ez a Rhema Ige.

1Péter 1,25

De az Úr Igéje (Rhema) megmarad örökké. Ez pedig az az Ige, amelyet örömiüzenetként hirdettek néktek. Ámen!

Tehát itt a görögben a Rhema van, a *szívedhez*, személy szerint a *szívedhez szóló Ige*. Azt jelenti. Végül is, az Isten Igéjében foglalt törvények azok örökké megmaradnak. Örökké

fennmaradnak. Ez egy jó hír, mert ha ezt magunkhoz vesszük itt a földön, akkor a mennyben sem leszünk mezítelenek. Mert az Igével fel leszünk ruházva.

És az Ige megmarad mindörökké. És lesznek feladataink. Nem fejezzük be a földön az életünket. Az életünket sokan úgy gondolják, hogy a földön, amikor a sátorházunk elromol, akkor befejezzük, és nincs tovább. Márpedig *van élet az élet után*. Korábbi újságunkban már erről írtunk. (Ságvári örömHÍRmondó újság 2011. októberi száma.)

Isten *szavai* a szellemvilágban *törvényé* válnak. Mert ha Isten kimondott valamit, akkor az úgy van. Ha a királyok elrendeltek valamit, akkor az úgy volt. Elrendelték Mátyás idejében, hogy legyen füstadó, akkor lett füstadó.

Az Igében található ilyen *siker formulák*. Ha mi *helyesen alkalmazzuk* Isten Igéjét, azaz ötvözzük a hittel, akkor az minket is sikerre visz. A Márk 11,23-ban Jézus bemutat egy elvet. Bemutat egy *működőképes* szellemi törvényt.

Márk 11,23

Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek, kelj fel, és ugorjál a tengerbe, és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglesz néki, amit mondott. Ámen!

Ószövetségben van írva valahol, hogy hegy, legyél *lapálya*. Tehát egyenesedj el. (Zakariás 4,7) Emlékszik erre valaki? Az, hogy lapály, tehát legyen *síksággá*. Az utamból távolodjon el. Mintegy dózer, úgy eltúrja a nagy földhalmot. És utána síkság lesz.

A *természetes elme* ezt bolondságnak tartja, amit most hallottatok. Hogy a *szavainknak teremtő ereje* van. Bár azért bizonyos újságcikkek, szaklapok, magazinok foglalkoznak ezzel, hogy a szavak teremtő erővel bírnak, csak nem Jézushoz kötik.

Egy a lényeg. Amit most hallottatok, az azt jelenti, hogy a *hit szavaival* mindent megkaphatsz. *Mindent beszélíthatsz*. A hit szavaival. Az egy nagyon *fontos* szellemi törvény. Ezt Jézus *mondta*, ez az egyik alapja. A másik pedig, hogy Isten gondoskodott ennek a *működéséről*. Hogy *meglesz* néki, amit *mondott*.

Persze akkor is működik, ha valaki *rossz magot* vet el. Ha a vető a vetőgépebe konkoly (gyom) magot szór, akkor az a vetőgép el fogja vetni a konkolyt, és megnézheti majd a földjét, hogy hogyan néz ki.

Egy a lényeg. Te *hittel cselekedj*. Minden egyes olyan esetben, amikor szellemi törvényt működtetsz, hittel, s ne reménnyel. A remény az egy távoli jövő. A most hittel *ragadd meg*, hogy az most *megvan* neked.

Bővölködés törvényei ugyanígy működnek, mint az üdvösségé, a gyógyulásé, vagy más egyéb dologé. Mert az *alapelv* mindenhol *ugyanaz*. Amikor *működtetjük* a szellemi törvényeket, akkor minden esetben ugyanazzal az *Istennel*, ugyanazzal az *Igével*, ugyanazzal a *Jézussal* munkálkodunk, sőt ugyanannak a *hitnek* az erejével ténykedünk.

Ráadásul a *tolvaj* is ugyanaz, aki szeretné ezt az *erőt ellopni*. Ellopni a hit erejét. Tehát ha az *alapelv* gyökeret ver a szívetekben, akkor tudjátok használni *bármelyik* területen. A bővölködés, a gyógyulás területén. Az üdvösségen már túl vagytok, de üdvösségre tudtok vezetni másokat. És az egy fontos feladat.

Repülni akkor fogsz, hogyha a megfelelő fizikai törvényeket működteted, tehát nagyobb lesz a felhajtó erő, amit előállítasz, mint a gravitáció. Ennek mintájára, akkor üdvözülnek az emberek, akkor nyernek bővölködést, és gyógyulást az emberek, hogyha a megfelelő *törvényeket működésbe* hozzák. Másképp nem működik. Kell hajtóerő. Kell indítókulcs.

Egy földműves hiába imádkozik óriási, hatalmas méretű termésért, ha egy szem magot nem vet el a földjébe. Nem is fog semmit aratni. Mert vetés nélkül *nem* lehet aratni. Ha *eredményeket* akarsz, akkor számolnod kell a *fizikai* törvényekkel is, és számolnod kell a *szellemi* törvényekkel is. Nem szabad figyelmen kívül hagyni egyiket sem. Nézzük az Igét:

5Mózes 29,29

A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a mi fiainké, mind örökké, hogy e törvénynek minden Igéjét beteljesítsük.

Istennek egyetlen szellemi törvénye *sem vesztí* érvényét. Nincs olyan, hogy lejár a szavatossága. Nincs olyan, hogy tönkremegy, megavasodik, elavul. Mindörökké működik. A *kinyilatkoztatott tudás* az úgy is értelmezhető, hogy *felfedett tudás*.

Igazából az újszövetségben van erre lehetőség azoknak, akik a Biblia *Szerzőjét* befogadják a szívükbe. Mert ha benne van az emberek *szívébe* a Szerző – az Úr Jézus Krisztus, és a drága Szent Szellem, a Szentháromság harmadik személye –, akkor jönnek a *kijelentések*.

Persze nekünk is kell munkálkodni rajta, mert el kell *mélyednünk* az Igében. *Kijelentést* kell kérni a szívünkbe az imáinkban Istentől. Főképp, ha valamilyen olyan terület van, hogy hát ezt a részt nem értem, akkor azért *imádkozni* kell, hogy: Uram világítsd meg ezt a területet. S akkor jönnek a válaszok. Volt egy olyan eset, amikor hat évre kaptam meg a választ. Tartsatok ki.

Azt mutatta az Úr, és ez most mindannyiótoknak szól, hogy imádkozzatok azért, és *vágyódjatok* rá, hogy *kijelentést* kaphassatok Isten *szeretetének a mélységéről*. Mert így fogjátok *jobban megérteni* a Bibliátok többi részét. Tehát a szeretet mélységéből.

Hogy *mennyire* szerette és szereti az Atya az ő teremtményeit, illetve az Ő gyermekeit. Mert a kettő között megint különbség van. A *teremtény* az, aki nincs újjászületve. Isten *gyermeke*, az Isten fiai pedig az *újjászületett* keresztények. Árnyalatnyi különbség, de van különbség. Mert az egyik is ember, a másik is ember, csak *szellemi* értelemben van *különbség* a kettő között.

Fel kell, hogy *nyíljanak* a szellemi szemek. Ezekre vannak imádságok, de ha túl hosszú, jelölj ki magadnak belőle egy-két bekezdést, vagy szellemben imádkozzál, és úgy kérd az Atyát, hogy: Uram, mutasd meg nekem..., és ebből akarok én *kijelentést* venni. *Akarok kapni*, mint a múlt héten hallottatok, ha emlékeztek rá. *Akarok kapni*. Az egy *jó hozzáállás*.

A másik Ige feljött a szívemben, a Zsoltár 89. Az Úr *megvédi* az Ő *felkentjeit*. Néha előfordul, hogy a bárányok szapulják a gyülekezet pásztorát. Most nem rólunk van szó. És akinek szüksége van rá, osszátok meg vele. Aki elvéti, az saját *magára ítéletet hoz*.

Tehát Igével lehet *inteni*. Zsoltár 89,20-24 vers. Itt Dávidról szól, mint *felkentéről*, de a mai napokra vonatkoztatva, hogy mindazokat értjük alatta, akiket *Isten felken* a szolgálatra, s függetlenül, hogy melyik felekezetben. Ebben benne lehetnek a papok, a lelkészek, a pásztorok, meg mindenféle, bármilyen szolgálat.

Zsoltár 89,20-24

Megtaláltam Dávidot, az én szolgámat, szent olajommal kentem fel őt. Akivel állandóan vele lesz az én kezem, sőt az én karom erősíti meg őt. Nem nyomhatja el őt az ellenség, és a gonosz ember sem nyomorgatja meg őt. Mert öelötte rontom meg az ő szorongatóit, és verem meg az ő gyűlölőit. És vele lesz az én hűségem és kegyelmem, és az én nevemmel magasztaltatik fel az ő szarva. Ámen!

Tehát magyarul, aki Isten *felkentjeit* bármilyen módon *megítéli* – mert inkább a szájakról van szó, a szájak rossz használatáról –, az gyakorlatilag saját magát átok alá helyezi. Miért volt ilyen hosszú a mise például. Hát, sokat beszélt a pap. Vannak ilyen esetek, de jó ezt tudni, *megelőzősképpen*. Én is járok az utcán.

Tehát kellenek a *kijelentések* az Igéből. Isten pedig *örömmel felfedi* ezt a számunkra az Írásokból. Csak *vágyakozzunk* rá, *epekedjünk* utána. Kérdezzük, faggassuk az Urat, ne hagyjuk békén. Mint a kisgyerekek 5 éves korban, mindig kérdeznek. Miért így van ez, miért úgy. Ugye? Egyfolytában kérdeznek. Mi is *faggassuk* az Atyát, ha valamit nem értünk.

Tehát a szellemi törvények minden alkalommal működnek, amikor *mi működésbe* hozzuk. Az Ige is minden esetben *működik*, amikor mi működtetjük. Igazából a szellemi törvények is az *Igére épülnek*. Az Igék egy csoportjára. Mert ha több feltételről van szó, akkor több Ige is szerepet játszik már ebben.

És ne felejtsetek el, hogy a szellemi törvényszerűségek *ma is működőképese*k. Ugyanúgy, mint ahogy *Ábrámnál* működtek, működnek az *ő leszármazottjainál* is. A mi esetünkben is. A *mi időnkben* is. És működnek az *anyagi boldogulások* terén is.

Tudjuk, hogy Ábrahám gazdag volt. Isten megáldotta hatalmasan. Az Ige minden szellemi törvényt lejegyzett. Az *Igében* minden *szellemi törvény* le van *jegyezve*. És ezt *Ő*, mármint az *Úr*, a mi *érdekekben* adta. Hogy nekünk legyen *előmenetelünk* az anyagi területen is.

A Szent Szellem pedig azért jött, hogy *megtanítson* bennünket ezekre a törvényszerűségekre. Mert Jézus azt mondta, hogy én elmegyek, de *küldök* magam helyett egy Segítőt, egy *Tanítót*, egy Vigasztalót. És *Ő* itt van. És *bennünk* lakozik.

Nem szabad elfelejteni, hogy a *Nagyobb* lakik bennünk. Jó lenne, ha minden reggel magatokat *emlékeztetnétek* arra, hogy a *Nagyobb lakik bennem*. És *mindenre van erőm* a Krisztusban. Néha úgy imádkozom, hogy mindenre van *időm* a Krisztusban.

A Szent Szellem *tanít*. Gondoljatok bele, hogy olyan szolgálatársaink, *elődeink* voltak, akik igazából nem voltak körülvéve újjászületett szolgálótársakkal. *Ők az Úrtól hallottak* kijelentés alapján. Kenneth Hagin is nagyon sok ilyen esetről számol be, hogy az *Úr* személyesen *tanította*. Ahogy őt tanította, *bennünket* is tud tanítani.

A *célja* az, hogy az életünkben tudjuk *hasznosítani* a szellemi törvényszerűségeket, a mi *javunkra*, a mi *előmenetelünkre*. Amikor *működtetjük* a szellemi törvényszerűségeket, és megjön a kívánt gyümölcs, a kívánt *eredmény*, akkor gyakorlatilag Isten *dicsőségét* öregbítjük azzal. Mert Isten dicsőségére történik minden.

A gyógyulásról szóló *bizonyosságok* is azért jók, mert bátorítják a többieket. A bizonyosságok *felgerjesztik* a hitüket, és Istennek dicsőséget adnak egyúttal. És mikor Isten dicsőségét öregbítjük, akkor gyakorlatilag kijelenthetjük azt is, hogy a *sátán* ismét *vereséget* szenvedett.

Hallelúja! Tegye fel a kezét az, aki ma *Jézus nevében jött*. Akkor ezek alapján, mivel minden kéz fent van, kijelenthetjük, hogy *Jézus itt van közöttünk*. Mert az Ige azt mondja, hogy ha ketten-hárman... – de mi többen vagyunk, mint ketten-hárman –, Jézus itt van közöttünk. Ha Jézust Gyógyítónak nevezük, akkor azt is mondhatjuk, hogy a Gyógyító itt van ebben a teremben.

3. A kétféle gazdasági rendszer

Köszöntsétek egymást oly módon, hogy az *igazi bőség maga Isten*. Hallelúja! Örülünk, hogy itt vagytok, és megiszteltétek az Urat a jelenlétetekkel.

Folytatjuk a jólétről szóló sorozatunkat. Mai tanítás címe: *A kétféle gazdasági rendszer*. Kezdjük az 5Mózesnél az Igeolvasást, a 8,17-18-ig. Kétféle rendszer van. Van a *világ* mechanizmusa és *Istennek* a gazdasági rendszere. Ma erről fogunk beszélni.

5Mózes 8,17-18

És ne mondd ezt a te szívedben: Az én hatalmam, és az én kezemnek ereje szerezte nékem e gazdagságot! Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert *Ő* az, aki erőt ad néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az *Ő szövetségét*, amely felől megesküdt a te atyáidnak, miképpen e mai napon van. Ámen!

Isten egy nagyon *magas fokú* rendszert alapított és ezt a rendszert működteti. Az *Ő* rendszere *tökéletes*. Mert mindaz, ami Istentől származik, az mind tökéletes. Istennek a *célja* ezzel az, hogy az *Ő* gyermekeinek a *szükségét betöltse*. Minden szükségét.

Mégpedig ahogy a múlt héten is érintettük ezt a kérdést, az *Ő gazdagsága szerint*, és nem a mi igényeink szerint. Tehát nem 'éppenhogycsak' csepegtet, hanem *túlcsorduló mértékben*, hogy *áldottak* lehessünk, és *áldássá* válhassunk.

Ugyan a világ rendszerének lenne feladata az emberi szükségleteknek a kielégítése, de a *világi rendszer* az *nem tökéletes* és ráadásul *ellentétesen* működik az isteni rendszerrel. A világ lehetőségei *korlátozottak* és ezen túlmenően a többségében ezek *téves utak*.

Mert a világ mit tesz? *Harácsol*. És nem egyszer megjelenik a sajtóban is, hogy jogtalanul eltulajdonít másoktól. És ez nem az isteni módszer. Nekünk, hívőknek vigyáznunk kell arra, hogy Isten *ne szorítsuk korlátok közé*. Mert akkor Isten nem tud szabadon, teljes erejéből működni.

A Zsoltárokból és az Ésaíasban is olvasunk olyat, hogy Izrael népe *korlátozta*, megszomorította Izrael Szentjét, azaz Istent. Tehát a hívők Istent tudják korlátozni, mert rossz helyen alkalmazzák a kötést. Tudnunk kell, hogy Isten *korlátlanul képes működni*, hogyha a hívők nem skatulyázzák be Őt. Nem helyezik korlátok közé.

Akkor Isten szabadon tud mozogni. Végül is a hatalom, a *jog az emberé* a földön, hogy Istennek *szabad utat* ad-e, vagy sem. A világ problémáját a 2Korinthus 4,4 írja le, azt mondja, hogy a földön egy *veszett kutya* garázdálkodik. Tudjátok ki az? De idézzük az Igében is.

2Korinthus 4,4

Akiben e világ istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges Evangéliumának világosságát, aki az Isten képe.

A Biblia az örök ellenséget, az ördögöt *e világ istenének* nevezi, de természetesen kis betűvel. *Nem teljhatalmú*, de az Ádámi bukás után a földön *átvette* azt az *átruházott hatalmat*, amit Ádám Istentől kapott. De ő tovább adta, újra bérbe adta. A bérlő ismét bérbe adta a földet.

A *világi* gyógyítás igen távol áll a *kielégítő* orvoslástól. Természetesen hálát adunk az orvostudomány fejlődéséért, és nem ellene vagyunk. De a *világi* gyógymód az *alatta marad Isten* gyógyító módszerének. A világi gyógyítás istene a kórház, a gyógyszerek. *Isten nélkül*.

A nem hívő emberek *kihagyják* Istent a gyógyulásból. De Isten ereje, és Isten kegyelme nélkül még meggyógyulnunk sem lehet. Ugyanez igaz az *anyagi jólétre* is, hogy Isten nélkül nem tudunk előre menni.

A bevezetőn Igénk miről szólt? Hogy *ne dicsekedjünk* azzal, hogy én milyen izmos srác vagyok, és én mennyit el tudok végezni. Isten *kegyelme* nélkül még levegőt sem tudnánk venni. Isten kegyelme nélkül nem tudnánk reggel kikelni az ágyból. Tehát Isten *kegyelmére* igen nagy *szükségünk* van.

Példabeszédek 10,22

Az Úrnak áldása, az gazdagít meg, és nem ad mellé nyomorúságot. Hallelúja!

Egy másik fordítás azt mondja, hogy az *Úrnak áldása, az gazdagít meg, és mellette nem gyarapít a fáradalom*.

Tehát két lehetőség van. A *világi* orvoslás, vagy a világi mód szerinti gyarapodás. Amint látjuk, hogy nem igazán eredményes. Illetve a másik módszer az *isteni módszer*. Isten módszer szerint *gyógyulni*, és Isten módszere szerint *gyarapodni*.

Természetesen a két rendszer, a *világi* rendszer és az *isteni* rendszer *ellent mond* egymásnak. És ahogy a múlt héten olvastuk az Igét, a világ *nem képes megérteni* Isten útjait, mert nincsen bennük a Szent Szellem. *Nincsen bennük* a Szentírásnak a *Szerzője*. És bolondság nekik, amit itt látnak és olvasnak, vagy hallanak töletek is.

Az ember *Isten futószalagján* készült. Így készülnek ugye a járművek is, a komoly autók, a márkás autók. És hogyha valaki képes előállítani egy készterméket, egy autót, illetve Isten az embert, akkor az, aki a *készterméket* előállította, az tud is hozzá *alkatrészt* gyártani.

Mert *ismeri* az egész terméknek az összetételét, a lényegét. Ezért hozták létre a *márkaszerviz* hálózatokat, hogy a bizonyos típusú és márkájú autókat a megfelelő márkaszervizbe utalják. Nekünk is van egy 'márkaszervizünk'.

És a szerviz Főnöke ma is itt van közöttünk, és gyógyít. A Gyógyító jelen van. Tehát a márkaszerviz adja a *legjobb megoldást*. Ha elismerjük, hogy az embert Isten alkotta, akkor legtökéletesebben Isten ismeri az ember szervezetét, testét, és *Ő* képes a *legtökéletesebb* módon *meggyógyítani*. Hallelúja! Örvendezzünk ennek!

És folytathatjuk azzal, hogy akkor Isten tudja *legmaximálisabban* az emberi szükségleteket is *betölteni*. Mert *Ő* ismeri az embernek, az *Ő* teremtményeinek a szükségletét. Múlt

héten olvastuk az Igét, a két nagy törvény, a *Krisztusban való levő élet* szellemének a törvénye megszabadított bennünket a *bűn és a halál* törvényétől. Még el is imádkoztuk.

De hiába van jelen a *Krisztusban való élet szellemének a törvénye*, hogyha *hiányzik* a megértés. Mert a *megértés hiánya* nehezíti ennek az alkalmazását. Esetenként lehetetlenné teszi, hogy a *Krisztusi élet útján járjanak* a szentek. Azért, hogy a *Krisztusi életben* tudjanak járni a keresztyének, ezért nagyon fontos az *elme megújítása*, Isten Igéje alapján.

Most azt hiszem, hogy minden alkalommal legalább egy mondatban előkerül ez, hogy az *elmét újítsátok meg*. Nem azt mondom, hogy tessék megújítani, mert akkor egy törvényt hoznék. Ez a saját érdeketekben szükséges, hogy az elméteket *megújítsátok folyamatosan*, Isten Igéjének a segítségével.

Isten akarata a *gyógyulás*. Isten akarata a *gyarapodás*. Az *üdvösség* is, de az hála az Úrnak, nekünk ez már megvan. Hogy Isten *akarataiban* tudjunk járni, ehhez meg kell ismernünk, hogy *hogyan működnek* az isteni törvényszerűségek. Hogyan működik a Menny. *Isten* gazdag áldásai sokkal *hatalmasabbak*, mint ahogy *e világ* el tudna látni bennünket.

Amikor a bővölködére tekintesz, akkor *soha ne* testi megközelítésből tedd, *soha ne* látásból, és ne a világ szemszögéből, mert akkor *leszaladsz* az útról. Az Igével *összhangban* gondolkodj. Ez minden esetre igaz. *Lásd* magad az *Ige tükrében*.

Nagyon áldott tanítást hoztam most, a múlt vasárnapit, ezt ajánlom mindenkinek a figyelmébe, egy *mélyen szántó* tanítás. Így jellemeztem, hogy *mélyen szántó* tanítás. *Sokrétű* és valóban *mélyes* megértéseket és kijelentéseket lehet belőle venni.

Ha már a tükörnél tartunk, lapozzunk el a Jakab 1-hez. Van *kétféle tükör*. Most ne az elvárásolt kastélyra gondolj, ahol az egyik így torzít, a másik úgy torzít. Hanem van a *fizikai tükör*, amiben minden reggel megnézed magad. Látod a fizikai valóságot. Látod a képet magadról, hogy hogyan nézel ki.

A másik tükör pedig *Isten Igéje*, amiben Isten megmondja neked, hogy *Ő hogyan lát* téged. Tehát ez a másik tükör, az Ige tükre, ez egy sokkal *magasabb rendű* tükör. Hogyha te *rendszeresen* belenézel az Ige tükrébe, és *úgy kezded látni* magadat, ahogy Isten lát téged, akkor előbb-utóbb elkezdesz *változni* annak hasonlatosságára.

Jakab 1,23-24

Mert ha valaki hallgatója az Igének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, aki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát:

Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt. Ámen!

Fontos, hogy lássátok a két tükörnek a *különbségét*, és az Ige tükrének a *fontosságát*. Miután *megláttad* magad az Ige tükrében, hogy Isten téged *egészségesnek* lát, mert Krisztusban a megváltást már 2000 évvel ezelőtt megszerezte. Isten *gazdagnak* lát, ezt szintén Krisztusban, megváltást kaptunk a szegénység alól.

Akkor, ha az Igétől eltávolodsz, mert letted a Bibliát, és elkezdesz a ház körül tenni-venni, akkor *ne feledkezz el* arról a tükörről, amit ebben a Könyvben olvastál. Ha jön a 'veszett kutya', és próbál egy kis náthát rád tenni, mert most éppen itt van az időszak, ősz van és lehülés...

Ha belenézel a *tükörbe*, lehet, hogy azt látod, hogy egy piros nagy orr van ott, mert a nátha tünete épp próbára teszi a hitedet. De ha belenézel az *Ige tükrébe*, akkor te ott egy *tökéletes* nózit látsz, nátha nélkül. Mert az 1Péter 2,24 azt mondja, hogy *Krisztus sebeivel* meggyógyultunk. *Gyógyulást nyertünk!* Látjátok ennek a fontosságát?

Hogy hogyan kell *használni* ezeket a tükroket? Ha megnézed magadat, és látod a tünetet, akkor *utasítsd vissza*. Jelentsd ki, hogy én *Isten gyermeke* vagyok. És ördög te *nem tehetsz* rám *betegséget*, te nem tehetsz rám *szegénységet*, nem teheted a kezedet a *pénzemre*, és semmi olyanra, ami *hozzám* tartozik! Azt *hidd* el, amit az *Ige tükre* mond.

Amikor a bővülködés törvényére gondolunk, vagy hallgatunk tanítást, akkor *ne csak a pénzt lásd* a bővülködésben. Mert a *pénz* csupán csak egy kis *szeletkéje* a jólétnek. A *jólét sokkal több*, mint a pénz. Természetesen pénzre is szükség van.

És vannak vallásos tanítások, amelyek azt mondják, hogy legyél szegény, majd a Mennyben gazdag leszel. Én is ezt tanultam kisgyerekkoromban a keresztmamámtól. De öneki is ezt tanították.

Bevezető Igénkre emlékeztek? Isten *erőt ad*. Mihez ad erőt? A *gazdagságnak megszerzéséhez*. Hát, ha Isten neked *erőt ad* a gazdagság megszerzéséhez, akkor az az *Ó akarata*, az hogy az *Ő népe jómódban* legyen és ne szegénységben. De már ezzel az egy Igével ki lehet lőni, hogy *téves* a nézet, a felfogás, hogy a keresztények legyenek szegények.

Ha a keresztények szegények lennének, hogyan tudnák az *Evangélium szolgálatát támogatni*? Sehogy. Milyen az *igazi bőség*? Maga *Isten*, amikor *kinyilatkoztatja* magát a számunkra az Igében. Tehát jön a *Rhema* Ige, kiugrik, és *neked szól* személyesen: hogy az én Istenem *betölti* minden szükségünket, neki *gondja* van reánk!

És a *kinyilatkoztatások* által *kapcsolódhatsz* rá Isten *Beszédére*. Ez fogja neked biztosítani Isten *rendszeres jelenlétét* az életedben. Tehát jön a *kijelentés*, arra *rákapcsolódsz* és Isten *jelenléte* ott van veled.

Nem engeded el, mint amikor lasszóval megfogják a szilaj módon nevelt lovakat, teheneket. Ha megfogta, akkor nem engedi el. A Biblia ír *mérőzsinórról*. Azaz a *viszonyítási* alapunk nekünk mi legyen? Amit *Isten mond* az Igében. És ez nem más, mint a tükör. Az *isteni tükör*. Nem a fizikai tükör, mert a fizikai tükör nem jó képet ad. Az a hazugságot is visszaadja, ha hazugság van rajtunk.

Megnéztétek ugye a János 8,44-ben, a *hazugság atyja* az ördög és ő kezdettől fogva hazudik. Innen ered, hogy a *tünet* is egy *hazugság*. Mert ha Krisztus sebeiben *gyógyulást nyertünk*, *Ő* meghalt értünk, akkor, amit az ördög próbál *ránk tenni*, az egy hazugság.

Tehát a tükörről *ne feledkezzetek* meg. Nem tudom, hogyan lehet ezt szemléletesebbé tenni, de lehet, hogy egy plusz tükörré rá kellene írni az Ige számát, a *IPéter 2,24*, és akkor abba időnként *belenézni*.

Tudjátok melyik a *legproblémásabb* terület? Nem az egészség. A *pénz világa*. Mert sajnos nagyon sok keresztény *adósságban* van. És Isten gyermekeinek soha nem lenne szabad adósságban élniük, vagy eladósodniuk.

A Biblia azt mondja, hogy a keresztények azok nem vesznek kölcsönt, hanem *kölcsönt adnak*. (5Móz. 28,12) Emlékeztek erre az Igére? Most csak úgy jött szellemből.

A *világ* pénzügyi rendszere egyrészt *bonyolult*, másrészt *gyatrán* működik. S a különböző hatások miatt *válságba* is kerül a pénzügyi piac, a pénzügyi élet. Ha meginog az Euró, máris baj van. A világgazdaság egy kicsikét megbillen, máris fölüti a fejét a probléma.

Igazából a világ pénzügyi helyzete a depresszió és az infláció két szélsősége között *ingadozik*. Viszont ha keresztények *ráállnak* az *Isten anyagi rendszerére*, és azt elkezdik működtetni, az életük *egyszerűvé* válik.

A tükörről hozzá az Úr még az eszembe. A gyógyulásról beszéltünk, a tükör kapcsán beszéljünk a gyarapodásról, illetve az *anyagi ellátásról*. A tükör kapcsán nézzük meg a pénzügyi tükrünket, a pénzügyi vonzatot. Ha jön a számla... Márpedig jön ugye? Legyen az víz, villany vagy gázszámla. Ez a három biztos jön. A telefon is jön.

Először is *adjál hálát* Istennek, hogy ezek a számlák vannak, mert nem lenne vized, nem lenne fűtésed, nem tudnál tv-t nézni, internetezni, mosni. Mert már manapság a villany annyi mindenhez kell, hogy szinte nélküle lebénul a lakás is, nemhogy az élet.

Adjál hálát Istennek azért, hogy vannak előtted *számlák*, és ezeket a számlákat Isten be tudja *tölteni*, csak áraszd ki a *hitedet*. Vedd elő a tükört, s a tükör azt mondja, hogy: én *betöltöm minden szükségedet*, az én gazdagságom szerint!

Akkor viszont ne merd azt mondani, hogy karácsonyra úgy sem tudok venni ajándékot a családomnak. Mert az igei tükörben nem ezt látod. A pénztárcád lehet, hogy ezt mutatja és a folyószámlád per pillanat, de a tükör, Isten tükre, az *Ige tükre*, az sokkal *magasabb rendű*.

S emlékeztek, mint mondtunk a közelmúltban, hogy az Igének van *hatása a világi rendszerre*, meg tudja változtatni a körülményeket, hogyha mi hittel imádkozunk, viszont a világnak nincs hatása – hála Istennek –, az Igére, a mennyre.

És nem szabad azt mondani, hogy én rettegek most attól, hogy mi lesz a víznek a végelszámoló számlája. Mert a Jónál látjuk, hogy aki *retteg*, az mit tesz? *Ajtót nyit* az ellenségnek, ajtót nyit a problémának.

Hanem *hálaadásba* kell menni az Úr elé. Uram, eléd helyezem ezt a számlát, Józsué könyve szerint a vízórák és a különböző mérőeszközök lelassulnak. (Józs. 10,13. 2Kir. 20,11) Hát elmész minden nap az órák előtt, hát akkor biztos, hogy beugrik, hogy hoppá, ezért most imádkozok: Nem sietsz, megállsz és vesztegelsz, a Jézus nevében. Csak hittel tedd!

De hogyha *elfejted*, hogy az Ige tükre mit mond a gyarapodásra, akkor viszont nem lesz, aki betöltse a szükségedet. Tehát az élet *egyszerűvé* válik, ha mi el kezdünk *működni* Isten gazdasági rendszerében.

A keresztyének lehetőleg *ne kérjenek kölcsön*, hanem Istentől *vegyék át* az ellátásukat. Mert abban a gyönyörűségecses múlt vasárnapi tanításban is benne van, hogy Isten *kegyelme* a *teljességet* takarja. És Isten *mindent* nekünk akar *adni* az Ő *kegyelme* által, csak meg kell tanulni *elvenni*.

Példabeszédek 22,7-ben meglátjuk, hogy mi a problémája a kölcsönnek. Meglátjuk, hogy miért problémás a kölcsön felvétele.

Példabeszédek 22,7

A gazdag a szegényeken uralkodik, és szolgája a kölcsönnevő a kölcsönadónak.

Mit mond? Hogyha valaki *kölcsönt* vesz fel, akkor *szolgájává* válik annak, akitől a kölcsönt fölvette. Ez lehet uzsorás, tehát egy konkrét személy, de lehet egy szervezet, egy cég, egy bank. A szolgájává válik. Ez a probléma. És ráadásul a kölcsönök, a kölcsönrendszerek a *világi rendszer ellenőrzése* alatt állnak. És nem Isten rendszerében működnek.

Tehát ha valaki *hitelt* vesz fel, akkor *alárendeli* magát a másiknak. Ez egy súlyos dolog a nevünk szellemi jelentőségét illetően. Bizonyára hallottatok már olyat, hogy az Adóhivatal feketelistára kiírja, és nyilvánosságra hozza az adósokat.

Ha egy cég, vagy egy vállalkozó neve felkerül erre a listára, akkor neki rossz híre lesz. Lehet, hogy ez miatt elveszt munkalehetőséget, mert nem mennek hozzá, mert nem tartják megbízhatónak. Ilyen kihatása van annak, ha valaki nem tudja rendezni a tartozását, kötelezettségét.

A *nevünk* azonos a természetünkkel. Hogyha jó, akkor *jó a híred* is, és az ismerősök bíznak benned, illetve egyáltalán szóba állnak veled. De ha rossz a hírünk, akkor elkerülnek, átmennek az utca másik oldalára. Amire a *neved* képes, mindazt megteheted. Gondolj *Jézus nevére*. Jézus korlátlanul működött a földön. És az Ő nevet *nekünk adta*.

A kölcsönkérő adóssá válik, más néven *térdet hajt* a hitelt folyósító előtt. Sajnos az emberek *tévesen* úgy tekintik, hogy a hitelt folyósító az ellátásuk forrása. De a Biblia szerint az Ige tükre szerint, az *ellátásunk forrása Isten*. Úgy ahogy a márkaszervizben meg tudunk *gyógyulni*, ugyanezen a forráson tudunk *ellátást* kapni.

Ez a kölcsön dolog a *nevünk* szellemi jelentőségét illetően *szellemi problémát* szül. Komoly is lehet ez a probléma, főképpen akkor, mikor a kölcsönadó nem az Úr gyermeke, hanem egy istentelen, mondjuk egy uzsorás. Nagyon nagy kamattal vasalja be.

Viszont Isten soha nem kölcsönöz. *Isten* mindig *ad*. Odaadja neked örökbe, csak *működjél* együtt vele. Könnyű megtanulni az Istennel együttműködni, ha az Igében *kutatod* Isten működésének a *módját*.

A kutatni szó azt jelenti, hogy *mélyére leásol*. Vágyakozol rá. És akik itt vagytok hétről-hétre, ti *vágyakoztok* az Ige után. Nemcsak úgy jöttök el, hogy megmutatom magam, meg a pásztor hátha megkérdezi, hogy hol voltál a múlt héten? Ami nem is szokásunk egyébként.

Mert az tudni kell, hogy ezt az *Úrral kell rendezni*, hogy itt van, vagy nincs itt az illető. Igazából, ha valaki megérti, hogy milyen *veszteség éri* őt, amikor egy alkalmat kihagy, akkor igyekszik *nem kihagyni*, vagy igyekszik *bepótolni*, mert lehetőség van a bepótolásra.

Ámos 8,11

Ímé, napok jönnek, azt mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után. Ámen!

Tehát *éhséget* bocsát ki és tapasztalni is olyan éhes szenteket, akik korábban nem voltak. Isten *Igéje* után éheznek. Mátéban olvassuk azt, hogy *nemcsak kenyérrel* él az ember, hanem Isten Igéjével, a szellemi kenyérrel. Az 1Péter 2,2 pedig azt mondja, hogy *vágyakozzatok* a hamisítatlan tejre, mint a csecsemők, azon növekedjete, mert a baby először cumizik, s utána jöhet a szilárd táplálék.

Ezek az Igék mind azt mondják, hogy nekünk a *szellemünket táplálni* kell, hogy felnövekedjen, megerősödjön és meg tudjunk állni az élet viharaiban úgy, mint egy százéves tölgyfa, aminek igen erős gyökerei vannak, és még a törzse sem mozdul meg egy viharban.

Könnyű *megtanulni* Isten működését, hogyha keresed, és *kutatod*. Legyen egy *éhség* a szívedben. Ha úgy gondolod, hogy még nem elég nagy az éhség, akkor *imádkozz* ezért. Ahogy elkezdesz kutatni, egyre jobban fogod *kívánni*. Így fogod megismerni Isten gazdasági rendszerének működését is, meg minden mást, ami az élethez szükséges.

Ha hittel Istenre *hagyatkozol*, akkor megtapasztalhatod Isten *beavatkozását* az életedben. Meg fog nyilvánulni valamilyen formában. Áldás formájában természetesen. Isten nemcsak *megtanít* az Ő rendszerének a működtetésére, hanem az Ő leghőbb vágya, hogy *sikerre* vezessen. Akár anyagilag, akár egyéb más módon.

Ha *mélyre ásol*, mint az aranyásó, aki nem elégedik meg a folyóparton a fővenyből kimosott apró aranyzemekkel, hanem elmegy a bányába, és kiadja a jelszót magának, hogy a 'fiúk a bányában dolgoznak', mélyre ás, *aranyrögöt talál*, és lehet, hogy az egész életére elég is, amit kap érte.

Tehát ha te mélyre ásol az Igében, akkor *több* lesz az *ismereted*, és ahogy növekedik az ismereted, te is egyre *többre viszed*. Természetesen a sikeredet valaki nem fogja jó szemmel nézni. Ez nem a szomszéd, hanem a veszett kutyák.

De tudnod kell, hogy az ellenség, az ördög *legyőzetett*. Maga *Krisztus* győzte le. A talpunk alá helyezte, *megbénította*. És minél *győztesebb* vagy egy helyzet felett, annál nagyobb lesz Isten *dicsősége*. Mert Isten megdicsőül azáltal, ha mi *kijövünk* egy helyzetből.

És így juthatsz egyre *előbbre* és előbbre. De ehhez folyamatosan *fejlődni* kell. A fejlődés útján kell haladni. Korábban tanítottunk róla: a Márk 4,1-20-ig a *magvető* példázatát, ha kedvetek van, otthon elolvashatjátok.

Az Úr Jézus azt mondja, hogy a magvető az *Igét hinti*. És hogyha te a hintett Igét befogadod a szívedbe, akár a mai nap, akár az előző hétfőn, vagy hallgatsz tanítást és olvasol, akkor ez az Ige *gyökeret ver* a szívedben, a szellemedben. S elkezd növekedni, mert közben öntözöd még, és *gyümölcsöt* fog hozni, termést fog hozni.

Viszont az ellenség, az ördög azt fogja látni, hogy te egyre *veszélyesebb* vagy a számára. Egyrészt azért, mert *befogadtad* az Igét, másrészt azért, mert megismerted az *adakozásnak* a kulcsát, hogy ez milyen áldást fog a számodra hozni. S ezt nem fogja jó szemmel nézni. Az Igét ki akarja ragadni a szívetekből. Mindenkinél megpróbálja ezt.

Én is, ahogy visszagondoltam az első évekre, bizony voltam ilyen helyzetben, és bizony hálát adok az Istennek, hogy nem azokra hallgattam. Mert sok butaságot beszéltek össze-vissza. Nincs is semmi féle perspektíva abban a Bibliába, mert nincs jövőkép, meg ilyesmi.

Az nem egy jó jövőkép, hogy az aranyutcákon járhatunk? Hogy az Úr Jézussal együtt uralkodunk? És van élet az élet után? Tehát van perspektíva!

De a lényeg az, hogy az ellenség ki akarja *lopni* az Igét a szívünkől. Egyrészt azért, mert az Ige *kulcs* a szellemi törvények működéséhez. Másodsorban a szellemi törvények *kormányozzák* a fizikai világot, a fizikai törvényeket. A harmadik pedig, amit olvastunk az előbb a 2Korinthus 4,4-ben, hogy a sátn *e világ istene* és itt működik a földön.

Az égben is működik, de nem a harmadikban, csak az elsőben és a másodikban. Mennyből már *kivettetett*, kizárattott, miután az Úr Jézus a Szent Vért bevitte a Szentek Szentjébe. Amikor a *szellemi törvénynek* az erejét te működteted és *felszabadítod*, akkor igazából a mérkőzésnek vége, a *vesztes az ellenség*.

A *bőség* törvénye az *életkortól függetlenül* működik. Tehát ha a gyermekeinknek megtanítjuk, és vevők rá, akkor ők is éppen olyan áldottak lehetnek, mint a nagymama vagy a szülők. Nem életkorhoz kötött a szellem törvényének a működése, működtetése.

A világi embereknek is van egy elhívása, akik még nem Istennel járnak, akiknek nincs a szívükben az Úr Jézus. Az Ige azt mondja, hogy a *bűnösök javai* eltételek az *igazak számára*. (Péld. 13,22) Nem tudom, hogy hogyan működik, ne is okoskodjunk ki, de a Biblia ezt írja, akkor ennek előbb-utóbb meg kell valósulni.

A világ feladata, a *világ elhívása* az, hogy *gyűjtsön*, és amit ő nem tud, hogy az *Evangélium hirdetése* számára. Amit mi tehetünk, *megáldjuk* az e világiakat, aztán imádkozunk azért, hogy *váltsanak istent*, egyrészt ne e világ istene alatt legyenek, illetve ne a pénz legyen az istenük. *Váltsanak istent, és fogadják el* az Úr Jézus Krisztust.

Aztán nekünk fel kell *szólitani* a *világ gazdagságát*, hogy *hozzánk jöjjön*, és ki kell küldeni az *angyalokat*, hogy hozzák be azt. És *megparancsolni* az ellenségnek, hogy a *kezét levegye* arról, ami hozzánk tartozik.

Egy pici fény jött a számomra, mikor ezt a vasárnapi tanítást elemeztem és elmélyedtem benne. Hogyha mi megáldjuk az elveszetteket és imádkozunk azért, hogy istent váltsanak, akkor, ha már *bekerülnek* az Úr Jézusba, onnantól már sokkal könnyebb a helyzet. Mert ha megjön a *megértés* a szívükbe, hogy az a sok pénz, az a *vagyon*, amit ők fölhalmoztak, az az *Evangélium számára* van, akkor innentől kezdve már könnyebben hozzá tud férni az Úr.

Az 1Péter 2,2-ben olvastuk a táplálást. Nagyon fontos, hogy *tápláljuk* a szellemünket, hogy *növekedhessünk*, és a szellemünk *megújulhasson*. A megújulás által keletkező *új erővel* mindent le tudunk *győzni*! De az első láncszem az, hogy tápláljuk a szellemünket Isten Igéjével, hogy növekedjünk, megújuljunk, megerősödjünk. És *győztes hithuszárként* tudjunk a nyeregben haladni.

Jakab 1,22 mondja, hogy legyünk az *Ige cselekvője*, mert ha nem cselekedjük az Igét, akkor *magunkat csaljuk* meg. Ez nem azonos a törvény szerinti cselekedettel, mert nem vagyunk a törvények alatt. Kegyelem alatt vagyunk. Tudjátok miért fontos az Igét megcselekedni? Jakab 1,22-ben van ez.

Azért fontos az Igét megcselekednünk, mert máskülönben Isten nem tudja előhozni a megoldást. Tehát Isten csak akkor tud lépni az érdekünkben, és megválaszolni az imánkat, ha mi az Ige cselekvői vagyunk. Azt hiszem ez ad egy világos képet. Hallelúja!

Használt ez nektek ma is? Mindig haladunk egy szinttel följebb. Nem tudom hány rész lesz ebből, hosszú még. De szerintem menjünk végig rajta. Köszönjük az Úrnak a jelenlétét a munkálkodását, a Szent Szellem ajándékait. Amilyen hittel jöttél, az meg van neked.

Békesség. Isten maga a békesség. És hogyha mi *betöltekezünk szeretettel*, ami maga Isten, akkor telve vagyunk *szeretettel*, telve vagyunk *békességgel*. És elővesszük az Ige tükkrét, s van ott egy fénykép. Otthon lementettem a gépemre, a cica nézi magát a tükörben, és egy oroszlánt lát a tükörben. Tehát ilyen erősnek látja magát. Erősnek és bátornak.

Az *igazi gazdagság* az Úrban van, tekints az Úrra, helyezd elé minden problémád, és gondod és Ő megoldja, megválaszolja. Köszönjük Atyám a Te gondoskodásodat, a Te

vezetésedet, a Te ellátásodat. Minden dicsőség Uram a Tiéd, mennyen és földön. Áldjuk és magasztaljuk a Szent nevedet.

4. A kétféle jólét

Köszönts és emlékeztess a szomszédodat a következő mondattal: *a legnagyobb hatalom az ima!* Amikor imádkoztok, akkor foglaljátok az imáitokban az előjáróitokat is, mindenféle tekintetben, egészség, ellátás és mindaz, ami aktuális.

Mai tanítás címe: A kétféle jólét. Igazából *alapelveket* nézünk, és azt hiszem, hogy minden alkalommal, mindannyian kapunk valami újat, amit eddig nem ismertünk. A világi információk *ellentmondanak* Isten üzenetének.

Mást mond a világ, mást mond Isten Igéje, de tudjuk, nekünk melyiket kell követni. A világozságot. A *világ* csak azt hiszi el, amit az őt érzékszervén át *megtapasztalhat*. Amit lát, hall, tapint, stb. A tudósok is próbálják Istent kimutatni, de műszerekkel nem fogják tudni.

Hogyha te tudod, hogy Isten *mit állít* egy dologról a Bibliában, akkor téged senki *nem csaphat* be. De ehhez bizonyos *ismeretre* van szükséged. Hogyha tudod, hogy *Ő mit mond* egy adott helyzetről, akkor könnyű neked is úgy *gondolkodni* és úgy *hinni*, ahogy a Biblia írja.

Múlt héten is megállapítottuk, hogy a *világi* bővölködés *korlátozott*, a pénzre és a hatalomra szorítkozik. A világ már beismerte, hogy *nincs hatalma* a betegségek felett, továbbá a szellemi és a társadalmi problémák leküzdésére képtelen. Próbál természetesen valamit tenni, de azok a megoldások nem tökéletesek. *Tökéletes válasz* Isten Igéjében van.

Meghatározzuk, hogy mi az *isteni jómód*. Az isteni jómód egy *képesség* arra, hogy *használjuk* Isten *erejét* az emberiség *bármely problémájának* a megoldására. Legyen az anyagi jellegű, egészségügyi jellegű, vagy bármilyen. Mert *a Mindenható Isten az mindenható!*

És az isteni jómód sokkal *többet jelent* az anyagi, a politikai és a társadalmi kérdéseknél. Mert ezek világi dolgok, és világi szemszögből vannak megközelítve. A jólétnek a *fokmérője* nem a pénz. Mert a jólétet sokkal *szélesebb* körben kell tekinteni.

A *pénz* a földi hatalomnak a *legalacsonyabb* rendű formája. Régen nem is volt pénz, mert árút cseréltek. Sőt, még ha van olyan korosztály közöttünk, akik megérték a történelmi időket, azok tudják, hogy az infláció miatt akkor is árucserre volt. Valamikor régen bejött a pénz, ami gyakorlatilag *csereeszköz*.

Tehát kijelenthetjük, hogy a földön a *legalacsonyabb* rendű hatalom a pénz. Mi a legmagasabb rendű hatalom? Az ima. Az *ima a legmagasabb rendű hatalom*, amit a földön alkalmazunk. Mert amikor *Jézus nevében imádkozol*, akkor Isten az *Ő képességét működésbe* hozza. Mert az imával Istent *felhatalmazod*.

Különböen *Ő* a szabad akaratunkat tekintve nem tolokodik, és nem avatkozik bele a dolgainkba addig, amíg meg nem kérjük, vagy meg nem bízuk *Őt*.

Zsidó 1,2-3

Akit tett mindennek örökösévé, aki által a világot is teremtette. Aki az *Ő* dicsőségének visszatükrözödése, és az *Ő* valóságának képmása, aki szavának erejével tartja fenn a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván, leült a Felsőnek jobbára a Magasságban.

Aki szavának erejével tartja fenn a mindenséget, azaz *kormányozza a mindenséget*. Ez *Jézusról* szól. Isten ereje az *egyedüli hatalom*, amely az emberi lét *teljes egészét* felöleli. Beleértve az egészséget, a testünk éppé tételét, a szükségek betöltését és sorolhatnám tovább.

Ésaiás 55,11

Így lesz az én Igém, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és gyümölcsöt terem ott, ahová küldöttem. Ámen!

Itt gyakorlatilag Ésaiás *Istent idézte*. Látjátok ebben a versben a *megvallott* Igének a *gyümölcsöt?* Ugyanis Isten azt mondja a **Jeremiás 1,9**-ben, hogy az *Igém*et adom a te szádba.

Nem a pletykát, nem világi dolgokat, nem a sajnálkozást, hanem az én Igémet adom a te szádba. **Jeremiás 5,14** pedig azt mondja, hogy azt az Igét, amit Isten a szánkba adott, azt Ő *tűzzé teszi*. Tehát egy *erőteljes hatalmat* ad az Igének.

Jeremiás 23,29 Az Igére azt mondja, hogy olyan tűz, mint a *sziklazúzó pöröly*. A pöröly az *kalapácsot* is jelent. És ha van otthon kukoricadarálótok, abban is kalapácsok vannak. S olyan sebesen forognak, hogy a kukoricát, vagy a gabonát, amit beleteszel, azt összetöri.

Most képzelj el egy kőbányát. Ahhoz, hogy az utakra, utcákra, járdákra tudjanak hozni finom zúzalékot, murvát, vagy valami rostált finom szemcsés anyagot, vagy a házakhoz kőport, először a nagy sziklákat össze kell törni.

És ott is hasonló berendezéssel dolgoznak, csak sokkal nagyobb teljesítményűek. Kalapácsok forognak és a nagy kődarabokat összetörik. Az Ige ugyanilyen *erővel bír*, mint egy ilyen nagy kalapács. Addig veri a sziklát, addig veri azt a problémát, amíg *összemorzsolódik*. Ugye, az Igének milyen ereje van? Hallelúja!

Tehát ezt olvastuk az Ésaíasban, hogy Isten az *Igét*, amit nekünk adott, *fordítsuk vissza megvallás* formájában, ezzel egyrészt Őt felhatalmazzuk, és Ő el kezd tudni munkálkodni. Mert az *Ige mögött Jézus áll*. Jézus az, aki *cselekszik*. Világos ez a kép? Az Ige fontossága megint előjött. Nem tehetek róla. Tehát a *megvallott Ige gyümölcse*, a szabadulás, az *áttörés*.

Ahhoz, hogy jó módban élj, a *lelkednek gazdagnak* kell lenni az Igének az *igazságával*. Erről már beszéltünk, talán két héttel ezelőtt. De nem árt, hogyha ismételjük. Fontos, hogy többször és többször halljátok, akár ugyanazt.

Mert nem tudni, hogy kinek mikor nyílik meg a füle. Lehet, hogy valakinek a második, vagy harmadik alkalommal nyílik, hogy ezt befogadja és megértse. Hogy a megértések szemei megnyíljanak.

Isten *ereje* kapcsolatban áll az Ő *Igéjével*, és az Ige által *szabadítja* fel az erejét. Amikor mi az Igét *megvalljuk*, kimondjuk, akkor elkezdi *cselekedni*, és a természetfeletti *erő* felszabadul. Hallottunk olyan bizonyosságot, hogy amikor mi itt imádkoztunk, akkor az, aki otthonmaradt, *érezte Isten erejét*, jelenlétét és a szabadítását. Ez így működik.

Isten elküldte az Igét, egyrészt, hogy legyen nekünk útmutatónk, *jelzőoszlopunk*, legyen *táplálékunk*, legyen mihez *igazítani* magunkat. Mert ahogy az úrhajók keringenek a kozmoszba, ott is mindig kell végezni parányi igazításokat, hogy a megfelelő célba eljusson. Mert eltérhetnek a pályáról. Jön egy nap széllökés és meglökheti, és akkor máshol lyukadna ki.

Ő elküldte az Igét, hogy mi *kapcsolatba* kerüljünk az Igének a *hatalmával*, Istennek az erejével. Az Igének sok célja van. Ez lehet, hogy új, de a többi, amit előtte felsoroltam, az már ismert volt előttetek, azt csak ismételtük most. Hallelúja!

Tudjátok, hogy a *hitetek mértéke* az mivel arányos? Vegyünk egy mércét. Különböző szinten állunk hitben. És mitől függ a hitünk mértéke? A *bibliai ismerettől*. Amennyit ismersz az Igéből, akkora a hited szintje. Tehát ha szeretnéd a *hited emelni*, akkor az *Ige mértékét* növeld magadban. *Öntsd* magadba az Igét, és így *erős hitre* teszel szert.

Ez az egyetlen módja annak, hogy a hitünket megemeljük, megerősítsük. Azért mondja az Ige, hogy a *hit hallásból van*. Tehát hallanod kell az Igét. Istentől hiába kérjük a hit növelését, mert az Ige azt mondja, hogy a hitnek egyetlen forrása van. *Egyetlen hittermelő forrásunk van, az Igének a hallása*.

A *hatalmat*, ami az Igére épül, azt *minden területen* gyakorolhatod, és el fogsz jutni oda, hogy a *problémáidat* csakis az *Ige szerint* igyekszel megoldani. Ez egy folyamat. Mert az elején az ember próbálja a saját erejéből is, meg a világi módszerekkel. De ahogy növekszünk hitben, gyakorlatilag eljutunk arra a szintre, hogy egyedül csak az *Igébe kapaszkodunk* bele.

Gondolj egy metró kocsira. Utazol a metró kocsiban. Nincs ülőhely, csak állóhely. Hirtelen felgyorsul a metró, meg gyorsan fékez, muszáj *kapaszkodni*. Ott vannak a *kapaszkodók*. Neked az *Ige a kapaszkodó*.

Van egy jó hírem. Bármilyen problémában is vagy, *Isten mindig tudja a megoldást!* Az egy másik kérdés, hogy *nem mindig hallod* meg. Ugyanis, amikor belekerülünk egy helyzetbe, akkor az *elme* el kezd zakatolni, és a frekvencia átáll az isteni csatornáról a saját elménkre. De Isten tudja a megoldást. És *akar* is segíteni, és *tud* is segíteni, csak hozzá kell *fordulni*.

Hogyha ismered az *isteni gyógyulás* útját, márpedig ismeritek, és többen meg is tapasztaltátok. S hogyha nem segítesz a környezetekben levőknek, akkor idővel nálad sem fog működni kellőképpen. Ha képes vagy hit által meggyógyulni, akkor *segíts másoknak* is, hogy *birtokba vehessék* a szent egészséget. Mert a világban nagyon sok beteg ember van.

Oszd meg a hitedet azokkal, akik a környezetekben vannak, hogy így is lehet gyógyulni. Így is lehet szabadulni és előbbre jutni. Hogyha te ismered a *hit általi bővölködésnek* a titkát, akkor *taníts* meg erre másokat is.

Nagyon régen hallottam egy pesti tanításban, hogy *keress hasonló* problémával küzdő embereket, prédikálj nekik, *szolgálj feléjük*, és ahogy a kenet rajtad keresztül átárad, az a *te javadat* is szolgálni fogja. Érdekes, de működik, s igaz. Nagyon régen hallottam én ezt, de ez a mondat most idejött, ebbe a tanításba.

Mert amikor valaki felé szolgálunk, most akárcsak a pásztorokról beszélünk... Gyógyító sorban szolgálnak, vagy az alkalom során tanítanak, prédikálnak, akkor *szolgálnak a nyáj felé*, vagy valaki felé. Akkor a *kenet rajtuk keresztül* kiárad a többiek felé. De őket sem hagyja érintetlenül. Tehát hatással lesz rájuk is, és természetesen *pozitív hatással*.

Hogyha te szolgálsz mások felé, ha te például fejfájós vagy, akkor keress egy másik fejfájóst és szolgálj felé. Imádkozz érte és a te fejfájásod is el fog múlni. Így gyakorlatba ültetve sokkal érthetőbb ugye? Bármilyen legyen a probléma, hogyha te *áldás* vagy mások felé, akkor Isten *téged is megáld*.

János 14,21-23

Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak. Monda néki Júdás, nem az iskarióti: Uram, mi dolog, hogy nekünk jelented ki magadat, és nem a világnak? Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és benne lakozást veszünk. Ámen!

Itt a *bővölködés képe* tárul elénk, csak egy kicsit elrejtve. Akkor élsz bőségben, hogyha Isten *kijelenti magát* neked, és *veled lakik*. Két feltétel. Isten kijelenti magát neked, és *veled lakik*. Isten lakhat velünk úgy is, hogy nem jelenti ki magát. Igazából Jézus benne lakik az újjászületett keresztényekben, de nem mindenki jár szorosan együtt az Úrral.

A *kijelenteni* szó azt jelenti, hogy *kézzelfoghatóvá* tenni. Tehát amikor Isten ad egy kijelentést, akkor valamilyen dolgot kézzelfoghatóvá tesz. A *görögben* jelenti: megmutat, bemutat, tudomására hoz és felfed. Ez a kijelentésnek az értelme. Azaz kézzelfoghatóvá válik. Történt már olyan, a bizonyságokban már hallottam, hogy egyszerűen, mint egy falevél, odapottyant egy ötezres a lába elé, és senki nem volt a környéken.

A *veled lakik*... – az megint egy érdekes szó, gyakorlatilag ez egy *tevékeny együttműködést* jelent. Tehát nemcsak bennünk lakik és cipeljük magunkkal, mint egy koloncot, vagy egy potyautast, hanem ez egy *tevékeny együttműködésről* szól.

Jelenti még azt: hogy tesz, alkot, terem, megvalósít, cselekszik és *tevékeny*. Tehát amikor azt mondja az Ige, hogy nálad lakik, bennünk lakik, akkor *nem tétlen*. Nem tétlen, hanem *munkálkodik*. Munkálkodik azon, hogy nekünk egyre *jobb és jobb* legyen.

És van itt még egy szó, hogy *annál lakozom*. Ez azt jelenti, hogy *ugyanabból a célból*. Tehát az Úrnak is az a célja, aki bennünk lakozik, mint a miénk. Tehát mindkettőnk célja megegyezik és így lehet előbbre haladni. Természetesen Isten *akarátán belüli* dolgokról beszélünk.

Isten mindig kész *akcióba lépni*, amikor Őt *segítségül hívják*. Gondoljunk csak az első ilyen helyzetre, amikor segítségül hívtuk – az *üdvösség* pillanatában. Mikor elmondtuk az

Üdvösségi imát őszintén, *hittel és tudatosan*. Az a helyzet, hogy nem mindenki mondja el tudatosan, és akkor nem is működik.

Akár a „Hiszek egyet”, akár az „Üdvösség imát” *tudatosan* kell elmondani. És nem egyszer közületek is sok bizonyosságot hallottunk már, hogy amikor valaki újként *befogadta* az Úr Jézus Krisztust, akkor szinte érezte az *Úr jelenlétét*, az érintését, a békességet, a szeretetet és ehhez hasonlókat. Tehát Isten *kijelentette magát*. Megnyilvánult.

Megint két feltétel következik. Amikor az *Igét* tesszük az *első helyre*, a legfelső polcra, és az Ige alapján *cselekszünk*, akkor Isten *jelenléte* kézzelfoghatóvá válik. Jézus *valóságossá* teszi magát. Szinte érzed, hogy ott van, vagy pedig megjelenik az imaválasz. Megkapod a választ az imádra.

Ez, hogy veled lakik, ez nemcsak egy ott lakozást jelent, hogy ott szundikál és tétlen, hanem *tevékenykedik* és (egy idegen szót, amit nem annyira szeretek) manifesztálódik. Tehát valóságba jön az a dolog, amiért te imádkoztál. Tehát *kézzelfoghatóvá* válik.

Mindenkinek van problémája. Jézus senkinek nem mondta azt, hogy az üdvössége után nem lesznek problémái. Mert nem piros szőnyegen hívtunk el, de megvan a *problémákhoz* a megoldás. Megvan a *hatalom*. Probléma esetén mindig keresd az *Igében a választ*, mert ott van benne. És amikor az Ige alapján *cselekszel*, akkor *Ő* visz *győzelemre*.

Mert az *Ige mögött* az *Úr Jézus áll*, aki az ellenséget már *lefegyverezte*, megbénította, a talpunk alá helyezte, nekünk csak *emlékeztetni* kell rá őt, mert amnéziás. Erősen feledékeny. Veszett kutyának neveztük a múlt héten.

Nekünk, mint újjászületett keresztényeknek, *könnyű hinni* az Igében. Mert a Biblia *Szerzője bennünk* lakozik, és így számunkra az *Evangélium egyszerű*. A világ számára nehéz, és rejtett. A házasságos könyvben is ott van az előszó, amely segítség a könyv megértéséhez.

Ezt pont arról szól, hogy hogyan lehet *megérteni* a Bibliát. És megvan hozzá a *kulcs* is. Az *Üdvösség* és a *Szent Szellem imája*. Mi meg imádkozunk és nyitott szívet, halló fület és látó szemet rendelünk az Olvasókhhoz.

Ott tartottunk, hogy az Evangélium számunkra egyszerű. *Nem kell várnod*, hogy *meggyógyulj*, nem kell várnod, hogy *bőségre juss*, hogy majd talán fél év múlva, vagy egy év múlva. Ne szabj ilyen határidőket, mert mindezeket már *Isten felkínálta*. Eléd tárta az Igében.

Krisztusban a kereszten *megváltás* megtörtént. Az le van írva, *elénk van tárva*. De gyakorlatilag a *most hit* alapján ebben a pillanatban *befogadhatod* a gyógyulást, befogadhatod a bővülködést. Csak a láthatók azok, amelyek nagyon vissza szokták húzni a drága szenteket.

Mert mi *nem a látható* szerint járunk, a Biblia figyelmeztet is erre. Hanem az Ige szerint. Tehát ha egyszer *kifizettetett*, akkor az ki van fizetve. Ha valakinek *fizetnék* egy kávé a „Görbetök” intézményben, az már rajtad múlik, hogy *mikor* fogyasztod el. Hogy még a mai nap, vagy jövő héten, vagy fél év múlva. Ugye? Mivel az ki van fizetve, az *meg van* neked! Neked az félre van téve. Ugye?

Ugyanez történt a *kereszten*. Ki lett *fizetve*. El lett *végezve* a munka. Azért kellett az Úr Jézusnak annyit szenvednie. *Ő* viselte a betegségeinket, a fájdalmainkat és elhordozta a bűnt. Tehát a munka *elvégeztetett*. A kávé kifizetésével az a *számla* le van zárva. Rajtunk múlik, hogy mikor tudjuk *megragadni*, és valóságba hozni azt, amit a Krisztus *értünk tett*.

Filippi 4,19

Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket az *Ő* gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban. Ámen!

Tehát az *Ő gazdagsága* szerint tölti be és nem a mi hiányunk szerint. A gazdagság bőséget is jelent. Isten az *Ő bősége* szerint tölti be a mi szükségünket. És nem a mi szükségleteink és hiányunk szerint.

A *betölt* szó azt jelenti: megtölt, teletölt, feltölt, teljessé tesz, jóllakat; passzív értelemben: megtelik, megelégszik, beteljesedik. Ezek mind a *bőségre* utalnak. Hogy Isten bőségesen el

akar látni bennünket, csak nálunk vannak *korlátok*. Egy nagyon régi pesti tanításnak az volt a címe, hogy „kitörés a dobozból”. A skatulyából.

A gondolkodásunk be van skatulyázva. Hányszor hallani azt, hogy jaj milyen drágaság van. Régen nem így ment. Ez a *világi tükrök*. De elővesszük az *Ige tükrét*, ami azt mondja, hogy az *Ő gazdagsága* szerint betölti a szükségünket. Tehát ne engedd meg, hogy a világ lehúzzon.

Ilyenkor visszakérdezhet a keresztyén: Ki a te életed *forrása*? Az enyém az *Úr*! Én minden *gondomat Őreá vetem*. S ezt kellene minden embernek. Hogyha az *Ige világosságában* jársz, akkor a szíved, a szellemed *összhangba* fog kerülni Isten *Igéjével*. Tehát azonos lesz a frekvencia. Egy húron pendülünk akkor.

Lapozzunk el közben a 2Korinthus 9,8-hoz. Az Ige itt azt írja, hogy *Ő pedig reád árasztja minden kegyelmét*. Egyébként is Istentől mindent *kegyelemből kapunk*.

2Korinthus 9,8

Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok áraszsa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségték lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek.

Azt mondja az Ige, hogy ha a mi szívünk *összhangba* kerül Isten *Igéjével*, akkor *Ő* a hatalmas kegyelme által, *reánk árasztja* az *Ő* bőségét, az *Ő* gazdagságát. Az *áldás* szó a következőket jelenti: gyarapít, bőven van, többlet, fölösleg és felülmúló.

Tehát ezek mind a *túláradó áldásról* szólnak. A másik szó pedig az *elégség*: öfenntartás, függetlenség és megelégedettség. Ezt jelenti az *elégség*. Nem kell koldulni, mert akkor az ember saját magát fenn tudja tartani. Természetesen nem szabad önzően élni. Krisztus Testének a gondjait figyelembe kell vennünk. Sajátunkként kellene kezelnünk.

És most a ruhabörze is egy ilyen lehetőség, mert áldássá válunk mások számára. Egyrészt azzal a holmival, amit mi hozunk, vagy amit a faluból hoznak. Lehetőséget biztosítunk azoknak, akik szükségben vannak, hogy ezekből a holmiból válasszanak. A fölösleget és a hiányt összekapcsoljuk.

Sokan úgy gondolják, hogy Isten csak az *ő* munkáján keresztül tudja megáldani. De Isten nemcsak a foglalkozásodon keresztül tudja betölteni a szükségidet. De hogyha netán nagyobb a hited a munkádban és a saját képességeidben, mint az *Igében*, akkor egyelőre számodra ez az út nem járható.

De bízom benne, hogy egyre feljebb kerül mindenki hitben és rátalál az isteni útra, és a mennyei csatornákra. Természetesen Isten mindenkit megáldhat a munkáján keresztül, és ezen túlmenően adhat egy jobb foglalkozást. Adhat egy jobb helyet.

Beszéltem tegnap egy pásztorral, és szóba került, hogy ők tízen dolgoznak egy teremben, és nem mindig rózsás a helyzet. Van, amikor a légkör egy kicsit feszült. És mondtam, hogy a környékünkön vannak olyan keresztyének, akik úgy imádkoznak: az Isten által rendelt *bevételi* forrásokat, *munkahelyeket* bebetonozottnak nevezzük.

Ő meg úgy imádkozik, hogy Te lökd ki Uram a széket alólam, amikor eljön az ideje, és én nem venném észre. Még egyszer: Uram, ha nem venném észre a te időzítésedet, akkor Te rúgd ki a széket alólam. Igen sokat lehet tanulni mástól is! Igazából az *Úr* tanít.

De semmiképpen *ne szorítsd* Istent a foglalkozásod keretei közé, hogy csak ott tud azon a területen megáldani. Mert Istennek *számtalan csatornája* van, amin keresztül szeretne megáldani. De ha nincs fogadókészség, azaz nincs hozzá hit, hogy a többi csatorna is működjön, akkor nem fog működni. Nem Istenen, hanem rajtunk múlik.

1Mózes 14-hez lapozzunk, függetlenül attól, hogy az előző vasárnap Pesten is elhangzott ez az Igerész. Egy kicsit mosolyogtam magamban, hogy mennyire egybeesik a két tanításrész.

1Mózes 14,22-23

És monda Ábrám Szodoma királyának: Felemeltem az én kezemet az Úrhoz, a Magasságos Istenhez, aki birtokolja az eget és a földet Hogy én egy fonalszálat, vagy egy sarukötőt sem veszek el mindabból, ami a tiéd, hogy ne mondjad: Én gazdagítottam meg Ábrámot. Ámen!

Ábrahám mitől volt olyan mérhetetlenül gazdag? *Isten áldásától*. Nem azért, mert mástól elvette a tulajdonát, nem joggatlanul jutott a vagyonhoz, hanem *Isten megáldotta* őt.

Itt a történet arról szól, hogy őt király támadott a hadseregével és Lót is elvitték mindenestől. Erre Ábrahám az őt felfegyverzett hadsereggel szemben, az ő házanépét fegyverezte fel, akik 318-an voltak mindössze, és győzelmet aratott az ellenség felett. De ebben Isten *kegyelmét* lássátok meg. Adott neki bölcsességet, természetfeletti képességet és az ellenséget kiiktatta.

És utána a Szodoma királyának azt mondta, hogy én tőled semmit nem veszek el, nehogy egy ember is azt mondja, hogy valaki más tett engem gazdaggá. Mert ő *Istent* tekintette a *forrásának*. Tehát Ábrahámot *Isten tette gazdaggá*, és nem ember.

Fontos igazság, amely a Biblián végigvonul, végigkísérhető, amikor felmerült valamilyen *igény*, akkor Istennek mindig akadt legalább egyetlen embere, aki rendelkezett a szükséges *forrással* és azt betöltötte. Dicsőség Istennek.

Izrael számára *Mózes* volt a forrás. A világ számára az *Úr Jézus*. Az Efézusiaknak *Pál* apostol, és itt még sorolhatnám, kitudja meddig. Egy gyülekezeti Testnek pedig az *öt szolgálat*, ami gyakorlatilag ajándék Krisztus Teste számára: a tanító, a pásztor, az evangélista, a próféta és az apostol.

És rajtuk keresztül kapja a Krisztus Teste az ellátást, a *szellemi ellátást*, ami kihat a testi dolgokra, az *egészségre* is, és kihat az *anyagiakra* is. Mert ha egy keresztény *megtanulja*, hogy hogyan tudja a mennyei *bankszámláról lehívni*, akkor a szellemi dolgokat, amit megtanult, azt a fizikai életében is tudja használni. Tehát fontosak ezek a *kulcsok* és fontos, hogy ezeken keresztül *ellátást* kapjunk.

Krisztus Testében egyébként is *egymásra vagyunk utalva*. Senki nem mondhatja azt, hogy nincs szüksége a másakra, mert a Testben *szellemi kapcsok* és kötélekek vannak. És én úgy élvezem ezeket a kapcsokat, amikor felhív az egyik pásztorárs.

Vagy én hívom fel őket, és mindig örvendezünk. Tegnap az Orosházáról voltak fenn két busszal, százan. És ahogy láttam a pásztorukat... Mondtam is ma nekik, hogy olyan jó volt látni benneteket, ahogy *Isten dicsősége* volt rajtatok.

Érezd át, amit Krisztus Testének a tagjai elszenvednek. Tehát az ő hiányukat, az ő problémájukat. Legyél *áldássá* az ő számukra! De ahhoz, hogy *áldássá* válhass, ahhoz először neked kell *áldottnak* lenni. Neked kell túlcserélőan áldottnak lenni, hogy áldássá tudj válni az ő számukra.

És a te problémáid és szükségeid közepette se feledkezz meg az *elveszettekről*. Mert az elveszettek azok menetelnek... Menetelnek egy szakadék felé. Mindaddig, amíg valaki meg nem állítja őket, hogy van egy lehetőség. Vagy egy kiút. És te vagy a „hívó szó”.

Az *elveszettekért* ilyen értelemben felelősséggel vagyunk, hogy *szolgáljunk* feléjük. Az egy más kérdés, hogy a szívüket mikor nyitják meg. De az, amit az elveszettek felé ti *szóltok* Isten dolgairól, azok mind *magok*. A mag pedig *tudja a dolgát*, hogy neki ki kell kelni. Csak idő kérdése.

És nagyon sok olyan *régen elvetett* mag van, ami most kel ki. Mert vagy most került olyan élethelyzetbe, hogy kellene egy *kapaszkodó*, vagy egyszerűen csak most *nyílik* meg a szíve. Sokan úgy kerülnek az *Úr Jézus Krisztus* táborába, hogy valami *súlyos* helyzetben vannak.

A tegnapi alkalom végén szóba került, hogy nagyon sok keresztény el van *adósodva*. És *egyedüli kiút* az *Úr Jézus*, és a hittel mondott imádság. Mert az Isten be tudja tölteni a szükségeket, tud rá *megoldást* adni. Csak oda kell tenni a szívetek hitét is.

5. A szegénység átok

Miközben köszöntöd a szomszédodat, emlékeztess arra, hogy a *gazdagság az áldás*. Szeretettel köszöntünk benneteket. Köszönjük mindazoknak, akik a *ruhabörzén* részt vettek, bármilyen formában is, jelenlétükkel vagy ruhavetéssel. *S megáldjuk* azokat a magokat,

amiket ti hoztatok, meg amit a falu lakossága hozott. Ezek a magok bőségesen szaporodjanak és térüljenek meg a vetők számára.

Hat sörpadot állítottunk föl és ez telis-tele volt ruhával púposan és a végén kétszáknyi maradt. Volt rá kereslet. Igazából egy *áldás csatornává* váltunk ezzel a dologgal, hogy a kínálatot és a keresletet összehoztuk.

Látom a tollak már élesítve. A mai tanítás címe: A szegénység átok. Ezt muszáj kimondani, mert nem mindenki így értelmezi sajnos. Kezdjük a mai igeolvasást a Máté 6. fejezetével. A Biblia sokat szól arról, hogy ne aggódj, ne félj, légy bátor és erős.

Máté 6,31-32

Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk? Mert mindezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van. Ámen!

Azt üzeni az Úr Jézus, hogy *ne* aggodalmaskodj az *ellátásod* felől. Az Atya tudja, hogy mire van szükséged, te pedig *kérjél* bátorsággal. Fordulj hozzá a szükségeid betöltéséhez. Isten nem közvetlenül tud küldeni dolgokat, hanem *embereken keresztül* tud hozzád eljuttatni dolgokat. Tehát embereket használ arra, mint csatornákat, hogy téged vagy másokat megáldjon.

Felmerül a kérdés, hogy *hogyan adsz* a szükségben levőknek, hogyha neked sincs. Csak úgy tudunk adni, ha *áldottak* vagyunk, és több van, mint ami a mi szükségünk. Mi van akkor, amikor mondjuk tömegek állnak sorba és áldást várnak tőled. Nemcsak egy ember, hanem sok. S nem is kell messzire menni, mert falun belül az ember talál többet, mint ahány ujjja van.

Minden bizonnyal, ha többfelé kívánják meg a segítségnyújtást, az adakozást, akkor az ember *rangsorol*. Mert nem tud mit tenni. Ha a keret az adott, az igény meg sokkal nagyobb, akkor muszáj valamilyen formában rangsorolni.

Mivel a Nagyobb lakik bennünk, a Szent Szellem bennünk lakik, ezért képesek vagyunk *meghallani* a Szent Szellemnek a vezetését. És a Szent Szellem *vezetése* szerint lépni. Ő vezet bennünket a tekintetben is, hogyha most többfelé kellene segítséget nyújtani, akkor ki legyen az. Vagy kik legyenek azok.

Sajnos vannak emberek, és ezen belül keresztények is, akik visszaélnek, rossz indítatással tartják a markukat. Korábban már említettem nektek, hogy évekkel ezelőtt hozzánk is becsengetett egy fiatalember, aki kereszténynek vallotta magát, és vasúti jegyre gyűjtött, hogy Nyíregyháza környékére kellene neki utaznia. Csak az a helyzet, hogy én már előtte is hallottam, hogy másokhoz is ugyanígy bement.

Tehát ha valaki *rossz indítékkal* jön, akkor az nálam a rangsornak az aljára kerül. Mert biztos, hogy nem arra kellett neki. Ezt az ember a *szellemében érzékeli*, hogy van ott egy bizonytalanság. Ha valaki úgy gondolja, hogy nem igazán képes hallani a Szent Szellemtől, akkor ne ezt a megvallást gyakorolja, hanem azt, hogy én *meghallom* a Szent Szellem hangját.

Tegyünk egy megvallást együtt, ami így hangzik: *A Nagyobb lakik bennem, ezért én képes vagyok meghallani a Szent Szellem hangját és az Ő útmutatását követni. A Biblia azt mondja, hogy Isten fiait a Szent Szellem vezeti. Mivel én Isten gyermeke vagyok, engem is vezet a Szent Szellem. Hallelúja!*

Három Igét írtam ki, ezt most kitérőleg érintjük. A Római levél 8,1-ben van az első. Három Igével alá tudjuk támasztani azt, hogy az Újszövetségben *Isten gyermekeit a Szent Szellem vezeti*.

Ószövetségben teljesen más volt a helyzet, a Szent Szellem *nem lakott bennük*, a Szent Szellem csak szolgált a papok, királyok és a próféták felett. Tehát ha az Ószövetségben valaki valamit szeretett volna megtudni Istentől, akkor el kellett menni a prófétához vagy a paphoz. Ma sokkal könnyebb helyzetben vagyunk, mert a *Nagyobb*, a tanítónk, az *bennünk* lakozik.

Róma 8,1

Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint. Ámen!

Járhatunk mi test szerint, és járhatunk szellem szerint. Azaz *követhetjük* a Szent Szellemnek a *vezetését*, útmutatását, tanácsát.

Róma 8,14

Mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai.

És ha megcseréljük a szórendet, akkor úgy is mondhatjuk, hogy *Isten fiait a Szent Szellem vezeti*. Ugye? Mond azt, hogy ez *én* vagyok. Hallelúja!

János 16,13

De mikor eljön Ő, az igazságnak Szelleme, elvezet majd titeket minden igazságra. Mert nem magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.

Itt most azt ragadjuk ki, hogy elvezet minden igazságra, azaz *elvezérel*. Hogyan lehet valakit vezetni és vezérelni? Úgy, hogy *utat mutatunk* neki, hogy ez az irány jó, a másik irány pedig nem jó. Hogy megteszi, vagy nem teszi, vagy miként lépi meg azt a dolgot, ami előtte van, az már rajta múlik, mert szabad akarata van.

Tehát a Szent Szellem vezetését *át lehet lépni*, csak akkor hústestbe kerülünk, testi keresztényként működünk, és az nem jó nekünk, mert belekerülhetünk problémákba. Olvasni olyan Igét az Újszövetségben, hogy a Szent Szellem *visszatartotta*, megakadályozta az apostolokat, hogy eljussanak valahova. Nem fizikálisan, hanem a szellemükben éreztek „stop táblát”.

Egy ilyen szellemi „stop táblát” bárki átléphet, csak így valami gubancba fog keveredni. A Szent Szellem azért szól, hogy ne most menjél, ne arra menjél, másik útirányon menjél, mert az ördög valami *csapdát* készített el, és ettől szeretne Isten *megóvni*, oly módon, hogy a Szent Szellemén keresztül *visszatart*. Ez elsősorban belső bizonyosságként jelenik meg.

Lukács 6,38-hoz lapozzunk. Az előbb azt mondtuk, hogy Isten *embereken keresztül* tud áldássá válni mások számára. *Emberi csatornákat* használ arra, hogy valakit megáldjon. Jézus nem csak azt mondta, hogy ne aggodalmaskodjatok, hanem a következőket is mondta, hogy *aki vet, az arat*. Mégpedig a vetésének a *mértéke* szerint.

Lukács 6,38

Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkal mérnek néktek, amellyel ti mérték.

Ebben az Igében benne van a *mérték*, amilyen mértékkal mi vetünk, olyan mértékkal fogunk kapni. És benne van az *embereken keresztüli* eljuttatás. Az a csatorna, amely az *engedelmes szíveken* keresztül működik. Mert Isten szól az ő gyermekeihez, hogy ennek és ennek szüksége lenne valamire. De érdekes módon nem mindig közvetlenül történik az meg.

Hogyha az én szívemhez szól az Úr, hogy egy összeget adjak valakinek, vagy valamit adjak valakinek, nem biztos, hogy ő a végállomás. Mert lehet, hogy *rajta keresztül* eljuttatja egy harmadik, vagy ötödik személyhez.

Ha valakinek adunk valamit, igazából nem illik számon kérni, hogy akkor most mit is csinált azzal, amit én adtam neki. Legyen az pénz, legyen az ruha, cipő vagy bármilyen tárgy, mert azt *tovább lehet vetni*. Valamikor tovább is kell vetni. Az elvetés az *vissza fog áramolni*, mégpedig *embereken keresztül*. Ez egy fontos kulcs.

Ahhoz, hogy visszaáramolhasson, *engedelmes szívekre* van szüksége Istennek, hogy használni tudja azokat az embereket. Akik a *mások szükségéit* a sajátjuk elé helyezik, azoknak a problémái természetfeletti módon *meg fognak oldódni*.

Kenneth Copeland szolgálatában találtam egy bizonyoságot, még világi életet élt, amikor teljes adósságban élt. Minden vállalkozása *csődbe* ment. Tudjuk miért ugye? Mert Isten akarata nem az volt az ő számára, hogy ő vállalkozást vigyen, hanem szolgáljon és hirdesse az Igét. Hirdesse az Evangéliumot, az örömhírt.

Aztán, amikor teljesen padlót fogott, akkor az *Úrhoz fordult*. Talán a napi kis tanításokban van egy olyan rész, hogy volt egy házuk, de üres volt, egy papírdoboz volt a hűtőszekrényük, és egy ágyuk volt mindössze.

Lényeg az, hogy az Úrhoz fordult, az *Igének szentelte* az életét és megértette azt a szívében, hogyha ő mások szükségleteit *előtérbe* helyezi az övével szemben, akkor ő *áldást nyer* ezáltal. S a saját problémái is így természetfeletti módon megoldódtak.

Tette még a bizonyságokat is teli torokból. Órákon át, megvallotta a Filippi 4,19-et, hogy Isten *betölti* az én szükségemet, az *Ő gazdagsága* szerint, dicsőségesen Jézus Krisztusban. S ezt órákon át teli torokból vallotta meg Isten előtt.

Nem mindig látszik azonnal a gyümölcs, mert a fán sem úgy van, hogy az egyik nap virágozik, a másik nap meg már szedjük a termést. Egy darabig még a helyzet kilátástalan volt, de azt írja, hogy 11 hónap múlva eltűnt az adóssága, egyetlen fillér adóssága nem maradt.

Ezt Isten csak *természetfeletti* módon tudta betölteni. Azt nem írta le, hogy milyen módon, hogy valakiken keresztül áldotta meg őt, és az adósságát abból tudta rendezni, vagy adósság elengedés történt. Mert mindegyik lehetséges.

Azt tudjuk, hogy a keresztényeknél a legnagyobb probléma, az „okosdoboz”, az elme. A *meg nem újított elme*. S a keresztények tesznek fel ilyen kérdést, hogy származhat-e anyagi áldás a sátántól? Örülök, hogy nevettek rajta, mert akkor ti ezt nem hiszitek.

Ésaiás 45,3

Néked adom a sötétségnek kincseit és a rejtkehelyek gazdagságait, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Úr, aki téged neveden hívtalak, Izrael Istene. Ámen!

A sátán szándékait a pénzüink területén is a János evangélium 10,10 verse fejezi ki, ami úgy szól, hogy a *tolvaj* nem egyébért jön, hanem hogy *lopjon*, öljön, pusztítson, romboljon.

Néha úgy tűnhet, hogy az elveszettek, az istentelenek birtokolják a pénznek a nagy részét. De ez mégsem igaz, mert ettől *jóval több* gazdagság rejlik *Istennél*. Csak el van *rejtve*. El kell, hogy mondjam, hogy Isten nem az ő népe előtt rejti el a gazdagságot. Hanem ki előtt rejti el? Az ördög előtt.

Példabeszédek 13,22

A jó örökséget hagy unokáinak; a bűnös vagyona pedig eltéti az igaz számára. Ámen!

Nemrég ezt az Igét már előhoztuk, hogy a bűnös *vagyona* eltéti az *igazak* számára. Mondjuk: ez *én* vagyok. Hallelúja! Mármint az igaz, akinek eltéti. Isten nem előttünk rejti el, hanem a *számunkra teszi félre*, hogy ne tudjon hozzáférni az ellenség. Vagy legalábbis minél kevesebb részéhez tudjon az ellenség hozzáférni.

Fölmerülhet a kérdés, hogy miért a bűnösök rendelkeznek nagy vagyonnal? Ugye ez egy jó kérdés? A sorozatunkban megnéztünk már egy pár *alapelvet*. Szinte mindegyiknél alapelvnek kitűnik, hogy azt *működtetni* kell, mert csak akkor működik.

Erre a kérdésre is az a válasz, hogy Isten *pénzügyi törvényében* egyes tényezők addig nem tudnak *érvényesülni*, amíg *működésbe* nem hozzák azt. Tehát meg kell találni a megfelelő zöld gombot, és működésbe kell hozni azt a bizonyos törvényt, amit most olvastunk, hogy a bűnösök *javai eltéti* az igazak számára. Át transzportálódnak. Ámen!

Isten *megtanított* bizonyos dolgokat Ábrahámnak. Jelen esetben most a pénzügyi területről tanulunk, de sok más *igazságot* is megtanított vele. Ezeknek az igazságoknak (amit Isten Ábrahámnak megtanított) a választott nép ma is *nagy hasznát* veszi. Mert nem felejtették el, hogy Isten mit mondott Ábrahámnak.

Mi pedig Ábrahám *magva* vagyunk, és Ábrahám *örökösei* Krisztus Jézusban. Olyannyira nem felejtették el, hogy közülük senki *nem hisz a szegénységben*. Mert a szegénység az nem áldás. Ha fellapozzátok majd otthon az 5Mózes 28-at, ott világosan kiderül, hogy a szegénység az *átok között* szerepel. (Isten gyógyító kenete munkálkodik, köszönjük a drága Szent Szellemnek.)

Megállapítottuk, hogy a szegénység az *nem áldás*. Ezt a Biblia mondja. A *vallás* viszont azt mondja, hogy a szegénység áldás. A Lukács 16,19-től olvasható a szegény Lázár, és a gazdag története. Emlékszem rá, hogy gyerekkoromban nekem is azt tanították, hogy a gazdag azért került a pokolba, mert gazdag volt. S a Lázár azért került a mennybe, mert szegény volt. A Biblia nem ezt mondja!

Nem szabad kiragadni soha a szövegekörnyezetéből az Igéket, illetve a többi Ige világosságába kell nézni egy bizonyos Ige csoportot is. Mert más helyen világosan meg van írva, hogy aki *befogadja* az Úr Jézus Krisztust, az üdvözülni, és a *mennybe* kerül. Függetlenül attól, hogy szegény, vagy gazdag. Aki pedig nem állítja át a „váltót”, amit egyszer felrajzoltunk a táblára, az Jézus nélkül marad, és az élete végén a pokolba jut.

Nem az határozza meg, hogy valaki szegény vagy gazdag, hogy az *örökkévalóságot* hol tölti el, hanem az határozza meg, hogy *Krisztus benne lakozik-e* a szívébe, vagy nem. Nem régen említettem azt a kisfiút, aki műtét közben klinikai halál állapotában járt az Úrnál, és amikor visszajött, egy idős bácsi elhunyt, és ő egyfolytában azt kérdezte, hogy Jézus benne volt?

Benne volt Jézus a szívében? Mert ő már világosan és tisztán értette és látta, hogy csak *azok mehetnek Isten országába, akinek a szívében ott van Jézus*. És ezt csak egy módon lehet megszerezni, hogyha a *szájával* vallja az ember. Megvallottuk mi is a Krisztusba vetett *hitünket*.

A középkorban azt tették, hogy begyűjtötték a Bibliákat és *elzárták* a kolostorokba, és a *vallás* részévé tették a *szegénységet*. Tehát kivonták a forgalomból a Bibliát, mondván, hogy az emberek *ne ismerjék* meg az igazságot. És amikor a vallás volt az uralom pontján, akkor még bevezették a *szegénységi fogadalmat* is. Azok az emberek, akik ezt a rendszert működtették, azok nem voltak újjászületve, és nem jártak az Ige világosságában.

Az előbb csak fejből mondtam a János 10,10 tartalmát, hogy a tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon, meg lopjon, meg harmadszor is lopjon! Ez az Ige nagyon jó kapcsolódik hozzá.

János 10,1-5

Bizony, bizony mondom néktek: Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem máshonnan hág be, tolvaj az és rabló. Aki pedig az ajtón megy be, a juhok pásztora az. Ennek az ajtónálló ajtót nyit; és a juhok hallgatnak annak szavára; és a maga juhait nevéükön szólítja, és kivezeti őket. És mikor kiereszti az ő juhait, előttük megy; és a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját. Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját. Ámen!

Több *szimbólum* található ezen Igékben. A juhok akla az nem más, mint a *gyülekezeti Test*. Krisztus teste. Mert mi vagyunk a juhok, és benne vagyunk egy karámban, egy *közösségben*, ami valamilyen formában körbe van kerítve. A gyülekezet a Krisztus Teste.

Az ajtó... Aki az ajtón megy be. Jézus az *ajtón jött* be. Az ajtó az nem más, mint a testben való *megszületés*. Ez a törvényes módja, hogy valaki belépjen a *földi hatalomba*. Tehát Jézus testben született meg és ezért volt és van hatalma. Mert ma ugye a Nevét használjuk. Mivel te itt vagy testben a földön, ezért neked van *hatalmad* használni Jézus *Nevét*. Annak van *törvényes hatalma*, aki testben megszületett.

A másik a *hátsó ajtón* jön be, *törvénytelen* módon, ez a veszett kutya. A *füstös képű*. Mert neki *nincs törvényes hatalma* a földön. De mivel amnéziás, ezért *elfelejti* és próbál leuralni embereket. És azokat tudja leuralni, akik *tudatlanok*. Tudatlanok Isten dolgai felől, tudatlanok az Írások felől. Minél nagyobb a *világosságunk*, annál jobban a felszínen vagyunk, annál jobban „járunk a vízen”.

Ez az igerész beszél az *Úr Jézusról*, és beszél a tolvajról, az *ördögről*. A tolvaj egyébként is törvénytelenül lop. Mert a világban is, ha lopnak az emberek, azt *törvénytelenül* teszik. Mert eltulajdonítják másoknak a vagyonát.

Az ördög becsempészett egy tant (nem csak egyet, sokat), egy olyan tant a gyülekezeti Testbe, amivel *megakadályozza a pénznek az áramlását*. Van egy sekrestyés ismerősöm egy kisvárosban. És évekkkel ezelőtt, amit mondott, én nagyon megsomorodtam azon.

De nem szóltam egy szót sem, biztos nem értette volna meg. Azt mondta, hogy amikor viszi a perselyt és látja, hogy valaki tízezrest dob bele, legszívesebben a kezére ütnék. Ezt mondta ő, mint Istennek egy valamilyen szolgálója. Egy segítő szolgálata. Ugye?

Ebből kifolyólag tudtam, hogy nincs újjászülvete, meg nincs megértése arról, hogy a *vetés* milyen *áldással* jár. És Isten így *rendelte* el az Egyháznak a működését. Nem az állam bácsitól kell várni a pénzt, meg nem tudom honnan. Hanem Isten tudta, hogy mit tesz, hogy akik *támogatják* a szolgálat működését, azok *áldottak* lesznek.

Az ördög arra törekszik, hogy a *pénz áramlását megakadályozza*. Hogyan lehet tönkretenni egy vízfolyást? Úgy, hogy elrekesztik, elgátolják, és ezt, ha nem emberek teszik, akkor megteszik a hódok, mert a szép természetfilmekben látni ilyeneket. Elzárják a pataknak az útját, és teljesen más irányt vesz az egész dolog. Ha a *vízfolyást* elgátolják, elzárják, akkor először elkezd *poshadni* a benne levő víz, ami még maradt. S utána *kihal az élet*, a vízi élet.

Hogyan pusztítható a *test*? Hát *megakadályozzuk* a működését. Egy egyszerű lábzsibbadásra gondolj, ha rosszul ülsz egy széken, akkor egy idő után nem tudsz felállni. Mert valamelyik láb nem kapott megfelelő *ellátást*, vérkeringést. De azt is hallottátok már, jó magyar mondásként, hogy egy kanál vízben meg tudnám fojtani a másikat. Mi történik ilyenkor? Hát meggátolja a testnek a működését, azaz ha a belenyomja a fejét a vízbe, akkor nem kap levegőt. A test így pusztítható el.

Hogyan lehet Krisztus Testét *anyagilag tönkretenni*? Hogy az emberek a felhalmozott *pénzüket elzárják*, és nem engedik, hogy az körforgásban mozogjon. Legjobb, hogyha hagyjuk, hogy Isten *áldásként használjon* bennünket oly módon, hogy mi megengedjük, hogy nyitott *edényként használjon* bennünket Isten.

Átfolyjon rajtunk keresztül az a dolog, amit Isten el akar juttatni valahova. Most rajtunk keresztül nagyon sok ruha eljutott olyan helyre, ahol szükség van rá. És még el is fog jutni, mert még a szomszéd faluba is kerül belőle.

Ne felejtjük el, az ördög csaló, az ördög hazug. Semmi sem áldás, amit ő tesz. Látszólag lehet, hogy úgy néz ki egy pillanatig, de hosszútávon semmi sem áldás, ami az ellenségtől származik. Én nem nézem a Barátok sorozatot, de ha valaki nézi közöttetek, akkor, amit a Miklós tesz abban a szerepben, abból semmiféle áldás nem származik. Ilyen az ördög.

Példabeszédek 1,32-ben van egy Ige, amelyik azt mondja, hogy a balgatók az önteltségük, azaz a *jóléthe helyezett biztonságuk* miatt elvesznek. Saját magukat elvesztik, mert a pénzükben bíznak.

Példabeszédek 1,32

Mert az együgyűeket önfajúságuk megöli, és a balgatókat önteltségük elveszti.

Ne felejtsetek el, az ördög mindig *pusztít*, és *zsákutcába* vezet, aminek a vége a *kétség* és a *vereség*. Lehet, hogy megmutatja az ördög, hogy honnan lehet vagyont szerezni, pénzt szerezni, de azt már nem tudja megmutatni, hogyan lehet megtartani. Régebben már említettem azt a bizonyosságot, ami elhangzott a börtönben.

Akik eljöttek az alkalomra, mondták, hogy hát mi *hangot hallottunk*, hogy ezt tegyük meg, törjünk be ebbe az üzletbe. És mondtam: azt nem kétlem, hogy hangot hallottál, csak *melyik oldalról*. Ez nem mindegy. Tehát az ördög tud mutatni olyan helyet, hogy hol lehet lenyúlni valamit, de aztán sokáig nincsenek szabadlábban, mert előbb-utóbb az ügyeket felgöngyölik.

1János 4,17-ben azt mondja az Ige, amint Ő van, *amint Jézus van, úgy vagyunk mi is* itt e világon. Ez egy összehasonlítás. Ezt az Igét már használtuk a korábbi megvallásoknál is. Először is nézzük meg, hogy *ez milyen időben* van. Nem múlt idő, nem jövő idő, hanem *jelen idő*. Amint az Úr Jézus van ma az Atya jobbján, úgy vagyunk mi is e világon.

Jézus az Atya jobbján ül és az Atya jobbján az Úr Jézus *többet birtokol*, mint amit mi elképzelhetnénk. Azt olvassuk a Bibliában, hogy amikor a földön szolgált, *adakozott*, szórt a szegényeknek, és ezzel az adakozással Ő *nem veszített* semmit. Mert Ő nagyon jól tudja, hogy

aki vet, az arat. Továbbá azt mondja a Biblia, hogy mi *társörökösei* vagyunk Krisztusnak. Ő biztosít nekünk *fedezetet* ahhoz, hogy *áldássá* tudjunk lenni mások felé.

Filippi 4,17-18

Nem mintha kívánnám az ajándékot; hanem kívánom azt a gyümölcsöt, mely sokasodik a ti hasznatokra. Megvan pedig mindenem, és bővülködöm; beteltem, átvévén Epafróditustól amit küldöttetek, mint kedves, jó illatot, kellemes, tetsző áldozatot az Istennek. Ámen!

Ez majdnem úgy tűnik, mint hogyha a pásztorok szájából jönne ki, akik azt mondanák, hogy mi nem azt kívánjuk, hogy ti adakozzatok, hanem mi azt a *gyümölcsöt kívánjuk*, ami az adakozásokat követi.

És az adakozás ami örömmel, hittel és szívből történik, az kedves, *jó illatként száll fel* Isten felé. Mert többek között ez egy áldozat. És az ószövetségben nagyon-nagyon sok áldozatot mutattak be. Nagyon sokféléit és mind fölszállt, mert ők többségében ezt elfüstöltették. Mint füst szállt fel Isten trónja elé.

Ha az *adás csatornája nyitva*, akkor az *áramlás* mind oda, mind vissza *folyamatos*. Legyen az szeretet, legyen az erő, legyen az táplálék, legyen az pénz. Bármi. (Erőtelmes a kenet, köszönjük az Úrnak.)

Egyszer voltunk fenn Budapesten Bill Kaiser alkalmán. Volt egy olyan alkalom Pesten, amikor a Bill Kaiser szolgált és az előljárónk szívét az Úr megérintette, hogy egy gyűjtést tartson az ő számára. Az ember úgy gondolná, hogy egy ilyen neves szolgáltató az jómódban van. Aztán az „okosdoboz” ugye elindul, és gondolkodik rajta, hogy lehet a repülőjegyüket kellett ebből finanszírozni, vagy egyáltalán az ő szolgálatukat megtisztelni.

De aztán közben elhangzott, s úgy halványan emlékszem rá, hogy a Bill Kaiser valami olyasmit mondott, hogy jó lenne, ha annyi pénzük lenne, hogy egy bevásárlókocsit meg tudnának rakni. Az pedig manapság már nem valami nagy összeg.

Mert ugyanis ahogy beérkeznek hozzájuk az adományok, ők csatornaként működnek, és a szükségek és a Szent Szellem vezetése szerint *tovább is vetik*. Ők egy igazi *áldáscsatorna*. Keresik a *továbbadás* lehetőségét. És így lehet *fenntartani* a pataknak, a folyónak, illetve a pénznek a folyamatos *áramlását*, és fenntartani azt, hogy az ne áporodjon meg, ne poshadjon meg, és *áldás* legyen mindenki számára. Egy isteni alapelvet látunk a Prédikátor 11-ben.

Prédikátor 11,1

Vesd a te kenyeredet a víz színére, mert sok nap múlva megtalálod azt.

Ez egy *isteni alapelv*, amely rámutat a Krisztus *Testéről való gondviselésre*, és ezen keresztül a *világ ellátására*. A kulcs: visszatér. A hajó soha nem fog befutni a kikötőbe, ha nem küldted ki. A kályha soha nem fog meleget adni, ha nem teszel bele tüzelőanyagot.

Tehát a kulcs a *folyamatos adásban* van, és abban, hogy *Istenben bízunk*, hogy Ő vissza tudja fordítani, és *vissza* is akarja fordítani. És minél több jön vissza, annál *nagyobb áldássá* tudunk válni emberek számára, a szükségben levők számára.

Egy olyan ember, aki istentelen, gonosz és vagyonos, arra gyakorlatilag azt lehet mondani, hogy az ördög az ő pénzügyi életében egy *dugulást* képezett. Mert felhalmoz és bezár. *Bezárja* a vagyont. *Megrekeszti* a pénzt. És ez senkinek nem hoz áldást. Nem hoz áldást, hogyha elzárva tartják. Régen a szalmazsákban tartották.

Hogyha valaki nem használja az egyik kezét, egy idő után *elsorvad*. Életképtelen lesz és ugyanez igaz arra is, amikor valaki *félelmében félretesz* és elzár. Az életképtelen. Nem tud kicsírázni. *Nem tud termést hozni*. Az 1Timótheus 6,10-et nézzük meg, mert a Biblia figyelmeztet a pénznek a *túlzott imádatára* és ebbe a hibába sokan beleesnek.

1Timótheus 6,10

Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme: mely után sóvárogva némelyek eltévelyedtek a hittől, és magukat általszegezték sok fájdalommal.

Voltam fent egy kereszténynek nevezett levelezőlistán, és amikor küldtem a Haginnek a napi tanításait a bővülködésről, akkor visszaírták, hogy Hagin hamis tanító, mert a szegénység a jó. Hát ők voltak a vallásosak, mert úgy vélték tévesen, a szegénység az áldás.

Ha ezt az Igét valaki figyelmetlenül olvassa, akkor odáig jut el, hogy minden rossznak gyökere a pénz... De itt nincs vége az Igének. Mert azt mondja a Biblia, azt mondja az igevers, hogy minden rossznak a *gyökere a pénz túlzott imádata*. A pénz jó. A pénz kell. Csereeszköz. Dolgokat lehet megvenni rajta. Kell a szolgálathoz is, és minden máshoz az életben.

Túl sokan esnek abba a hibába, hogy a pénzt *túlzott* módon imádják, miközben a környezetükben nagyon sok nélkülöző és szűkölködő van. Az Isten mindenható! Kijelenthetjük Róla, hogy *Ő bőven rendelkezik forrásokkal*, annak ellenére, hogy a világban gazdasági válság van. Mert a világ *nincs hatással* Isten gazdasági rendszerére.

Hogyha az Úrnak valaki *hittel ad* forintokat, sokkal *nagyobb* dolgokat tud abból tenni, mint a dúsgazdagoknak az aranyhegyeiből. Mert hogyha valaki *hittel vet*, Isten azt meg tudja *sokszorozni*, és sokszorozni, és oda-vissza forгатni, és *nagyobb áldás* lesz az, mint az aranytömbök a széfben. Hát ne féljeteK, azt mondja Isten nagyon sok helyen. Ne féljeteK a jókedvű, örömteli és szabad adakozástól. Tehát az önkéntes adakozástól.

Róma 10,14-15

Mimódon hívják azért segítségül azt, akiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak? Mimódon hallának pedig prédikáló nélkül? Mimódon prédikálnak pedig, ha el nem küldetnek? Amiképpen meg van írva: Mily szépek a békességet hirdetőK lábai, akik jókat hirdetnek! Ámen!

A világ számára nagyon szépek azok, akik *hirdetik* az örömhírt. Az ördög hazugsága alatt az emberek senyvednek, a terhei alatt pedig görnyednek. Biblia világosan mondja, hogy *ismeret nélkül elvész* a nép. De ezt fel is oldja azzal, hogy az *igazság megismerése* pedig *szabaddá tesz*. Tehát szükség van arra, hogy az emberek az *igazságot megismerjék*, hogy *mit tett Jézus* az emberiségért. Egy történet ez nagyon jól fogja ezt szemléltetni.

A második világháború idején Japánban élt egy misszionárius a családjával. Mivel amerikai volt, a háború végén őt a családjával együtt elfogták, fogolytáborba vitték, és azt mondták nekik, hogy az ő országa és fővárosa elesett. Hát teljesen összetörtek ettől a hírtől. Ráadásul még élelmiszerhiány miatt a gyengébb foglyokat le is lötték, és a kislánya is ezek közé került.

Reménytelenek voltak, és szinte már feladták, mikor a kislányukat úgymond kivégezték. Másnap repülőK tömege jelent meg az égen, megismerték, hogy ezek amerikai gépek és nagy örömmáborba fakadtak ki. Jött egy amerikai katona, berúgta a fogolytábor ajtaját, s azt mondta, hogy *szabadok* vagytok. Ennyi volt. Mert *megismerték az igazságot*. Eljött a szabadító hozzájuk.

Amíg a téves információ birtokában voltak, hogy Amerika elesett, addig nekik teljesen reménytelen volt a helyzetük, mert addig a hazugságban gondolkodtak és abban hittek. De abban a pillanatban, amikor meglátták a repülőK tömegét, tudták, hogy ez itt számukra a *szabadulás* órája. Fizikálisan akkor valósult ez meg, amikor odajött az amerikai katona és felnyitotta ajtót.

A világban levő *elveszettek* is így kapnak *szabadulást*, ha rajtunk keresztül *eljut hozzájuk* az örömhír, hogy *nem kell betegnek* lenni, hogy *nem kell szegénynek* lenni, mert mindenre van *megoldás*. A Mindenható Isten *életadó ereje* van bennünk, és erre a világnak igen nagy *szüksége* van. Szükséges, hogy ezt kivigyük a világba.

Az üdvösség vagy más néven a *győzelmi hír hirdetői mellé* az Úr odaáll, és mindenben támogatja őket. És igazából ez az *igazi bővülködés*. Krisztusi üzenet *terjesztéséhez* az Atya minden képességét megmozgatja, minden *lehetőségét* megmozgatja.

Számunkra Jézus Krisztus a *táplálás forrása*. Mi pedig a *világ* számára vagyunk *csatorna*. Ne feledjeteK, hogy Isten Mindenható, és Isten a legsúlyosabb problémákat is *könnyedén* tudja kezelni és megoldani. Amikor emberek problémákkal hozzád fordulnak, akkor ül le velük, és

imádkozzál, mert te tudod, hogy *hogyan kell imádkozni*. Előtte lehet, hogy kicsit fel kell készíteni, hogy hogyan legyetek egy akaraton, vagy mi az a pont, amiben egy akaraton tudtok lenni, de meg tudod *kötözni* az ördög munkáit, és *elő tudod szólítani* a nem létezőket. Azt a nem létezőt, amire szüksége van annak az embernek.

Az alap a Róma 4,17-ben van, amikor Ábrahámra hivatkozik az Ige, amikor várták a gyermekáldást. Előszólítja, mint nem létezőket. Ezt az *előszólítani* szót nagyon-nagyon véssétek a szívetekbe.

Az *előszólítani* szó sokkal jobban fog működni, ha a *mélyiségét* megismeritek. Idézés. Van bírósági idézés, vannak más különböző idézések is. De hogyha egy koronatanút a bíróság beidéz, annak ott kell lennie. Muszáj *megjelenni*. Ha nem jelenik meg, akkor majd segítenek neki. Előállítják. De mindenképpen *meg kell jelennie*.

Fiúk, ti régi motorosok vagytok. Katonai behívó. Katonai sorozásra is idézést küldtek. Amikor be kellett vonulni, akkor meg *behívót*. Muszáj volt megjelenned. Hofi Géza egyik kabaréjában azt mondta, ha hívtak, mentem. Föztek rám, elmentem. Ha nem ment valaki, akkor előállították.

Értitek ennek az idézésnek és a behívónak a *súlyát*? Hogy nincs más választás, oda kell *menni*. Az előszólítani hitben a nem lévő, az ugyanazt jelenti, hogy te egy *idézést*, egy behívót adsz annak a dolognak, amit szeretnél. Amiért imádkozol.

S annak a dolognak nincs választási lehetősége, hogy jövök, vagy nem jövök, neki *meg kell jelennie*. Értitek? Értitek ennek a mélyiségét? Valakinek szüksége van egy új lábra. Vagy egy új fejre, vagy egy új alkatrésze. Múltkor beszéltünk a márkaszervizről...

Beszéltünk, hogy abban a márkaszervizben tudják legjobban megjavítani azt az eszközt, azt a készüléket, ahol előállították. Tehát ha szükséged van a testednek a *felújítására*, és kérsz egy alkatrészt, akkor annak muszáj *megjelenni*. Mert beidézed. A valóságba szólítod.

Ezt az Úr a napokban szólta az egyik pásztortársamon keresztül, pontosabban emlékeztetett egy régebbi *kijelentésre*, ami Krisztus Testében, az egyházunkban már korábban megvolt, csak fel kellett eleveníteni, mert elhomályosodott. Így működnek a *kapcsok*, kötelékek, és ez annyira jó.

Annyira mélységes megértést ad arról, amit mi *előszólítunk*, annak muszáj *megjelennie*. Legyen az anyagi, legyen az gyógyulás területe, annak muszáj *megjelenni*. Tehát jobban ki tudjátok árasztani a hiteteket ezen a ponton, hogy *előszólítom a még nem létezőket*. Hitben megformálom azt és beszólítom, behívót adok, idézést adok a számára, hogy az bejőjön és megjelenjen. Jól végződik a napunk ugye? Hallelúja!

Tehát ezt az *idézést* gyógyulásnál is nagyon jól tudjátok használni. Krisztusban van gyógyulás, Isten ma is gyógyít. Nem ment nyugdíjba. Amik a korai egyházban történtek, azok a jelek és csodák, azok a mai napon is működnek. Akik újjászületnek, és Szent Szellemmel beteljesednek... Ez a két feltétele van annak, hogy ezek a *szellemi ajándékok* működjenek.

Azt tudjátok, hogy mi különbség van a gyógyulás és a csoda között? *Gyógyulás* az egy *folyamat* általában, a *csoda* meg egy *csettintésre* előáll. Hogy valaki kiszáll a tolószékből például. Mind a kettő jó, mind a kettő Istentől származó.

Az ördög *nem gyógyít* és nem is akarja, hogy anyagilag *áldottak* legyenek a keresztények. Mert akkor sokkal *többet* tudnának fordítani az Evangélium hirdetésére, a *hithuszárok* kiképzésére, és neki akkor régen rossz, akkor neki befellegzett.

6. A megerősített szövetség

Köszöntsd a szomszédodat szeretettel és emlékeztess arra, hogy *Jézus a kiút*. Hallelúja! Köszöntünk benneteket. Tegnap egy csodálatos evangelizációs alkalmon voltunk Tabon, és én úgy éreztem magam, mintha itt lennék Ságváron, s magamnak prédikálnék. Mert a téma hasonló volt, a bővülködésről volt szó.

És itt megerősítést kaptam arra, amit a múlt héten is szóltam felétek, hogy a Szent *Szellem vezetése az mindenre* kiterjedt. Bármit teszünk, még az adakozásra is. István is ezt vallja, és ezt cselekszi, hogy a Szent Szellem vezetését követi ebben is. Mert igazából nekünk az Atya akaratát kell beteljesítenünk. Ezt mondja az Ige. Úgy tudjuk az Atya akaratát *beteljesíteni*, ha *figyelünk* a Szent Szellemre. Hallelúja!

Hálát adunk Uram az ajándékokért, a gyógyulás elindult, az Úr dolgozik rajtatok, pontosabban a Szent Szellem dolgozik rajtatok. Hitben kinyúltok és elveszitek, hogy ez itt az enyém, és *most megvan* nekem. Ajánlom a szíves fegyelmetekbe az október 27-i Hagin napi kis tanításrészt. Ezt külön el is küldtem nektek, de akinek megvan otthon az *Ősz* könyve, az vegye elő, és nagyon alaposan tanulmányozza.

Ez egy *kulcs* ahhoz, hogy meg tudjuk *ragadni* a kívánt dolgot, vagy esetleg kicsúszik a kezünkől. Mert amikor az ember azt mondja, hogy „hát majd én bővülködő leszek...”, „majd egyszer lesz sok pénzem...”, „majd egyszer talán meggyógyulok, mert Isten megkönyörül rajtam...” Ez nem fog működni. *Most megvan* nekem és ezt a kijelentést nem az alapján tesszük, hogy mit látunk, hanem a *hit szerint*. Amiben hiszek.

Örömben vagytok. Én is a héten valamelyik reggel úgy keltem, hogy a szellemem énekelt valamilyen dalt. Egy nagy gyorsaságú és vidámságú örömdalt az Úrnak. S meg is volt az oka, majd elmondom. Valamit készít az Úr.

A *bővülködésről* szóló tanítássorozatunk következő része jön. A mai tanítás címe: A megerősített szövetség. Ajánlatos az előzőeket is meghallgatni, mert így lesz belőle egy teljes kép. Az 1Mózesben kezdjük az igeolvasást. Arról szól itt az Ige, hogy Isten *szövetséget kötött* az emberrel, konkrétan Ábrámmal.

És ez a szövetséget azért kötötte meg, hogy *jogszerűen* beléphessen Isten a földre, és tevékenykedhessen. Ugyanis az Ádámi bukás következtében Isten *kirekesztetett* a földről. Mert Isten a föld feletti hatalmat Ádámnak adta, Ádám pedig *továbbadta* a sátánnak.

Így Isten jogszerűen *nem léphetett* közbe. Tehát valamilyen *jogszerű megoldást* kellett találnia arra, hogy ismét tudjon az embernek *segíteni*. A megoldást a szövetségkötés hozta meg.

1Mózes17,1-2

Mikor Ábrám kilencvenkilenc esztendő volt, megjelenék az Úr Ábrámnak, és monda néki: Én a Mindenható Isten vagyok, El Shaddai, járj énelöttem, és légy tökéletes. És megkötöm az én szövetségemet közöttem és te közötted: és felette igen megsokasítlak téged. Ámen!

Itt olvassuk a *szövetségkötést* és a *megsokasítást*. A megsokasítás az mindenre igaz. Az mindenre vonatkozik. Vonatkozik az *anyagi* dolgokra is, mert most éppen erről tanulunk. Olvassuk még el a 7-es verset.

7. És megállapítom az én szövetségemet közöttem és közötted, és teutánad a te magod között annak nemzedékei szerint örök szövetségül, hogy legyek tenéked Istened, és a te magodnak teutánad. Ámen!

Kire vonatkozik ez a szövetség? Hát először *Ábrámra*, mert övele köttetett meg a szövetség, de ezzel nincs vége. Továbbá mindazokra, akik *Ábrám magyából* származnak. Azaz *ránk* is. Dicsőség Istennek!

Azt tudjuk, hogy Ábrám *nagyon gazdag* volt. A szövetség *áldásai* azok a szövetség minden egyes *tagjára* érvényesek. És mi akkor *léptünk be* a szövetségbe, amikor *újjászülettünk*, azaz elfogadtuk Jézus Krisztust életünk Urának és Megváltójának.

Isten *minden tettét* a szövetség határozza meg, mert a megállapodásokat, a szövetségeket a mai napon is írásba foglalják, hogy kinek mi a teendője, kinek mi a feladata. És ez egy keretet szab a tevékenységnek.

Tehát Isten minden tettét ez a *szövetség határozza* meg, beleértve Jézus megszületését, az Ő kereszthalálát, a pokoljárását. Az ár kifizetését, amit helyettünk fizetett ki és a feltámadását. Csak ezeket a fő elemeket említi.

A szövetségnek a *célja* minden egyes esetben az, hogy szükség esetén a másik félnek *segítség*et tudjon nyújtani az erősebb. A szövetségben Isten minden *gondoskodása garantált*. Mai napon is használjuk azt a szót, hogy garantált. A szerződésben garantálnak valamit, garantált jutalom, garantált nyereség. Ez a szövetség *közzé* is lett téve a Könyvek Könyvében.

Az Írásokban fellelhető, és most olvastunk belőle egy kicsi ízelítőt. A szövetségnek a *főbb elemei*: üdvösség, a megszabadulás, gyógyulás, bővülködés, csak így nagy vonalakban. Röviden szólva: az emberiségnek a *megsegítése*, felemelése.

Zsoltár 138,2

Szent templomod felé hajlok, s magasztalom nevedet kegyelmedért és igazságodért; mert minden neveden felül felmagasztalád a Te Igédet. Hallelúja!

Amikor Istenhez imádkozunk, az Istenre gondolunk, a világegyetem *legnagyobb személyére* gondolunk. Ugye? Mert Isten a *Mindenható Isten*. De itt azt mondja az Írás, hogy az *Ő Igéjét* a saját *neve fölé magasztalta*, azaz fölemelte a saját neve fölé. Tehát az *Ige* az még *magasabb rangban* van, mint Isten neve. És ezért nekünk az Igét meg kell *becsülnünk*.

Az *Ige* az nem más, mint az *Ő szövetsége*. És ez a szövetség Istent *köti*. Köti arra, hogy a szövetséget *betartsa*. És ez az alkotmány, ami ebben a Könyvben található, ez egy *örökérvényű* alkotmány. Ez soha, de soha nem fog megváltozni.

Változhatnak a különböző világrendszerek, új világ fog jönni majd egyszer, de Isten *Igéje örökké* megmarad. És az az igemennyiség, az az *igei tudás*, amit mi itt a földön magunkhoz veszünk, ez fog *megmaradni* egyedül. Mert az Ige örök. A világ, a természet, az mind változik.

Isten *érvényt* szerzett a földön az *Ő szövetségének*. Az embernek viszont meg kell *szilárdítani* a szívét ebben a szövetségben. És az eredmény e két tényezőnek az összehangolásából születik.

Mármint Isten *érvényt* szerzett a szövetségnek, és az embernek a szívét meg kell szilárdítani ebben a szövetségben, ebben meg kell *állni*. Meg kell magát *alapozni*, hogy nekem van egy *szövetségesem*, akire mindig számíthatok. Mikor a nagyhatalmak háborúsdít játszanak, akkor ők is számítanak a szövetségesekre, mert a *szövetségesek együtt* sokkal *nagyobb erőt* képviselnek, ha a hadseregben gondolkodunk.

Ha a hívőnek a szíve nincs ráhangolódva és megalapozva a szövetséggel, és *nem támaszkodik* az ő szíve a szövetségre, akkor a számára a szövetség *semmi jót nem tud adni*. Mert nem is hisz benne.

Tehát ne felejtsetek el, hogy nekünk az *Ábrahámi szövetségen* keresztül van egy *szövetséges társunk*, és ez maga a Mindenható Isten. Mint említettem, az *újjászületéssel* kerültünk Istennel közösségbe, illetve mondhatjuk úgy is, hogy *szövetségbe*.

Efézus 2,12

Hogy ti, mondom, abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izrael közösségétől idegenek, és az ígért szövetségeitől távolvalók, reménységetek nem volt, és Isten nélkül valók voltatok e világon.

Isten nélkül élni – *szellemi csőd*, nyomor és a tönkremenetelnek az útja. Nekünk is van egy ilyen molinós felíratunk, hogy „Isten nélkül lehet élni, de nem érdemes!” Mi kell a sikerhez? A sikerhez *ismerni* kell a szövetség *ígéreteit*, ami benne van a Bibliában.

Valaki megszámlolta az ígéretek és tudjátok mennyi van benne? 7000. Hétezer ígért! Plusz ismerni kell azt, hogy mi erre *jogosultak* vagyunk, és *igényelhetjük* ezeket az ígéretek. Nem csak igényelhetjük, hanem *birtokba* is vehetjük.

Isten csak úgy tud *elérni* bennünket az áldásaival, hogyha mi *ismerjük* a szövetségnek a részleteit, hogy mi az, ami *hozzám tartozik*. Ha te megveszel egy készüléket, és nem olvasod el a mellette levő irományt, akkor nem tudod, hogy egyrészt hogyan kell *használni* a készüléket, másrészt nem tudod, hogy mi a *jogod* akkor, ha a készülék nem működik megfelelően.

Tehát áraszt ki a *hitedet* az Ábrahामी *ígéreteken*. Mert Isten *elkötelezte* magát, hogy Ő az ígéretét *megtartja*. Nem rajta múlik az, hogy az ígérek valóságba jönnek a mi életünkben, vagy sem. Ez egyedül *rajtunk* múlik.

Hogyha a világi életet nézzük, akkor a feltételeket az üzletfelek is rögzítik írásban, hogyha egymással szerződést kötnek, vagy partnerek lesznek egy üzletben. Lényeg az, hogy az üzletfelek is írásban rögzítik az ő együttműködésüknek a feltételeit, hogy mit is várhatnak el egymástól.

Így egy bérleti *szerződésben* is vannak feltételek, amit a *bérlőnek* kell teljesíteni, illetve a másik feltétel pedig a *bérbeadó* részéről áll fenn. Ne felejtse el, hogy te *Istennel* állsz *szövetségben*, és ennek a dokumentuma elérhető. A kezetekbe van a *Szentírás* formájában.

Hogyha *nem cselekszel* az Ige alapján, akkor az gyakorlatilag annyit jelent, mintha egy hívő *nem tudja*, hogy mire tarthat igényt. Hogyha a hívő nem az Ige cselekvője, akkor gyakorlatilag ő egy *leláncolt*, megbénított helyzetben van.

Holott az *Ige szabadságot* kínál. Mert az igazságnak a *megismerése* szabadokká tesz benneteket. Ezt mondja az Ige. (Ján. 8,32) Ha *nem élsz* a szövetségnek a *jogaival*, akkor annak a vége *vereség*.

Kenneth Copeland – akiről úgy emlékszem, a múlt héten is szóltam, mint bizonyosság –, újjászületése után négy évig még anyagi csődben volt. Mert először meg kellett neki ismernie, hogy mik azok a *szövetségi jogok*, amit ő használhat, *alkalmazhat*, birtokba vehet.

Ismerd meg te is, hogy a mennyei Atyánk *miről gondoskodott* nekünk. Mi az, amit szeretne *átnyújtani*. Mi az, ami *elérhető* a számunkra. És innentől kezdve a labda a mi oldalunkon van.

Nekünk kell a labdába rúgni, azaz beszólítani, bekövetelni, *birtokba venni* és használni azokat a dolgokat, amelyeket Jézus *Krisztusban kaptunk*, a megváltás műve során. Egy egyszerű eset: ha valaki valamiért nem tudja használni a bankszámláját, bankkártyáját, mert tönkrement, elveszett vagy megsérült és nem tudja leolvasni a bankautomata...

Tehát bármilyen módon nem tudja használni a bankszámláját, hiába van rajta a milliós tétel, ő ugyanolyan *ágrólszakadt*, mint a koldus. Mert van valamije, csak nem tudja használni, és *nem tudja birtokba venni*.

Hagin valamelyik könyvében olvasni, hogy volt egy szó szerint *koldus*, egy padlásszobában tengette az életét. Volt egy kis övtáskája, ha valamit kapott, azt belerakta. És egyszer csak egy hideg téli napon keresték, keresték, de nem találták. Fölmentek ebbe a kicsi padlásszobába, és ott volt kihülve, meghalva találták. És jött a hivatalos eljárás, s megállapították, hogy az övtáskájában rengeteg pénz volt. Milliós nagyságrendű pénz volt. Bármilyen pénznemben nézzük, az sok. Tehát volt valamije, amit *nem használt*. Ennek következtében ő *életét veszítette*, megfagyott. Pedig lett volna miből fűtenie, sőt annyi pénz volt, hogy az első osztályú szállodába élhetett volna.

Egy másik eset. Hagin utazott autóval, ment a szolgálatba, és egy *benzinkútnál* – ha jól emlékszem –, tankolnia kellett, de alig volt pénze a pénztárcájába. Valahogy azért célhoz ért. De később felfedezte, hogy a pénztárcájának volt egy *rejtett zuga*, amiben volt egy bizonyos összeg, amit ő korábban eltett, csak *elfelejtett*, és ezért *nem tudta használni*. Látjátok, hogy mennyire fontos, hogy az ember képből legyen? Hogy a megfelelő *információ birtokába* legyen?

Mert ezeknek az embereknek volt pénzüik, az egyik nem tudott róla, mert *elfelejtette*, a másik meg tudott róla, csak nem tudom milyen oknál fogva *nem használta*. És ez nem vált a javukra. Egyáltalán *nem vált a javukra*.

Egy következő eset még a múlt században történt, amikor nagyon sokan kimentek Amerikába. Volt egy egyszerű ember, aki összekuporgatta a *hajóútra* a pénzt, a jegyek az árát. Megvette a *jegyet*, továbbá vett egy doboz *kekszet* és egy kis *sajtot* az útra. És úgy gondolta, hogy amíg a hajó partot ér, ő addig azt a kekszet és a sajtot beosztja magának. Aztán ahogy sétált a hajón, látta, hogy a többi utas beül a szalonba és fogyasztja a reggelit, ebédet, vacsorát. Ő visszavonult és a kabinban falatozta a kekszet és a sajtot. Átérték a

túlpartra, és kiszállás közben az egyik hajósinas megkérdezte tőle: Kedves uram, volt valami kifogása a kiszolgálással? Mert önt nem láttam, minden *étkezést kihagyott*. Erre az utas azt felelte, hogy hát sajnos nekem csak a *jegyre telt*, az étkezésre már nem. Megszólalt a hajósinas: De kedves uram, a jegy árában *az ellátás is benne* volt!

Most egy kicsit mosolygunk rajta, de sajnos ma is vannak olyan keresztények, akik idézőjelben „kekszen és sajton” élnek. Mert nem tudják, hogy mi tartozik hozzájuk. Ezt az embert, aki utazott a hajón, *minden étkezés megillette* volna. A reggeli, az ebéd és a vacsora, mindaddig, amíg túlpartot nem érnek. És birtokba is vehette volna, ha *tudta* volna az *ő jogát*. A jegy ugyanis egy *megállapodást* tartalmazott, de *nem ismerte* ennek a megállapodásnak a *feltételeit*.

Most gondolkodom, hogy milyen jegyet is mondjak. Mozijegyet, vagy dodzsem jegyet? Azon is rajta van, hogy mehetsz ennyi kört vele, vagy ennyi percet, és még lehet, hogy ráírják azt is, hogy a saját felelősségedre. A *feltételeket ráírják*. Lehet hogy röviden, lehet, hogy apró betűsen, de a feltételek valahol rögzítve vannak. Ha máshol nem, egy üzletszabályzatban, és nézze meg az ember az interneten. Mert le vannak írva a feltételek, a felhasználási feltételek.

Mert sok keresztény van, aki ma is ilyen „kekszen és sajton” él, mert *nem ismerik* a szövetséget. Nem ismerik azt a *szövetséget*, amit Isten kötött az emberrel. S ezért nem tudnak *hozzájutni* ahhoz a gazdag áldáshoz, amit Isten *elkészített*.

Bibliából ismerjük, hogy Ábrahám, Mózes, Dávid, Salamon igen *megáldott* volt, gazdag volt. És ahhoz, hogy a mai keresztények is áldottak lehessenek, megint előjön első számú tételként az *elmének a megújítása*.

Tehát úgy kell gondolkodni, hogy *én áldott* vagyok, és *gazdagok* vagyunk Krisztusban. És nem azt énekelni, hogy „sam-sem, nincs egy vasam sem”. Tehát létfontosságú az *elme megújítása* és ezen felül pedig a helyes *beszéd*.

Hiába *vallja* meg valaki a Filippi 4,19-et, vagy bármelyik ide vonatkozó Igéjét, hogy az Isten betölti a szükségemet, túlon, túlon, túlon túlcsordultan, hogyha egy fél óra múlva, meg másnap találkozik az ismerősökkel az utcán, meg a fodrászdában, és arról beszél, hogy nekem ez *sincs*, nekem az *sem lesz*.

Mert így *tönkretette* azt, amit előtte hitben megvallott. Tehát *nem lehetünk* egészségesek, nem lehetünk gyarapodók, hogyha *magunk ellen beszélünk*. Lapozzunk az 5Mózes 8. fejezetére.

5Mózes 8,18

Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert Ő az, aki erőt ad néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az Ő szövetségét, amely felől megesküdt a te atyáidnak, miképpen e mai napon van. Ámen!

Azt a részét már vettük az Igének, hogy az Isten *erőt ad* a gazdagságnak megszerzésére. Ez nem új. Viszont amit most ki szeretnék emelni, az a következő rész, hogy Isten a *szövetséget meg akarja erősíteni* velünk. Ő nemcsak egyszerűen megkötötte, hanem meg akarja erősíteni. És nézzük meg ugyanitt a 9,5 verset.

5Mózes 9,5

Nem a te igazságodért, sem a te szívednek igaz voltaért mégy te be az ő földjük bírására; hanem az Úr, a te Istened e népeknek istentelenségéért úzi ki őket előled, hogy megerősítse az ígéretet, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. Ámen!

Itt szerepel ismét az, hogy a szövetséget, az ígéreteket Isten meg akarja *erősíteni* az ő népével. Ez egy fontos dolog. Isten *erőt ad* a gazdagságnak megszerzésére, és a szövetség *megerősítése* kapcsán gyakorlatilag *kézzelfoghatóvá* teszi a szövetséget oly módon, hogy *mevlátjuk* rajtunk az Isteni gyarapodás. Tehát *valóságba* jön.

Az *őszövetségben* olyan emberek éltek, akik *nem* voltak *megigazulva*, mert nem is lehettek, mivel Jézus még nem volt még a kereszten. De Isten az őszövetségben is igyekezett *betölteni* az emberrel kötött szövetséget. Amikor megjött a Mózesi törvény – így ismerjük –,

mi történt ezután? Minden *törvényt megszegtek*. Nem volt olyan ember, aki meg tudta volna tartani a törvényt.

Isten *kegyelme* milyen hatalmas volt? Felállította a *papi* hivatalt, és *áldozatok* bemutatását rendelte el. Hogy a megszegett törvények következtében előálló bűnök, azok *elfedeztessenek*. Ószövetségben csak el lett fedezve, azaz a szőnyeg alá lett söpörve. Ószövetségben azt mondja...

5Mózes 29,9

Tartsátok meg azért e szövetségnek ígéit, és aszerint cselekedjete, hogy szerencsések legyetek mindenben, amit cselekedtet. Ámen!

Tehát az *ószövetségben* be kellett tartani a törvényt, hogy bővülködhessenek. Ezt látjuk az 5Mózes 28-ban is. *Újszövetségben* a Jakab 1,22 azt mondja, hogy az *Igének a cselekvői* legyetek, ne csak a hallgatói. Hogy jajj de jó, de finom ez az Ige, olyan, mint a lépesmész. Mert hogyha a *hit* mellé *nincsen* cselekedet, akkor az egy *halott* dolog.

Jakab 1,22

Az Igének pedig cselekvői legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.

Tehát az Ige *cselekvői* legyünk, mert ez *gyümölcsöző* a számunkra. Lapozzunk el a Józsué 1. fejezetre. Éppen egy vezetőváltás van itt leírva. Legalábbis a vezetőváltás pillanatában hangzanak ezek az Igék, ezek az igeversek. Józsué igen kritikus helyzetben van, és ekkor Isten *útmutatást* ad neki.

Ugyanis Józsuének kellett Mózes *helyébe* lépni, és azért ne felejtjük el, hogy Mózeszel Isten személyesen beszélt, Mózesen keresztül Isten csodákat tett, a sziklából vizet fakasztott és sorolhatnánk. Illetve Mózes *bőségben* élt. Mert egy ilyen úgymond sikeres vezető helyébe kellett lépni Józsuének. Mit mondott Isten, hogyan *bátorította* őt?

Józsué 1,5-9

5. Meg nem áll senki előtted életednek minden idejében; amiképpen Mózeszel veled voltam, teveled veled leszek; el nem hagylak téged, sem el nem maradok tőled.

6. Légy bátor és erős, mert te teszed majd e népet annak a földnek örökösévé, amely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nekik adom azt.

7. Csak légy bátor és igen erős, hogy vigyázz, és mindent ama törvény szerint cselekedjél, amelyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy boldogulj mindenben, amiben jársz!

8. El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor teszed gyarapodóvá a te útjaidat, és akkor leszel sikeres.

9. Avagy nem parancsoltam-é meg néked: légy bátor és erős? Ne félj, és ne rettegj, mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben, amiben jársz. Hallelúja!

Eleve egy nagy bátorítás ez! Nem félj, ne rettegj és Isten mindenben veled lesz! Nagy volt a tét. Ha Isten népe *csődöt* mond, akkor nem jön el Jézus. Ha viszont Isten hagyja őket *cserben*, akkor elmarad a megváltás.

Tehát nagyon fontos volt, hogy a mózesi hivatalt valaki betöltse. Olyan, aki stabil. Tehát Istennek *érvényben* kellett tartani a szövetséget, hogy *elküldhesse* a Megváltót. Ahhoz, hogy a szövetség érvényben maradjon, szüksége volt *egy engedelmes* szívű emberre, aki az Ő akaratát tölti be. És Józsué lett ez, Józsuéra esett Isten választása.

Tehát egy történelmi pillanat volt, amikor szólt Isten Józsuéhoz. És vegyük az ötös verset, amiben azt mondja, hogy „veled leszek”. Ez a gazdagságnak és a *bőségnek a kulcsa*, mert Isten gazdag. A mennyben gazdagság van.

És ha Isten *velünk* van és megengedjük, hogy *megáldjon* bennünket, továbbá *nem szegénység tudatban* gondolkodunk, akkor Isten ezt meg tudja tenni. A *siker* titka maga Isten, amint *kinyilatkoztatja* magát.

Tegnap találkoztam Tabon kaposvári szentekkel is, akik szintén folyamatosan kijelentést kapnak az Igéből, az Ige mélységéből. Ahogy olvassuk az Igét, vagy hallgatjátok ezeket a

gyarapodásról szóló tanításokat, én hiszem, hogy ti is *folyamatosan* kaptok *kijelentést*. Amikor ez beépül az ember szívébe, akkor az egy nagy lökést ad a számára. Világosságot hoz.

Máté 28,20-ban olvashatjuk azt az Igét, amikor Jézus azt mondja, hogy én *veletek maradok* a világ végezetéig. Ez ígéret Jézustól. Az előbb, amit Józsuénak mondott Isten, az az ószövetségbe található, de ugyanezt olvassuk az újszövetségben is.

Máté 28,20

Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!

Jajj de jó nekünk! Hallelúja! De közben Jézus felment a mennybe... Akkor most mi van? Olvassuk tovább a János 14,16-ot és megtudjuk. Milyen módon van velünk az Úr Jézus? Természetesen nem fizikai állapotában, nem fizikai síkon.

János 14,16

És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.

Jézus a Szent Szellem által van velünk a mai napon is, és a világ végezetéig, ahogy mondja. Ő elküldte a Szent Szellemét, aki benne lakozik mindazokban, akik újjászülettek, és befogadták a Szent Szellemet, megkeresztelkedtek a Szent Szellemmel és Ő örökké velünk marad. Az örökké azt jelenti, hogy *mindig velünk* van. A *bőség* pedig ennek a terméke, hogy Isten velünk van. Az Úr Jézus velünk van, a Szent Szelleme egyenesen bennünk lakozik.

Isten kinyilvánítja magát és a *kijelentések* alapján tudunk szintről-szintre gyarapodni és bővölködni. Hogy mi a *legfontosabb*? Olvastuk a Józsué könyvében. Az Ő *Beszédén* való *elmélkedés*. És ez segít az *elme megújításában* is. Nagyon sokat segít.

Egyrészt az *Igét* kell tennünk az *első* helyre az életünkben. Második pont pedig, hogy az *Igét* kell tekinteni a *legnagyobb hatalomnak*. Mert olvastuk a mai napon a Zsoltároknak, hogy az *Igét* Isten a saját *neve fölé* magasztalta föl.

Ha az *Igét* tesszük az *első helyre* és elismerjük az *Igének a felsőbbrendűségét*, a legeslegfelsőbb hatalmát, akkor megjön az eredmény. És az *eredmény* nem más, mint a *bővölködés*. MERT MINDEN AZ IGE ÁLTAL VAN!

A gyógyulás is, a bővölködés is az Ige által van. Az *Igének a hatóköre* az élet *minden területére* kiterjed. Gyógyulás, bővölködés, békesség, szeretet, és minden, minden, minden terület, ami csak létezik. Tanuld meg *befogadni* az *Igét*, és *elmélkedni* az *Igén*.

Tegnapi tanításban is elhangzott Pesten, s a magvető példázatában már mi is olvastuk korábban, hogy ahogy az *Igét befogadja* a hívő, azonnal megjelenik a 'füstös képű', és ki akarja *lopni*. S ezért van az, hogy egy idő múlva, vagy az első alkalom után nem jönnek többet. Mert *megengedték*, hogy az ellenség az *Igét kilopja*.

Mert nem az *Igére* hallgattak, hanem a szomszédra, vagy a barátnőre, mert az sokkal 'jobban tudja', hogy ami itt folyik, az teljesen biblikus vagy valami hókuszpókus. Tehát az ördög megjelenik, és ki akarja lopni.

Ahogy én visszagondolok a tizenvalahány évvel ezelőtti újjászületésemre, akkor is ott volt bizony. De nem tudom hogy hogyan, az Úr abba az irányba terelt, hogy az Ige mellett maradjak. Dicsőség neki!

Tehát az *Igét* szükséges *befogadni* majd azon *elmélkedni* kell, és *megtartani* szilárdan. És hogyha az *Ige szilárdan* benned van, legyen bármilyen helyzet, te *mosolyogva* tudod mondani a másiknak, hogy *van kiút*. S ezt a KIUTAT JÉZUSNAK HÍVJÁK!

Senki más nem mondja azt, hogy „én vagyok az út, az igazság és az élet”. Tehát a keleti vallásokban és más vallásokban sehol senki nem mondja azt, hogy *én* vagyok az *út*, az *igazság*, és az *élet*. Egyedül *csak Jézus* mondja. Sok helyütt azt mondják, hogy keressük az igazságot. Mi megtaláltuk! Itt van ebben a Könyvben. És maga a Jézus mondja, hogy *én* vagyok az igazság. Nem kell keresni. *Megtaláltuk!* Dicsőség Istennek.

Mai tanításhoz egy *bizonyosság* is kapcsolódik, és most nem magamról szeretnék beszélni, ezt szeretném hangsúlyozni. Hanem a téma, ami adódott a napokban, az a fontos. Ez a bizonyosság az eddig elhangzott tanítások több pontjára is ráilleszthető. Tehát ezt lássátok benne.

A laptopom, ami gyakorlatilag a szolgáltatnak egy fontos eszköze, gyógykezelésre szorult. Hát, vagy másfél hónapja nélkülöztem. Imádkoztam az Úrhoz, hogy ez a javítás díjmentes legyen, ne kerüljön pénzembe. S képzeljétek el, az *Úr állta a számlát!* Tegnap kaptam vissza egyébként a laptopot.

Múlt héten mi hangzott el? Hogy Isten *maximálisan támogatja* az Evangélium hirdetőket. Odaáll melléjük, és amennyire csak lehet, támogatja, mert Isten számára nagyon *fontos*, hogy az Evangélium *terjedjen*. Az az eszköz és sok más mindenféle eszköz is, amit használunk a szolgáltatásban, az *szolgálati eszköz*. Az Urat szolgálja.

Fent voltunk pásztor konferencián, kedden. A sorsát már tudtam, hogy meg van javítva, de még az összeget nem. Azt tanultuk a múlt héten, hogy Isten *embereken keresztül* tud megáldani másokat. Három pásztor odajött kedden és megáldott különböző összeggel. Én is megáldottam a vetésüket, hogy bőséges aratásuk legyen, és igazából nem fogtam fel, hogy ez most milyen célt szolgálna, hogy az Úr mit terezett ezzel.

A hét közepén már tudtam, hogy 16000.- Ft a számla. Ekkor jött egy szent és azt mondta, az van a szívéen, hogy ő is beszálljon ebbe, mert igazából őt is érinti ez, mert hasznát veszi a tanításoknak, amik a laptopon keresztül jutnak el hozzá. [Gal. 6,6 Akit pedig az Isten beszédére tanítanak, az viszonozza ezt a tanítójának: adjon neki abból, amije van. – *Egyszerű ford.*]

Hazajöttünk tegnap Tabról és elkezdtem összeadni, hogy az Úr milyen összegeket küldött, milyen összegekkel áldott meg. Mit gondoltok mennyi lett? Nem 16000.-, hanem 18000.- Ft lett, túlcserélő lett. A *szent részt* azonnal levettem belőle, s úgy döntöttem, hogy az 1800.- Ft-ot fölkerekítem 2000.- Ft-ra.

És igazából a javítás semmibe nem került nekem, mert az Úr különböző *csatornákon betöltötte* ezt a szükségemet. És még a *tizedre* is jutott. Ez nagyon érdekes dolog. Úgyhogy örvendeztem, és erőteljesen *hálát* adtam az Úrnak.

Egy másik bizonyosság: a *Biblia program*, amit én is használok a számítógépen, az egy fizetős program, az ez két évvel ezelőtt megjelent *mobil telefonra* is. Tehát arra is lehet telepíteni. A szívem kívánsága, ahogy ez megjelent, hogyha rajta lenne ez a mobilomon, s ha valakivel találkozom, akkor bárhol tudnék Igét keresni. Meg tudnám nézni, hogy mi a jelentése. Mert a mobil az mindig kéznél van. És most a 34 Zsoltár 4-et olvassuk el ehhez.

Zsoltár 37,4

Gyönyörködjél az Úrban, és Ő megadja neked szíved kívánságait.

Hallelúja! Ez az Ige így is gyönyörű, de egy tanító kijelentést vett ebből, és a következőket mondta sok évvel ezelőtt. *Isten ad kívánságokat* a mi szívünkre, mi azért *imádkozunk*, így visszafordítjuk hozzá, és mit mondott Jézus? Hogy az *Atya megadja*, hogy a mi örömünk teljes legyen. Így ébredtem valamelyik reggel, hogy az örömdicséret járt bennem, a szellemem énekelt. És egyik pásztor társam aznap délelőtt fölhívott, hogy van egy másfél éves mobiltelefonja, le akarja cserélni. És két pásztor van a szívéen, hogy kit áldjon meg vele. És megkérdezte, hogy milyen idős az én mobil telefonom? Mondom, ezt is úgy örököltem már a sógor gyerekektől. Azt felelte, hogy a másik pásztornak sokkal fiatalabb telefonja van, s amikor eljön az idő a cserére, akkor az enyém lesz. És már igen nagy örömben voltam, mert akkor mindig a zsebembe lesz a kereshető Biblia. Nem is akármilyen Biblia, hanem a *kereshető Biblia*.

Úgyhogy ezt az Igét is nyugodtan raktározzatok el, hogy Isten *adja a kívánságot*, mi az *imában* elé járulunk, hogy ezt nagyon szeretnénk, „akarunk kapni” és Ő *betölti*. S igazából miután imádkoztam ezért a dologért jó régen, el is felejtődött, el is halványult bennem. Mert ha *átadunk az Úrnak* valamit, akkor az át van adva. Akkor nem nekünk kell rajta görcsölni. Hallelúja!

7. Szegénység és jómód

Köszönts a szomszédodat és emlékeztess, hogy az *Igéből nyersz hitet*. Ma a bővülködés sorozatunk 7. része következik. Mai tanítás címe: Szegénység és jómód. Kezdjük az Igénket azzal, amit a múlt héten is olvastunk, a Józsué 1,8-al. Mert ez az Ige nagyon fontos. Nagyon sok információt tartalmaz.

Józsué 1,8

El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor teszed gyarapodóvá a te útjaidat, és akkor leszel sikeres. Ámen!

Akkor elolvassuk a *King James* fordítás szerint is ezt az Igét: **E törvény könyve ne távozzon el a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy figyelj arra, hogy mindazok szerint cselekedj, amelyek meg vannak írva benne, mert akkor teszed bővülködővé az utadat, és akkor leszel jószerecsés.**

Egy *másik* fordítás a jószerecsésre azt írja, hogy: *képes leszel arra, hogy bölcsen intézd az élet dolgait*. Ezt most elég sok szemszögből megnéztük. Igazából Isten azt mondja, hogy ha az én *Igémen elmélkedsz*, akkor jó dolgod lesz, azaz bővülködni fogsz és *jószerecsés* leszel.

Másik szóhasználattal: ha *bölcsen* intézed az élet valamennyi teendőjét, akkor nem származhat bajod a gazdagságból. Mert bizony vannak emberek, akiknek a gazdagságból baja származik. Vagy azért, mert nem becsületes úton szerezték meg, vagy pedig nem jól sáfárkodtak vele és elvesztették. [De van példa arra is, hogy viszálykodást szít a pénz.]

Nem számít ki vagy, nem számít, hogy milyenek a körülményeid, hogyha minden helyzetben *bölcsen* viselkedsz, mert akkor *győztes* leszel. És hol van a bölcsesség? Benne van a Bibliában. Benne van az *Igében!* Tehát megint visszakanyarodunk oda, hogy nagyon is fontos az *Igét magunkhoz venni*, beépíteni a szívünkbe, elmélkedni rajta és *megújítani* a gondolkodásmódunkat.

Többféle bölcsesség van, azt tudjátok? Most hirtelen az Úr az eszembe hozta, a Jakab levelében a 3,15-ben fel van sorolva a *háromfajta bölcsesség*. Felülről való, a földi (a saját elméből származó) és az ördögi. Ezt a részt érdemes átolvasni otthon, mert a bölcsességről szól többek között.

De ha valaki *nagyobb bölcsességre* vágyakozik, akkor a Példabeszédeket vegye elő. És mivel ma 5-e van akkor ma az ötödik fejezetet olvassa, holnap a hatodikat. És így egy hónap alatt végigér a Példabeszédeken. S utána kezdheti előlről.

A bölcsességnél tartunk. Egy másik helyen azt mondja az Ige, hogy akinek nincsen bölcsessége, *kérjen* Istentől. S aki kér, az kap. Tehát az *isteni bölcsességgel*, kis befektetéssel is lehet nagy hozamot elérni. Mert az isteni bölcsesség meg tudja *mutatni*, hogy hová fektessen be az ember. Ahol nem kidobott pénz az ablakon, hanem megfial, és hasznot termel.

Az a hívő válik *sikeressé*, aki *ismeri* az Urat, *bízik* benne (azaz teljes mértékben képes ráhagyatkozni) és másokat is *tanít* az Igére (a gyarapodásra, gyógyulásra). Korábban szó volt arról, hogyha valakinek valamilyen problémája van, keressen egy olyan hívőtársat, akinek azonos a gondja, *tanítsa* az Igére, miközben ő maga is *felemelkedik* és kijön abból a helyzetből.

Ha a hívő, aki *ismeri* az Igét, az Isten *bölcsességével* rendelkezik. Az ilyen hívő *hasznos* egyrészt Isten számára, Isten királyságának a számára, hasznos *önmagának* és hasznos a *környezete* számára. De ugyanakkor ez a hívő *veszélyes* is a sátán számára.

Amikor az *Igében* vagy, akkor tulajdonképpen Isten *jelenlétében* vagy. Ha elkezded olvasni az Igét, vagy elkezded hallgatni vagy olvasni a tanítást, egyszerűen egy isteni jelenlét fog körülvenni.

Emlékeztetek arra a kis füstpamacsra, amiről a múlt héten szóltam? Ami nem más, mint egy démon. Jött, ráugrott az előljárónk térdére, de le is pattant róla. És a fájdalom is elment. Mert

a *szellemi fegyverzet* rajta volt. És a szellemi fegyverzetet az *Ige* képes megadni. Mert mint a régi filmekben látjuk, a karra helyezhető pajzs csak előlről véd, hátulról meg tudnak támadni.

Az *Ige* nem ilyen. Hogyha te az *Igében* vagy, akkor gyakorlatilag az *Ige ereje* és Isten *jelenléte* körülvesz, körbevesz, mintegy *erőtér*. Mondhatom azt a szót is, hogy *aura*, ha valaki ismeri ezt, ami egy *erőtér*. Tehát az *Ige*, hogyha te felpumpáltad magadat vele, akkor az egy *erőtér* a számodra. Megvéd. [Az *aura* a testünk energiájának a testen kívüli megjelenése, melyet szabad szemmel nem láthatunk – idegen-szavak.hu]

Ha *megtartod* Isten Beszédét, *Ő kinyilatkoztatja* magát neked, megjönnek a válaszok az imára. Másik szemszögből nézve ugyanezt: Isten az *Igén kívül* nem tud megnyilvánulni. Ahhoz, hogy mi *eredményt* lássunk, nekünk az *Igében* kell maradni.

Igén kívül a *világ* van. Isten a világgal nem paktál le. Minden kereszténynek tudnia kell, hogy az *Igén keresztül* bármikor elérheti Istennek a jelenlétét és *megnyilvánulását*. De csak az *Igén keresztül!* És hogyha az *Igében* jársz, akkor a *jómód útján* haladsz, a *bőség útján* haladsz.

Isten szövetséget *kötött* az ószövetségben Ábrahámmal, és vehetjük úgy, hogy az emberiséggel. Utána a szövetséget *megerősítette*. Nézzük meg azt, hogy mit jelent az *újszövetségben* ez a megerősített szövetség a számunkra. Az Újszövetségben gyakorlatilag az Ábrahám szövetség a *megigazulás szövetségé* lépett elő, mert *jobb ígéret*ek alapján kötött. Egy jobb és erőteljesebb szövetség lett.

Isten hogyan nevezte az *Ő* választott népét az ószövetségben? Azt mondta, hogy ti *keménynyakúak* vagytok, istentelenek vagytok, mindig ellenszegültök. S mit mond az újszövetségben? Hogy ti Isten *igazságává* tétettetek Krisztusban. Kettő között van különbség ugye? De akkor is szerette az ószövetségi népet, mert mennyi minden csodát tett velük? Csak nem hittek benne kellőképpen.

Isten a Szent Véraldozaton keresztül bennünket *tisztának* lát, szeplőtelennek lát. Ószövetségben szolgák voltak. Újszövetségben pedig minek nevez a Biblia bennünket? Fiaknak, gyermekeknek, barátainak. Ennyiféle titulus van az újszövetségben.

Nekünk mindenképpen tisztában kell lennünk a *jogainkkal*, mint Isten gyermekei illetve a menny állampolgárai. Tudnunk kell, hogy ezekhez a hatalmi pozíciókhoz, amit elfoglalunk, ezekhez *mi tartozik*.

Emlékeztek a *tékozló fiú* történetére? Egyszer csak hazatért. A történetnek itt nincs vége. Ha szeretnétek elolvasni otthon, akkor a Lukács 15,11-től megtaláljátok. Ez a *tékozló fiú* az *örökségét elvette*, és amikor hazatért, akkor nagy *ünnepséget* csaptak az ő tiszteletére. És amikor a bátyja visszatért a mezőről, akkor *felháborodott* ezen a fogadtatáson.

És mit mondott neki az édesapja? Te itt voltál a házamban, *mindenem a tiéd!* Mit mond a mennyei Atya nekünk, az *Ő* gyermekeinek? *Mindenem a tiéd*, hogyha kérsz, ha kinyúlsz, ha megragadod és beszólítod. Az idősebb az *kevés*szel beírta. Elég volt neki az, mi az asztalára került.

Mindkét fiú *rendelkezett* az örökséggel, de csak az *egyik élt* vele. A fiatalabbik kikérte, ugyan az ez másik történet, hogy elkótyavetyélte, elverte. Mi itt a tanulság? Az *idősebb* testvérnek *kicsinyes* volt a gondolkodásmódja. *Nem kérte* ki az örökségét. *Nem élt* az örökséggel, amivel élhetett volna, ugyanúgy, mint a fiatalabbik.

Ő beírta azzal, hogy reggelit, ebédet és vacsorát kapott. Még ünnepséget sem tartott, mert felrótta az édesapjának, hogy az én barátaimmal nem szórakozhattam, nem mulathattam. De nem is kérte. A lényeg, hogy ne legyünk kicsinyesek, az *elmét* meg kell *újítani* az Isten Igéje alapján és *nagyban kell látni*.

A hívők nagy része ugyanígy *rekeszti ki magát* a krisztusi örökségből. *Kicsinyesek*. *Ó* Uram, nekem csak annyit adjál, amennyi elég a számlákra, meg az elemőzsiára – hangoztatják. Ez nem is kicsinyesség, hanem ráadásul *önzés*. Mert csak magára gondol, és nem gondol a környezetében lévőkre, hogy Isten szeretné *áldásként* használni mások felé is.

Ez az igazság, hogy a hívők saját magukat rekesztik ki az örökségből. És a hívők egy része azért *rekeszti ki magát* a Krisztusban kapott örökségből, mert *nem ismerik a szövetséget*. Nem ismeri, hogy Isten gyermekeként *milyen jogok* illetik meg őt.

Ezen múlik csak, hogy valaki oda tud állni és hatalommal *kérni*, hogy: – Ez engem illet, ördög vedd le a kezedet róla! És megvallom hitben, hogy ez megvan és elveszem.

5Mózes 28,11-12

És bővülködővé tesz téged az Úr minden jóban: a te méhednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében és a te földednek gyümölcsében, azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, hogy néked adja azt. Megnyitja néked az Úr az Ő drága kincsesházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezened minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszel kölcsönt. Ámen!

Isten *áldást* szól. Gyönyörű hallgatni ugye? Mert az ember *szívét fölbuzdítja*. Isten *megáldotta* az Ő népét, azokat, akik az Ige iránt engedelmesek voltak. Bőséggel megáldotta *Ábrahámot* és az *ő leszármazottjait*. Mond azt, hogy: – Ez én vagyok! Hallelúja! Az Isten megesküdött a szövetségében erre, hogy Ő *áldást oszt, áldást szól*.

Aztán otthon, ha kíváncsiak vagytok a 15-ös versre, elolvashatjátok. Ott az átok van felsorolva, mert az *engedetlenekre átok* szállt. Nem Isten bocsátotta rájuk az átkot, hanem saját magukat helyezték átok alá. Az átok pedig *teljes nincstelenséget* jelent, minden területen, mindenben.

Sajnos keresztények gondolkodnak úgy tévesen, hogy a szegénység az *alázat*. De aki így gondolkodik, az valójában abban hisz, hogy Isten az átok szerzője. Mert a *szegénység az átok*. Istentől áldás származik. A szegénység az nem áldás.

Nem Isten átkozta meg Ádámot. Ő gondoskodott róla. Készített számára egy Kertet, hasonlóan, mint mikor a babaszobát berendezik a szülők. *Gondoskodott* róla, teljes ellátásba részesítette. Az egy másik dolog, hogy Ádám *engedetlen* volt. Saját magát, illetve az emberiséget és a földet *átok alá helyezte* ezáltal.

Az *átok szerzője* a sátán. *Megtéveszt* és becsap. Ezt tette az Édenkertben. Odament Évához, addig sugdolózott a fülébe, míg bejött a csel. És amikor Ádám a *sátán mellé állt*, akkor valójában a föld és vele együtt az emberiség átok alá került.

Isten a szövetség révén egy *védőernyőt* feszített ki az ember felett. És ezáltal igyekezett *oltalmat* biztosítani számára. Korábbi tanításokban szó volt arról, hogy a bukás után Isten közvetlenül nem tudott beavatkozni a földi életnek a dolgaiba. Nem tudott segíteni.

Nem volt rá lehetősége, nem volt rá joga, mert a föld feletti hatalmat az embernek adta, amit ő továbbjártott. Azért volt szükség a *szövetség* megkötésére, hogy legyen *jogi alapja* annak, hogy Ő az embernek tudjon *segíteni*. És ameddig Isten népe az Úrral járt, hallgattak a Szavára, addig élvezték a *védelmét*.

Többször hallottátok már, hogy lehet úgy menni az esernyő alatt, hogy magam fölé tartom és lehet úgy menni, hogy kitarodom oldalra, egy méterre. Ez szemlélteti azt, hogy *áldás* alatt vagyok, azaz nem esik rám az eső, vagy *nem* vagyok áldás alatt. Mert rossz helyen vagyok, nem az ernyő alatt állok.

Akik a *saját útjukra* lépnek, azok gyakorlatilag *kilépnek* a szent védelem alól és sebezhetővé válnak. Mégpedig a sátán számára. Jó *célpont* az ellenség számára az, aki nincs az isteni védőernyő alatt.

Isten létrehozott egy általa meghatározott módon működő *jó rendszert*. S ezt korábban olyan szavakkal illettük, hogy *Isten királysága*. Mert ezen rendszer alapján működik Isten királysága.

A *világ* pedig a *sátáni megtévesztés* alatt van a mai napig is, és úgy vélik, hogy minden *fordítva* működik. Bizonyára hallottatok erről a szörnyű kaposvári tragédiáról, és ennek kapcsán egy olyan idézetet hallottam, ami állítólag egy pap szájából származott, hogy: „a

mostoha Isten ostora”. De aki ezt mondta, nem olvasta el a János apostol levelét, hogy Isten egyenlő Szeretet.

A Szeretetnek pedig nincs ostora. Ez úgy lenne helyes, hogy: „a mostoha, az ördög ostora”. Csak látjátok, a világ *fordítva látja*. Istent vádolják tévesen, holott nem Ő a probléma szerzője. 180 fokos elfordulásban gondolkodnak és látnak a világban élők. Azt hiszem, ezzel nem mondtam újat, mert ezt mindenki megtapasztalta.

Visszatekintünk az Éden Kertjébe. Isten *figyelmeztetést* adott ki a tiltott fának a veszélyére, csak be kellett volna tartani. Ennyi az egész. Sátán *megkörmölyezte* az embert, pontosan Évát, *kétkedést* ültetett a szívébe.

És ma is ugyanezt a *trükköt* használja az ellenség. És odáig jutott el ebben a dologban, hogy Isten Igéje nem igaz. Isten beszéde nem igaz. A Szentírás nem igaz. S így történhetett meg a *bukás*.

Az engedetlenség miatt a törvény *működésbe* lépett. A föld és vele együtt az emberiség *átok alá* került. Az átok pedig *háromszoros*: a betegség, a szegénység és a szellemi halál. A szellemi halál nem más, mint az Istentől való elkülönülés, az élettől való *elszakadás*.

Képzeld el egy holdutazót, aki a kabinból kilép egy űrruhában. A „köldökzsinóron” keresztül kapja a levegőt, meg az áramforrást, az energiát, s ha az *elszakadna*, akkor nagy valószínűséggel az űrhajós életének a végét jelentené.

Az ember idővel a bukás után hozzászokott a *megtévesztéshez*, és az *ismeret hiányában* nem tudott kiszabadulni ebből az ördögi csapdából. Ábrahám tanításait *elfelejtették*, az Ige *idegenné vált* és a szellemi törvények pedig a *homályba veszttek*. Azok a szellemi törvények, amelyek a szövetségben is megtalálhatók, akár a gyógyulásra, akár a gyarapodásra vonatkozóan.

Jézus azt tanította, hogy *adatok és néktek is adatik*. De ez teljesen ellenkezik a *világi* gondolkodással. A világ ezt *ostobaságnak* tartja, és *kiadási* oldalon könyveli el. Nem befektetésként. Mivel az Úr ismeri a vetés-aratás *alapelvét*, ezért mondta azt Jézus, hogy *adatok és néktek is adatik*. [Ő így szeretne gyarapodóvá tenni.]

Sátán is ismeri ezt és a Bibliát is. Mivel tudja, hogy mi van a Bibliában, ezért megpróbálja a hívőket *tudatlanságban* tartani. *Erőtlenségben* tartani, akár fizikailag, akár anyagilag, mert akkor nem olyan nagy ellenfelek.

A nép képtelen volt *megérteni* az Ábrahámi szövetséget, és az *áldás és átok* között imbolyogtak. Mert egyszer engedelmeskedtek Isten Szavának, máskor nem engedelmeskedtek. Ekkor futottak az oltárhoz és áldozták fel azokat a dolgokat, amik meg voltak írva. *Áldozatokat* mutatták be az.

Isten *intést* is bocsátott a számukra: ha nem követitek a Szavamat, semmit nem tehetek értetek. Mert ti szabad akaratot kaptatok, s döntsétek el, hogy mit akartok. Olvassuk az Ószövetségben, hogy előtökbe helyezem az áldást és az átkot. Az életet és a halált. Válasszatok.

Ábrahám, Izsák, Jákob. Ismerős ugye ez a három név? *Számukra* megígérte a szövetségben, hogy gondjukat viseli, és ezen túlmenően, még az *utódokról* is gondot visel.

Olvassuk el a János Evangéliumban a 8,31-32 verset. Isten népe *szabad* volt! Az egyiptomi rabszolgaság ideje alatt is szabad volt, csak *nem tudtak* róla. És ha ismerték volna a szövetséget, akkor 400 évvel *korábban kiszabadulhattak* volna az egyiptomi rabszolgaságból.

János 8,31-32

Monda azért Jézus a benne hívő zsidóknak: Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonyjal az én tanítványaim vagytok. És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket. Hallelúja!

Mi az *igazság*? Isten *Igéje*. Ezért Isten Igéje képes *szabaddá* tenni. Ugyanúgy képes szabaddá tenni, mint amikor Amerikában, 1865-ben törvénybe iktatták, hogy eltörlik a rabszolgaságot. De mégis voltak évek, sőt évtizedek múlva is rabszolgák, mert a hír nem jutott el hozzájuk. Gazdájuk meg nem akarta megmondani.

Tehát *ismerni* kell az *igazságot*. Ismerni kell, hogy *szabadok* vagyunk Krisztusban. És ezzel *élni* kell!

Isten Mózeset elhívta több céllal. Egyrészt, hogy *lejegyezze az egyezményt*, a szövetséget. És azért vannak a Mózes könyvei, hogy olvassunk Ábrahámról, az Ábrahámi szövetségről, hogy az *utókor* számára is meglegyen.

Továbbá Izrael népét *kivezesse* a szövetség nevében az egyiptomi *rabszolgaságból*. És dicsőségesen nyitott kapuk álltak előttük, amikor elindultak. Még a tenger is kettényílt. Látjátok, mennyire szükséges a *bibliai ismeret*? Nagyon-nagyon szükséges, mert így tudsz Jézus nevében a sátán hatalmától *megszabadulni*, a Szent Szellem ereje által.

Fontos, hogy tudjad, hogy *ki vagy Krisztusban*. Galata 3-ban nézzük meg, hogy hogyan *érint* bennünket, mint Isten fiait, az Ábrahámi szövetség.

Galata 3,28-29

Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban. Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok és örökösök az ígéret szerint. Ámen!

Hogyan érint bennünket az Ábrahámi szövetség? Úgy, hogy *nincs semmi okod* arra, hogy a törvény átka alatt élj. Hogy beteg légy, vagy szegény légy. Hála és dicsőség az Úrnak, a szellemi halálból már kiszabadultunk az üdvösségünk pillanatában. A másik kettőtől is meg kell *szabadulni*, a szegénységtől és a betegségtől.

A *jólét* képlete így hangzik: a *szövetségből eredő ellátás*. Ez a jólét, és ez *hozzád tartozik*, most. Nem majd a jövő héten, vagy a jövő hónapban, vagy a következő évtizedben. *Most, most és most!* Ébredj fel!!

Isten *akarata* az, hogy *bőségre* juss, azt akarja, hogy *egészséges* légy, s ne légy kifosztott. *Ostoba* ember az, aki *nem kér* a bőségből, nem kér az örökségből. Mint a tékozló fiú esetében, a bátyja nem kért az örökségből és nem is kapott. Pedig kaphatott volna.

Úgy lehetsz *értékes hívő*, ha ismered a *jogaidat* és megragadod az *Igét*. Az Ige alapján pedig az *ígéreteket*, jómódúvá válsz és másokat is részesíted a javaidból. Pál így élt. Pál apostol ennek a szellemében élt és munkálkodott.

Lukács 6,38 következik. Az Ige felszólít, hogy *adjatok és visszaadatik*. *Kiáramlás és beáramlásról* van szó.

Lukács 6,38

Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, amellyel ti mérték. Ámen!

Hogyha elkezdesz e törvény alapján *élni*, nem menekülhetsz el az *aratás* elől. Mert azt mondja a Biblia, hogy *utolér*. Utolér. A vetés olyan gyorsan *visszatérül* hozzád, hogy nem tudsz lépést tartani vele, hogyha megérted és a szívedbe *kijelentést* kapsz erről, hogy egymás *szövetséges társai* vagyunk! Tehát a *hívő* és *Isten* szövetséges társak. Te és a Mindenható Atya szövetséges társak vagytok.

Továbbá te, mint újjászületett hívő, *mindent megtehetsz* Krisztus által, aki téged megerősít – írja ugye a Filippi 4,13 vers. Akkor gyakorlatilag a szíved, a hívő *szíve megolvad*. A szívben levő keménység az adakozás irányába, az meglágyul. Mert megérti a szív, a belső ember, a szellem, hogy egy *hatalmas Istent szolgálunk*. És mi egy *hatalmas Istennek* vagyunk a szövetségesei, aki *nem hagy cserben*.

Nem fogsz félni többé az adakozástól, és *nem vesztéségnék* fogod elkönyvelni, amit vetsz, amit befektetsz. És egy *állandó folyamatnak* a részesévé válsz, amikor önként és örömmel teszed a perselybe és támogatód Isten királyságának a munkáját. Vetsz, bőségesen aratsz, abból megint vetsz, s abból még bőségesebben fogsz aratni. És a nagyobb áldásból még többet tudsz tovább adni. Ámen! Ez volt a mai üzenet.

A múlt heti tanításhoz jött még egy Ige, mégpedig mikor annak a végén a bizonyosságot mondtam arról, hogy jött az Isten negyedik emberre a támogatással. Ez a Galata 6,6, ami az *Egyszerű fordítás* szerint így hangzik:

Galata 6,6

Akit pedig Isten beszédére tanítanak, az viszonozza azt a tanítójának, adjon neki abból, amije van.

Így hálát adunk az Úrnak azokért a szívekért, akik ezt értik, akiknek ebből kijelentése van, mert csak így tud előre haladni Isten királysága. Hallelúja! Dicsérjük az Urat.

Egyik korábbi újságunkban volt egy olyan kis rövid cikk, tanítás, aminek az volt a címe, hogy a *képzelőerő fontossága*. A tükörről nemrégben beszéltünk. E kettő körülbelül ugyanaz: a képzelőerő és az Ige tükre. Ha van egy probléma, *mire tekint* a hívő?

A láthatóra vagy az Isten Igéjére? Az írott Igéjére, a tükörré, amilyennek látni kellene magát, ahogy az Atya lát bennünket? Mert Ő úgy lát bennünket, mert Jézus Krisztus elvégezte a munkát a kereszten.

A kereszten *elvégzett munka* alapján Isten úgy lát minket, ahogy az Ige írja. Csak mi még nem tudtuk *megragadni* kellőképpen ezeket a dolgokat, úgy, mint a gyógyulást vagy a bővülködést, az ilyeneket. De ha adódik egy tünet vagy egy valamilyen számla, ami egy kicsit meglepi az embert, akkor is maradj meg az *igei képnél*.

Ne ess vissza a fizikai képre. Maradj meg az Igei képnél, hogy Isten hogyan *gondoskodott* rólad Krisztusban. Ha ezt a képet *megtartod*, akkor nem is esel bele ebbe a verembe. Csak *valld meg folyamatosan* az Igét, a *megoldást*. És ne a problémáról beszélj.

A szavaink is a *maguk neme* szerint *teremnek*. Jó szavak jót teremnek, a rossz szavak rosszat teremnek. És nekünk arra kellene törekedni hívőknek, hogy az Úr *Jézust megdicsőítsük* a szavainkkal. Arra kellene törekedni, hogy az Úr Jézus *örömét lelje* a mi szavainkban.

8. Állhatatosság és bölcsesség

Köszöntsd a szomszédodat és bátorítsd, buzdítsd, hogy: *üdvözöllek a gazdagság lelőhelyén*. Szeretettel köszöntünk és ölelünk benneteket.

A 8. része következik a sorozatunknak. Mai tanítás címe: *Állhatatosság és bölcsesség*. A 112. Zsoltárban kezdjük az igeolvasást. És a Zsoltárokon keresztül betekintünk a *bővülködő ember szívébe*. Tehát állhatatosság és bölcsesség.

Zsoltár 112,1.

Áldott ember az, aki féli az Urat, és az Ő parancsolataiban igen gyönyörködik.

Tudjátok, hogy mi munkálja a mi *javunkat*? A szövetségnek az *ismerete* és az ebben *megerősített szív*. Ami olyan erős, mint egy százéves tölgyfa, amit a vihar se tud megmozgatni. Tehát olyan szilárdan áll a talajban.

Ki az *áldott*? Az, aki féli az Urat. Magyarul, aki nagyon-nagyon *mélyen tiszteli* Istent. És *gyönyörködik* abban a szövetségben, amit Isten megkötött az emberrel.

Zsoltárok 112,2-3.

Hatalmas lesz annak magva a földön; az igazak nemzedéke megáldatik.

Gazdagság és bőség lesz annak házában, s megigazultsága mindvégig megmarad.

Senkinek nincs joga elvenni azt, amit te *Istentől kaptál*. Ezért *kapaszkodj* mindazokba, amit Istentől kaptál. Ő *adta* neked az Igét, és *szilárdan* állhatsz az Igén. Ez a szilárdság jelenti azt, hogy állhatatos, ennek a szinonimái: kitartó, következetes, hajthatatlan, tántoríthatatlan, és rendületlen. Azaz az *Igétől nem fog* és nem hajlandó eltántorodni, *elhajlani*.

Zsoltárok 112,4-9.

Az igazakra világosság fénylik a sötétben: attól, aki irgalmas, kegyelmes és igaz.

Jó annak az embernek, aki könyörül és kölcsön ad; dolgait pedig igazán végezi.

Mivelhogy soha sem ingadoz: örök emlékezetben lesz az igaz.

Semmi rossz hírtől nem fél; szíve erős, az Úrban bizakodó.

Rendületlen az ő szíve; nem fél, míglen ellenségeire lenéz.

Osztogat, adakozik a szegényeknek; megigazultsága megmarad mindvégig; az ő szarva felemeltetik dicsőséggel. Ámen!

Isten *hitelesítette* a szövetséget. Újszövetségen a *pecsét* nem más, mint az Úr Jézus drága vére. És ez az ember, akiről olvasunk a Zsoltároknak, a *szövetségre építette* a szívét. Ezen *szilárdan áll*. Nem ijeszthetik meg a rémhírek, mármint amit hall és olvas a médiában. És a sátán nem tudja sarokba szorítani, mert teljes mértékben az *Úrban bíz*ik.

A szövetség révén *mindent megkap*, mert Isten és te *szövetségesek* vagytok. És a szövetségnek az a lényege, hogy az egyik *kisegíti* a másikat a szükség idején. Hogyha ismered Isten *akarata*t, akkor ennek meg is lesznek az *eredményei*. Isten akarata többek között az üdvösségen túlmenően a bőség és a gyógyulás.

Az Úr Jézus *kifizette* a megváltásunk árát a sebek által. Az *életét* áldozta fel és nekünk *adta* a rendíthetetlen Igét. És hogyha ezt mi *beépítjük* a szívünkbe, akkor a *hit ereje felkél* bennünk. A *hittel* mindent el tudunk végezni. Isten kizárólag a *hitre tud reagálni*, semmi másra. És ez egyformán igaz akár a gyógyulásra, akár a gyarapodásra, a bővülködésre.

Az előbb említett rendíthetetlen szó azt is jelenti, hogy *rezzenéstelen*. Bármilyen rossz hírt hall egy Igében megszilárdított és Igében meggyökerezett hívő, *rezzenéstelen arccal* hallgatja meg a rossz hírt, mert tudja, hogy az *őt nem érintheti*.

Úgy nyerhetünk, úgy érhetjük el a *rendíthetetlen*, azaz a szilárd szívét, hogyha az Igével *táplálkozunk*, az Igén *elmélkedünk*, és az Úrban *bízunk*. Az Igének igenis bele kell *gyökereznie* a szívünkbe. És ehhez sokszor meg kell hallgatni, sokszor el kell olvasni egy tanítást, egy-egy Igét.

Példabeszédek 3,13-14.

Boldog ember, aki megnyerte a bölcsességet, és az ember, aki megértést szerez.

Mert jobb ennek megszerzése az ezüstnek megszerzésénél, és a kiásott aragnál ennek jövedelme. Ámen!

Hogyha az Igén *elmélkedünk*, akkor abból kijelentést veszünk. S mindenki számára fontos a *kijelentés*, mert általa ismerjük meg, hogy Isten *mit mond* az anyagiakról. Jól figyeltétek a felolvasott Igét?

Minek magasabb az árfolyama? Hozza az aranyat és az ezüstöt és a másik oldalon pedig a bölcsességet és a megértést. Azt mondja az Ige, hogy sokkal *magasabb ára* van a *bölcsességnek* és a *megértésnek*, mint az aragnak és az ezüstnek!

Salamonról tudjuk, hogy egy bölcs ember volt. *Isten bölcsessége* volt vele, híressé vált az ő bölcsessége és messzi földről hoztak neki *kincseket*. Megtisztelték őt, miközben minden bizonnal tanácsot kértek tőle. Mi Jézus bölcsességével tudunk *segíteni másokat* is.

Példabeszédek 3,15-16.

Drágább a fényes karbunkulusoknál, és minden te gyönyörűséged nem hasonlíthatók hozzá.

Napoknak hosszúsága van jobbában, baljában gazdagság és tisztesség. Ámen!

A bölcsesség által *birtokolhatjuk* egyrészt a *gazdagságot* és a *tisztességet*, másrészt pedig a *hosszú életet* – írja ez az igeszakasz. De ez csak néhány gyümölcse a bölcsességnek. Otthon olvashatjátok majd a 1Korinthus 1,30-ban, hogy Isten Jézus *Krisztust tette bölcsességünké*.

A múlt héten is tettünk említést arról és a Jakab levelének az 1. fejezetében olvashatjátok is, hogy az Atyától *kérhetünk bölcsességet*. Akinek nincs, az kérje és Isten szemrehányás nélkül *ad bölcsességet*. Ez az 1Korinthus 1,30 vers, másodsorban pedig a Jakab 1,5-6.

Pál azért imádkozik a Kolosse levélben, hogy Isten *akarata*nak a megismerése, Isten *bölcsessége* és a *megértése* legyen velünk. Ezt megtaláljátok a Kolosse 1,9-10 versben. Isten

bölcsessége ad nekünk *képességet* különböző feladatok elvégzéséhez, és a bölcsesség által a munkánkat *siker* koronázza.

Mindenki tudja, hogy szükséges és fontos az *ima*. De az imán túl fontos az Igén való *elmélkedés*. Az Igén való időzés. Amikor az ember időzik az Igén, akkor *engedje be* Isten *bölcsességét* és a *megértést*. Engedje be a szívébe.

Kolosse 2,2-3.

Hogy vigasztalást vegyen az ő szívének, egybeköttetvén a szeretetben, és hogy eljussanak az értelem meggyőződésének teljes gazdagságára, az Isten és az Atya és a Krisztus ama titkának megismerésére

Akiben van a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve. Ámen!

A bölcsességnek néhány kincsét a Példabeszédekben olvastuk, de a bölcsességnek az *összes kincse* az a *Krisztusban van elrejtve*. Nekünk fontos a Krisztus ilyen szempontból is, hogy az *Ő bölcsessége* legyen velünk.

Én naponta megvallom, hogy: *Krisztus értelmem az enyém és a szükséges időben mindent tudok!* Krisztus bölcsessége az enyém. Ezt ti is megtehetitek. Mi újjászületett keresztények vagyunk, és Krisztus bölcsessége hol van? *Bennünk* van, mert Krisztus is bennünk van. És Krisztussal együtt a bölcsessége is belénk került. Hallelúja!

Tegyünk egy rövid megvallást: *Én újjá vagyok születve Krisztusban, ezért az Ő bölcsessége bennem van. S ezt minden nap megvallom, hogy ez a bölcsesség növekedjen bennem. Ezt a bölcsességet használom, és munkába állítom. Azt mondom most a padszomszédoknak: Isten hozott, a gazdagság lelőhelyén! Ámen!*

Az az ember, aki az Isten szövetségében él, az *kikerüli a kölcsönkérést*. Csupán csak azért, mert nem akarja magát *elkötelezni*. Korábban már volt szó a kölcsönről, most megint előjött ez a kérdés.

A *kölcsönt felvevő* gyakorlatilag a *világ* pénzügyi rendszere alá kerül. A világ pénzügyi rendszerére bízta magát, ami *ingatag*. És így az *irányítás kikerül* a kezéből. Mert nem tudja a különböző kamatokat és egyéb változásokat befolyásolni, hacsak nem hitemberként az imáival.

De van egy másik pénzügyi rendszer, *Istennek* a pénzügyi rendszere. És tudnunk kell, hogy Isten *mindenkiről gondot visel*. Mindenre kiterjed a figyelme és *Ő túláradóan* és túlcserélően képes betölteni a szükségeket.

Tehát nem vétkezik valaki, ha kölcsönt kér, de van egy *jobb út*. És miért ne ezt a jó utat követnénk? Régebben találkoztam olyan tanítással, hogy a kölcsönt is egy szerződésbe foglalják, amiben meg van írva, hogy milyen időközönként, milyen részleteket kell fizetni. S amíg az ember fizeti a részleteket, addig gyakorlatilag betartja azt a szerződést. De jobb út az *isten út*.

Van *magasabb szintű élet* is. Ehhez viszont szellemben fel kell *növekedni*, hogy ezt az *utat* lehessen járni és *megragadni* az áldásoknak a nagyobb mértékét. Ha valaki hitben kíván élni, hitben kívánja megragadni az áldásokat, akkor ne azzal kezdje, hogy most egy 3 milliós autót szeretnék, hanem kezdje egy új cipőnél.

Mert a cipőre valószínűleg megvan a hite, a több milliós dologra meg valószínűleg nincs meg még a hite és csalódnai fog. Tehát ezt is lépcsőzetesen kell elindítani, elkezdni, és egyre följebb, és egyre följebb. Az Igével töltött időnek a gyümölcse a bölcsesség, és a bölcsesség hozza a gazdagságot.

Tehát *szánd rá* magad, hogy *időt töltesz* az Igével, azaz elmélkedsz az Igén! Ehhez viszont *áldozatra* van szükség. Valamiről le kell mondani. Lehet, hogy egy kicsit kevesebb alvás az ára. Előfordulhat, hogy egy sorozatot kell kihagyni a TV-ben, vagy bármi más, de valahogy *időt* kell szakítani, mert ez a *javunkat* munkálja.

A Krisztus Testének a kötelessége: hinni abban, hogy Isten *túlcserélő* módon el tudja látni az ő népét. A korlátok, azok körülöttünk vannak. És *mi korlátozzuk* Istent, mert nincs kellő rálátásunk a dolgokra. Nincs kellő igei *ismeretiünk*.

Hogyha Krisztus Testének egy tagja szegénységben sínylődik – és sajnos nem egy ilyenről tudunk ugye –, akkor az gyakorlatilag Krisztus egész Testére *kihat*. A hit működésének az alapvető célja az, hogy az *emberiség szükségletei* be legyenek töltve. Lehet, hogy egy hívő kevéssel is beéri, de a világon emberek halnak éhen.

Nemrégem hallottam, hogy van egy olyan 10/40-es sáv, ezek a földrajzi koordináták. Igazából ez a sáv Észak-Afrika és Indiáig elnyúlva. Az emberiség többsége itt él, és még az üdvösség üzenetét sem szabad sok helyen hirdetni. S itt van a legnagyobb éhség.

Tehát itt egy *áttörésre* van szükség, hogy Isten ezt a sávot meg tudja nyitni azért, hogy oda bejusson az örömméreg, az Evangélium. Meg a segélyszállítmányok is, bár az Evangéliummal sokkal többet lehet elérni. De kezdetben szükség van a segélyszállítmányokra is.

Sajnos hallani lehet még arról is, hogy éhezők szolgálók is vannak. Egyet tehetünk, hogy megáldjuk őket, ha módunk van rá, akkor támogatjuk őket és imádkozunk értük. Tegnap hallottam, hogy a „barna láda” ismét kikerült a pesti Konferencia-központba.

És ez a barna persely korábban is az izraeli szolgálatokat támogatta, mármint ami összegyűlt benne. Most pedig kifejezetten a Joe Christian szolgálatának a támogatása a cél. Ez a rész is benne van abban a 10/40-es sávban.

Ne felejtse el, hogy tiéd a *szövetség*, tiéd a *bölcsesség* és mindezt hozd a felszínre és *működtesd*. Mert működnie kell. *Engedd* meg Istennek, hogy *kiárássa* rád az áldásait. Lehet, hogy most furcsán nézel, hogy nem mindenki fogadja el? Nem! Nem bizony.

Volt egy anyuka a közelünkben, aki nem engedte meg, hogy a lányáért imádkozzanak, aki gyámság alatt van. Mert ha meggyógyul, akkor ő elesik a segélytől. A gyógyulás is áldás, de még mekkora!

Hogyha az *Úr* válik az ellátásod forrásává, *Őt* teszed az *ellátásod forrásává*, akkor te *független* leszel a világi rendszertől. Mert Istennel vagy kapcsolatban, a *szövetségeseddel*. És ebbe ki tudod a hitedet árasztani, hogy a szövetséges mindig *segítségére siet* a másiknak. Az a lényege a *szövetségnek*, hogy egymást segítsék a szükség idején.

Akik *ismerik* a szövetséget, Isten az ellátásuk *forrása*. Az ilyen embereket semmi *nem* korlátozhatja abban, hogy az *Úr dolgait véghezvigyék*. És Istennek ez a fő célja, hogy embereket használjon, hogy az *Ő terve* a földön megvalósuljon.

Egy példát szeretnék mondani Kenneth Copeland-tól. Amikor tervezte a TV-s sorozatát, voltak, akik nem bátorították ebben. Azt mondták, hogy ez kudarcra van ítélve, mert ez tengernyi pénzt felemészt. De *Istenben bízott*.

Egyszer csak jött valaki, aki felajánlotta *fél áron* a sugárzási időt. Aztán szólt az *Úr* a szívéhez, hogy: Nekem miért nem adsz lehetőséget és esélyt? S ezen elgondolkodott. Azt mondta az *Úr*, hogy: Hagyd, hogy én is tegyek valamit a szolgálatért!

Mert ez az, amit mond az Ige, hogy minden *gondunkat az Úrra vessük*. És mi lett a vége? Az 5 részes sorozatot, ami került volna 350ezer dollárba, mindössze 3750\$-t kellett fizetnie, majdnem a tized részét. Mert Isten *bevonta* a munkába. Úgyhogy Isten érdemes mindenbe bevonni.

Legfontosabb szabály, hogy *Isten erejében* működjél, és *hit által* éljél. Ahhoz, hogy Isten erejében működjél, és hit által tudjál élni, neked ehhez 100 %-ig el kell *kötelezned* magad az Ige mellett és az Ige tekintélye mellett.

Ami azt jelenti, hogy a számodra az Ige a legfelsőbb hatalom. Nem az, amit mondanak neked. Nem az, amit az orvos mond, hanem amit az *Ige mond*. Amit az *Úr mond*. Az *Úr* azt mondta Józsuének, a *bőségbe vezető legjobb út* az Igén való *elmélkedés*.

Elmagyarázom, hogy különbség van az Ige *tanulmányozása* és az Igén való *elmélkedés* között. A *tanulmányozás* azt jelenti, hogy *leásol* az Igében, leásol az Ige *mélyére* a szövegben, esetleg megnézed a hivatkozásokat. Vagy ha van lehetőség, akkor az eredeti szövegben is kutakodsz, hogy pontosan azok a szavak mit is jelentenek.

Az *elmélkedés* pedig azt jelenti, hogy két három verset többször, *ismételten elolvasol*. Forogtad az elmédben, elcsendesedsz és *figyelsz Istenre* 20-30 percig. Ez a siker ára. Kell várni a *választ*.

Találkoztam olyan emberekkel már az életben, hogy kérdeznek valamit, és amikor elkezdek válaszolni, ők ugyanúgy tovább folytatják a mondókájukat. Igazából nem is kíváncsiak a válaszra. Tehát ha *kérdezzünk* valamit, akkor utána a *vételre* kell kapcsolni.

Az Ige tanulmányozásával, az elmélkedéssel *kijelentéseket* veszünk Istentől, a Szent Szellemtől. És a Szent Szellem egyetlen mondatával, amit kijelent a számodra, akár hónapokig is élélhetsz. Mert olyan csodálatos ez a tömör, rövid kis üzenet, az a mondat, hogy abban úszkál a szíved. S forogtad, így nézed, úgy nézed, előlről, hátulról.

Ismét Kenneth Copeland. Tanulmányozta az Írást. Kutatta az Írást és kereste a módját, hogy *miként kell bánni az anyagiakkal*. Mert ő sem tudta. Hitt ugyan Isten magasrendű pénzügyi rendszerében.

Sajnos ezt sok keresztény *nem ismeri*, és ezért van kudarc az életükben. A szülei *tizedfizetők* voltak, de nem volt ismeretük a *tizednek az áldásairól*. A múlt havi újságunkban fel van sorolva a Malakiás 3,10-nek az *áldásai*.

Az apja egy kiváló üzletember volt, de csak a *saját képességeire* hagyatkozott. Isten ugyan megáldotta a kezének minden munkáját, de mindenért meg kellett dolgoznia. Copeland tanulmányozta a Malakiás 3,10-et, és megtalálta azt, hogy az Úr *megnyitja* a mennyek *csatornáit*. Vagy ahogy az angol mondja: megnyitja a menny *ablakait*.

Sajnos az Igének ezen igazsága a szülein nem látszott meg, hogy *tizedfizetők* voltak. És mindenért meg kellett dolgozniuk. És az Úr egyszer csak megmutatta az okát. Az *oka* nem más, mint a *kevélység*.

Ennek megint megnéztem a szinonímiáit, ezek a következők: gögös, felfuvalkodott, pöffeszkedő, fennhéjázó, döllyfős, büszke, pökhendi. Mindegyik szót ismerjük a hétköznapi életből. És a legtöbb kevélyen dolgozó emberben ez megvan, hogy az én erőm, az én kezemnek a munkája.

Ugyanis Copeland édesapja semmit *nem fogadott el* mástól. Tehát hiába küldött volna az Úr valamit valamilyen csatornán keresztül hozzá, ő visszautasította. Egyedül Istentől tudott csak úgy elfogadni, hogyha a vállalkozásán keresztül megáldotta Isten. Ő Istent *lekorlátozta*.

Egy másik esetben Copeland szívéhez szólt az Úr, hogy: én a népem a *tizedről* akarom tanítani. De Copelandnak is csak annyi világossága volt a kezdetekben, hogy van *üdvössége*, meg hogy *tizedet* kell fizetni.

De igazából a „kell” szót ki kellene cserélni egy másik szóra. Azért kellene kicserélni ezt a „kell” szót, mert *nem törvény* szerint fizetjük a tizedet, hanem *szabad akaratból*, szeretetből, örömből, a védelmünkre, az áldásunkra. Hallelúja!

Tehát Copeland *elmélkedett* az Igén, és amikor az Igével *közösségben* volt, akkor *kijelentés* érkezett hozzá. Mégpedig az, hogy Isten az *Igéjébe csomagolta* be a rendszerét, és amikor elmélkedünk, akkor a *titkok megnyílnak*. Az *elmélkedés* a kulcs ahhoz, hogy megismerjük *Isten rendszerét* az Igéből. Az Igén keresztül, az Ige segítségével.

És miért *rejtette el* Isten az ő rendszerét? Hát nem előlünk rejtette el, hanem a *számunkra*, hogy a sátán ne tudja rátenni a kezét. Nekünk megnyílik a szellemi üzenet, mert bennünk van a Szent Könyvnek a Szerzője, a Szent Szellem.

Otthon olvashatjátok majd a Máté 17-ben, hogy amikor Péternek szüksége volt a templomadóra, és nem volt pénze, akkor Jézus elküldte horgászni. A kifogott hal szájában ott volt a pénz, a templomadó. Tudta Copeland, hogy itt valamilyen *kulcs* van elrejtve, és hit által *igényelte a kijelentést*.

Jézus milyen utasítást adott Péternek? Ezt a Máté 17,27-ben találjátok meg. Azt mondta Jézus Péternek, hogy az *első hal* szájából vedd ki azt a pénzt. A hiba csupán annyi volt Copeland esetében, hogy ő csak egy *halra* összpontosított.

Mert hogyha kiveszi a hal szájából azt a pénzt, és elmegy kifizetni a *templomadót*, akkor nincs miből élelmiszert venni. Ha viszont először *élelmiszert* vesz, akkor nincs miből kifizetni a templomadót.

De itt a *kulcs* abban van, hogy az *első*. Az első hal. Ha van első hal, akkor van második hal és van még több. Van halaknak sokaság. S van egy olyan eset a Bibliában, amikor szakadoztak a hálók, annyi halat fogtak.

Nemcsak a pénzre kell koncentrálnunk, mert Isten ugyanolyan jól tud bánni a halakkal is, mint a pénzzel. Mert ha ott volt több hal, akkor azt a nagyszámú halat, ő, mint halász, tudta volna értékesíteni. S akkor van templomadó, s van ennivaló. Tehát a *kijelentés* ott van az Igében. Az Isten rendszere ott van *elrejtve az Igében*.

Ne korlátozzátok tehát Istent az anyagi dolgokban. *Ne láncoljátok* kizárólag az anyagi dolgokhoz. Ő ugyanúgy jól tud bánni a különböző *dolgokkal*, mint a *pénzzel*. Tehát Ő tud biztosítani a számunkra különböző eszközöket, jelen esetben például halat, amit lehet értékesíteni, pénzzé tenni, és a hal *ellenértékéből* a szükségek betöltetnek.

Copeland először elkezdte abban gyakorolni a hitét, hogy az Úr megadja a pénzt egy autóra. S aztán szólt az Úr a szívéhez, hogy engem ne korlátozz ehhez a szűkös forráshoz. Helyesebb lett volna, ha nem a pénzben árasztja ki a hitét, hanem az autóban. Hogy az Úr fog tudni küldeni egy autót. Meg tudja az ő szolgálatát áldani egy járművel.

És hogyha elméltetek Isten Igéjében, akkor rá fogtok jönni, hogy Istennek van *humorérzéke*. Képzeljétek el, hogyha Isten postásként egy tehénként használna. Úgymond a boci-barnát a rajzfilmből. S a nyakába akaszt egy nagy zsák pénzt, és a postásként használt tehénke beállít hozzád. Mit tennél? Először is ámulnál és bámulnál, tudom velem együtt.

De a postásnak előbb-utóbb majd vissza kell mennie. Hát először is leakasztanánk a pénzeszsákot a nyakából! És engednéd haza? Én megfejném még! Hátha hozta a tejet, akkor ne vigye vissza. Ugye?

Tehát nemcsak a *pénzre* kell koncentrálni, hanem a *fizikális áldásokra* is. Mert ebben a példázatban van pénz is és van fizikális áldás is, ami maga a tej. Akaszd le a nyakából a zsákot, és fejd meg! S csak utána küld vissza a postást a feladóhoz. Jó?

Zárógondolatként mondanám: nagyon *sok alapelv* van a Bibliában. És amikor mi *megismerjük* és elkezdjük használni, elkezdjük *alkalmazni* ezeket az alapelveket, akkor Isten *szíve izgalomba* jön.

Gondolj arra, amikor a gyermeked az első kört megtette a kerékpárján. Te elmagyaráztad, tanítottad, hogy milyen alapelvek szerint működik egy kerékpár. És milyen nagy boldogság volt az, amikor meglökted és kerekezett egyedül.

Vagy bármi más, amire tanígtattad a gyermekedet. A lányodnak az első süteménye. Örülsz, hogy használja a te receptedet. Tehát a szíved izgalomba jön, hogy a gyermeked is tud jó dolgokat csinálni, és *működteti* azt a rendszert, amit látott a családban, *tanult a szülőktől*.

9. Üzleti ajánlat

Köszönts a szomszédodat, és mond neki: *van egy üzleti ajánlatom* a számodra! Elérkeztünk a gyarapodásról szóló sorozatunk kilencedik részéhez. A mai tanítás címe: Az üzleti ajánlat.

Olyan jó, hogy ilyen nyitott szívvel fogadjátok az egész sorozatot, mert nagyon sokrétű, azt hiszem. Nem csak kimondottan a gyarapodásról szól, sokszor érintjük a gyógyulást és minden egyéb más kérdést is. A szeretet kérdését, a megbocsátás kérdését is érintettük a múlt héten.

Ennek kapcsán az Úr eszembe hozza a következőt, hogy amíg meg *nem bocsátunk* (ez csak rajtunk múlik, mert a döntésünktől függ), addig kint vagyunk a *hóhér* területén. S a hóhér pedig a kaszájával, vagy bárdjával hadonászik, és könnyen eltalálhatja azokat, akik kiléptek a szeretetből és nem tértek vissza a szeretet útjára.

Elhangzott ez a múlt héten is, csak nem ilyen formában és nem ezekkel a szavakkal, hanem olyan formában, hogy ne csodálkozzon az, aki *nem bocsát* meg, hogy valami rossz dolog történik az életében, mert egy ajtót hagy *nyitva* az ellenség számára.

Kezdjük a tanítást a Márk 10. fejezetében a *gazdag ifjú* történetével. Igazából Istennek egy *anyagi rendszerét* tárja elénk ez az igeszakasz, csak egy másik formában.

Márk 10,17-25

És mikor útnak indult, hozzá futván egy ember és letérdelvén előtte, kérdezi vala Őt: Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerhessem?

Jézus pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten.

A parancsolatokat tudod: Ne paráználkodj; ne ölj; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy, kárt ne tégy; tiszteld atyádat és anyádat.

Az pedig felelvén, monda néki: Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.

Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt, és monda néki: Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és jér, kövess engem, felvén a keresztet.

Az pedig elszomorodván e beszéden, elméne búsan; mert sok jószága volt.

Jézus pedig körültekintvén, monda tanítványainak: Mily nehezen mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van!

A tanítványok pedig álmétkodának az Ő beszédén; de Jézus ismét felelvén, monda nékik: Gyermekeim, mily nehéz azoknak, akik a gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni!

Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni.

Tehát Isten *rendszerének* egy másik esetét tárja fel ez az igeszakasz, ez a történet. Ez a történet az egyik *legfélreértelmezettebb* eset. Mert ha nem a Szellem szemével nézzük, akkor bizony nagyon sok mindent bele lehet magyarázni, ami helytelen.

A hagyományos *világi* gondolkodás úgy gondolja, hogy ezt az ifjút Isten *szét akarta zúzni*, ki akarta *semmizni*. Azt mondta neki Jézus, hogy add el minden vagyonodat és *osztogasd* szét. Minekünk is bizonyára volt ilyen gondolatunk kezdetben, hogy miért kellene neki a vagyonától megválnia? A *félreértésnek* egyetlen oka van, az Ige iránti *tudatlanság*.

Mivel ez az ifjú nem tudta, hogy *mit tartalmaz* a szövetség, az Isten és az ember közötti szövetség, ezért ő Jézus mellett *elment*. Ismerte ugyan a törvényeket, ismerte a tízparancsolatot, de az ábrahámi *szövetséghez* sokkal *több tartozik*, mint ez a két dolog. Sokkal többet.

Azt tudjuk, hogy Isten *egyezséget* kötött Ábrahámmal, azaz szövetséget kötött és *ígéretet* tett bizonyos dolgokra, hogyha Ábrahám, azaz az ember engedelmes lesz (ez az ószövetségben történt), akkor Isten ezt és ezt megteszi az ő számára.

Később próféták támadtak és hozzátettek a szövetséghez. Ezeket leírták, hogy a később élők is hasznát vegyék mindennek. És ezek találhatók a Könyvben, a Könyvek Könyvében, ami nem más, mint a Szentírás.

Mielőtt ezen elkezdénél elmélni, bízd magad a János Evangélium 10,10 versének az *igazságára*. Ez az Ige a Bibliának a *vízválasztója*. Megmondja, hogy mit tesz a jó, mit tesz a *Jóisten*, és megmondja, mit tesz az örök *ellenség*, az ördög.

János 10,10

A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek. Ámen!

Mit mond itt Jézus? Hogy van egy *tolvaj* és az jönni fog. És az ördög valamit el akar *venni* tőled. Viszont azt mondja tovább: Én, Jézus azért jöttem, hogy életetek legyen, *jó életetek* legyen, bőségben éljete! És ez nagyon sok mindent takar.

A rejtett igazságnak a *feltárásában* nekünk a Szent Szellemre kell hagyatkoznunk. A Szent Szellem nem más, mint a Szent Lélek, amit a magyar fordítások Szent Léleknek hoznak. De az eredeti szövegben Szent Szellem van, ezért hívjuk mi helyesen Szent Szellemnek.

Hiszünk a Szentháromságban: az Atya, a Fiú és a Szent Szellem. Tehát látjuk itt a János 10,10-ből, hogy *nem Isten a pusztító*. Olvassuk el a Jakab 1,17-et. Mert *Istentől csak jó* származik. És a tudatlanság miatt mégis Istent vádolják az emberek, hogy már megint mit tett.

Már megint baleset volt, vagy betegség, illetőleg tragédia volt. De erről nem Isten tehet. A fonyódi alkalmon, akik hallgatták, azok már tudják, hogy az *oldás-kötés hatalma* az, ami a mi kezünkbe van. Nem Istentől kell várnunk azt, hogy valami történjen, hanem a hatalom a mi kezünkben van, nekünk kell lépni. Erre majd figyeljete oda.

Jakab 1,17

Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka. Ámen!

Honnan jön a *jó*? Felülről. Akkor a *rossz* csak honnan jöhet? Csak alulról, a füstös képűtől. Amikor te erre az *igazságra állsz*, hogy a jó fentről való, a rossz meg letről való, akkor gyakorlatilag te *akadályozod* a sátánnak a csalásait.

Ne engedd meg, hogy egy percig is az ellenségre hallgass, mert be fogja neked bizonyítani, hogy Isten a betegség és a szegénység szerzője, és ezzel Ő aláza akar tanítani. Továbbá azt is be fogja bizonyítani, hogy az ifjú azért nem nyert örök életet, mert volt pénze.

De ezt, egyiket sem tudod alátámasztani a Biblia Igéjével. Ha gazdag és a Lázár történetét nézzük... Gyermekként még úgy tanítottak, hogy a gazdag azért került a pokolba, mert volt pénze, a szegény meg azért került a mennybe, mert szegény volt.

De ahhoz, hogy a valaki a mennybe kerüljön, mi kell? Egyetlen darab *döntés*! Hogy én az örökkévalóságot egy *jó helyen* akarom eltölteni. Egy *döntés* kell és egy *megvallás* a Római levél 10,9-10 alapján.

Olvassuk el a János 8,44-et, és ne feledd el, hogy a sátán a *hazugság atyja*. Ő mindig félre akar vezetni. Mindig be akar csapni. Ez a szándéka. Ez a természete.

János 8,44

Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincs benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja. Ámen!

Ez az Ige ugye nem nekünk szól. Mert amikor Jézus ezt mondta azoknak az embereknek, azok nem voltak újjászületve. Nem volt bennük az isteni természet. *Elveszettek* voltak mind. Ráadásul nagyon *vallásosak*.

Tehát akik nincsenek újjászületve, azok ilyen természettel rendelkeznek, mint az ellenség. S ez a természet a hazugság, a csalás, a becsapás. És a világban nagyon sokan erre építenek, hogy úgy szerzek magamnak egy kis vagyont, hogy lopok, ölök, pusztítok, becsapok, hazudok. De ez nem Isten természete.

Tehát térjük oda vissza, hogy ez az ifjú *gazdag* volt, mert azt mondja az Ige, hogy sok jószága volt. Abban az időben az *állatállomány* mértéke határozta meg a gazdagságot. Mi volt az ifjúnak a forrása, a gazdagságának a *forrása*? A szövetségnek a betöltése, a törvénynek a *betöltése*.

Mert azt mondja az Ige a 20. versben, hogy ezeket *megtartottam* az ifjúságomtól fogva. Ő ismerte a törvénynek bizonyos részét és azt igyekezett betartani. És aki betartotta, azzal ugye mi történt? Olvastuk korábban az 5Mózes 8,18-ban, hogy *Isten erőt ad* a gazdagságnak megszerzésére.

Az Isten ad egy *képességet* arra, hogy az Ő népe gyarapodni tudjon. És mi a célja ennek a gyarapodásnak? Hogy Isten be tudja bizonyítani, és meg tudja *szilárdítani* a szövetséget. A gazdagságon keresztül Isten a szövetséget meg tudja szilárdítani, és ez kézzelfoghatóvá válik valamilyen formában.

Kért-e az Úr ettől az ifjútól olyat, amit nem Ő adott volna? Ehhez meg kell értenünk két dolgot. Mindaz, amink van, azt mind *Istennek köszönhetjük*. A másik dolog pedig, az Úr *viszonzás nélkül soha nem kér semmit!*

Nem ő a tolvaj, aki elvesz, és azt mondja, hogy ennek búcsút mondhatsz. Hanem ha Ő *kér* valamit, akkor azt, mint *magot megáldja*. És hogyha egy magot a kiskertbe *elvetünk*, abból csak *több lesz*. Tehát Isten is *többet és jobbat* fog adni abból, amit Ő elkér.

A 21. versben olvashatjuk, hogy Jézus *megkedveli* őt. Helytelen az a gondolkodás, hogy Isten nem szereti a gazdagokat. Jézus ezt az ifjút *megszerette*, megkedvelte, még mielőtt arra kérte volna, hogy ossza szét a vagyonát. Fontos a sorrend is. Isten *szereti* az embert. Tegyük megvallást: *Isten jó, Isten szeret és egy jó terve van velem!* Ámen!

Isten *szereti* az embert, mert az Ő *teremténye*, az Ő kezének a munkája. És Isten a szeretetéből kifolyólag *olyat kért* ettől az ifjútól, ami *előnyös* lett volna a számára. S tudjátok hogy ez melyik Igével támasztható alá? A Lukács 6,38-al: adjatok és néktek is adatik, néktek is *visszaadatik*, olyan mértékkel, amilyen *mértékkel* mi vetünk.

Ha tovább olvassuk az Igét, akkor találkozunk egy olyan résszel, amikor Jézus azt mondta az ifjúnak, hogy egy fogyatkozásod van. *Hiányzott* valamije. Ez pedig nem más, mint a *szövetségből kapott működőképes kijelentés*. Ezzel nem rendelkezett az ifjú.

Ismerte az Írást, csak nem tudta, hogy ezeket hogyan kell működtetni. Igét ismerő embernek tartotta magát, mert azt mondta, hogy én ezeket gyerekkorom óta ismerem, és betartom. Jézus pedig *próbára tette* a hitét és az ismeretét. S ezen a próbán nem ment át.

Hogyha ő a vagyonát elosztja, szétosztja (tehát adakozik, vet, ahogy más szóval illethetnénk), akkor egy *mennyei folyószámlát* nyithatott volna. Azt mondja a felolvasott ígerész, hogy *kincsed* lesz a mennybe. A kincs további jelentései: készlet, vagyon, kincstár, raktár.

Hogyha a keresztyén *vet* Isten királyságába, akkor gyakorlatilag ő raktároz, egy *készletet* halmoz fel (nevezhetjük vagyonnak is), mert a mennyei folyószámlán gyűlni fog a vagyona. Ezt *nem értette* a gazdag ifjú. Szomorú lett és elment.

Jézus szándékosan *nem magyarázta el* neki, hogy miért kérte tőle ezt az áldozatot, hogy a vagyonát ossza szét a szegények között. Tudjátok miért nem? Azért, mert akkor *nem hitből* engedelmeskedett volna a kérésnek, hanem már üzleti, vagy akármilyen más meggondolásból.

Ha viszont az ifjú *kérte volna* Jézust, hogy magyarázza el, akkor megtette volna, mert a tanítványoknak is nagyon-nagyon sok esetben, amikor kérdeztek, elmagyarázta, megadta a *kulcsot* a számukra, hogy hogyan működnek ezek a dolgok. Tehát a tanítványok kezébe is adott kulcsot, amikor ők kérték.

Ha mi valamit nem értünk az Igéből, kérdezzük meg a Könyv Szerzőjét, s megadja a választ. Lehet, hogy valamikor egy kicsit hosszabb időbe telik, de meg fog jönni. Amikor Jézus valamit elmagyarázott, sohasem azzal a szándékkal tette, hogy az embert befolyásolja a szabad akaratába, hanem *tanított*.

Nagyon bízom benne, hogy én is tanítok, és nem befolyásolok senki abban, hogy mikor mit tegyen, mert az nem lenne jó. Lényeg az, hogy legyen *világos képünk* az Igéből, az alapelvekről, a szellemi törvényekről. S utána mindenki maga eldönti, hogy melyiket kívánja működtetni.

Ha az ifjú ismerte volna a szövetséget, akkor eszébe jutott volna a Példabeszédek 19,17, ami úgy hangzik, hogy *kölcsön ad* az Úrnak, aki segít a szegényen. És a kölcsön az nem kiadás, nem kidobott pénz az ablakon. A kölcsönt azt *vissza* szokták adni, legalább egyszeresen.

Példabeszédek 19,17

Kölcsön ad az Úrnak, aki kegyelmes a szegényhez; és az ő jótéteményét megfizeti néki. Ámen!

Azaz *kamatostól* kapja vissza. Meg vagyok győződve arról, hogy ez az ifjú az életének a *legnagyobb üzleti ajánlatát szalasztotta el*, amikor elsétált a lehetőség mellett. Nem értette. Az ismeret hiány miatt fordult ez elő. Nem ismerte Istennek a *gazdasági rendszerét*. És ez csak oda vezethető vissza, hogy nem fordított kellő *időt* az Írások *tanulmányozására*.

Gondolkodása *természetes gondolkodás* maradt. A gondolkodása a *penzhez igazodott*, és nem az Igéhez. Azt feltételezte, hogy Isten *koldusbotra* akarja őt juttatni, amikor Jézus azt mondta, hogy add el minden vagyonodat és oszd szét a szegények között.

A világ természetesnek veszi, hogy Jézus nincstelen volt, a tanítványok szegények voltak, de a Biblia nem erről tanúskodik. Ha csak három *tanítvány* nevet említek: Péter, Jakab, és János, ők halászatból éltek, és több bárkával rendelkeztek. Ezen felül egy sereg szolgálójuk volt. Mi ez, ha nem *gazdagságra* utaló jel?

Jézus sem volt szegény. S tudjátok, ezt miből lehet látni? Hogy volt *kincstárnoka*. Igaz, hogy az Júdás volt, aki belenyúlt a kasszába, de volt pénztárnoka. Akinek nincs semmije, annak nem kell, hogy legyen egy kincstárnoka.

Következő gondolat az elolvasott rész vége felé: mily *nehezen mennek be* a gazdagok Isten országába. Ezen a tanítványok elálmélkodtak. Jézus szavai *megrázta* őket, mert ez ellenkezett a jómódú életvitelükkel és a világi gondolkodásukkal.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a gazdagok is a mennybe juthatnak, ha úgy *döntenek*. Mert nem a pénzen múlik, hogy valaki bejut a mennybe, hanem azon múlik, hogy Jézus a szívébe lakik-e vagy sem.

Sajnos a jómódúak nagy része, tisztelet a kivételnek, a *pénzben bíz* és a pénz az istenük. Majd én a pénzen mindent és mindenkit megveszek. És ebből indulnak ki, de egyszer csak beleütköznek a falba, mert nincs tovább.

Hallottuk ebben az igeszakaszban, amikor Jézus azt mondja az ifjúnak, hogy *jöjj, kövess* engem, felvévén a keresztet. Ez érdekes dolog megint. Ezek igen *jelentőségteljes* szavak: *Jöjj, kövess engem*. Tudjátok, hogy Jézus kit szólított így? Akikre *apostoli elhívás* várt. Tehát ez az ifjú nemcsak az *üzleti ajánlatot* szalasztotta el, hanem elszalasztotta az *apostoli hivatalát* betölteni.

A kereszt a következő, amit aztán megint félre szokták értelmezni és magyarázni. Hogy a kereszt az a betegség, meg a szegénység és mindenféle nyűg. Copeland olyan kijelentést kapott erről, hogy a kereszt az *önző és szeretetlen embereknek* a csoportja, akiket nekünk *hordoznunk* szükséges, hitben és imában.

Az előjárónk erről úgy tanított, hogy a kereszt nem más, mint az *elhívásunknak a felvétele*. Hogy beállunk a hivatalba, abba a szolgálatba, ahova Isten elhívott. A kettő nem mond ellent egymásnak, mert az elhívottaknak szolgálni kell az önző és a szeretetlen emberek felé is. Fordulj a szomszédod felé, és mond neki: Biztosítalak a szeretetemről! Hallelúja!

Fölmerülhet valakiben a kérdés, hogy nem lett volna jó ezt a fiatalembert – akinek apostoli elhívása volt –, a kiesett Júdás helyébe betenni? Ugyanis kitűnő üzletember volt, a szövetségben élt, és mégis *háttal fordított* az elhívásnak.

Az Úrnak van itt egy ígérete. A sok közül egy. Mindenki éber még?

Márk 10,29-30

Jézus pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit énérétem és az Evangéliumért,

Aki százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövő világon pedig örök életet. Ámen!

Hogyha ez a fiatalember az Úr Jézus kérésének megfelelően cselekszik, eladja a vagyonát, *elosztja* a bevételt a szegények között, akkor egy *mennyei folyószámlát* hozott volna ezzel létre. Kölcsönt adott volna az Úrnak.

S milyen hozamra, milyen *haszonra* számíthatott volna? Itt van az Igében, ahogy mondjátok. Százszorosát! Az Úr ígérete szerint *százannyit* kapott volna vissza. *Megtérült* volna az ifjúnak a vagyona.

Ahhoz, hogy egy mag tudjon teremni, Jézus elmagyarázza, hogy a magnak el kell halni. (Ján. 12,24. 1Kor. 15,36) Lehet, hogy tavasszal kíváncsi vagy, hogy kel-e már a borsó és kikapirgálsz, de egy idő múlva az elvetett mag az elpusztul, elrothad, miután kicsírázik.

Tönkremegy, mert nincs már rá szükség. Megadta az életet az új kis csírának, a gyökérkezdeménynek, s arra a magra nincs szükség. Úgy is mondhatjuk, hogy feléli az új kis növény a magnak az erőtartalékait.

Az új növény pedig nem egy magot fog hozni, hanem a magoknak a sokaságát. De ahhoz, hogy teremjen egy mag, ahhoz annak el kell halni. A gazdag ifjú esetében az ő vagyonának is előbb el kellett volna *halnia* ahhoz, hogy nagyobb *hozamra* tegyen szert.

Amikor Isten áldásaiban járunk, tudnunk kell, hogy Ő a *sikerünk forrása*. Isten nemcsak azt szeretné, hogy mi magunk *áldottak* legyünk, hanem váljunk *áldáscsatornává* mások számára. Az áldáshoz pedig a kulcs az adás, a *vetés*. Ez nyitja meg az *ajtot* a növekedésre, a *gyarapodásra*.

Jézus maga is *működtette* a szellemi törvényt és meglepő mértékben *adakozott* a szegényeknek. Csak egy példát említek. Amikor volt az utolsó vacsora és Júdás eltűnt, akkor a tanítványok többsége arra gondolt, hogy Jézus elküldte őt *adakozni* a szegényekhez.

Ez is alátámasztja azt, hogy volt pénzük, adakozóak voltak, mert nyitva volt a szívük, és *működtették* Isten gazdasági rendszerét.

Szeretnéd, hogy neked is százszorososan *megettérüljön* a befektetésed? Nagyon jó lenne ugye? És ez nem Istenen múlik. Mert Ő a rendszerének a működését leírta, hogy hogyan működik. Nekünk kell ezt *megismerni*, megtanulni, hittel alkalmazni, *gyakorolni*.

Hozzáteszem, hogy *félelem nélkül*. Sok esetben azért nem működik kellőképpen a keresztényeknél ez a mennyei gazdasági rendszer, mert félnek. Félelem tölti el a szívüket, hogy mi lesz akkor énvelem, ha adakozok?

De a félelmet *kiszorítja* a szeretet, írja az 1János levele. (1Ján. 4,18) Mikor Isten *szeretetével* mi betöltekezünk, és túlcordulásig vagyunk, akkor a félelmet ki tudja szorítani. Az első lépés, hogy adakozzunk félelem nélkül és hittel.

Isten azt *megforgatja* és visszaadja *megnövelt* mértékben. Ez a módja az isteni gyarapodásnak. Ilyen *kamatot* egyetlen bank sem kínál fel. S vannak keresztények, akik így is élnek. Valahol olvastam, hogy az alkalom végén, amikor a pásztor belenézett a perselybe, látta, hogy az egyik szent az egész fizetését odaadta.

Fölhívták telefonon, hogy ez nem tévedés? Miből fogsz megélni? Hát abból, amit az Isten *visszaáramoltat*. Nem tévedésből adta oda az egész fizetését. Istennek adta és ő hitt abban, hogy *visszakapja* a százszorosát, ebben az időben. Nem amikor a mennyben leszünk, nem akkor leszünk gazdagok. Már most azok vagyunk, mert mellénk van rendelve a Krisztusi örökség.

Márk 12,30-31

Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első parancsolat.

A második pedig hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Nincs más ezeknél nagyobb parancsolat Ámen!

Ez a *bővölködés* dolog a *szeretet* királyi törvénye alapján működik. A Galata levélben olvassuk, hogy a *hit csak szeretet által képes munkálkodik*. (Gal. 5,6) Ha nincs szeretet, a hit nem tud működni.

Ha nincs hit, vagy le van *blokkolva*, az olyan, mint mikor valaki behúzott kézifékkal megy autóval. Füstöl utána az egész utca. El tudod képzelni. Amikor a hitünk le van *blokkolva*, akkor ez a százszoros hozam *sem* tud működni. És semmi más sem. Mert Istentől csak *hit által tudunk elvenni* bármit is.

Nekünk is úgy kell törődnünk mások *szükségleteivel*, mint a saját magunkéval. A világ ezt *aranyszabálynak* nevezi, bár működését már *nem érti*. A vetés-aratás az.

Ahhoz, hogy az anyagi életünket *kormányozó* törvények jól működjenek, *hitet kell gyakorolni* ezen a területen. Sőt, mielőtt gyakorolnánk a hitet, ki kell *építeni* a hitet ebben. S ez egy folyamat. Lépcsőről lépcsőre lehetséges ez.

Először ne egy tengerjáró hajóra terjeszd ki a hitedet, hogy azt fogod beszélni, hanem egy pár cipőre, mert arra már megvan a hited. De a tengerjáró hajóra még nem biztos, hogy

megvan, vagy egy helikopterre. *Fokozatosság* és lépcsőzetesség. Senki nem a lépcső tetején kezdi. Alulról kell kezdeni mindent.

Példának hozom Kenneth Copeland édesapját, aki *tizedfizető* volt egész életében. De *nem hitt* a megtérülésben. Nem hitt abban, hogy a tized hét áldását (amit a korábbi újságunkban leírtunk), azt ő vissza tudja kapni. Gyakorlatilag így számára *semmit nem használt* a mennyei folyószámlája. Pedig az létezett, mivel ő tizedfizető volt. Természetesen idővel megtanult *bízni* Istenben, és nyugdíjasként nagyobb hittel, nagyobb bizalommal, sokkal *sikeresebb* volt, mint amikor aktívan üzletemberként dolgozott.

Sok tizedfizető és adakozó úgy véli, hogy semmit se kérhet vissza Istentől. Ez helytelen látás. Mert igazából ők nem is tudják, hogy mit mond az Ige a tizedről és az adakozásról.

Az Igén való *elmélkedés* által, *szilárdíthatod* meg a szívedet a szövetségben. Abban a *szövetségben*, amit Isten kötött az emberrel. Ez a mai napon is áll, sőt egy *jobb szövetségbe* kerültünk Jézus Krisztus által. Ezt mondja a Biblia. Erőteljesebb és jobb szövetségbe.

Egyszerűen el kell hinned két tényt, s ezt valljuk meg együtt: Én hiszem, hogy Isten Igéje *igaz és működik* a számomra! Ez a két tény! Isten Igéje igaz és soha nem változik. Mert olvastuk, hogy változásnak az árnyéka sincs meg Istennél. Ez az alkotmány nem fog változni. Ez a Könyv nem fog változni, garantálom. Ez örökérvényű.

Az *elmélkedés* röviden úgy fogalmazható meg, hogy az *Igén tartod a gondolataidat*. Mert sok esetben a gondolatok el akarnak szabadulni, mint egy kiskutya, amikor sétáltatják. A *gondolatainkra* is *pórázt* kell tenni, hogy csak addig menjenek, amíg engedjük és vissza kell terelni őket az Ige medrébe.

Amikor igei *megvallásokat* teszünk a kék vagy a zöld imakönyvből, vagy csak úgy szellem által, akkor ennek van még egy jó hatása. Nemcsak a *magvetés*, hogy jó magot vetünk, hanem közben az *elménk megújul*.

Mert a saját fülünkkel *visszahalljuk* az Igét, és a *hit az Igébe van belecsomagolva*. Amint *halljuk* az Igét, a hit *megragadja* a szívünket. Amit hittel *kimondasz*, inentől kezdve az *valóságba* jön. Megkapod, amit kimondasz, de ehhez hit kell. Nem befékezett vagy leblokkolt hit.

Ez volt az *üzleti ajánlat* a számotokra mára. Azt hiszem, hogy a gazdag ifjú történetét még senki nem olvasta ilyen szemszögből. Amikor Isten *kijelent* dolgokat, azok nagyon érdekesek, és lehet rajtuk csemegézni.

A szavakról, a *szavak fontosságáról* a múlt héten is szóltunk, sőt előtte is. Most két bizonyosságot mondok. Ami egyrészt a *szavak erejére* épül, másrészt pedig a *megszilárdított szívre*. Nekünk szilárdan kell állnunk az Igén.

10. Mennyei folyószámla

Köszönts a szomszédodat és bátorítsd arra, hogy: *Használd a mennyei folyószámládat!* Örvendezzünk az Úrban tovább, hiszen eddig is azt tettük. A tizedik része következik a bővülködés sorozatunknak. Mai tanítás címe: A mennyei folyószámla

2Thessalonika 3,5

Az Úr pedig igazgassa a ti szíveteket az Isten iránt való szeretetre, és a Krisztus iránt való állhatatosságra. Ámen!

Krisztus iránti *állhatatosság*. Jézus az Ige. Tehát ha azt mondjuk, hogy Krisztus irányába legyünk kitartóak, állhatatosak, akkor az *Igéhez* is ugyanúgy kell *viszonyulnunk*. Céltudatosan *kövesd Isten Igéjét*. Ehhez egy *döntés* kell: Én úgy döntök, hogy Isten Igéjét követem. *Eltökélem*, hogy Isten Igéjét fogom követni, a világosságot fogom követni. Ez egy döntés mindössze.

Természetesen el kell fogadnod, hogy az *Ige a legfelsőbb hatalom*. Illetve az *Ige kifejezi Isten akaratát*. Mert az Igében megtalálhatjuk, hogy mi Isten akaratata. Hogy minden ember üdvözüljön. Ez nagyon szépen le van írva, de burkoltabban sok minden más is le van írva.

Le van írva, hogy áldottak, gyarapodóak, egészségesek legyünk, mert *erre teremtett* bennünket Isten. A világ most nem Isten teremtésének állapotában van, mert időközben az Édenkertben volt egy *bukás*, a felségárulás következtében.

Isten akarata, hogy mi *jómódban*, jó körülmények között éljünk, azonban van egy ellenség, aki pont az *ellenkezőjét* akarja. Az ellenségnek is van egy terve a számunkra, de az velejéig gonosz program.

Ha az Ige azt mondja, hogy Krisztus *sebei által* gyógyulást nyertél, akkor *gyógyult vagy!* Hiszen papírunk van róla, van egy zárójelentésed ebben a Könyvben. Az 1Péter 2,24 írja ezt többek között. Más Igékkel is alá lehet támasztani. Az Ige kifejezetten mondja, hogy *Krisztus sebeiben* gyógyulást nyertél!

Nem számít, hogy az *elmédnek* mi a véleménye erről. Nem számít, hogy a *tested* hogyan érzi magát, milyen érzései vannak, az egy másik dolog. De Krisztus azokat a *szörnyű sebeket* azért viselte, hogy *kifizesse* a szabadulásunk *árát*: a betegséget, a fájdalmat és minden egyéb olyan dolgot, ami az átok kategóriába tartozik.

Ha *hiszel* az Ige igazságában és az Ige alapján *cselekszel*, akkor az Istennek való szövetség – az Ige – teljes érvényű *igazsággá* fog válni a számodra. És az Ige által képviselt *szövetség* a *tested állapotára* is kiterjed. Az Ige *hatással* van a testünkre, az egészségünkre.

A Biblia azt mondja, hogy az *Ige gyógyszer*. (Péld. 4,22) De ha a gyógyszert nem veszik be, hanem otthagyják az éjjeliszekrényen, akkor semmit nem fog használni. Az Igét is *be kell venni!* Működtetni kell, használni kell. Ez a legjobb orvosság, nincs mellékhatása. Nem lehet túladagolni. Hallelúja!

Ez az igazság egy *alapelv*, s érvényes az anyagiakra, bővülködésre egyaránt. Kenneth Copeland 30 éves volt, nős és két kiskorú gyermeke édesapja, amikor egyetemre ment. S egy nagy kérdőjel volt az életében, az, hogy hogyan fogja a családját eltartani?

Egy szerencséje volt, hogy *engedelmesen* követte az Úr elhívását. Mert amikor mi azon a *helyen* vagyunk, ahova Isten *elhívott* bennünket, akkor ott meg van a legnagyobb mértékű *ellátásunk*, a legnagyobb mértékű *védelmünk*. Lényeg az, hogy hitt az Úr *gondoskodásában*.

A világ mit mond? A világ szerint az egyetemisták nincstelének, pénznélküliek, szegények. Az Ige szerint nem. Mert az itt nincs leírva. Nem írja a Biblia azt, hogy majd akkor tölts be a szükségünket, ha befejeztük az egyetemet.

A *szükségeink betöltése* az mindentől független. Abban az időben még Kenneth Copeland is nagyon keveset tudott a *hitben* való járásról. De eltökélte magát, hogy ő *tanulni* akar. Tanulni fogja a hit útját.

Isten valóban *gondoskodott* róluk az egyetemi évek alatt, az egész családjáról és soha senkitől nem kellett kölcsön kérni. Ez az Úr dicsősége.

Máté 6,19-24

19. Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsda és a moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják;

20. Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják.

21. Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is.

22. A test lámpása a szem. Ha azért a te szemed tiszta, a te egész tested világos lesz.

23. Ha pedig a te szemed gonosz, a te egész tested sötét lesz. Ha azért a benned lévő világosság sötétség: mekkora akkor a sötétség?!

24. Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok [egyszerre] Istennek és a Mammonnak.

Az Ige rámutat arra, hogy kinek gyűjtsünk? Azt mondja, hogy *magatoknak gyűjtsetek* kincseket a mennyben. Nem másnak, saját magatoknak. Saját magunknak. Vallásos

gondolkodás az hogyan gondolkodik? Ahhoz, ami a mennyei folyószámlán összegyűlik, ahhoz mindaddig nem nyúlhatunk, amíg nem jutunk a mennybe. De ez nem igaz.

Jézus nem így értette. Nekünk *nem szabad hozzátenni* semmit az Igéhez, mert az Ige önmagában tökéletes. Jézus azt mondta, hogyha hagyjátok, hogy a *menny kincstáratokká* váljon, hogy számotokra onnan *fentről* származzék minden *ellátás*, akkor bármi történik is a földön (infláció, gazdasági válság), egy olyan *bank* áll mögöttetek, amelyet senki *ki nem rabolhat*, és soha *nem juttathat csődbe*. Hallelúja!

Imádkozzuk el együtt: *Én hagyom, hogy a Menny a kincstárammá váljék. Hogy számomra onnan fentről származzék minden ellátás. És akkor bármi is történjék a földön, egy olyan bank áll mögöttem, ami stabil. Amit senki ki nem rabolhat, és soha nem juthat csődbe. Ámen!*

Muszáj, hogy *beívódjon* ez a szívedbe. Amit most *betesz*, azt aratásként fogod *kivenni*. Aratásként fog visszajönni hozzád. Ezt tanítja a Biblia. És itt ebben az igeszakaszban a *jelenlegi ellátásunkról* van szó. Nem arról, hogyha majd mi az Úrnál leszünk a Mennyben.

Itt a *földi ellátásunkról* van szó. A Máté 6. fejezet azzal fejeződik be, hogy: 1./ Isten tudja a *szükségeinket*, 2./ elsőként *keressük* Isten országát, az *Ő igazságát*, 3./ és ezek *mind megadatnak* nekünk. Egy picit elkanyarodunk az 1Timótheus 6-hoz.

1Timótheus 6,17-19

17. Azoknak, akik gazdagok e világon, mondd meg, hogy ne fuvalkodjanak fel, se ne reménykedjenek a bizonytalan gazdagságban, hanem az élő Istenben, aki bőségesen megad nekünk mindent a mi teljes gyönyörűségünkre;

18. Jót tegyenek, legyenek gazdagok a jó cselekedetekben, legyenek szívesen adakozók, közösséget vállalók,

19. Kincset gyűjtven maguknak jó alapul a jövőre, hogy megragadják az örök életet.

Ez az Ige valójában a gazdagoknak egy *figyelmeztetés*, hogy *ne bízzanak* a vagyonukban. Sajnos a gazdagok *szívét* a vagyon uralja, tisztelet a kivételnek. Ezért sokkal nehezebben üdvözül egy gazdag, mert ő a pénzében bíz. Abban bíz, hogy mindent meg tud venni. Bibliában van olyan eset, hogy a Szent Szellemet pénzért akarták megvenni. (Csel. 8,18) De hát erre nincs lehetőség.

Ha az emberek jobban bíznak a pénzben, mint az élő Istenben, akkor így a sátán nagyon könnyen *becsaphatja* őket. Azaz, ahogy az Ige mondja, a gazdagság csalárdsága *elfojtja* az Igét és az Ige *gyümölcstelen* lesz az életükben. Zsoltár 23 következik. Az 1. verset én naponta elimádkozom.

Zsoltár 23,1-6

1. Az Úr az én pásztorom; nem szűkölködöm.

2. Füves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget engem.

3. Lelkemet megvidámítja, a megigazultság ösvényein vezet engem az Ő nevéért.

4. Még ha a halál árnyékának völgyén megyek is át, nem félek a gonosztól, mert Te velem vagy; a Te vesszöd és botod, azok vigasztalnak engem.

5. Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam.

6. Bizony, jóságod és kegyelmed követnek Engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig.

Van egy megjegyzés a Bibliámban a 3. versnél, ahol úgy szól az Ige, hogy „lelkeket megvidámítja”. A King James azt írja, hogy: *a lelkeket helyreállítja*.

Isten *asztalt terít*, ez nem azt jelenti, hogy egy mennyi ünnepre gondoljunk. *Ő a földön terít* nekünk asztalt, és ezt abból az igeszakaszból látjuk, hogy amikor azt mondja, hogy az *ellenségeink előtt* teríti meg az asztalt.

Mivel fent a mennyben már nincs ellenség, kizáratt a mennyből az örök ellenség, ezért ez az Ige a *földre vonatkozik*. A földi életünkre vonatkozik. Ha a gyermekeinket mi az *asztalhoz* tudjuk ültetni, akkor azt mondjuk, hogy minden *rendben* van. Ha Isten az *Ő gyermekeit*, azaz minket el tud látni bőséggel, *túlcsordultan* meg tudja az asztalunkat teríteni, akkor gyakorlatilag *jól* mennek a dolgok.

Az Úr azt kéri, hogy legyünk *szíves adakozók*, közlők. Más szóhasználattal ezt úgy is mondják, hogy *nagyvonalú és nagylelkű adakozók* legyünk. Így *gyűjtsünk javakat* a mennyei folyószámlánkra. Jöhetnek szűkös idők, de az a *kincs* a mennyei folyószámlánkon, az *letétben* lesz és az *számunkra* lesz félretéve.

Az összes *pénz és értékpapír* a földön van. A mennyben nincs pénznyomda. Mikor mi *adakoznak*, akkor a menny annak egy *részét lefoglalja*. Nincs olyan erő, amely visszatartaná, amikor mi azt *igényeljük*, amikor nekünk szükségünk van rá.

Kenneth Copelandhoz szólt az Úr. Elmagyarázta a számára, hogy a *rozsdá* az nem más, mint az *infláció*, a recesszió, azaz a *gazdasági pangás*.

Ha a *mennyei bankodba* veted a *bizalmadat*, akkor *bővölködni* fogsz, bármilyen körülmények is uralkodnak a világgazdaságban. Mert *Istennek* is van egy gazdasági rendszere, és a *világnak* is van gazdasági rendszere. És a világ *nincs hatással* a menny gazdasági rendszerére. Dicsőség érte Istennek!

Az Úr Jézus nem mondta azt, hogy a fenti folyószámlád csak akkor lesz *felhasználható*, ha majd a mennybe jutsz. A mennyei folyószámlánk az most is *rendelkezésünkre* áll. Minden keresztény rendelkezésére áll, csak sajnos sokan nem tudják, mert erről nem kaptak megfelelő tanítást.

Timótheushoz írja Pál, hogy *gyűjts* kincset *magadnak*, jó alapul a *jövőre*. S amikor szükséged lesz rá, lehívhatod. A mennyei bankot *nem fenyegeti* sem rabló, sem csőd. Ez egy *garantált befektetés*. A mennyei folyószámlánk mindig a rendelkezésünkre áll, csak nekünk kell *kezdeményezni* a kivételt.

Kenneth Copelandot nagyon zavarta az, hogy nem mindig azonnal és nem mindig a százszorosát kapta vissza. Kérdést tett fel az Úrnak, Ő pedig válaszolt. Nagyon érdekes a válasz és ez sok mindent megmagyaráz. Megvilágítja azt is, hogy a keresztények miért nem milliárdosak.

Azt mondta az Úr: Nem lenne értelme *átutalni* az összes mennyei megtakarítást egy földi bankba, amíg nincs az egészre szükséged. Ugyanis a *földön* tartott pénz *kiszolgáltatottá* válik a sátán számára és a világ pénzügye számára. Ha nagyobb összeget lehívnánk a mennyei bankból és betennénk a *földi bankba*, sajnos az *infláció* hatna rá.

Meg kell tanulnunk hinni, hogy a pénzt *letétbe* lehet helyezni a mennyei bankba, továbbá, hogy szükség esetén *igényelhetünk* abból az égi bankból, mégpedig csak *szólni* kell. *Hatalommal* kell szólni, úgy ahogy Isten tette a teremtéskor. Szólt, hogy legyen növényzet, állatok és így tovább. A *hit szavára* ezek mind előálltak.

A keresztényeknek a *mennyei bankban* kellene *kamatoztatni* a pénzüket. És az Ige egy *garantált árfolyamot* ígér. Ha mi *együttműködünk* Isten pénzügyi rendszerével, akkor az árfolyamot *szinten* is tudjuk tartani.

Kenneth Copeland *tévés szolgálatáról* már a múlt héten is hallhattatok. Egy televíziós szolgálat indítását helyezte az Úr a szívére, de nem látta a pénzügyi fedezetét, a forrást. De ő ennek ellenére *bátran* nekivágott.

Ebből az a tanulság, ha Isten terveihez a forrás ismeretlen is, akkor sem szabad meghátrálnunk, mert az Úr ott áll mögötte és Ő fogja *biztosítani* a szükséges fedezetet. Valójában ez a tévés szolgálat úgy sikerült elindítani, hogy Kenneth Copeland elkezdett *adakozni*. És a *visszatérő aratásból* tudta finanszírozni a szolgálat működtetését.

Egyszer csak támadt egy gondolata, hogy: semmit sem adott az, aki mindenét oda nem adta. És hirtelen eszébe jutott az a kisrepülőgép, amit az Úrtól kapott, és amivel szolgálatba járt. Amerikában nagyon nagy távolságok vannak, és egy kis magánrepülőgép nélkül nagyon sok időbe tellene a közlekedés.

Ő korábban a tizedét azzal a *hittel fizette*, hogy Istentől fog *kapni* egy repülőgépet. Ezt végül megkapta és nagyon megbecsülte. Amikor ez a gondolat végigfutott az elméjében, akkor rádöbrent, hogy ezt a szeretett és a számára igen hasznos járművet *tovább kell vetnie*. Mégpedig engedelmesen, mert az engedelmeságen áldás van.

Imádkozott és a következő választ kapta az Úrtól: Ha majd megérted, milyen *áldás felé* vezetlek én téged, akkor *szereződést kötsz* velem, hogy anyagilag én *segíthesselek* téged. Továbbá engem *tégy Úrrá* az anyagi életed felett.

Tudta, hogy Isten azért *kéri el* az ő repülőgépét, hogy egy sokkal *értékesebbel* viszonyozza azt. Mennyei *letétbe* helyezte a gépet és a *hitre hangolódott*, nem pedig a félelemre. És a következő egyezményt kötötte az Úrral: Uram, *átadom* a gépemet, hogy az árát az *Ige hirdetésére* lehessen fordítani, bármilyen formában is!

És a szövetséget, ezt az egyezményt két Igére alapozta. Lukács 6,38 versére, ami azt mondja, hogy: adjatok, és néktek is *visszaadatik*, illetve a Márk 10,30-ra, ami a *százszoros aratást* ígéri a *hitben vetőknek*.

Még hozzátette ehhez a megállapodáshoz, hogy: *Én ezt önszántamból* adom és számítok a *meg-térülésére!* Emlékszem rá, amikor gyermekkoromban mentem a templomba, kaptam a perselypénzt. Az 1 forintot és hűségesen bele is tettem a perselybe, csak a visszatérülésre nem számítottam.

Erre nem is tanított senki. És nagyon sok keresztény azért *nem sikeres* az anyagi életben, mert ugyan vetnek, mennyei folyószámlájukon gyülik az összeg, de *nem tudják*, hogy abból *igényelhetnek*. Mégpedig ebben a földi életben.

Visszatérve a repülőgépre. Mielőtt átadta volna Kenneth Copeland a gépet az új tulajdonosának, elvitte azt a szervizbe és egy nagy *szervizelést* végeztetett rajta. És megrendelte az *éves átvizsgálás* is, holott már nem is volt az övé, mert ő a szívében átadta azt az Úrnak.

De ismerte azt az Igét, hogy minden a *maga neme szerint terem*. Ha mi elnyűtt dolgokat vetünk el, rossz cipőt, rossz ruhát, akkor olyat is fogunk learatni. Ezért ő úgy gondolta, hogy *mindenből a legjobbat adja*. Igaz, hogy vadonatúj repülőgépet nem tudott adományozni, de a meglévő repülőgépet *felújította*, és úgy adta tovább, abban az irányba, ahogy az Úr mutatta.

Tehát nekünk is a *legjobbat kell adnunk* azért, hogy *jó aratást* várhassunk. Tudjátok, miből származik a *legnagyobb hozam*? Abból származik a legnagyobb hozam, hogy a *legjobb magot*, a *legjobb földbe vetjük*. Ez egy aranyszabály.

Az 1János levelében olvashatjuk azt, hogy *Isten=Szeretet*. Ebből következik, hogy Isten *erejét kormányzó törvény* nem más, mint az *adás törvénye*, a *szeretet alapján*. Ugyanis a szeretet folyamatosan *önzetlenül ad*, ad és ad.

Ha valaki *megettöri* ezeket a törvényeket, akkor az erő *nem tud* többé munkálkodni az ő életében. Ne felejtsetek el, a Galata levélben olvashatjuk azt, hogy a *hit* csak és kizárólag *szeretet* által tud *munkálkodni*. (Gal. 5,6) Mégpedig itt az *agapé* szeretetet kell érteni, ami Isteni fajta szeretetet jelent.

Isten rendszere különlegesen működik. Először is Isten keres egy *kilátástalan* helyzetű személyt; másodsorban gondoskodik számára *vetőmagról*, hogy vethessen; és harmadsorban pedig az Úr a *százszorosát* ígéri aratásként annak, amit elvetett. Ilyen *pénzügyi műveletet* csak Isten engedhet meg magának. És csak *Ő* tud kézben tartani, és irányítani.

Kenneth Copeland elajándékozta a gépét. Odaadta *engedelmesen* annak a személynek, akit az Úr mutatott. Viszont gondba esett, mert az előre beütemezett szolgáltatásokat nem tudta, hogyan fogja megtartani, hogyan fog tudni közlekedni a repülőgép nélkül.

Megint az Úr szólt a szívéhez, ami így hangzik: Ha *beteszed* a megfelelő *betétet*, én *kezembe veszem* az ügyet! Tíz nap múlva *megérkezett* hozzá a televíziós *műsorhoz* szükséges pénz, továbbá egy *ötször értékesebb repülőgép*. Ez egy csoda. Ez egy természetfeletti csoda Istentől. És ráadásul ez a kis repülőgép a *szíve szerint* való gép volt. Továbbá nagy előnye volt az, hogy *adósságmentes* volt. Nem volt rajta egy fillér adósság sem.

A *földi bankba* teszünk be betéteket. Amikor odaállunk a pulthoz az ügyfélszolgálatnál, akkor gyakorlatilag a *kivéthez* nem kell *semmiféle hit*, mert tudjuk, hogy tettünk be, és elvárhatjuk, hogy vehetünk is ki belőle. De próbáljon meg valaki odaállni a pulthoz úgy, hogy előtte nem tett be semmit. Hát ehhez aztán *óriási hitre* lenne szükség.

Ugyanez az elv érvényesül Istennél is. *Nyisd meg* hittel a mennyei folyószámládat odafenn, amiből *bármikor kivehetsz*. Ha van betét, lehetséges a kivét. Meg kell tanulni a betétet *elhelyezni*, és szükség idején *kivenni*.

Hit kell ahhoz, hogy *vissza* is fogod kapni azt, amit elvetettél. Vannak, akiknek van ugyan folyószámlájuk, de eddig *soha sem vették igénybe*. Nem jöttek rá, hogy a mennyei folyószámlán levő betét az a *mostani időkre* szól.

Hálát adunk Istennek, hogy *folyamatosan tanít* bennünket, hogy mind áldottabbak lehessünk. És a mai napon is, nem úgy megyünk haza, ahogy jöttünk. Mert egy szellemi szinttel Isten *feljebb emelt* bennünket. Az *ismeret befogadása* által növekszünk. Dicsőség Neki érte.

Kaptam két szót az Úrtól: *ártalmatlanítva* illetve *hatástalanítva*. Ez a két szó a Kolosse 2,15 vershez kapcsolódik, ami arról szól, hogy az Úr Jézus *Krisztus győzedelmeskedett* az ellenség felett. Az ördög munkáit lerombolta, a talpunk alá helyezte, lefegyverezte és megbénította őt, azaz *semmisé tette* az ellenséget.

Az *ártalmatlanítás* szót általában ott használják, ahol veszélyes vegyi anyagok vannak, és ezeket azért szükséges *ártalmatlanítani*, hogy többé ne okozzanak kárt.

A *hatástalanítás* szót pedig pl. a második világháborús lövedékek megtalálásakor használják. Addig nagyon óvatosan kell bánni egy megtalált lőszerrel, amíg az nincs *hatástalanítva*, mert nagyon könnyen felrobbanhat. De amikor a tűzszerészek *hatástalanítják*, utána már a gyerekek is ugrálhatnak rajta, mert az *hatástalan* és *semmiféle* kárt nem okozhat.

Építések be a szívetekbe ezt a két szót, hogy az *ördög ártalmatlanítva* és *hatástalanítva* van Krisztus által. Nekünk nem árthat semmit!

Megjelent Kenneth Haginnak egy új könyve, egy vékony kis füzet inkább, 700.- Ft az ára. A címe: *Isten orvossága*. Ajánlatos ezt minden kereszténynek, különösen az újaknak, a kezdőknek, áttanulmányozni és beülteti a szívekbe.

Még egy érdekes meglátást adott az Úr, az pedig a *gyermekek lázadásával* kapcsolatos. Vannak olyan helyzetek – és sajnos manapság elég sok –, hogy a szülők *elválnak* és jön egy *nevelőszülő* a családba. A pedagógusok elmondhatják, hogy egyre növekszik azon gyermekek száma, akik *nehezen kezelhetők*. Igazából ők lázadnak. *Lázadnak* az új nevelőszülő ellen még akkor is, ha jó szándékkal közelít feléjük.

Egyszerűen megsérültek. Megsérült a lelkük, mert a *válás egy kór*. És nemcsak a házastársak sérülnek meg, hanem a környezetük is, a gyermekek is. A *válást* igencsak meg kellene gondolni és elkerülni, mert van rá *megoldás*. Isten Igéje mindenre megoldás!

11. Betét a mennyei folyószámlára – 1. Tized

Köszönts a szomszédodat és irányítsd a figyelmét arra, hogy *nyílnak a menny ablakai!* Dicsőség az Úrnak, hogy ismét együtt lehetünk.

Megjelent a helyi kis újságunk decemberi száma: az 1. oldalon – *Miért jött Jézus?*; a 2. oldalon – *Áldásözön, a tized fajtái*; a 3. oldalon – a *Mennyei hírcsatornában* kijelentések; a hátoldalon: *információk* és a Holdon is volt úrvacsora című írások találhatóak.

Folytatjuk a *bővülködésről* szóló sorozatunkat, a 11. rész következik. Mai tanítás címe: *Betét a mennyei folyószámlára*. Bízom benne, hogy a jövő héten is találkozunk mindenkivel, és senki nem azt fogja kivenni ebből, hogy a pásztorok ki akarják préselni a bárányokból a pénzt. Mert az nem igei.

Alapvetően *négy* módon helyezhetünk el *bankbetétet* a mennyei folyószámlánkra. Kenneth Copeland így foglalja össze:

1. *tized*,
2. a *szegények* felé való adakozás,
3. az *Evangéliumba* való befektetés,
4. Isten *dicsőítéseként*.

Ma az első ponttal foglalkozunk. Egyszer, az Úr kegyelméből átvettünk egy gyülekezetet. Volt már vagy 10 éves, de az előjáróink óva intettek, hogy egyelőre az anyagiakról ne tanítsunk ott. Tudjátok, hogy ez mit jelent? Nem voltak fölnövekedve. Mert aki föl van növekedve, az nem azt veszi ki, hogy a pásztor ki akarja rázni a bárányok zsebeit.

Ismerjük meg e négy befektetési mód *működési elvét*. Van átfedés közöttük, de mégis mindegyik külön-külön terület. Mindegyiket a rá vonatkozó *igei törvények* szabályozzák, és ennek megfelelően működik a *profit* is. A hozam, a visszaáramlás.

A tizednek az *igazi jelentőségét* nagyon-nagyon kevesen ismerik, és azt hiszem, hogy először ti is akkor találkoztatok vele, amikor teljes evangéliumi gyülekezethez csatlakoztatok. Mit gondoltok, hogy a tizedfizetés mely felekezetekre vonatkozik? A történelmi egyházakra és a teljes evangéliumi gyülekezetekre, vagy csak a teljes evangéliumi gyülekezetekre?

Bizony, mindenkire, *minden* keresztény felekezetre *vonatkozik* a tizedfizetés, mert a Biblia az minden keresztény felekezetre szól. Nincs megkülönböztetve, hogy csak a neoprotestáns gyülekezeteknek kell tizedet fizetni. Ezek vagyunk mi, egy ilyen kategória.

A *tized* röviden meghatározva, nem más, mint az *Istenhez tartozó szent rész*, számtanilag meghatározva *minden jövedelem 10%-a*. Aki tizedfizető, számára ez *előjogokat* biztosít. Vessük össze az ószövetséget és az újszövetséget, és nézzünk meg ehhez kapcsolódó ígehelyeket.

Visszaemlékezésképpen szeretném elmondani, hogy *Izrael népe* egyiptomi rabságban volt. Isten az Ő kegyelméből kihozta őket onnan. Kihozta arra a földre, amit Ő készített a számukra. A tejjel és mézzel folyó földre hozta őket. *Rabságból szabadságra* hozta őket. Mégis elégedetlenek voltak és zúgolódtak.

5Mózes 26,1.

Mikor pedig bemegy arra a földre, amelyet az Úr, a te Istened ad néked örökségül, és bírni fogod azt, és lakozol abban:

Tehát Isten egy *helyet* határozott meg a választott népe számára. Ugyanígy a mai napon is Isten mindenki számára *készít egy helyet*. Készít egy gyülekezeti helyet, egy lakóhelyet, egy munkahelyet, csak erről az emberek nem igazán tudnak, tisztelet a kivételnek természetesen. És *azon a helyen* tudunk *legáldottabbak* lenni, ahol Isten *szeretne látni* bennünket.

Végül is Izrael népe Egyiptomból kijött, Isten *megszabadította* őket a rabszolgaságból, és birtokba vették azt a földet, amit Isten készített a számukra. Ez volt az ószövetség. Most nézzük meg a Kolosse 1,13-ban az újszövetséget.

Hasonlókat találunk itt is, hogy Isten az Ő *kegyelméből* és a hatalmas *szeretetéből* *megszabadított* bennünket a sötétségből, és *átvitt* bennünket a világosság országába. Szintén egy megszabadítás ez.

Kolosse 1,13.

Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának országába. Ámen!

Akkor mondjuk nagy bátran, hogy: *Szabad vagyok!* Hallelúja!

És a Róma 8,17-ben pedig látjuk azt, hogy Krisztusnak *örökösársai* vagyunk. Van egy örökségünk. Az örökösárs azt jelenti, hogy *ugyanaz az örökség* illet meg bennünket, mint a másikat. Ha Krisztusnak örökösársai vagyunk, akkor ugyanazt kaptuk mi is az Atyától, mint a Krisztus. Egyenlő módon, egyenlő mértékben.

Róma 8,17.

Ha pedig gyermekek, örökösök is, örökösei Istennek, örökösársai pedig Krisztusnak, ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg. Ámen!

Egy *rendszerelváltás* történt az életünkben akkor, amikor *befogadtuk* az Úr Jézus Krisztust. Előtte a sátán volt a fejedelmünk. Ahogy befogadtuk Jézust, történt egy rendszerelváltás szellemi szinten. *Isten királyságához* tartozunk, az Ő dicsőséges országához.

Azután *hatalommal* fel vagyunk ruházva, mert Krisztusban hatalmat kaptunk, hogy *uralkodjunk* ebben az életben. Itt jön mindehhez a *tizedfizetés*. A tizedfizetés *kiváltságával* az Úr megmutatja, hogy hogyan tarthatjuk hatékonyan *ellenőrzésünk* alatt az anyagi életünket.

Ezt elmondom még egyszer: **A tizedfizetés kiváltságával az Úr megmutatja, megtanít bennünket rá, hogy hogyan tarthatjuk hatékonyan ellenőrzésünk alatt az anyagi életünket.** Ebbe nagyon-nagyon sok kijelentés és igazság van.

5Mózes 26,2-3.

Akkor végy a föld minden gyümölcsének zsengejéből, amelyet nyersz a te földedből, amelyet az Úr, a te Istened ad néked; és tedd kosárba és menj oda a helyre, amelyet kiválaszt az Úr, a te Istened, hogy ott lakozzék az Ő neve

És menj be a paphoz, aki abban az időben lesz, és mondjad néki: Vallást teszek ma az Úr előtt, a te Istened előtt, hogy bejöttem a földre, amely felől megesküdt az Úr a mi atyáinknak, hogy nekünk adja. Ámen!

Képzeld el, hogy Isten ad egy olyan munkahelyet, amit el sem tudtál képzelni. Egy olyan áldott kollégákat, közösséget, s egyszerűen bevitt olyan csodás helyre, hogy azért te *hálás* vagy.

Az Ige itt arról szól, hogy Izrael népét Isten *bevitte* a kijelölt földre, s ők ezért *hálásak*. Hálásak azért, hogy egy *bőven termő* földre vitte őket, és a termésüknek a *színe-javát* felajánlják Istennek *hálaadásként*.

Azt mondja itt az Ige: az *első zsenge* alatt azt kell érteni, hogy az Úrnak adom a *legjavát*, a *színe-javát*, az első termést, vagy pedig ha állatokról van szó, akkor az első ellést, abból is a *színe-javát*, nem a göthösét.

De ezen felül van még valami, amiről nem igazából kaptunk tanítást. Nem elég *szívből* odaadni, hanem még *mondani* is kell valamit. Imádkozni kell valamit.

Ki ez a pap? A Zsidó 3-ban megtudjuk ezt. Az ószövetséghez a tizedet odavitték a paphoz, aki föltette az oltárra. Az egy áldozat, egy *feláldozás* volt Istennek. És Istennek ez *tetsző*. Ma, újszövetségben, ki ez a pap? A Zsidó levél szerint a mi *főpapunk* az Úr Jézus Krisztus.

Zsidó 3,1.

Annakokáért szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek a hitvallásunk apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra,

Egyértelműen megmondja, hogy az újszövetség *főpapja* az Úr Jézus Krisztus, aki az Atya jobbán ül és képvisel bennünket. És mit tesz azon kívül, hogy *közbenjár* és *képvisel* bennünket? *Tizedet* vesz!

Zsidó 7,8.

És itt halandó emberek szednek tizedet, ott ellenben Az, Akiről bizonyosságot tesznek, hogy él:

Az, Aki szavak – ezek az Úr Jézusra utalnak. Az *ószövetségben* a paphoz vitték a zsenget, a tizedet, *ma* pedig az Úr Jézus *fogadja* a mi tizedünket. Összehasonlítjuk az ószövetséget és az újszövetséget.

Nekünk az Úr Jézushoz kell vinnünk a *tizedünket* és *mondani* valamit. Egy megvallást, egy rövid imát: *Hálát adok Uram a szabadításodért, hogy átvittél a sötétségből a világosság országába, s így nem vagyok már elveszett. Azért az örökségért jöttem, amelyről az Úr megesküdött, hogy nekem adja!*

Fontos *imádkozni* a tized felett. Van is az imakönyvünkben egy imádság a tized fölött. Rendkívül *fontos része* a tizedfizetésnek, hogy tegyünk *megvallást* a főpapunk előtt, az Úr Jézus Krisztus előtt.

Legutóbb azt tettem, amikor én helyeztem be a perselybe a mi tizedünket, hogy megvallottam: *Hálát adunk Uram, hogy a tejjel és mézzel folyó földre vittél bennünket! Az ember szívét úgy is felindítja a Szent Szellem és adja a szavakat a szánkba.*

5Mózes 26,4.

És a pap vegye el a kosarat kezedből, és tegye azt az Úrnak, a te Istenednek oltára elé.

Erről beszéltem az előbb, hogy a nép, amit odavitt a paphoz, ő az oltárra helyezte, és az *kedves illatként* szállt fel Isten elé. A tized átadásakor sokan *hibáznak*. Gondolkodás nélkül beledobják a perselybe vagy a gyűjtőkosárba, amit az Úrnak szántak.

Ismétlem még egyszer, hogy nekünk *Jézushoz* kell vinni a *tizedet*, és Ő helyezi azt Isten oltárára. Úgy, ahogy az előbb olvastuk az ószövetségben, *hálaadással* meg kell emlékezni az Ő *szabadításáról*.

Egy közös megvallást teszünk: *Atyám, azon a földön állok most a Mindenható Isten országában, amelyet Tőled kaptam Jézus Krisztusban. Elveszett voltam, de segítségül hívtam Jézus nevét és Te meghallottad kiáltásomat. Megszabadítottál a sötétség erejétől és hatalmától, s átvittél engem a Te drága Fiad országába. Jézus az én Uram, és mint Főpaphoz, most hozzá viszem munkám első gyümölcsét, és ezzel imádlak téged. Örvendezek mindabban a jóban, amit nekem és hozzátartozóimnak adtál. Ámen!*

Nem kell szó szerint ezt megvallani, de itt egy minta. Ami az ószövetségben történt Izrael népével, hogy Egyiptomból Isten kiszabadította őket, ez *előképe* a mi szabadulásunknak, a mi üdvösségünknek.

Izrael Egyiptomra mutatott rá, és azért adott hálát, hogy szabadabbá váltak, *nekünk* pedig a *Golgotára* kell mutatnunk, mert Jézus Krisztus a megváltó munkát ott végezte el, és az által vagyunk mi szabadok. A megvallás *része* a tizedfizetésnek. Erre bizony *időt* kell szentelni.

Kenneth Copeland csekken fizeti a tizedet. Kitölti a csekket, meglóbalja Isten előtt, utána feleségével együtt imádkoznak felette és átadja az Úrnak. Az *ószövetségben* a főpap az oltárra helyezte a tizedet, és utána *imádkozta* vele Istent. Képzeld el az *újszövetségben* ugyanezt. Azt, hogy *Jézusnak* adjuk a tizedet, Ő a mi tizedünkkel *istentiszteletet* tart és imádkoz vele Istent.

El kell, hogy mondjam, hogy az áldás *nem automatikusan* jön. Az Igébe vetett *hit által* vehetjük el. Igaz, hogy jogunk van hozzá mindannyiunknak, de *hit által* lehet megragadni. Istentől *mindent* hit által tudunk elvenni. Ezért fontos, hogy hétről-hétre *építsétek* a hiteteket, és hét közben is persze.

Malakiás 3,10-11.

Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az eget csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.

És megdorgálom érettetek a kártevőt, és nem veszi el földetek gyümölcsét, és nem lesz a szőlőtök meddő a mezőn, azt mondja a Seregeknek Ura.

Ha jól figyeltétek, akkor megláttátok, hogy mi Isten *ígérete* a tizedfizetőknek. Azt mondja az Ige, hogy Isten *megnyitja* a mennynek a csatornáit. Egy *másik* fordítás szerint a *mennynek az ablakait*.

Milyen célból? Hogy rájuk *öntse az áldását!* Azokra, akik *megtisztelik* a tizedükkel, a jövedelmük zsengejével. És milyen mértékben? Olyan *mértékben*, amit el sem tudnak képzelni. Amit be sem tudnak fogadni.

Egy *túlcserdülő* áldásról van szó. Képzeld el, hogy itt van az asztalon egy pohár, s itt a pezsgő. És öntjük a pezsgőt a pohárba, de ha a pohár már tele van, mi fog történni? *Lecsorog* a padlóra. És ha még mindig öntjük, akkor mi fog történni? *Kifolyik* a küszöbön. És ha még mindig öntjük, akkor a lépcsőn kifolyik az utcára. Ez a *túlcserdülés*. Mert ha kifolyik az utcára, akkor más is hozzá tud férni, és *áldás lesz mások számára* is. Tehát ilyen mértékű áldásban gondolkodjál.

Kenneth Copeland gyülekezetében volt egy tizedfizető vállalkozó, akinek a vállalkozása *holdpontra* jutott. Mivel tudta Copeland, hogy ez a vállalkozó tizedfizető, ezért a Malakiás 3,10-11 *igeversek* alapján imádkoztak a vállalkozásért. Először is *megdorgálták* a sátánt.

S azt mondták, hogy *nincs jogod*, hogy megkötdöd ezt a vállalkozást, és Jézus nevében pedig megparancsolták, hogy ördög vedd le a kezdet erről a vállalkozásról és a pénzügyeiről.

Természetesen *hittek* abban, hogy Isten bőségesen meg fogja *áldani* ezt a vállalkozást, magát a hívő embert. Mi történt? Három hónap múlva gyönyörűen *beindult* a vállalkozás.

Mert itt a 11-es vers azt írja, hogy *megdorgálja* Isten érettünk a *kártevőt*. S a kártevő nem más, mint amit a János 10,10-ben olvasunk, a *tolvaj*, aki jönni fog. Tehát *jönni* fog, ahogy meg van írva, nekünk pedig van hatalmunk *ellenállni*!

Az Ige állítja, hogy a *tizedfizetőket jogok illetik* meg. A korábbi helyi újságunkban is foglalkoztunk már ezzel, mégpedig az októberi számban a *tized hét áldásával*. Ezt érdemes nagyon-nagyon beírni a szívetek táblájára, mert alkalomadtán ezeket az Igéket lehet használni és imádkozni, hogy nekem *jogom* van ehhez és ahhoz, és élni kell a *hatalmunkkal*.

A tizedfizetéssel egyrészt *megvetjük* a *sikerünknek* az alapjait, másrészt pedig a *bőségnek* az alapjait. *Bankbetétet* helyezünk el Istennél, aminek *hasznát* vesszük. Ez nem egy kidobott pénz vagy egy olyan betétre behelyezett összeg, ami zárolva van. Hanem most, ebben az *életben hasznát vehetjük*. A múlt héten beszéltünk erről.

Nem szabad várni addig, amíg valaki szorult helyzetbe kerül. Már akkor ki kell építeni a *hitét* a keresztényeknek az Igében, amikor még *jól* megy. Akkor kell *elkezdeni befektetéseket* tenni Isten királyságába, amikor *jól* megy. Mert utána van honnan *kivenni*.

Ha az Igének *engedelmesen* élünk, akkor gyakorlatilag bármilyen nehézség és próba is jön az életünkben, *mosolyogva* át tudunk rajta sétálni. Mert tudjuk, hogy ki az *ellátásunk forrása*, és tudjuk, hogy van egy *bankbetétünk*, ami nem inflálódik, nem eszi meg a rozsdá, sem a moly.

Mosolyogva *túl tudsz lépni* a megpróbáltatáson, mert tudod, hogy te *megetteted* a magad részét, és a tizedfizetéssel *megetteted* az ördög hatalmát a *pénzügyi* helyzetted felett. Kaptok ma is érdekes, új dolgokat? Az a baj, hogy az elmúlt évszázadokban erről nem igazán tanítottak. A keresztények szegények voltak, sőt a *szegénységet tanították*. Ezt szintén érintettük korábban.

Ha az isteni szövetség alapján élsz a tizedfizetőknek a jogával, a sátánnak nincs esélye veled szemben! De ugyanúgy, ahogy a Krisztusban való hatalmunkkal is élnünk kell, ugyanúgy a tizedfizetők jogával is *élni* szükséges. A hatalmat *nekünk* kell gyakorolni. Nekünk kell kitenni a stoptáblát, hogy eddig és ne tovább! Mármint a füstös képű nem jöhet tovább.

Tudd, hogy Isten mindig *melletted*, van és *megdorgálja* éretted a kártevőt. Ezt olvastuk a Malakiásban. Ha valaki anyagilag *rosszul* áll, nem célszerű, hogy visszatartsa a tizedét. Igazából ezt nagyon szépen megfogalmazták már előttünk, hogy *nem engedheted meg magadnak, hogy ne fizess tizedet!* Mert akkor *nem lesz meg a jogod*, hogy *megdorgálja* Isten a kártevőt. És a többihez sem, ami le van írva a tizedfizetők hét áldásában.

Olvassuk tovább a Malakiás 3,8-9 verseket.

Malakiás 3,8-9.

Avagy az ember csalhatja-é az Istent? Ti mégis csaltatok engem. És azt mondjátok: Mivel csalunk téged? A tizeddel és az áldozni valóval.

Átokkal vagytok elátkozva, mégis csaltok engem: a nép egészben!

Nem szép dolog *csalni*, meglopni a másikat. Az Ige világosan mondja, hogy a *tized Istené*. Ő átveszi a tizedünket a földi *szolgálatok céljaira*. És a földi szolgálatok pedig a *számunkra* adattak. Az Efézus 4,11-12-ben van felsorolva az öt szolgálat: a tanító, a pásztor, az evangélista, a próféta és az apostol. Mi elsősorban *szellemi táplálékként* kapjuk vissza.

Aki nem fizeti a tizedet, az gyakorlatilag *megrabolja* Istent, és emiatt *átok alatt* él. Nem Isten helyezi átok alá, hanem ő saját magát *kivonja az áldások alól*. Ha semmi pénzed nincs, akkor adj valami apróságot, valami ingóságot. De minél előbb.

Az Áldásözön sorozatban korábban olvashattátok azt, hogy az *inggombot* vetették el, meg *kavicsot* vetettek el a szó szerint nincstelének. És Isten a *szívükre* tekintett. Arra tekintett, hogy ők a szívük szerint örömmel adnának, de tényleg nincs mit.

Még egy fontos mondat! Az éberségeket őriztétek meg. **A tizedfizetés az átok megtörésének a leggyorsabb és a legbiztonságosabb útja!** Ehhez nincs mit hozzátenni.

Példabeszédek 3,9-10.

Tiszteld az Urat a te vagyondból, a te egész jövedelmed zsengejéből.

Ekképpen megtelnek a te csüreid bőséggel, és musttal áradnak el sajtód vályúi.

Eloolvasom a *Bővített* fordítás szerint is: **Tiszteld az Urat a te tőkédből, és a tisztességes munkából származó jövedelmedből, és minden bevételéd első gyümölcséből. Így telnek meg bőven tárházaid, és kádjaid új bortól túlcserdülnek.** Hallelúja!

Ha egy keresztyény *jövedelemhez* jut és kíván élni a *tizedfizetésnek* a lehetőségével, akkor az *első dolga* az legyen, hogy *elkülöníti* és *felajánlja* azt Istennek. Valószínű, hogy nem tudja azonnal a perselybe helyezni, lehet, hogy csak egy későbbi időpontban.

Tehát elsőként *elkülöníti* a *10%-ot* és *felajánlja* azt Istennek. S a korábbi Igékből már ismerjük azt, hogy Isten *erőt ad* a gazdagságnak megszerzéséhez, illetve az *Úr áldása* az gazdagít meg, az tesz vagyonossá. Egy igen sarkalatos kérdés, hogy *hová* kell fizetni a tizedet?

Azt mondja a Malakiásban az Ige, hogy a *raktárba* hozzuk be, hogy legyen ennivaló Isten házában. Isten háza nem egy vendéglátóhely, nem egy kifőzde. Nem fizikai ellátásra kell gondolni, hanem a *szellemi eledelre*. Az előbb is utaltam arra, hogy a tizedből ma az újszövetségi szolgálatok, az *öt szolgálat* van finanszírozva, működtetve.

Ha a hívők a *tizedüket beviszik* Isten raktárába, tárházába, akkor ők *szellemi eledelt* kapnak *cserébe*. A tárház az a hely, ahol az élelem, azaz a *szellemi eledel* megtalálható. Sajnos több olyan felekezet is van, ahol valójában *nem kapnak* szellemi táplálékot a hívők. S ez szomorú. Ez nagyon szomorú.

Az olyan felekezet, ahol nem kapnak szellemi táplálékot a hívők, az milyen tárháza lehet Istennek? Különbség van a szellemi ellátás tekintetében a hagyományos egyházak között és a teljes evangéliumi felekezetek között. Azt hiszem, ezt különösebben nem kell ecsetelni.

5Mózes 26,14.

Nem ettem belőle gyászomban, nem pusztítottam belőle tisztátalanul, és halottra sem adtam belőle. Hallgattam az Úrnak, az én Istenemnek szavára, aszerint cselekedtem, amint parancsoltad nékem. Ámen!

Eloolvasom nektek a *Bővített* fordítás szerint, legalábbis az első mondatot: **Nem ettem a tizedből, ...halottra sem adtam belőle.**

Lehet, hogy ez kérdőjeleket szül, hogy mi az, hogy halottra? De rögtön elmondom, hogy ez alatt a *halott szolgálatok* értendők. Ezt kell érteni alatta. Aki figyelemmel kíséri a pesti tanításokat, ott is hallhattátok már ezt, hogy halott szolgálatokra nem adnak. Ha valaki a halott szolgálatokat akarja támogatni, akkor adjon a saját pénzéből.

Ugyanis a tizedet *olyan tárházba* kell vinnünk, ahol Isten *életével táplálják* az embereket. Isten úgy építette fel a globális Egyházat, hogy a hívők szellemileg tudjanak *növekedni*, óriássá tudjanak *növekedni*. *Anyagilag* áldottak legyenek és az istentiszteletek alatt *meggyógyuljanak*.

Ebből azt hiszem, mindenki látja és tudja, hogy ahol van gyógyulás, ott *megkapják* a megfelelő szellemi táplálékot. Mindenhol meg kellene *gyógyulni* az istentiszteletek alatt, mert Isten így rendelte, így tervezte el.

De nem mindenhol az Igét hirdetik, hanem *hagyományokat* és vallásokat. *Vallásos* tanokat hirdetnek, és Isten Szelleméből ott nem folyik ki az élet. Nem is beszélve az *üdvösségről*, a leglényegesebb dologról.

A halott gyülekezetek és a civil szervezetek támogatása az gyakorlatilag *elvonná* az ébredéstől az *anyagi* forrásokat. Az *ébredés* alatt értendő az evangelizációs alkalom, újjászületési lehetőségek, gyógyulási lehetőségek.

Ez az Ige azt mondja, hogy nem adtam halottra sem, hogy halott dolgokra, *halott szolgálatokra* nem adtam. Ha egy szolgálat *szellemi táplálékot biztosít* a hívők számára, akkor Isten biztosítani fogja, hogy a megfelelő *anyagi támogatás* a szolgálat részére megérkezzen. Mert Isten rendszere így működik.

A kérdésre válasz, hogy *hova* fizessük a tizedet? Először egy régen történt dolgot még eszembe hozott az Úr. Hát, amikor 1996-ban elkezdtünk gyülekezetbe járni, akkor volt nálunk a rendszerváltás. Láttam én a perselyt, de gondoltam, mi közöm hozzá? Majd tesznek bele mások.

És igazából túl sok tanítást nem is kaptunk erről, hanem Isten a *szívünket munkálta* meg. Megértést adott a szívünkben, úgy, ahogy a *törvény előtt* is fizettek tizedet. Ábrahám például. Ő sem azért, mert le volt írva, hanem érezte, hogy *hálásnak* kell lenni az Úr felé mindazért, amit ő kapott Istentől.

Visszatérve a kérdésre, hogy *hova* fizessük a tizedet? Én megértettem a szívemben, hogy a tizedet én oda fizessem, ahol *fölveszem a szellemi táplálékot*. És számunkra ez nem más, mint Budapest.

Volt már olyan helyzet, hogy használtam például interneten online Bibliát, kereső-programmal. Oda nem tizedet fizettem, oda küldtem egy *adományt*, hogy tudják működtetni ezt a szolgálatot. Mert én magam is használom. Ez már a következő tanításnak a része lesz.

Hiszem, hogy kaptatok újat és Isten megértést adott a szívetekbe erről. Ha nem világos valami, akkor nyugodtan kérdeztek. Azt hiszem, látjátok, hogy a cél nem az, hogy kipréljük belőletek a pénzt.

Mint a mustáros tubusból az utolsó cseppeket kipréljük, még a késnek a nyelével is kinyomkodjuk, hogy az utolsó csepp is kijöjjön. Mikor a skótnak a sörébe belepottyan a muslinca, tudjátok, mit mond? Kiveszi először, majd elkezd rázni és mondja: Köpöd ki, köpöd ki! Egyáltalán nem ez a szándék!

Köszönjük Uram! Mára ennyi, jövő héten folytatjuk. Nagyon izgalmasak ezek a tanítások. Én magam is sokat tanulok belőlük. Köszönjük az Úrnak a nyitott szíveket, a halló füleket, a látó szemeket!

Az előző újságunkban (a novemberiben) is a tizedről van szó, hogy a különböző *korszakokban* hogyan működött ez: a törvény előtt, a törvény alatt és az újszövetségben. Illetve a decemberi újságunk pedig a *tizednek a három fajtáját* írja le.

A Biblia három féle tizedről beszél. Egyszer felfigyeltem az egyik budapesti tanításban egy fél mondatra, hogy a tized 30% is lehet. És mit hallottam Varga István evangélista szolgálatában, hogy a tized lehet 30% is.

És utána ímében kaptam az Úrtól egy tanítást, ami leírja a tizednek a *három fajtáját*. Itt olvassátok majd a ma kiosztott újságban. Ezek egybeestek, hogy ott is elhangzott a 30%, s itt is 30%-ot hallhattunk. Imádkozom mindig azért, hogy a szellemi *táplálékot* az Úr hozza *élem*, amire nekem szükségem van a szolgálatban, és ezt elő is hozta.

Az *első tized* röviden. A léviták támogatását szolgálta. A léviták fizettek a papok felé tizedet. Tehát röviden megfogalmazva, a *szolgálat működtetésére* volt az első tized.

A *második tized* a bevételek egy részét félretették *felfrissülésre*. Ószövetségben évente háromszor el kellett menni Jeruzsálembe, ünnepségekre. Ha túl messze laktak tőle, nem tudták magukkal vinni az állatot, vagy éppen amit az ellátásukra akartak fordítani. Azt mondja a Biblia, hogy akkor adjátok el, a pénzt vigyétek magatokkal és annak az árán, ott vegyetek magatoknak élelmiszert. Mai értelemben ez hitkonferenciákra való felutazást, ellátást, szállásra való költséget jelent. Mindenképpen szükségünk van fizikai, szellemi és lelki felfrissülésre.

A *harmadik fajta tizedet* háromévente szedték annak idején, ez a *rászorulóknak* felé való szolgálat. Özvegyek, árvák, idegenek és a nyugdíjas léviták, mert önekik nem volt jövedelmük. Földjük sem volt, tehát semmiféle olyan forrásuk, amiből megélhettek volna.

Egy igazán fontos Ige, hogy *kitakarítottam a szent részt a házamból! Nem tartom vissza a szent részt*. Hanem *odaadom* az Úrnak, örömmel, elváró hittel, hogy a mennyei folyószámlámon *gyarapszik* és gyarapszik, és szükség esetén *igényelhetek* belőle.

Sokat lehetne még ezekről tanítani, de az időnk is eljárt, meg a befogadóképesség is korlátozott. Köszönjük az Úrnak a Szent Szellem által bekapcsolt ajándékokat. Ahogy Jézus

is mondta: a te hited tartott meg! A te hited által lettél (leszel) szabaddá, gyógyulttá. A hitünk alapján történik minden.

12. Betét a mennyei folyószámlára – 2. Adományok

Köszöntsd a szomszédodat és mond neki: Számíts rá, hogy *visszakapod a befektetést!* Tegnap az evangelizációs alkalmon nagyon jó példákat hallottunk. Az egyik az volt, hogy az *átültetett keresztények* az olyan, mintha lenne egy virágod, és minden héten átültetnéd egy másik edénybe, egy másik cserépbe. És ahogy átülteted, más földbe kerül (ezzel megváltozik a *táplálás* forrása) és a gyökere is megsérül.

Igazából nem tud rendesen növekedni, mert állandóan bolygatod. Azok a keresztények, akik hetente, havonta, félévente ugri-bugriznak, és hol itt tűnnek fel, hol ott tűnnek fel mindig más-más gyülekezetekben, gyakorlatilag ők sem tudnak növekedni, mert nem egy táplálási vonalon vannak, nem egy táplálási csatornán vannak.

Másik, ami nagyon tetszett: nem tudom, mikor meséltétek a gyermekeiteknek azt a mesét, amikor a róka meg holló a sajttal küszködik. Az ördög rá akar lépni a lábadra, hogy megnyisd a szád. De ha *megnyitod a szád*, akkor kiesik a sajt, *kiesik az áldás*.

S ha imádkoztál valamiért, vagy imát kértél valamiért, akkor utána csak az *Ige vonalában szóljál* és ne azzal ellentétesen. Mert különben úgy jársz, mint a holló a sajttal, elveszted és az ellenségé lesz az a finom csemege.

Folytatjuk a tanítás-sorozatunkat, a 12. rész következik. A múlt héten volt a Betét a mennyei folyószámlára 1. rész és a *tizedről* volt szó. Mai tanítás címe: Betét a mennyei folyószámlára 2. rész az *adományok*.

A mai napon is a *te áldásodról* tanít a pásztor, s nem a pénzről. Volt egy esetünk 2001-2002 környékén, úgy 10 éve. Utolsó alkalmat tartottuk abban a gyülekezetben és a *tized hét áldásáról* szólt a tanítás, amit nemrégén olvashattatok a helyi kis újságban.

A végén felpattant az egyik testvérasszony, és azt mondta: ebben a gyülekezetben mindig a pénzről van szó, máshol bizony megköszönik az 1 Ft-ot is! Tudom, hogy nem én válaszoltam neki, mert ilyen gyorsan nem tudtam volna reagálni.

Az Úr adta a szavakat a számba, és azt mondtam: nem a pénzről szólt a tanítás, nem a pénzről volt szó, hanem a *te áldásodról!* Igaz, hogy megsértődött és nagyon sokáig elmaradt, ma már talán nem is jár a gyülekezetbe.

A múlt héten felsoroltuk a mennyei bankba elhelyezhető *betéteknek* a fajtáit. Most elismétlem. Első a *tized* és erről tanítottunk a múlt héten. A másik hármat gyűjtőnéven *adománynak* is nevezhetjük. Tehát ami a tized fölött van, az adomány. Lehet adakozni a szegények felé, az Evangélium támogatására, illetve Isten dicsőítésére.

Nem azért tanít erről Isten Igéje, hogy nekünk kevesebb legyen. Hanem azért, hogy bennünket *meg tudjon áldani* és meg tudjon sokasítani! Természetesen a befektetés egyik fajtája sem kötelező, hanem egy *lehetőség* a számunkra.

Mégpedig nem is akármilyen, hanem nagyon hasznos. A *hasznos* szónak a további értelmei: célszerű és kedvező. Mondhatom úgy is, hogy *gyümölcsöző* a számunkra a befektetés, ha ezt hittel tesszük.

TIZED – A tizedről ugyan a múlt héten tanultunk, de még néhány gondolatot adott az Úr, ahogy olvastátok a kis újságunkban is. És bízom benne, hogy elég világos. A tized az a *lévitáknak* járt. A léviták abból fizettek tizedet a *papoknak*.

A léviták a mai értelemben például a kántor, a sekrestyés, s minden segítőszolgálat. És a léviták ebből fizettek tizedet a papoknak. Magyarul a *szolgálat teljes körű ellátására* vonatkozott és vonatkozik.

Az Ige szerint jár el az a keresztyény, aki *elsőként elkülöníti* a hozzá érkező bevételből a *szent részt*, azaz a tizedet, amit a múlt héten számmal is meghatároztunk, hogy az 10%. Utána a megmaradó részt pedig beosztja, hogy ilyen számla, olyan számla, konyhapénz és egyebek.

Helytelen az a gyakorlat – de van ilyen is –, hogy először beosztják: egyik zseb, másik zseb, harmadik zseb, az unokámnak is adok egy kicsi. És a maradékból, ha marad 5000.- Ft, abból fizet tizedet, ami 500.- Ft-ot tesz ki. De a Malakiás könyvében a múlt héten olvastuk, hogy aki így jár el, az gyakorlatilag *meglopja* Istent.

Köszönjük az Úrnak a gyógyító kenetet, lábban jelent meg közben, comb részen jelent meg és az arc területén is munkálkodik az Úr.

Abban kell kiárasztani a hitünket, mindannyiunknak, hogy a tized elkülönítése után *fennmaradó rész többet ér*, mint az egész együtt! Számtanilag természetesen kevesebb, de az értéke sokkal több. Mert a hét áldáson keresztül Isten meg tudja *óvni* a pénzünket, s nem fognak elromlani a berendezéseink és ehhez hasonló. És meg tudja *sokasítani* az Ő kegyelméből a pénzünket.

Találkoztunk olyan *helyes* hozzáállással is, hogy valaki távol maradt az alkalomtól, mert nem tudott jönni... Lehet, hogy pont azért, mert délutános volt a munkahelyén, vagy bármi más jöhet, ami megakadályozza, hogy személyesen részt vegyen az alkalmon.

De a szívében azt érezte, hogy neki akkor el kell *küldenie* valakivel a tizedét. Ez azért fontos megértés, mert a *szolgálat* akkor is *működik*, ha valaki nincs itt. A szolgálatnak akkor is kell működni, ha valaki délutános, ha valaki mozgássérült, vagy bármit mondhatok.

Minden *hit által* működik és a tizedfizetést is hit által kell megtennünk. Azzal a hittel, hogy az *megtérül* és *megóv* bennünket, ahogy olvashattátok a hét áldásban. Különb, ha nem hittel fizeti valaki a tizedet, és nincs ott az elvárás, hogy a hét áldást birtokolhatja, akkor csalódás fogja érni.

Emlékeztek rá, talán két héttel ezelőtt szóltunk arról, hogy Kenneth Copeland édesapja is tizedfizető volt. De az áldásokat nem élvezte, mert a hitét nem építette ki abban, hogy ő vissza is fog kapni valamit.

Kérdéseket is kaptam. Pásztortársak megkérdezték, hogy hogyan viseli a nyáj ezt a tanítás-sorozatot? Mondtam, nagyon jól, nagyon nyitott a szívük, hála és dicsőség Istennek! Még mindenki megvan.

Fölmerülhet az a kérdés, mi van akkor, ha valakinek *kevesebb* van a szívében, mint 10%. Természetesen az is rendben van, mert az egy *vetés*, és mindenkinek szabad akarata van. Biblia azt mondja, hogy tegyünk a *hitünk* szerint.

De hozzá kell tenni, hogy a kevesebb, tehát például az 5% az *nem tized*. És akkor nem igényelheti, *nem jogosult a hét áldásra*, ami fel van sorolva a Malakiás könyvében. (Mal. 3,10-12) Tehát ezzel is tisztában kell lenni.

1Timótheus 5,17-18

A szolgálatokat jól betöltő presbiterek kétszeres megbecsülésre legyenek méltók, főképpen akik az igehirdetésben és tanításban fáradoznak.

Mert azt mondja az Írás: A nyomtató ökörnek ne kösd be a száját, és méltó a munkás a maga jutalmára. Ámen!

Isten nagyon tökéletesen *eltervezte* az egyház, más néven a gyülekezet *működését*. Ezt látjuk már az ószövetségben. És ez az *elv* működik az újszövetségben is. Nem tudom, hogy ki mennyire volt jó matekos, de ha egy picikét számolunk, akkor gyakorlatilag egy 11 fős gyülekezet fenn tudja tartani a szolgálatot, ha mindenki tizedfizető. Látom, bólogattok.

Vegyük példának 80000 Ft-os jövedelmet. Ennek a 10%-a 8000 Ft. A perselybe bekerül 11x8000 Ft, ha mindenki tizedfizető. Azaz a perselyben összesen abban a hónapban van 88000 Ft. Ebből a helyi pásztor elkülöníti a 10%-ot, a 8800 Ft-ot és elviszi az előjárójához, ahol fölveszi a szellemi táplálékot. És neki marad 79200 Ft-ja a szolgálatra. Tehát egy 11 fős

tizedfizető közösség fenn tud tartani egy szolgálatot, és mindenkinek egyforma a jövedelme. Hát nem csodálatos?

A *nyomtató ökör* értelmezése: régen használtak állatokat arra, hogy körbe-körbejártak és tiporták a silót vagy szivattyút hajtottak. Vagy valamilyen berendezést, például malmot. Tehát a nyomtató örök, aki körbejár egész nap – lehet az bármilyen állat –, annak szüksége van jó kondícióra, szüksége van táplálékra. Mert ha a gazdája megvonja tőle, akkor vékony és erőtlen lesz, s egyszer kidől a sorból. Aki dolgozik, az *megérdemli* a táplálékot, az *ellátást*.

Galata 6,6

Aki pedig az Igére taníttatik, közölje minden javát tanítójával. Ámen!

Vegyük példának a réten levő nyáját, a bégető nyáját. Van egy juhász és van egy nagy csapat barikája. A juhásznak az a feladata, hogy a legjobb legelőre terelje őket, hogy a pocakjukat meg tudják rakni megfelelő jó minőségű füvel. Azután ha kell, akkor nyírja őket, azután körmöli őket, és amit kell tenni a juhokkal. Tehát *gondot visel* a pásztor a nyájáról.

Viszonzásul mi történik? A *nyáj ellátja* a pászort. Ellátja hússal, gyapjúval, tejjel. Gyakorlatilag ebből régen meg tudtak élni, akik ezzel foglalkoztak. Erről szól ez az Ige, hogy *ad* az egyik fél és *kap* is. Vet és arat. És *oda-vissza* működik ez, akár a juhász szemével nézzük, akár a bárányok szemszögéből nézzük. Mert ők is kapnak gondoskodást és ellátást.

Nagyon fontos, hogy soha nem szabadna a prédikátoroknak *nyomást* gyakorolni pénzügyi területen a nyájra. Vagy pedig célozgatni. Tudom, hogy van olyan pásztor, aki úgy szokta a bővülködés tanítását elintézni egy fél mondatban, hogy az autó az nem vízzel megy.

Ez milyen hatást vált ki a hallgatóságban? Ez egy *prés*. Mint amikor a mustártubust nyomjuk, nyomjuk, amíg van benne. De itt nem arról van szó. Nagyon sokan nem jól találják ezt a témát. Nem véletlenül azzal kezdtem, hogy mai napon is a *te áldásodról* tanítunk.

Előljárónk a napokban mondta, hogy őt semmire nem tanították abban az egyházban, ahova ő járt. Ez az a bizonyos halott gyülekezet, amiről a múlt héten is tettünk említést. Eszembe hozta az Úr, hogy idővel, évek során mi is elértünk oda, hogy nem támogatunk két egyházat. Hanem csak azt, ahonnan *felvesszük* a szellemi táplálékot.

Mert volt egy egyház, ahova beleszülettünk, és minden évben jöttek az egyházi adóért. S ez egy darabig ment-ment, de egyszer csak a szívünk úgy indult, hogy csak egyfelé nyújtsunk támogatást, nem kell kétfelé.

Tehát, ahogy a múlt héten olvastuk az Igét, az *élő munkát* támogassuk, mert a holt munkából senki nem jut üdvösségre, nem gyógyul meg. Tisztelet a kivételnek, mert vannak azért olyan helyek, ahol már ébrednek a lángok.

Akkor az *adomány* 3 formája következik:

- a *szegényeknek* való adakozás
- az *Evangéliumba* való befektetés
- Isten *dicsőítése*.

Ezt a hármát gyorsan megnézzük a mai napon.

ADAKOZÁS A SZEGÉNYEK FELÉ – Az Úr azt üzeni azoknak, akik a szegények felé adakoznak, hogy *ne búcsúzzanak* el a pénzüktől, amit a szegények támogatására adtak. Ha a szegények felé vetettél, akkor számítanod kell rá, hogy *visszakapod!*

Példabeszédek 19,17

Kölcsön ad az Úrnak, aki kegyelmes a szegényekhez, és az ő jótéteményét megfizeti néki. Ámen!

Isten *kölcsönnek* tekinti azt, amit te a szegény megsegítésére adtál. Mivel Isten sem akar tartozni, adós lenni, ezért Ő *vissza fizeti*. Isten velünk van, hogy *megáldjon* bennünket, és rajtunk keresztül a szűkölködőkhez is *eljusson* az áldás.

A nincstelen számára lehet, hogy te vagy az egyedüli *ellátási forrás*, te képviseled az egyedüli ellátást, és az *egyetlen reménye* vagy a szűkölködőnek. Olvassuk el az 5Mózes 33, 19-ben Mózes *áldását* a 12 törzsre.

5Mózes 33,19

Népeket hívogatnak a hegyre, igaz áldozattal áldoznak ott, mert a tengerek bőségét szopják, és a fővénynek rejtett kincseit.

A bőségről szól, és azt mutatja a számunkra, hogy a teljes *gazdagság itt van* a földön. És sokkal *több van* belőle, mint amennyire szüksége lenne a világon élő valamennyi embernek. Csak az a probléma, hogy nem tudják az *elérési módját*.

Ha megértést kapsz és meglátod, hogy a *sátán áll* a szegénység, a szűkölködés és a nyomor mögött, akkor azt is meg fogod látni, hogy nekik *Isten erejére* van szükségük, hogy *áttörés* jöjjön az életükben.

A *szegénység* szót egy kicsit szeretném kielemezni, hogy mit jelent a szegénység. Ha valamikor valamit nem értesz a Bibliából – természetesen a pástort is megkérdezheted, de mivel beszélő viszonyba vagy az Úrral –, közvetlenül tőle is *megkérdezheted*.

Uram, ez itt számomra nem érthető, látszólag ellentmondásos! Bár a Bibliában nincs ellentmondás, mert akkor baj lenne. Csak a számunkra úgy tűnhet, hogy ellentmondásos. És nekem két Ige ellentmondásosnak tűnt.

Egyszer arról tanultunk, hogy *Jézus gazdag* volt, volt pénztárnoka (Júdás), rendszeresen és bőségesen adakozott. A másik helyen pedig a 2Korinthus 8,9-ben azt olvassuk, hogy az *Ő szegénysége* által gazdaggá tettünk. És ez a két Ige mintha látszólag ellentmondana egymásnak.

Nem tűnt ez fel nektek? Feltűnt? Megkaptuk a választ! Szeretném felhívni a figyelmeteket, hogy nagyon fontosak az *írásjelek*, hogy azok hol helyezkednek el. Ismerős az Ige, de el fogom mondani, hogy hol van a kakukktojás.

Lukács 4,18

Az Úrnak Szelleme van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdessem; elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat. Ámen!

Az „Evangéliumot hirdessem” után nálunk vessző van, a King James Bibliában *pontosvessző* áll. És tegnap még találtam egy másik fordítást is, ahol *pont* van. Tehát a pontosvesszőnél gyakorlatilag a *mondatnak vége* van.

Az Úrnak Szelleme van énrajtam – mondta az Úr Jézus –, mivelhogy felkent engem, hogy a *személyeknek* az Evangéliumot hirdessem. Itt van egy szó, hogy *szegény*. Amikor szegénységről hallunk, akkor nemcsak arra kell gondolnunk, hogy nincs pénze valakinek. A további sorokban részletezi az Ige, hogy ki a szegény.

Elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam – ő is szegény. Szegény az egészségben vagy lelkileg sérül. A foglyoknak szabadulást hirdessek – a fogoly is valamilyen tekintetben szegény, mert korlátozva van valamiben. Járásában, szabadságában. A vakok szemeinek megnyílását, és szabadon bocsássam a lesújtottakat – ők azok, akik terhek alatt roskadnak.

Tehát ha így nézzük a szegénynek a helyzetét, akkor Jézus a kereszten olyan értelemben volt szegény, hogy megkorbácsolták, a teste megtörtetett és az egészsége *hiányt szenvedett*. Így már sokkal világosabb számunkra az az Ige, amelyik azt mondja, hogy az *Ő szegénysége* által gazdaggá tettünk. (2Kor. 8,9)

Nem a pénzbeli szegénységre kell egyedül gondolni, hanem *minden más hiányra*, szükségre, ami csak létezik. (A *sajnálkozást* is úgy fejezzük ki a magyarban, hogy: szegény pára...) Van még idekapcsolódóan egy Ige:

Lukács 7,22

És felelvén Jézus, monda nékik: Elmenvén mondjátok meg Jánosnak, amiket láttatok és hallottatok: hogy a vakok szemeik világát veszik, a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek az Evangélium prédikáltatik. Ámen!

A *szegény* szó itt megint nem csak a pénz nélküli emberekre vonatkozik, hanem bármiben *szükséget szenvedő*. A szegénység egy nagy gyűjtő szó. Nézzük meg a Lukács 14-et. Amikor Jézus azt mondta, hogy a *szegényeknek* prédikált, eddig mindig arra gondoltam, hogy azok nincsteleneknek. De nemcsak arról van szó, hanem mindenféle probléma által *terhelt emberek*. Lelki teher, fizikai problémák, betegségek, fájdalmak, stb.

Lukács 14,21

Mikor azért az a szolga hazament, megmondá ezeket az ő urának. Akkor megharagudván a gazda, monda az ő szolgájának. Eredj hamar a város utcáira és szorosaira, és a szegényeket, nyomorékokat, sántákat és vakokat hozd be ide.

Itt is egy felsorolás van, hogy aki bármiben *fogyatékos*. Lehetünk pénzben fogyatékosak, lehetünk egészségben fogyatékosak és bármi másban. Még egy Ige, és hiszem, hogy ez egy tiszta képet ad a számotokra. És nagyon örültem, amikor ez az üzenet megérkezett, hogy lássuk általa az igazságot, a világosságot.

Jelenések 3,17

Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, és a nyavalyás, és szegény, és vak, és meztelen.

Lehet valakinek pénze, de attól még ő olyan értelemben szegény lehet, hogy beteg, meg nyomorult és egyéb problémái vannak. Tiszta ez a kép? Ámen!

Tehát ott hagytuk abba, hogy *Isten erejére* szüksége van a szegényeknek azért, hogy Isten ereje *áttörést* hozzon az életükben. Amikor *adakoznak* a szegények felé, akkor amellet meg kell osztanunk velük az *Örömhírt*, az Evangéliumot.

Ha odajön valaki hozzád kéregetni – általában a bevásárlóközpontokban már jönnek a kocsi pénzért –, akkor mond el neki, hogy *Jézus a te forrásod*, és folytasd azzal, hogy *ez az ő számára is lehetséges!*

Fel kell kelteni az *érdeklődését*, hogy van egy *biztos forrás*. Nekem, neked megvan a biztos forrásod. A világban élő ezt nem tudja. Fel kell nyitni a szemét. Amikor ezt a *forrást* megtalálják, akkor ők is lehetnek *áldáscsatorna* mások felé. Mert az ő környezetükben is vannak bizony hiánnyal küszködők.

Ha kimondottan csak *etünk* egy szegényt, szükölködőt, akkor mi történik? Jóllakott lesz, és más nem történik. De ha az *Igével tápláljuk*, akkor az Ige őt belülről át fogja *formálni*. A kettőt lehet *kombinálni*.

Adunk neki, ami a szívünkön van, amit a Szent Szellem mutat, és közben elmondjuk, hogy: az én ellátásom forrása az Úr Jézus, és az Öné is lehet, ha ezt megragadja és kíváncsi rá. Elmehet a gyülekezetbe és *megtanulhatja*.

Ha egy szükölködő *részesülni* akar abból az adományból, amit te készítesz a számára, akkor meg kell, hogy *hallgassa* az Örömhírt, az Evangéliumot. Addig nincs adomány. Ezt árukapcsolásnak hívják más vonatkozásban, de itt kell, hogy működjön.

Adakozni mindig *örömmel* adakozunk. Vagy ha fordítva mondom, akkor úgy hangzik, hogy az adakozás *örömet* okoz a számunkra. De ha ezt *névtelenül* tesszük, akkor az még élvezetesebb.

Egyrészt, ha adakozunk, akkor a *javát* adjuk, és ne nézze az egyik kezünk, hogy mit adott a másik. Ne úgy, mintha valakinek a fogát húznák! Ez a magyar szólás-mondásban benne van: ne úgy adjuk, mintha valakinek a fogát húznák.

Máté 6,3-4

Te pedig, amikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a te bal kezed, mit cselekszik a te jobb kezed;

Hogy a te alamizsnád titkon legyen; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet néked nyilván. Ámen!

Egy valaki látja az adakozásunkat, akkor is, ha titkon van. Az Úr! És Ő fogja visszafizetni. Isten maga jutalmazza meg a vetéseinket, és dicsőség Neki ezért a nagylelkű üzleti lehetőségért, üzleti ajánlatért.

BEFEKTETÉS AZ EVANGÉLIUMBA – Következő investálási forma, az Evangéliumba való befektetés. Egy biztos, hogy az Evangéliumnak az *egész világon terjednie* kell, és el kell érni a földnek a végső határáig, a föld széléig. A Márk 16,15-ben van benne a *nagy küldetés*, és ez *mindenkire* vonatkozik. Mert nincs beleírva, hogy csak a szolgálók, a lelkészek, a papok, a misszionáriusok, hanem ez *minden újjászületett hívőre vonatkozik*.

Márk 16,15

És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek. Ámen!

Egyértelmű ugye? Természetesen nem mehetünk el mindenhova. Nem mehetünk mindenhova személyesen, de *elküldhetünk* valakit. Dicsőség Istennek, ma már az internet jóvoltából a világ túlsó végére is eljutnak az információk, az Evangélium.

De valahová személyesen el kell menni, mert laknak olyan népek, ahol még internet sincs. És a *misszionárius* az, akit Isten használ arra, hogy elvigye az Örömhírt a világ a különböző pontjaira. A misszionárius Isten egy *eszköze* a világ számára, és igen *megbecsülendő* hivatala.

Én már nagyon sokszor belegondoltam abba és valószínűleg ti is, hol lennének akkor, ha az előljárónk nem engedelmeskedik az isteni elhívásnak, hogy eljöjjön hazánkba, miután járt már Ausztráliában, a Közel Keleten és most Közép-Európában. Hol lennének? Még mindig elveszettek lennének? Adjunk hálát Istennek, hogy bekerültünk a cukros pikszisbe!

Természetesen vannak más szolgálatok is, nagyon jó szolgálatok is vannak, de mindenki nem ér oda mindenhova. Mindenkinek el van készítve a *helye*. Illetve Isten szellemi értelemben mindenkit *elplántált* abba a bizonyos cserépbe és *maradjunk* abban a cserépben.

A misszionárius az Isten *hatalmával* és erejével *készen áll* a munkavégzésre. Ezért megérdemli úgy az *anyagi támogatást*, mint az *imatámogatást*.

Róma 10,14

Mimódon hívják azért segítségül azt, akiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak? Mimódon hallanának pedig prédikáló nélkül? Ámen!

Az Ige hallása nélkül nem lehet *hitre jutni*, hit nélkül pedig senki *sem nyerhet* üdvösséget. Mert az Efézus 2,8 világosan mondja, hogy *hit által*, kegyelemből kaptuk az üdvösséget. Aki sohasem hallotta az Igét, az olyan, mintha a számára Jézus soha nem halt volna meg. Mert nem tud róla.

Egy *másik* módja az Evangéliumba való befektetésnek olyan szolgálatoknak a *támogatása*, amelyek *sikeresszel* tanítanak. A *tanítók* felelőssége nagy, de sokkal nagyobb áldásban is részesülnek. Hálát adok Istennek, hogy 1998-ban részesülhettem a pásztori felkenetésben és azonnal el is indultam a szolgálatban.

Még 2005. év egy fontos dátum az életemben, amikor Isten kegyelméből előljárónk a tanítói felkenetésért imádkozott többünk felett. Valószínű ezért van ilyen túlsúlyban a tanítás itt nálatok. De hát, ha nyelitek, mint kacska a nokedlit, akkor nincs semmi baj.

Isten minden *edényét* másképp használja. Már mindenki tapasztalt másik szolgálatot is. De nem az a fontos, hogy milyen a frizurája, nő vagy férfi, hanem hogy Isten jelenlétébe menjünk. Hallottam olyan hozzáállásokat, ami egyáltalán nem helyes.

Járt itt a Balaton környékén egy tanító valamikor. Volt az egyik gyülekezetben egy idősebb hölgy, aki azt mondta, hogyha ez a tanító jön, akkor én le se megyek az alkalomra. Egy másik pásztorársam mondja, hogy megkérdezte tőle valamelyik bárány, hogy miért éppen a Jim Sanders tanításából tanít?

Erre kicsusszant a számon – és nagyon örült ennek a pásztorársam –, hogy kérdezd meg tőle, hogy *látja-e Jézust* az ott álló pásztor mögött, látja-e Jézust az előljárónk mögött? Mert az a tanítás, ami rajta keresztül kijön, az nem az ő tanítása. Az az *Úr Jézus tanítása*, rajta

keresztül. Ugye? Ilyen szemüveggel kell nézni. Nem emberekre tekinteni, hanem az Úr Igéjének *tanítását megragadni*, a jelenlétében menni, akinek módja van rá. Ámen!

A pénzügyi szakember véleménye az, hogy a beruházás *leggyümölcsözőbb* módja, a *következetes és rendszeres* befektetés, egy *biztos* vállalkozásba. Márpedig Isten munkájánál van-e megbízhatóbb? Számomra nincs. Meg is van akkor, hogy mi a leggyümölcsözőbb befektetés – az *Isten munkájába való befektetés!*

Akinek a szívében van, buzdítom, hogy *fektesse be* rendszeresen és hűségesen, mert Jézus kijelentette a Márk10,29-30 versekben, hogy milyen *visszatérülés* illeti azt, aki az Evangélium hirdetését támogatja.

Márk 10,29-30

Jézus pedig felevén, monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit énérettem, és az Evangéliumért,

Aki százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövő világon pedig örök életet. Ámen!

Nagyon sok szolgáló nem a szülőhelye környékén szolgál, hanem lehet, hogy a világnak a túlsó végén, mert Isten oda hívja el. Neki el kell *hagyni* a szülőföldjét, a családját, a szüleit, abból az egyetlen célból, hogy *betöltse* Isten elhívását. Azt az elhívást, amit Isten az ő élete felett rendelt. S ennek meg is lesz a *gyümölcse* természetesen.

Az Evangéliumba való befektetés, az minden embernél *beválik*. Aki befektet az Evangéliumba, az joggal számíthat a *százszoros* aratásra, a százszoros megtérülésre, természetesen a *hitének* függvényében. Ki kell építeni a saját hitünket arra, hogy bennünket *megillet* az aratás is.

ISTEN DICSŐÍTÉSE – Harmadik adakozási mód Isten dicsőítéseként. Többször már említettük azt, hogy az *ószövetségben* Izrael népe is ajánlott fel *áldozatokat* Isten dicsőségére. Az oltárra csak ép, makulátlan állatot volt szabad föltenni. Nem a hitványt, nem a sérültet, hanem az *épet*, a *színe-javát*.

Ez az *elv* ma is érvényes, és az *újszövetségben* mi is dicsőíthetjük az Atyát az *adakozásunk* által. Ne az elnyűtt holmit vessük el, hanem a *színe-javát*, mert így soha nem fogsz kifogni a *jó dolgokból*.

Egy történet következik. Az egyik evangélista aratása elapadt. Nem jött hozzá a pénz. És ment a pásztorhoz, a pásztor pedig éppen arról tanított, hogy mi a *kulcs* arra, hogy az elapadt *forrás* ismét felbuzogjon.

Mondta, hogy a Lukács 6,38 szerint, hogy az *adakozás*. Adakozás a *kulcs*, hogy *megnyíljanak* a csatornák. Adni kell abból, *ami van*. Ha valakinek nincs pénze, akkor *bármit* adhat, amije van. Nemcsak pénzben lehet gondolkodni.

Ez az evangélista a ruháit szétosztotta, szinte az egészet. *Adakozásával* Istent dicsőítette, és ragyogott az arca az örömtől, hogy ő adhat. Este pedig beült a gyülekezetbe a hallgatóság közé és egyszer csak odament hozzá az egyik testvér és átnyújtott 200 dollárt. Csak Isten szólt neki, mert az evangélista senkinek nem mondta ezt el.

Zsoltár 22,3-ban olvassuk azt, hogy Isten az *Ő népe dicséretei között* lakozik. Tehát Isten szereti a dicséreteket. Ha mi dicsérjük Őt, *Ő érvényt szerez a jogainknak*. Ezt pedig a Zsoltár 9,1-5 versekben találjátok meg.

Isten az *Ő népe dicséretei között lakozik*, és ha mi *dicsérjük* Őt, *Ő érvényt szerez a jogainknak*. Mellénk áll. Amikor Isten dicsőítéseként *elkezd* adakozni, akkor *elkezdenek történni* a dolgok az anyagi életedben.

A dicséret egy *hatásos eszköz* Isten erejének a *felszabadítására*. Az adakozás törvényével pedig *kombinálva* egyenesen *verhetetlen*. Tehát lehet kombinálni a különböző *vetési* módokat.

Dávid nagyon magasra emelkedett ilyen módon. Juhász fiúból Izrael királya lett. Igen jómódú volt, Isten szíve szerint való ember volt, ezt írja a Biblia. És a templomépítésre óriási összeget *adományozott*.

Honnan kapta ezt a gazdagságot? Ismerjük az Igéből, hogy Isten adott neki *erőt* a gazdagság megszerzésére. A mennyei bankba elhelyezett *betéteket* lehet *kombinálni* és sokkal *nagyobb áldásban* részesülhetnek így a szentek.

Kenneth Copeland az egyik alkalom-sorozata előtt kapott egy kijelentést az Úrtól, ami úgy szólt, hogy a szolgálata *fordulópontjához* érkezett. Csak azt nem tudta, hogy a fordulópont azt jelenti, hogy most megy a völgy felé, vagy épp emelkedik fölfelé.

Az első este mindössze nyolc fő jelent meg az alkalmon és az adományos ládában 4 dollár 25 cent volt mindössze. A kisméretű érdeklődés zavarta őt, és az Úr annyit szólt a szívéhez, hogy: *Bennem higgy!*

A következő este némi javulás történt, növekedett a létszám és 33 dollárra növekedett a perselybe helyezett összeg. S az Úr szava szólt megint Copelandhoz. Megkérdezte az Úr, hogy: Hiszed, hogy Jézus *fogadja* a tizedet az imádás *céljára*?

Erről tanítottunk nem olyan túl régen, hogy Jézus *fogadja* a tizedet, és *Ő istentiszteletet* tart – ahogy az Ószövetségben feltették az oltárra –, és *kedves illatként felszállt* az Isten elé. És azt mondta az Úr Copelandnak, hogy adj tizedet a *szükséges* teljes összeg után. Azon összeg után, amire szüksége van, ami még nincs a birtokában.

S azt mondta az Úr, hogy ez a 33 dollár éppen meg is felel annak. Na most *hitre* volt szüksége ahhoz, hogy *mit kezdjen* ezzel a 33 dollárral. Élelmet vegyen magának, vagy befektessen Isten királyságába. A 33 dollárból tudjuk, hogy a tized-kötelezettsége az 3,30 dollár.

De *ő kombinálta* a két befektetést, a tized mellé a fennmaradó 26 dollár 70 centet is betette a perselybe, mint Isten *dicsőítésére* szánt összeget. A két befektetésformát *egyesítette*, és az Úr minden módon *megáldotta* őt. A hétvégére az ablakban ültek az emberek, úgy tele volt a terem és természetesen ez volt a legeredményesebb adomány is a számára. Érdekes dolgok ezek. Csak az a baj, hogy keveset hallottunk eddig erről, én azt mondom.

Ne felejtsetek el, hogy a *hatalom* a mi kezünkben van. Úgy, ahogy a rendőrnek van hatalma kiállni az útra, feltenni a kezét vagy a tárcsáját, és a törvény, az állam által *felruházott hatalommal* az autókat megállíthatja. Ugyanilyen *hatalmat kaptunk Krisztusban!* Ha te fölteszed a kezedet, és azt mondod a füstös képűnek, hogy *állj*, Jézus nevében ne tovább, nem teheted a lábadat a felségterületemre, akkor neki *meg kell állni*.

13. A szeretet ereje

Köszönsétek egymást a szeretet jeleként, és üdvözljétek úgy a szomszédokat, hogy: *a szeretet az éltető erőnk!*

A következő meggyőződés született a szívemen, hogy a Ságvári Gyülekezetet az Úr egy *következő szintre* fölemelte. Ez köszönhető a nyitott szívnek, a kiigazítható szellemnek, és ezt több tekintetben meglátszik. Amikor a szentek *keresik a szántóföldet*, azaz a vetési lehetőséget, akkor *megértést* kaptok a hallottakról és *cselekvői* a hallottaknak.

Mai tanítás címe: *A szeretet ereje*. Ez beleillik a *karácsonyi* ünnepkörbe, és beleillik a *bővülködésről* szóló sorozatunkba is. A szeretet ereje a 13. rész.

1János 4,9-10

9. Azáltal lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az Ő egyszülött Fiát elküldte az Isten e világba, hogy éljünk általa.

10. Nem abban van a szeretet, hogy mi szeretjük az Istent, hanem hogy Ő szeretett minket, és elküldte az Ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért. Ámen!

Az „éljünk” szó azt is jelenti, hogy *életre kelni*. És mi akkor keltünk életre, amikor az Úr Jézust befogadtuk, abban a pillanatban. Az a kifejezés, hogy „Ő szeretett”, hogy Isten

szerepelt, azt is jelenti, hogy *kedvel* és *barátságosan fogad*. Az „engesztelő áldozat” pedig, *kiengesztelődést* jelent. Isten megbékélt a bukott emberrel. Azért küldte Jézust, hogy ismét közösségben lehessen az ember és Isten.

Vajon *mi indította* Istent az embernek a megteremtésére? Van valakinek tippje? Az is többek között, hogy *közösségben* legyen Vele. De valójában Isten *végtelen szeretete* volt az az indíték, hogy az embert megteremtse. Hogy legyen családja, legyen *kit szeretni*. Az ember is ugyanígy van. *Családot* szeretne, hogy legyen *kit szeretgetni*.

Az Atya, és az ember *szeretetközösségben* élt, egészen a bukásig. Ádám engedetlensége, és felségárulása következtében az emberiség *elszakadt* Istentől és bejött az átok a földre. Ádám, mint tudjuk, Istentől *kapott hatalmat* a teremtett világ felett, hogy *uralkodjon* a föld felett. De ezt a hatalmat a kezéből *kiengedte* és *továbbadta* az ellenségnek, a sátánnak.

Miután az emberiség *elszakadt* Istentől, Isten *nem avatkozhatott be* közvetlenül a földi életnek a dolgaiba. Ahhoz, hogy ismét *részt tudjon venni* az ember életében, tudjon neki segíteni, *szövetséget kellett kötnie* az emberrel. Így volt *jogszerű*, mert különben illetéktelen beavatkozás lett volna.

Mint tudjuk az Írásokból, Isten *igazságos*. A bűnt kénytelen *elítélni*. Ez pont olyan, hogyha valaki átmegy a pirosban, az egy vétség, s azt *szankcionálják*. A *büntetést* ki kellett szabni. De Istennek a hatalmas *szeretete* és a *kegyelme* Őt arra indította, hogy ez a büntetés *ne az emberiséget sújtsa*, hanem az *Ő* egyetlen és szeretett Fiát.

Mert Jézus volt a *mi helyettesítőnk*. *Ő* helyettünk és *értünk* vállalta a földi életet, és a *megváltás* művének a beteljesítését. Az 1János 4,16-ban azt olvassuk, hogy Isten=Szeretet. Tehát a Nagy Szeretet *elküldte* a kis Szeretet Csecsemőt, a kisdéd Jézust. *Ő* állt a *helyünkre*. *Ő* kapta és *Ő szenvedte el* az ítéletet. Ez Isten *megváltó terve* volt.

Volt, aki megkérdezte tőlem, hogy Jézus miért nem tudta magát levenni a keresztről? Miért nem tudott segítséget hívni, hogy az angyalok serege segítsen megszabadulni. Természetesen kapott volna segítséget, de nem is kért, mert ha *nem végzi be* a kereszt művét, akkor a mai napig *nincs megváltás*. Akkor a mai napig nem tudnánk üdvösséget nyerni, az Atyával közösségben lenni.

Ő előre tudta, hogy *mi vár rá*, de azt írja a Biblia, hogy *Ő örömét lelte* abban, ami a kereszt műve után következik, azaz hogy az emberek *üdvösséget* nyerhetnek, és *közösségbe* lehetnek Vele. Igaz, hogy egy csomó szenvedésen keresztül kellett átmennie, de *Ő előre tekintve örömét lelte* abban, ami be fog következni.

Jézusnak nem lehetett földi apja, mert *örökölte* volna a *bűn* természetet. A vérvonal ugyanis az apát követi. Fölmerülhet a kérdés, hogy akkor az anya az miért lehet földi ember? A Szent Szellem volt az apa, és *természetfeletti* módon történt meg a *fogantatás*. Mária pedig a magzat *hordozótartálya* volt.

Úgy írja le a Biblia a *fogantatást*, hogy a Szent Szellem beárnyékolta Mária testét. Isten talált egy *engedelmes* asszonyt, jelen esetben Máriát, aki *felvállalta* a megváltás tervének egy részét, azaz Jézusnak a megszületését.

Időközben a fejlődő orvostudomány megállapította, hogy *külön véredényrendszere* van a magzatnak és külön véredényrendszere az anyának. A kettő vére tehát *nem keveredik*. Ádám után *minden leszármazott* vérében [aki természetes úton fogant] ott volt a *bűn* és a *halál*. Mert mindenki örökölte az ádám bukott természetet.

De mivel Mária véredényrendszere nem volt kapcsolatban a magzat véredényrendszerével, ezért a *bűn* természet *nem* hatott az *utódra*. Lehet, hogy ez egy kicsit, körülményesnek, bonyolultnak tűnik, de ez az igazság.

Valakik azt mondják, hogy Mária büntelen volt. De ez lehetetlen, mert aki Ádám után született, az mindenki elveszett. De a mesteri kulcs itt van ebben a *csodában*, hogy egy *természetfeletti fogantatás* által született meg az Úr Jézus.

Vegyünk csak példaképpen egy tojást. Ahhoz, hogy a tojás fias legyen, kell hozzá egy kakas. De a tojásból kialakuló embrió véredényrendszere – ami kialakul majd a meleg hatására a keltetőgépben vagy egy tyúkanyó alatt –, a kialakuló kiscsibe véredényrendszere nincs kapcsolatba, az anya véredényrendszerével, és mégis elindul egy új élet. Kikel 21 nap múltán.

Ez egy *természetfeletti terv* és egy természetfeletti fogantatás volt ahhoz, hogy az Úr Jézus *bűntelenül* tudjon megszületni. Mert az ószövetségben is a bűnbaknak makulátlannak és tisztának kellett lennie. Az ószövetségben a *bűnbak* az Úr Jézusnak az *előképe*.

Amit áldozatként feláldoztak, annak mindig *tisztának* kellett lennie. Épnek és egészségesnek kellett lennie. Tehát Jézus, mint bűnbak is csak úgy állhatott oda a *kereszthez*, hogy az Ő vérében *nincsen ott a halál*. Hiszem, hogy ez szépen leülepszik és megértést fogtok ebből kapni.

Isten a *legnagyobb adakozó!* Képes volt az egyszülött Fiát elküldeni és feláldozni! A *szeretnek* a tulajdonsága az, hogy *mindig ad*. Ad és ad. Isten mindig *előttünk jár* az adakozásban. Vegyük hát Őt *példaképpül*, és mi is járjunk ezen az adakozó úton, a szeretet útján.

Kétféle szeretet létezik, van az *emberi szeretet*, ami nagyon könnyen átcsap a gyűlöletbe, mert szélsőséges az emberi természet. Viszont van az *isteni fajta szeretet*, amit a görög úgy nevez, hogy *agapé* szeretet. Ez egy gyönyörűsége, isteni fajta szeretet, ami a mi szívünkbe *kitöltetett* akkor, amikor *befogadtuk* az Úr Jézus Krisztust.

Róma 5,5

A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Szellem által, aki adatott nekünk. Ámen!

Nekünk a *bennünk levő* isteni fajta szeretetet *munkára* kell fogni. Ha nem csinálunk vele semmit, akkor semmi hasznunk nincs belőle. A Galata 5,6 írja, hogy a *hit motorja* az isteni fajta *szeretet*. S az isteni fajta szeretet *nélkül* pedig *nem működik* a hit.

Olyan csodálatos, hogy Isten szeretete soha, de *soha nem vall kudarcot*. Az isteni fajta szeretet mindig képes *győzelemre vinni*. Csak hagynunk kell, hogy vigyen előre, és alkalmaznunk kell. Az Igén kell cselekednünk és megállnunk.

A *szeretet jelképe* a Betlehemi *jászol* és benne a *kisded Jézus*. Ahogy Isten megteremtette [megalkotta, megszülte] az embert a kezdetekben, ugyanúgy Jézus Krisztus kereszteműve által az ember *újjászülethet* Istentől.

Sőt, *újjá* kellene születnie minden embernek, és ilyenkor a *Szeretettől születünk* újjá. Miután újjászülettünk, az 1János 3,1 szerint Isten a *fiainak* nevez bennünket. A *nevére vett* bennünket. Milyen csodálatos gondolat!

Annak ellenére, hogy az isteni fajta szeretet hatalmas erővel bír és nagyon jó tulajdonságai vannak, az isteni fajta szeretetnek van *ellensége*. Ezért a szívünkbe lévő isteni fajta szeretetet óvni kell. Szükséges, hogy *megóvjuk!* Az egyik legveszélyesebb dolog a *viszály*.

A *viszály* egy *fekély*. Úgy, ahogy az orvostudomány is eltávolítja a kóros gócot a testből, a *viszályt* is el kell *távolítani* a gyülekezeti Testből, mert problémák szülehetnek.

A Hagin napi sorozatban ma van épp az *alázatról* egy kis tanítás. Az alázat azt jelenti, hogy *elfogodom* annak az utasítását, akit Isten *fölém* rendelt. Mert Isten olyan felépítményt alkotott, hogy *előljárókat* helyezett fölénk. Azokat illik *megtisztelni*, utasításait illik betartani.

A *fekélyt* ki kell *vágni*, el kell *távolítani*. A szeretet azt diktálja, hogy a pásztorra bízott *nyáj megőriztessék*. Mert a belül levő *báránybőrben* levő farkasokat is nyakon kell csípni. A gócot el kell *távolítani*.

A *magvető* példázatában, a Márk 4-ben olvashatjuk azt, hogy a világ gondjai, a gazdagság csalárdsága, és az egyéb gondok *elfojtják* az Igét, és *gyümölcstelenné* teszik. Ez a három dolog nem ugyanaz. Mindegyik más területet takar.

A *tövisek* közé esett mag ugyanis *nem* tud gyümölcsöt teremni. Tudjátok mi a legnagyobb veszély? A *világ gondjai*. Mert ezek *tönkretelhetik* a keresztény életet, *megbéníthatják* a hitedet, *leállíthatják* az Igét, *korlátozhatják* a gondolkodásodat, és belül (szellemi értelemben) *megnyomoríthatnak*.

Mi a legnagyobb gond a világban? A *viszály*, a veszekedés. Sátán maga a *viszály*. Nagyon meg kell vizsgálni a szavainkat, hogy mit mondunk. Meg kell *válogatni a szavainkat*. Mert sok esetben a keresztények a saját *gyengeségeiket erősítik*. Mikor például azt mondják, hogy jaj de nehéz lesz ezt megoldani! Az embernek lehet, hogy nehéz, de *Istennek nem!*

Kért tőlem valaki tegnap tanácsot, és azt hallottam tőle, hogy hát ez nagyon nehéz helyzet. Mit csinál ilyenkor az ember? A saját gyengeségét erősíti. Mit kellene megvallani? Hogy *mindenre van erőm* a Krisztusban, és a *Nagyobb lakik bennem*, aki felelem, és így még a kőfalon is átfutok.

Nincs joga egy kereszténynek csúnyán viselkedni, kritizálni a másikat, kötekedni, és beolvasni bárkinek. Copeland-nek nagyon szép gondolatai ezek, ugye? Nemcsak szépek, hanem hasznosak. A *civődásnak* a hajtóereje a *testi cselekedetek*, amit otthon megnézhetek a Galata 5,19-21 versekben. Itt vannak a test cselekedetei felsorolva.

A *viszály* a sátánnak egy hatásos *eszköze*. Kétféle szellemi törvényről beszéltünk a közelmúltban:

- 1./ a Jézus Krisztusban való *élet* szellemének törvénye,
- 2./ a *bűn* és a *halál* törvénye.

Aki *viszálykodik*, az gyakorlatilag *saját magát* a bűn és a halál törvénye alá helyezi. Ez *ellentéte* a Jézus Krisztusban való élet szellemének a törvényével.

A sátán ismeri a viszálykodásnak az erejét, és ezért *ellenségeskedésben* akarja tartani a drága szenteket. Ennél fogva a *bűn és a halál* törvénye alatt el is tudja őket *pusztítani*. Egyféle módon *törhetjük* meg a bűn és a halál törvényét, a Krisztusi szeretettel való *megbocsátással*. Ez a módja, mert Isten mindenhez megadta a *képességet*, amit Ő elvár tőlünk.

Ha Ő *elvárja* tőlünk, hogy *megbocsássunk*, akkor a képességet is megadta hozzá. Már csak *döntést* kell hozni. Az ellenségeskedés következményeként a hit elkezd *botladozni*. Tehát a viszály előtt be kell *zárni* az ajtót, hogy a hitünk *ingathatatlan* legyen.

Ha mi isteni fajta *szeretetben* járunk, akkor *nem számít* az, hogy a másik mit tett velünk. Azt mondja a Biblia, hogy *vess* továbbra is *szeretetmagot*. Mert a vetés-aratás törvénye alapján mi fog történni? Ha szeretetet vetsz, akkor szeretetet fogsz *aratni*. Jó tudni, hogy a viszály *hatással* van a testünkre, azaz az *egészségünkre*, és hatással van az *anyagi* életünkbe!

Egyszer egy pásztortársam megkérdezte, hogy miután újjászülettek, azt várták, hogy valami felvirágzás történjen az életükben. Nem hogy felvirágzás történt volna, inkább rosszabb lett minden. Most találtam meg e tanítás írása közben a választ erre, hogy mi az *oka*.

Az ok a családon belüli *viszályban* rejlik. *Nem működik* semmi akkor, ha viszályban van az ember. Nem működik a hit, sem az *anyagiak* területén, sem sehol *másutt*. Pedig képzett szakember és mégis szegénységben él.

Itt értettem meg, és valószínűleg el is fogom neki küldeni ezt a részt. Copeland tanításában találtam meg, hogy *nem* isteni fajta szeretetben járnak. Ezért nem működik semmi a családi életükben. Döbbenet, ugye? Látjátok, mennyire *fontos* a szeretet? Mert *kihat* az *anyagi* életünkre és *kihat* az *egészségünkre*.

A Lukács 6,38 Igéhez megyünk. Ez egy olyan Ige, amit gyakran imádkozunk, de nem árt egy kicsit körülnézni, hogy mi is az előzmény, hogyan vezeti fel ezt az Úr Jézus.

Lukács 6,27-28. 31.

27. De néktek mondom, kik engem hallgattok: Szeressétek ellenségeiteket, jól tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék.

28. Áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, és imádkozzatok azokért, akik titeket háborgatnak. Ámen!

31. És amint akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is akképpen cselekedjétek azokkal. Ámen!

A „jól tegyetek” alatt érthető az is, hogy *szépen, helyesen és előnyösen* cselekedjünk másokkal. Jézus itt az tanítja, hogy hogyan maradhatunk *távol* a viszálytól: *áldjuk* az ellenségeinket. Azt tanácsolja az Úr Jézus, hogy *maradj* meg *Isten erejében*, hogy *győztes* életet élhess.

A szeretet ugyanis egy *védőpajzsot* emel körülötted, és ez *megakadályozza* az ellenségeskedésnek a *következményeit*. Amíg *szeretetben jársz*, addig a sátán előtt az ajtók be vannak *zárva*. De ahogy az ember *kilép* a szeretetből, ezek az ajtók automatikus módon *megnyílnak*.

A viszálykodókat sátán nagyon könnyen *foglyul ejti*, és az ő akaratát nyilvánítja meg rajtuk keresztül. A *viszály* egy világi luxus. Ezt a hívők *nem engedhetnék* meg maguknak.

Az *otthon* nem más, mint Isten által alapított, *legerősebb intézmény*. Szerintetek mi volt előbb, az otthon a családdal, vagy a gyülekezet? A család volt előbb, mert elsőként Isten Ádámmal vitte Évát.

Tehát a legelső *isteni intézmény* a család, az otthon. És az otthonokban a menny *szeretetteljes légkörének* kellene megnyilvánulnia és nem a civódásnak. Ahhoz, hogy a társadalomban ne legyenek problémák, ahhoz *először a családokat* kell *rendbe* tenni.

Találkoztunk ma egy óvó nénivel, aki valamikor a szomszédunk volt, és adtam egy Békevár kártyanaptárt neki. És mondja, hogy hát bizony az ő csoportjában talán négy gyereknek nem váltak el a szülei.

Az esetek többségében vagy *elváltak*, vagy csak *kapcsolatban* született meg a gyermek, és utána szétmentek. Ez nem isten rendje szerint való dolog. Nem véletlenül *rendelte* Isten, hogy egy *gyermeknek* legyen *édesanyja* és *édesapja*. Ez az úgymond normális.

Ezzel nem ítéljük meg az isteni renden kívül levőket, hanem inkább *segíteni* szeretnénk azoknak, akik még nem látják az igei utat és a világosságot.

Lukács 6,35-38

35. Hanem szeressétek ellenségeiteket, és jól tegyetek, és adjatok kölcsönt, semmit érte nem várván: és a ti jutalmatok sok lesz, és ama Magasságos Istennek fiai lesztek: mert Ő jóltévő a háládatlanokkal és gonoszokkal.

36. Legyetek azért irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas.

37. Ne ítéljétek és nem ítéltettek: ne kárhoztassatok és nem kárhoztattok; megbocsássatok, néktek is megbocsáttatik;

38. Adjatok, néktek is adatik: jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkal mérnek néktek, amellyel ti mértétek. Ámen!

Jézus először a *viszálymentes életről* tanít, mert a szeretet *védelmet ad* minden területen. Csak ezután tér rá az *üzleti befektetés* elvére, az adásra. Lehet, hogy még ilyen szemszögből mi nem vizsgáltuk meg ezt. Ugyanis az *adakozás sem működik* megfelelően, ha a keresztény nem szeretetben jár. Ha nem az *isteni fajta szeretet* vonalán működik.

A viszály, a marakodás, a civódás az mind a *szeretet hiányára* vall. Gyakran hallhattátok, mert sok helyen idézik a szeretet himnuszaként, a tv-ben és a rádióban is elhangzik, ami az 1Korinthus 13-ban van.

Két évvel ezelőtt a falunapon ezt mi is elmondtuk, de az 1Korinthus 13-ban az 1-3 versekben levő rész, ami az agapé szeretet jellemzői előtt van, azt még nem igazán vizsgáltuk meg. *Mit érünk szeretet nélkül?* Ez a kérdés.

1Korinthus 13,1-3

1. Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

2. És ha jövődőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is, és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincs énbennem, semmi vagyok.

3. És ha vagyonomat mind felételem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincs énbennem, semmi hasznom abból. Ámen!

Így igaz! Ez mind az *isteni fajta szeretet hiányáról* szól, tehát nem az emberi szeretetről. A nyelveken szólásra azt írja, ha nyelveken szólok, de nincsen bennem az isteni fajta szeretet, akkor csak *zajt* csapok. Ennyi.

A következő: a prófétálás is *haszontalan*, ha nincsen bennem az agapé szeretet. *Értéktelen* lesz a megváltás számomra, ha nem szeretetben járok. És *nem mozdulnak* el a problémák, ahogy Jézus mondta, hogy szólj a hegyhez és elugrik az utadból. Mert az mind *hittel* működik.

A vetés *nem profitál*. A testemet tűzre adatom is, ide be lehet tudni azokat az *öngyilkos merénylőket* is, akik felrobbantják magukat a tömegben, a buszon, meg a különböző zsúfolt helyeken. Ez az, amikor valaki *nem szeretetben* jár. A szeretetben járás ismérveit itt olvassuk:

1Korinthus 13,4-8

4. A szeretet hosszútűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel.

5. Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem tartja számon a gonoszt.

6. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal;

7. Mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr.

8. A szeretet soha el nem fogy: de legyenek bár jövődömondások, eltöröltetnek; vagy akár nyelvek, megszűnnek, vagy akár ismeret, eltöröltetik. Ámen!

Nagyon érdemes ezekben a versekben elmélyedni. Ha az isteni fajta *szeretetben élsz*, az adakozás, a hit, a szellemi ajándékok mind-mind az *előmeneteledet* szolgálják. A szellemi ajándékok, a gyógyítási ajándékai nem fognak működni a gyülekezetben, ha ott viszálykodás van.

Ezért a viszályt ki kellett operálni, mert akkor annak a többiek látnák a kárát. A Szent Szellem nem tudna mozdulni, mert megszomorodik. A Máté 18-ban ismeritek az Igét, az egy akaraton való *ima erejét*. Nézzük meg ennek előzményét.

Máté 18,15-17. 19.

15. Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négy szemközt: ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát;

16. Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősítsessed minden szót.

17. Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek: ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő. Hallelúja!

Jézus ezekben az igeversekben megmutatja, hogy hogyan *szabadulhatunk* meg a viszálytól. Következésképpen: ha *panaszod* van a másik ellen, menj oda *hozzá*, és próbáld meg *rendezni* vele a dolgot. Nem azt mondja az Úr Jézus, hogy mindenki mást avass be, csak az illetőt kerüld el, az illetőt szóra se méltasd.

Három lehetőség van a probléma rendezésére. Beszélj az illetővel *négy szemközt*; vigyél magaddal egy vagy két szentet, és *tanúk* jelenlétében tisztázd a helyzetet; végül a *gyülekezet* előtt. És most jön a lényeg.

19. Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön, bármely dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám. Ámen!

Ez egy nagyon *jó ígéret*. Miután Jézus elmondta, hogy hogyan *szabadulhatunk* meg a viszálytól, végül rávilágít az *egyetértésben rejlő erőre*. Ha ketten *egy akaraton szeretetben* vannak, akkor *mindent elérnek*. A családokban és a házaspároknál is ezért [viszály vagy szeretet miatt] van az, hogy valakinél működik, és másnál nem működik ez az ima.

Lehetőségünk van arra, hogy az *erőnek* olyan *mértékében* éljünk, ami egy végleges *vereséget* mér az ördögre. Azt mondja az Ige, hogy *állj ellen* az ördögnek. Hogyan fog ez hatásosan sikerülni? Ha a *megegyezés* ereje és a *szeretetnek* az ereje összekapaszkodik. Látjátok, a *hatalom* is és az *egy akaraton* elmondott ima is a *szeretet által* munkálkodik!

Tegnap Pesten elhangzott, hogy birtokoljuk az erőt. Dicsőség Istennek! De fölmerülhet egy kérdés, hogy miért nem birtokoljuk az isteni erőnek egy *nagyobb mértékét*? A következő

erre válasz. Azért, mert *nem mindig járunk szeretetben*. Ugyanis ha jövök haza az autópályán, s valaki bevág elé, és én hústestből reagálok, és közben birtokolnám azt a nagyobb mértékű mennyei erőt, akkor a birtokolt erővel azt az autót hústestből le tudnám sodorni a pályáról.

Istennek *biztosnak* kell lennie abban, hogy mi *mindig szeretetben használjuk az Ő erejét*. Részben nekünk kell *fejlődni*. Istennek pedig meg kell *bízni* bennünk, hogy mi mindig szellemben járunk, és soha nem hústestben. Nem járunk viszálykodásban, veszekedésben és ehhez hasonlóknakban.

A szeretet *nem érzés*. Nem kell ahhoz éreznem valamit, hogy a másik embert szeressem. Hanem a szeretet egy *cselekedet*, és egy parancsolat. Ezt olvassuk el:

János 13,34-35

34. Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.

35. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok. Hallelúja!

A „parancsolat” szó jelent *rendeletet* és *utasítást* is. Gyakorlatilag az Úr Jézus ad nekünk egy utasítást, hogy így járjunk, ebben a *szeretetben járjunk*. Ebben a szeretetben éljünk, amiben Ő élt itt a földön. *Kövessük* Jézust, ilyen egyszerű.

Ő szeretetben járt, mi legyünk az Ő *követői*, ezt is mondja a Biblia. Az isteni fajta szeretet *ad értelmet* az életnek. Isten *mindenről gondoskodott*, ami a sikeredhez szükséges. A jelenvaló világban, és az elkövetkezendőben is.

Krisztusban *megváltót* adott, hogy *széttörje* az ördög bilincseit. És ezt a két szót, amit már korábban említettem, ismét mondom, hogy a szívetekbe beívódjon: az ördög *hatástalanítva* és *ártalmatlanítva* lett Krisztusban. Csak *te* szerezz ennek *érvényt*!

Jézus *törékeny* gyermekként született. De *hősiesen bevégezte* a megváltás művét, és ezért nekünk folyamatosan *hálaadásban* kell lennünk. A szeretet pedig arra *sarkall* bennünket, hogy az elveszett embereket *Krisztushoz* vezessük.

Akinek *nincs szövetségi* kapcsolata Istennel, azok *távol* vannak az ígérettől. Isten nélkül élnek, és *nincs reménységük*. Ezt az Efézus 2,12-ben találjátok. Nagyon fontos tudni, hogy aki *elveszett*, az *szövetségen kívül* van. És a szövetségen kívül az *Ige nem működik* az életében. Azt a keveset is, amije van, az útonálló, a tolvaj elveszi. Márk 4,25-ben találjátok meg ezt.

Az a feladatunk, hogy mi *közvetítsük* a világ felé az Úr *kedves esztendejét*, ami a Lukács 4,19-ben olvasható. Közvetítsük Isten *jó akaratát*, és jól tegyünk másokkal. Azaz előnyös dolgokat, ami alatt azt is érthetjük, hogy *vezessük őket üdvösségre*. Adjuk meg a *lehetőséget* arra, hogy *befogadhassák* az Úr Jézust.

Lukács 2,14

14. Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és a földön békesség, és jó akarat az emberekhez! Ámen!

Ezt az Igét úgy is hallottam már vissza, hogy békesség a jóakarató emberekhez. Nem. Itt arról van szó, hogy *Isten szeretete, békessége* és jóakarata van az *emberek irányába*, mert a *kegyelem korszakában* élhetünk, és elküldte az Úr Jézust. Elküldte a *megváltásunkra*. Ő ezt bevégezte. A jóakarátát ismerhetjük meg Istennek, jelenleg ebben a korszakban élünk.

Ahogy a Lukács 4,19 verse írja, hogy az Úr *kedves esztendeje*, az a görögben azt is jelenti, hogy az *elfogadó időszak*. Más néven úgy nevezzük ezt a bibliai időszakot, hogy a *kegyelem korszaka*.

Tegnap hazafelé a kocsiban egy kérdés fölmerült. A Máté 5,3 azt írja, hogy „boldogok a lelki szegények”. S olyan boldog voltam, amikor a választ megkaptam rá. Nézzétek meg, hogyan van ez a mi Bibliánkban? Mert ott úgy áll: *szellemben szegények*. Az a szó ott, a görögben nem lelket jelent, hanem szellemet.

Máté 5,3

3. Boldogok a szellemben szegények: mert övék a mennyeknek országa.

Nem lelki szegényekről van szó, hanem a *szellemben szegényekről*. Egy párszor ezen az Igén én is átmentem, hogy Uram ezt nem értem. Most az Úr kegyelméből két másik fordítás is a segítségünkre siet.

A *Vida* fordítás azt mondja, hogy „boldogok a szelemben nincstelének, azaz a szellemi koldusok, mert Isten királysága az övék”.

Kik a *szellemben koldusok*? Mi is azok voltunk, amikor újjászülettünk. Mert akkor még az Igéből semmit nem tudtunk, de már *miénk volt Isten országa* abban a pillanatban, ahogy befogadtuk az Úr Jézust. Erre mondja az Ige, hogy „mint ma született csecsemők, az Ige hamisítatlan tejére vágyakoztatok, s azon növekedjetelek”.

Az *Egyszerű* fordítás még világosabbá teszi ezt számunkra: „Boldogok, akik felismerik, hogy szükségük van Istenre, mert övéké Isten királysága”.

Amikor valaki újjászületik, Isten *újjáteremti* a belső emberét. Az illető pontosan olyan, mint egy ma született *csecsemő*. Ellátásra szorul, *táplálékra* van szüksége. Dicsősége, ha valaki *felismeri*, hogy nekem bizony *tanulnom* kell a szellemi dolgokat.

A Bibliai tanításokat hallgatnom kell, magamhoz kell venni. Akkor ő az, akiről itt az Ige ír, hogy *felismerte*, hogy nekem igenis *szükségem* van a szellemi táplálékra. Jézus is mondta, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Isten minden *Igéjével*.

Itt is elhangzott a *szegény* szó, és a múlt héten is beszélünk arról, hogy amikor valakire azt mondják, hogy szegény, nem okvetlenül a pénztelenséget kell érteni alatta. A mai szóhasználatban ti is használjátok, hogy például hazaérkezik valaki az esőben, vagy beérkezik a munkahelyre, mondjátok, hogy: Jaj, szegény lelkem, hogy eláztál!

Hát ez a szegény szó egyáltalán nem a pénztelenségre utal. Inkább egy sajnálat. A *sajnálkozás* egy formája az, amikor azt mondjuk, hogy jaj te szegény, ez meg ez történt veled. Ugye? Jelenthet természetesen pénztelenséget is, de a mondat értelme határozza meg azt, hogy most mire kell gondolni. Most még kerekébb lett a megértésünk, és a világosságunk ebből. Hallelúja!

Igei megvallásunk van a szeretet erejéről:

A szeretet hosszútűrő, kegyes. A szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem cselekszik éktelenül. Nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, és nem kitéreget, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem fogy!

Ez alapján szeretem az embertársaimat. Szeretet van a szívemben és nem gyűlölet. Megbocsátás és nem harag. Alázat és nem büszkeség. Öröm és nem keserűség. Békeség és nem háborúság. Szelídség és nem felgerjedés. Hűség és nem hűtlenség. Jóság és nem gonoszság. Mértékletesség és nem mértéktelenség. Ilyen szívvel fordulok az emberekhez, mert ez a szeretet ég a szívemben, és engedem, hogy átfolyjon rajtam keresztül mások felé. Az embereket felsegítem, és nem eltaposom, ezért feléjük nyújtom segítő kezem.

Szeretem ellenségeimet, áldom azokat, akik engem átkoznak, és jót teszek azokkal, akik engem gyűlölnék, és imádkozom azokért, akik háborgatnak és kergetnek engem. A szeretet megváltoztatja az életemet, és mindazokét, akik körülöttem vannak. A szeretet az ember éltető ereje! Száműzi a bűnt, a bánatot, az aggodást, és a gondot, amelyek felőrlik az életünk erejét. A szeretet nyugalmat, és gyógyító, éltető erőt ad, nekem is. Ámen!

14. Banki kivét 1.

Köszönts a szomszédodat és világosítsd fel arról, hogy a Gyülekezet az *erő háza*. Hallelúja, dicsérjük az Urat, és köszönjük, hogy együtt tölthetjük az év utolsó alkalmát.

Folytatjuk a tanítássorozatotunkat. Elég hosszú időn keresztül foglalkoztunk a *bővölködés alapelveivel*, és a mennyei *folyószámlára való betéttel*. Most elérteztünk egy nagyon fontos,

és sarkalatos kérdéshez: hogyan lehet *kivenni* a mennyei bankból? A mai tanítás címe: Banki kivét 1. rész.

Eddig a *magvetésről* tanultunk. Ezzel kapcsolatban csak annyit szeretnék elmondani, hogy a mag el van *vetve*, mert a korábbi években is, még az újjászületések előtt is vetettetek magot. Tettetek jó cselekedeteket, segítettetek másokat, és a mag, ami el van *vetve*, az *tudja a dolgát*.

Nektek csak meg kell *öntözni* imával. Ebben legyetek biztosak. És természetesen, mivel most már nagyobb ismeretek van a magvetésből, ezt *folytatni* szükséges, annak érdekében, hogy legyen *aratás* is.

Miután ráébredsz, hogy *bankbetéteket* helyeztél el a mennyben, azt is meg kell tanulnod, hogy *hogyan vehetsz ki* onnan. A betét fajtáit emlékeztetésképpen ismét felsorolnám:

- tized,
- adomány: adakozás a szegények felé, Evangéliumba való befektetés, Isten dicsőítése-ként való befektetés.

Amikor a múltban vetettünk, és beleérttem magamat is, akkor sok esetben nem voltunk annak *tudatában*, hogy mi mennyei *betéteket* helyeztünk el. Mert nem kaptunk róla tanítást, nem volt róla világosságunk. De ha visszatekintünk, akkor fogjuk látni, hogy igenis helyeztünk el betéteket.

Emlékszem rá, hogy még apró gyermek voltam, és amikor disznóvágás volt nálunk, akkor bizonyos személyek mindig kaptak kóstolót. Olyan személyek, akik nem tudták visszaadni. Istenfélő emberek voltak ők, de ellátás nélküliek.

Isten mindig gondoskodott róluk valamilyen formában, úgy, hogy valaki megáldotta őket. Ezek a segítségek azok mind *vetőmagok*. Ha akkor nem is tudtuk, de most már tudjuk. Dicsőség Istennek, mert növekszünk ismeretben!

Ha *felszabadítod* az Ige cselekvő *erejét*, akkor a hit *működésbe hozza* a szellemi *törvényeket*, és itt most leginkább a vetés-aratás törvényére kell gondolni. Ezek, amikor működésbe lépnek, a *földön* is megnyilvánulnak. A saját életünkben és a környezetünkben megnyilvánulnak, mert láthatóvá válik, hogy vetettünk valamit, adtunk.

Amikor a mennyei *folyószámlára gyűjtesz*, akkor egyidejűleg e befektetésnek a *földi* „fénymásolata” is létrejön. Feltéve, ha *ragaszkodsz* az Igéhez, és az Ige *cselekvője* vagy továbbra is. **MINDEN AZ IGÉN ÁLL! MINDENT AZ IGE MŰKÖDTET!**

A napokban láttam egy képet, amelyen egy nagy tüzláng jön ki valakinek a szájából. Egy nagyon megkapó kép, így gyorsan is lementettem, ha szükség lesz rá, akkor rá tudjam írni, hogy Isten Igéje sziklazúzó pöröly. Tehát tűz, ami a rossz dolgokat elégeti, megsemmisíti, hatástalanítja.

Ahhoz hasonlóan kaptunk üdvösséget is, ahogy beteszünk betéteket a mennyei bankba, és már itt a földön ki is vehetünk abból. [Itt a földön birtokba vehetjük és élvezhetjük annak előnyét.] Az üdvösség sem kizárólag a mennyben vár ránk.

Hanem amikor az Ige igazságán cselekedtünk, akkor befogadtuk az Úr Jézust, és valóságba jött az *üdvösségünk*, még itt a *földi* életünkben. Igaz, hogy az üdvösséget a mennyben készítették el, és a mennyben tették elérhetővé.

Az Úr Jézus Krisztus kereszten bevégzett munkája által itt a *földön birtokba vehetjük*, és élhetünk az *üdvösség* előnyeivel. Ugyanígy a *mennyei bankba* behelyezett bankbetétekkel is *élhetünk a földön*. Nem kell arra várni, hogy majd a mennybe jutunk, és ott használjuk ezeket.

Ugyanez a bibliai *elv* használható az *anyagi* területen is. Ha *értékeket helyeztél el* Isten bankjába, akkor *jogod* van hivatkozni arra, hogy van bankbetéted, és jogod van belőle *meríteni* itt a földi életed során.

Kenneth Copeland éppen elkezdte az egyetemet... És egy korábbi tanításban említettük azt, hogy ahhoz, hogy ő meg tudja tanulni Isten dolgait, a világi munkáját fel kellett adnia. Volt felesége és voltak gyermekei, így igazából kérdőjel volt a számára, hogy hogyan fognak megélni?

Amikor elkezdte Kenneth Copeland az egyetemet, akkor Oral Roberts épp a *hitmagról* kezdett tanítani. Elhatározták mindketten, a feleségével együtt, hogy Oral Roberts szolgálatát támogatni fogják. De ez egy igazi hitlépés volt a számukra, mivel nem volt fix jövedelmük.

De a szívükben ott volt, hogy ezt a szolgálatot, ami *szellemileg táplál*, azt fizikai szinten *támogatniuk* kell. Elhatározták, hogy havonta *10 dollárral* támogatják ezt a szolgálatot, 10 dollárt adakoznak a szolgálat munkájára.

És érdekes módon, minden hónapban váratlanul, valamilyen forrásból mindig *20 dollár* jött vissza. Ők ebben árasztották ki a hitüket, hogy a *kétszeresét* visszkapják. Kijelentés által elkezdtek *növekedni hitben* ezen a területen is, és egyre célratörőbbek lettek.

Megnézzük, hogy miként *profitál a tized*, és miként *profitálhatsz az adakozásból*. Ez két különböző terület. Nagyon csendben vagytok. Ez azt jelenti, kíváncsian várjátok, hogy mi következik. Malakiás 3,10-et ismétlésként elolvassuk.

MIKÉNT PROFITÁL A TIZED? Bizonyára figyeltétek azt, hogy a Biblia nagyon sok helyen mondja, hogy *legyen hitetek, higgyetek* Énbennem, *higgyetek* Istenben... Tehát az Ige felhívja a figyelmet arra, hogy a hitünket *építsük ki* különböző területeken.

Malakiás 3,10.

Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az eget csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen. Ámen!

Amíg más helyen a Biblia arra *utasít*, hogy higgyetek Istenben, *higgyetek* Isten Igéjében, ebben az Igében nem ezt mondja. Itt azt írja, hogy *tegyetek próbára*, és ez a *pénzügyi* területre vonatkozik. Nem a gyógyulásra vonatkozik, hogy tegyetek próbára, hanem ez az anyagi áldásra vonatkozik.

Az *angol* fordítás a következőképpen hangzik: **Ha nem nyitom meg néktek a menny ablakait, és ha nem árasztok rátok olyan áldást, hogy nem lesz elég hely a befogadására.**

Tehát ez egy *túlcsorduló* áldás. Mondhatom úgy is, hogy ez egy túlon-túlsorduló áldás! A magyar fordításban a *csatorna* szó szerepel, de ugyanez a szó jelent *ablakot*, tehát a menny ablakait is, és jelent *zsilipet* is.

Ugyanez a szó szerepel az 1Mózes 7,11-ben és az 1Mózes 8,2-ben, ahol az *özönvízről* van szó. Igazából Isten olyan *mértékben* megnyitotta a mennynek a zsilipjeit, hogy *elárasztotta* a földet vízzel. Tehát itt a *mértéket* lássátok, hogy ennek a zsilipnek az *átbocsátó képessége* milyen nagy! *Özönvizet* eredményezett a földön.

Ugyanez a szó szerepel a Malakiás 3,10-ben: Isten *megnyitja* a menny ablakait, a zsilipet, a csatornát. Ha az *özönvíznél* olyan óriási és *gigantikus mértékben* meg tudta nyitni, akkor ezen a helyen is *ugyanazt jelenti* ez a szó. Hogy túlon-túlon-túlcsorduló *áldást* tud ránk árasztani.

Azt hiszem, különösképpen nem kell felvázolnom, hogy milyen egy *gátszakadás*. Ha itt helyben nem is tapasztaltátok meg, hála Istennek, de a TV-ben lehet ilyet látni. Mikor átszakad egy gát, akkor az *mindent víz*, letarol.

De inkább mondhatnám példaként azt, amikor van egy hegyi kis mesterséges tó, amit gáttal elzárnak. És sajnos történt már ilyen tragédia, hogy a gát valamilyen oknál fogva megrepedt, és a gát mögött levő iszonyatos tömegű víz kiáradása az alatta levő falut *letarolta*.

Itt megint csak a mennyiségre és a *mértékre* szeretnék hivatkozni. Hogy amíg abban az esetben ez a gátszakadás kárt okoz, ugyanakkor nekünk az *áldás* területén az *előrelépést* és előrehaladást okoz. Ezt egy párhuzamba igyekszem állítani, hogy érthető legyen a *mértéke*.

Nincs messze tőlünk a Sió zsilip. A nagy víztömeg nyomását az erős zsilipek visszartartják. Amikor a vízügyi szakemberek jónak látják, hogy szabályozzák a tó szintjét, akkor olyan *mértékben* nyitják meg a zsilipet. Ha sok a víz a Balatonban, akkor nagyra nyitják és így zúdul kifelé a víz. Nem szükséges ezt tovább ragoznom.

Ez a szó, hogy *csatorna* (ablak, zsilip) – mindössze kilenc esetben fordul elő az Ószövetségben, és ebből is kettő másst jelent. Az egyik egy galambdúcot, a másik egy

kéményt. Igazából hét esetben található meg. Nem túl sok esetben, amikor azt mondja Isten, hogy *próbálgatok* meg engem, és én ilyen *mértékű áldást* zúdítok a *tizedfizetőkre*. Hallelúja!

MIKÉNT PROFITÁL AZ ADAKOZÁS? Következő kérdés az volt, hogy miként profitálhatsz az *adakozásból*? Az adakozás az a három másik fogalom, amit felsoroltunk az előbb. Másképp működik a tized, és másképp működik az adakozás *hozama*. Biztos, hogy bárkivel bármi *jót teszel*, ugyanazt *kapod vissza*, az **ÚRTÓL**.

Efézus 6,8.

Tudván, hogy ki-ki bármi jót cselekszik, jutalmát veszi az Úrtól, akár szolga legyen, akár szabados. Ámen!

Honnan veszi a jutalmát? Azt mondja az Ige, hogy az *Úrtól*. Ha Isten *megígérte*, hogy megnyitja a menny ablakait, a menny zsilipeit, akkor te biztos *számíthatsz* az Ő áldásaira.

Lukács 6,38.

Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak az emberek a ti ötletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, amellyel ti mérték.

Milyen csatornán jön vissza? Az **EMBEREK** által. Az előbb azt olvastuk, hogy az *Úr*, itt meg az van, hogy az *emberek* a csatorna. Tehát az emberektől is kaphatunk adományokat. A *színig telt* azt jelenti, hogy *túltöltött*.

Két irányból zúdul ránk az áldás: egyrészt a *tizedünk* nyitja meg a zsilipeket és az *Úrtól* jön egy *nagymértékű* áldás, áttörés; a másik pedig az *adományaink* működésbe hozzák a bőséges *aratást*, mégpedig az *embereken* keresztül.

Most olvastuk, hogy az *embereken* keresztül jön hozzánk. Természetesen mindkét esetben Isten embereket használ. Mert ha Isten egy áldást zúdít ránk, az lehet úgy is, hogy egy termék a boltban 50%-os leszázalékolásban van, és úgy jutunk hozzá. Az egy nagy áldás, ha nem tízezret kell fizetni érte, hanem csak ötezret.

Ott is embereket használ Isten, de közvetve. Mert megérinti az üzletvezető szívét, hogy ezt az árut le kell árazni. Lényeg az, hogy Isten *meg akar* bennünket áldani, *meg is tud* áldani, nekünk kell a *fogadó csatornákat* kiépíteni, megtisztítani. Tehát nekünk kell *leszállópályát* biztosítani az áldásoknak.

Az Ige százszoros profitot ígér az Evangélium befektetőinek. Ezt az Igét olvastuk már a Márk 10,29-30-as versekben. De időbe telik – és Kenneth Copeland is ezt állítja –, hogy a *100 %-os* hozamról a *százszoros* hozamra a hitünket feltornásszuk. Ehhez idő kell.

A 10 dollárnak a 100%-a a 20 dollár, de a százszorosa meg 1000 dollár. Tehát *időbe* telik, míg az ember a *hitét* szépen felépíti. Nem biztos, hogy a százszoros aratást a jövő héten meg fogod látni. Nehogy csalódjál, csak azért mondom.

Egy biztos, hogy *Isten fizet*, még ha nem is elsején. Mert sok munkahelyen elsején fizetnek. És hó végén mindenki úgy van, hogy hamarosan jön a fizetés, és akkor megint lesz mit beosztani. De Istennél nem így működik. Isten nem elsején fizet. De *biztos*, hogy *fizetni* fog. Dicsőség Istennek!

Kenneth Copeland, miután a repülőjét az *Úr rendelkezésére* bocsátotta, már nem tekintett rá úgy, mintha az ő tulajdona lenne. Mert a szívében *átadta* az Úrnak. Innentől kezdve az ő szívéről ez a gép levágódott. Ez nem az én tulajdonom már! – mondta.

Még ha nála is volt a repülő, rendszeresen *megvallotta* a következőt: *Jogom van a banki kivételhez, mert én befektettem, a mennyei folyószámlára. Az összeg ott van a mennyei folyószámlán, és én élhetek vele, amint szükségem lesz rá. Ámen!*

10-15 évvel ezelőtt, mikor elkezdtem az Úrral járni, azt láttam, hogy az evangélista időként kap borítékokat. És kiárasztottam a hitemet abban, hogy az Úr, hasonló módon engem is el fog látni. Ahogy most olvastuk a Lukács 6,38-ban.

Mindig elváró hittel mentem Pestre, de eleinte nem történt semmi. Azonban nem szabad csalódnni, *nem szabad földelni*. Az *elváró hitet* megtartottam, és gyakorlatilag a Békevár szolgálatra ráfordított sok idő, idővel, bő 5-10 év múlva valóban elkezdett fialni.

Egy boríték innen, fél év múlva onnan. És mondom hallelúja, az Ige működik! Tehát láttam valamit, ami működik, azt *meragadtam* hitben és nem engedtem el. Akkor sem, ha az nem működött a következő hónapban vagy a következő évben, hanem *kitartottam*, hogy ennek működnie kell.

Copelandhoz is jöttek kísértő gondolatok és kísértő félelmek. Ő az *Igére* bízta magát, és az Istennel kötött *megállapodásra*. És nektek is ezt kell tenni. A repülőgépet átadta Isten szolgálatára, aki már tudta, hogy ki lesz a következő gazdája.

Minden ima után folyamatosan hálát kell adnunk, és ő is *hálát* adott. Hálát adott továbbá azért, hogy Isten *Szava igaz*, és Isten *Szava erővel teljes*. Tehát az Ige *felkent*. A kenet *megettöri* az igát, a problémát, a sötétség erejét.

Miután fizikálisan megtörtént a repülő átadása, rá 10 napra *megkapta* az igényelt összeget a TV műsorhoz. Arra gyűjtött akkoriban, azt kellett kifizetnie. Jött egy ismeretlen keresztény, és a kezébe nyomta a pénzzel teli borítékot. Semmit nem kérdezett, egyedüli kérése az volt, hogy a szolgálatra költse, ami természetes.

Mennyivel különbözik ettől a *világi* bankrendszer? Ha az ember a banktól akar felvenni hitelt, akkor mindent akarnak tudni. A kettő között ez is különbség. *Isten* csak odaküldi a megfelelő emberen keresztül, és azt mondja, hogy *használd a szolgálatra*.

Elérkeztünk a legizgalmasabb részhez. A *banki kivét* három módja:

- 1./ a *megegyezés* ereje,
- 2./ a *megvallás* ereje,
- 3./ az *Igén* alapuló *elvárási hit*.

Természetesen hitben folyamatosan *növekedni* kell. Így élhetünk *győztes* életet, és tudnunk kell azt, hogy *Krisztusban* van a *teljes győzelem*. Mert Krisztus mit tett az ellenséggel? *Legyőzte*, lefegyverezte, megbénította és a talpunk alá helyezte!

Tehát Ő egy *ártalmatlanított* és egy *hatástalanított* ellenség. S légy szíves, *ne add vissza* neki a fegyverét. Mert néha emberek *tudatlanságból* – köztük sajnos keresztények is –, rosszul nyitják meg a szájukat, s azzal az ellenségnek *visszaadják a fegyverét*.

1./ A MEGEGYEZÉS EREJE ÁLTALI KIVÉT

Ma az *első kivételi móddal* tudunk foglalkozni, a következő alkalommal pedig a másik kettővel. Máté 18,19-20 verset nézzük. Más vonatkozásban nem régen ezt már olvastuk, de nem árt magunkat emlékeztetni Isten Igéjére.

Máté 18,19-20.

Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön, bármely dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám. Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük. Ámen.

Hogyan kezdődött ez az ígevers? *Ismét mondom* néktek... Mit jelent ez? Jézus nem először mondta a tanítványoknak, hogy az *egy akaraton* mondott imának milyen *óriási ereje* van. Fontos dolgról beszélt itt Jézus. Addig mondta a tanítványoknak, amíg *megértést* nem kaptak a szívükben arról, hogy milyen *ereje* van az *egy akaraton* mondott imának.

Az „egy akarat” azt is jelenti, hogy *egyetértésre* jutni, illetve *összhangra* jutni, *megállapodni* valamilyen stratégia felől. A hadászatban is megállapodnak különböző katonai parancsnokok, hogy milyen ellenlépést alkalmaznak az ellenféllel szemben. Az erőiket *összehangolják* és így tudnak hatásosan fellépni.

Az egyetértéshez *társ* kell. Egy olyan társ kell, aki *szilárdan* kitart az *Igén* és azon a *megegyezésen*, amiben megállapodtak. Szerencsés a helyzet, ha házasársakról van szó, akik mind a ketten hitben járnak. De ha ez még nem járható út, akkor van gyülekezet, van pásztor, vannak testvérek, van kihez fordulni. Ne adjátok fel!

A vasárnapi tanításban előljárónk egy bizonyosságot mondott. Van egy 20 éve újjászületett keresztény pásztor, de a férje még nem fogadta be az Urat. Szilveszter tájkán rendszeresen összejönnek több pásztor, kicsit ünnepelnek, és előljárónkat is meg szokták oda hívni.

Húsz év után ez a házigazda azt mondta, hogy ő most szeretne egy pohárköszöntőt mondani, majd ezt követően azt közölte, hogy most elmondja az *üdvösség imáját!* De ez a *kitartásnak* az eredménye, hogy nincs Istennél lehetetlen. Az a pásztor asszony, aki 20 évig kitartott ebben – és biztos vagyok abban, hogy imádkozott érte és minden nap hálát adott a férjének az üdvösségéért –, az Igén cselekedett.

Tehát az *egyétértéshez társ* kell. Ha van otthon kéznél, akkor az nagyon jó, ha nincs, akkor lehet találni, mert van telefon és mindenféle eszköz, ha sürgős, akkor lehet társakat keresni ehhez.

Olyan *szilárdnak* kell lenni *mindkét félnek*, mint százéves tölgyfa. Mert a vihar azt nem tudja megmozgatni. Annak olyan erős törzse van, és olyan erős gyökérzete, hogy azt nem tudja billegetni a vihar.

Jézus még a *lehetlent* is megteszi, ha *két hívő tántoríthatatlan* egy adott dologban, amin megegyeztek. Ezért fontos a *mennyei betét*, hogy legyen honnan *kivenni*. Az *egy akaraton* mondott imának *hatalmas ereje* van. Az Úr az emlékezetembe hozta azt az ószövetségi Igét, hogy „egy megfutamít ezret, kettő tízezret”. Az *egységben* levő *erőt* mutatja az 5Mózes 32,30 Ige.

Könnyű már *tulajdonodként kezelni* a mennyei folyószámlát, ha azt *létrehozta*, és van rajta *fedezet*. Mert akkor biztos vagy benne, hogy neked *van* mennyei folyószámlád, és szükséges időben *hozzányúlhatsz*. Az *egy akaraton* mondott ima egy *erőtéljes* ima. Ha *felszabadítod* ennek az erejét, akkor az *működni* fog.

Természetesen, mint mindenhol, vannak hibák. Jakab apostol mit mond? „Kéritek, de nem kapjátok, mert nem jól kérték!” (Jak. 4,3) Meg kell tanulni *jól* és *hatékonyan* imádkozni.

Az *egyik hiba*: ha az egyik fél *hiszi*, hogy amiben megegyeztek, az megvan, a másik fél pedig mindössze *reménykedik*. Tehát, amikor egy akaratra akarsz jutni valakivel, akkor ezt előtte *tisztázzátok*, hogy az ima végén te azt fogod állítani, hogy ez nekem megvan.

Mert a *képzelőerőddel* és a *hit szemeivel* te már látod, hogy az a kért dolog – jelen esetben a kért összeg – az már a *postázóban* van. Van, aki ezt nem látja. Ha valaki *nem látja* az Ige alapján magát gazdagnak, akkor az *nincs meg* neki. Akkor csak reménykedik.

Természetesen a *reményt* sem kell elvetni. A remény a *jövőbe* vetett hitet táplálja. De ami *megragadja* a kért dolgot, megragadja az igényelt összeget, az egyedül csak a *hit*. A hitnek van erre megfelelő keze, hogy meg tudja ragadni.

A jövőt illetően fontos a *remény* és a *képzelőerő*, de az *nem tudja megragadni* és valóságba hozni az ima tárgyát. Arra csak a *hit képes*. Ezért fontos, hogy *mindketten*, akik megegyeztek, azok *hitben legyenek* és ne reményben. Ez az egyik hiba, amikor valamiért az ima nem működik.

Ha mondjuk a feleséggel együtt imádkozunk valamiért, ha mi egy akaraton egy mélytengeri herkentyűt szeretnénk igényelni, elmondjuk az imát, én a végén azt mondom, hogy hallelúja, dicsőség Istennek, ez *megvan* nekünk. És ha ő meg véletlenül azt mondaná, hogy *remélem*, hogy meglesz, akkor *nincs* meg. De ez fordítva is igaz, természetesen.

Amikor Copelandhoz mentek hasonló imakéréssel, akkor az ima végén ő hittal kijelentette, hogy elvégeztetett, meg fog történni. Ránézett az imát kérő társára, aki reménykedő arccal rátekintett és azt mondta: hát nagyon *remélem* én is.

Erre egy következő mondat hangzott el Copelandtól, hogy sajnós *mégsem* fog megtörténni, mert te *csak reménykedtél*. Értitek a kettő közötti különbséget? A remény és a hit különbségét? Fontos mindegyik, de csak a hit tudja megragadni.

Mert a hitnek van meg a csavarkapcsa, és azt tudja *beleakasztani* a kívánt dolgoknak a vonóhorgába. Az *egy akaraton* mondott ima azt jelenti, hogy *előtte megállapodást* kötsz a társaddal, akivel imádkozol. És azt mondja az Ige, hogy „amit csak kértek, megadja az én mennyei Atyám”. Amit csak *kérnek!* Az Igében benne van a *kérés*.

Sokszor elkövetik a keresztények azt a *másik hibát*, hogy felhívják egymást vagy csetelnek egyet: légy velem egy akaraton, mert nekem gyorsan erre és erre van szükségem. Erre a másik válasza: Igen, hallelúja, megvan ez neked!

Volt-e ebben a mozzanatban *kérés*? Az Ige azt mondja, hogy *kérni* kell, egy akaraton. Ugye? Itt is el lehet csúszni, s akkor nem jön a válasz. Késik a posta. Ez a másik hiba, amit a keresztények el szoktak követni, hogy *megállapodnak* ugyan, de *nem kérik* egy akaraton.

Mindkét félnek *szilárdan* el kell *kötelezni* magát a kívánt és óhajtott dolog mellett, és akkor *meglesz*. A megállapodásukhoz *hűnek* kell lenniük. Abban az esetben – amit az előbb említettem, hogy 20 év múlva lett a férjnek üdvössége –, akkor *húsz évig* ki kellett tartani a megállapodásban, ha netán ilyen imát mondott el, ezen Igék alapján.

Amíg *komolyan* nem veszed az *egyezményt* az imatársaddal, addig a dolgok csak *holtpontra* juthatnak, s nem juthatnak eredményre. Tehát egy *szilárd megállapodás* szükséges ehhez. Azaz *két hívő egységre lép*, megegyeznek, és *hitelt gyakorolnak* abban, amiért imádkoznak. A garancia az Ige.

Ha ezt a megállapodást egyikük *sem bontja* fel, akkor *Jézus beteljesíti*. Ma ugyan a gyarapodásról, a mennyei bankkivétről tanultunk, de ezeket az *alapelveket* az élet minden területén alkalmazhatjátok, bármilyen probléma is jön. Én nagyon szeretem az egy akaraton mondott imát, mert *erőt érzek* benne.

Mindig találok valakit, akivel tudok egy akaraton imádkozni. Te is tudsz találni. Dicsőség Istennek. A jövő héten folytatjuk, mert a másik két kivétel úgy is elég hosszú. Mára már nem fér bele és a figyelem is bizonyos idő után lankad. Hallelúja!

15. Banki kivét 2.

Mondj a szomszédodnak egy *áldott újévet*. Köszönjük az Úrnak a hűséges szíveteget! Isten értékeli a hűséget, és meg tudja áldani. Arra is vonatkozik természetesen, aki ma nem tudott itt lenni, de rendszeresen jár a kiképzőtáborba. Kis ÖHM újságunk elkészült, van benne két prófécia is.

A tanítás-sorozatunk végéhez közeledünk. Megerősített az egyik pásztortársam abban, hogy a végén kellene egy összefoglaló. Igen hosszú sorozat volt. Köszönöm ezt az Úrnak, mert nekem is ez volt a szívemen, és most megerősített az Úr általa.

Emlékeztek arra a prófeciára, ami a kis újságunkban is benne volt? Siófokon adta az Úr, hogy *ez az év a legjobb év* az életemben. Ezt most úgy mondjátok, hogy *ez az év még jobb év* az életemben! Mert ahogy majd hallgatjátok az imaköri kis üzeneteget, ott is elhangzott az, hogy az újesztendő számunkra az még jobb év lesz!

És nagyon-nagyon sok új élet fog születni, tehát az *üdvösségekre nyílik* meg a kapu. A sötétség leple lehullik a szemekről, ami nem a gyülekezetre vonatkozik – mert mi már a világosságban járunk –, hanem az elveszettekre. A 30 Zsoltár 5. versének *angol fordítása*:

Zsoltár 30,5.

... a sírás egész éjjel tarthat, de a reggellel jön az öröm.

Tehát reggel az *öröm bekopogtat* az ajtódon. Minden reggel. És rajtad múlik, hogy ajtót nyitsz-e az örömnél, vagy csukva tartod. Úgy tudod *megnyitni* az ajtót az örömnél, ha teszel egy *jó megvallást*, hogy ez egy még jobb év, az életemben; ez egy még jobb nap az életemben. Neked a megvallásoddal ajtót kell *nyitni* Isten örömének, hogy abban tudjál áradni.

December 29-én, az imakörben hangzott el egy rövid *prófécia*, egy mennyei üzenet, ezt felolvasom nektek, mert ez már nem fért bele a kis újságba. Lapzárta után érkezett.

Helyreállítom az egész valódat, oszloppá teszlek téged, és onnan ki nem mozdít senki. Én Szent vagyok, téged is szentté teszlek, erőről-erőre, üdvösségről-üdvösségre jutsz, nézed a gonoszt, és nincs. Még a pokol kapui, a sátán semmilyen ereje, nem vehet az imádságaidon, üdvösségeden, megtartásodon erőt. Krisztus Testét teljesen helyreállítom! Üdvösséget hívod

kőfalaidnak, és kapuidnak a dicséretet. Gyönyörködöm benned én drága gyermekem, mikor teljesen hiszed Igémet, hiszel, és bízol bennem, és időt töltesz velem. Hallelúja!

Oszloppá tesznek: ez kapcsolódik a múlt héten elhangzott szilárd tölgyfához, amelynek meg se mozdul a törzse a viharban.

Időt tölteni az Úrral: ez egy nagyon fontos dolog. Amikor te időt szánsz az Úrnak, az ahhoz hasonlítható, amikor valakitől kapsz egy virágcsokrot. Illetve más megfogalmazásban: az Urat nem érdekli, hogy te közben esetleg cigánykerekeket hánysz, csak légy vele. Légy vele mindig. Ámen.

A mai menü a gyarapodásról szóló sorozat 15. része. A tanítás címe: *A banki kivét 2. – A megvallás ereje*. Azt tudjuk, hogy az adományaink által egy *betét képződik* a mennyei folyószámlánkon. Természetesen ehhez hit kell, hogy ezt valaki elhiggye.

Nem mindenki hiszi azt, hogyha segít a szegénynek, vagy ad az Úr szolgálatára, akkor abból neki a mennyei folyószámlán egy *betét halmozódik* fel. Sokan úgy gondolják, hogy kimegy a pénz az ablakon. Viszlát, és többé nem látod. Az Ige nem erről szól. Ebben is fel kell *növekedni* hitben.

Három féle módon *vehetünk ki* a mennyei folyószámláról, ha behelyeztünk:

- 1./ egyetértés ereje, erről szoltunk a múlt héten,
- 2./ a megvallás ereje, erről fogtok ma tanítást hallani,
- 3./ az elváró hit.

Foglalkozunk ma a *megvallás erejével*, és kezdjük az igeolvasást a Márk 11,23-24 verssel. Nagyon fontos az *Igére fókuszálni*. Nem a láthatókra, nem az érezhetőkre, hanem az Igére.

Márk 11,23-24.

Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.

Azért mondom néktek: Amit csak kívántok, amikor imádkoztok higgyétek, hogy megkaptátok, és meglesz az néktek. Ámen!

Most fókuszáljunk arra, hogy *meglesz néki, amit mondott*. Ez egy nagyon fontos része ennek az Igének. *Mi lesz meg neked? Az, amit kimondasz.*

Ebben az Igében a *mondani* szó az jelenti azt, hogy *beszél, mond, szól*, de ezen túlmenően azt is jelenti, hogy *parancsol*. Hogy szól ez az Ige? Nézzük csak meg. Behelyettesítjük a parancsol szót.

„Ha valaki azt parancsolja ennek a hegynek, kelj fel, és ugorjál a tengerbe, és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit parancsolt, megtörténik, meglesz néki, amit parancsolt.” Ez erőteljesebben hangzik. *Sokkal erőteljesebb.*

Mondhatom úgy is, hogy egy *utasító hangnem*. Itt helyénvaló. Sok más területen nem helyénvaló az utasító hangnem. Nem utasíthatod a főnöködet, hogy mit tegyen, legfeljebb javasolhatsz alázattal és tisztelettel, hogy sokkal jobb lenne, ha ezt így tennék.

Én sem utasíthatom az elöljáróimat, hogy a szolgálatban ezt vagy azt másképp kellene tenni. *Javaslatot* tehetek, és tettem is már sok dologra javaslatot, például a „Hoppá tanításvonalra”, és működik is.

Mit jelent ez, hogy meg lesz néki, amit mondott? Vagy amit parancsolt? Azt jelenti, hogy a hit *kimondás* által *szabadítható fel*. Mert a hitedet úgy tudod *felszabadítani*, ha rendeletet hozol és *kihirdeted*.

Emlékszik valaki arra, amikor még volt a faluban kisbíró? Az idősebb korosztály igen. Még én is emlékszem rá gyermekkoromban. Odaállt az utcasarokra, dobolt egyet, elővette a papírját és felolvasta mindazt, amit ma kitesznek a képűságra, meg a hirdetőtáblákra.

Nem hoz gyümölcsöt a hit, ha a tarsolyodban tartod. A hitet *munkába* kell állítani. A Zsoltár 45,1 Igéből az derül ki, hogyha egy másik szemüveggel, egy dioptriás szemüveggel nézzük, hogy a *jövönket a nyelvünkkel írjuk*.

Zsoltár 45,1.

Fölbuzog szívem szép beszédre. Mondom: művem a királynak szól. Nyelvem siet veled, gyors, mint az írnok tolla. Hallelúja!

Fölbuzog szívem szép beszédre. Mi kell, hogy elhagyja a szánkat? Az Úr Jézus mit szeretne, hogy kiejtünk? Az Igéjét, a *szép beszédet*. És kinek szól a szívünk? A *királynak*. És gyorsan szól. Jön egy helyzet, s azonnal imádkozol: Jézus nevében ellenség, nem jöhetsz be a területemre! Kinn maradsz!

Mert nekünk meg kell *határoznunk* a szavainkkal a jövőt. Mert különben úgy alakul, ahogy a szél fúj. Te határozd el *előre*, hogy milyen lesz az új éved. Nagyon fontos a megvallás, az igei megvallás.

Az üdvösségünk is a megvalláson alapul. Mégpedig a Római levél 10,9-10 verse alapján. Ha a *szívünkben* hisszük, és a *szánkkal* kimondjuk, a Krisztusba vetett hitünket. Ugyanis amit *kimondasz*, az a *tied*. Kimondtad azt, hogy a Jézus az Úr az életed felett, és megvan neked. Dicsőség Istennek.

Pontosan azt *kapjuk*, amiről *beszélünk*. Ha valaki szűkösen él, megvan a gyógymódja: *változtasson a beszédén*. Isten *betölti* minden szükségemet, dicsőségesen a Jézus Krisztusban! És ha *mi megváltoztatjuk* a beszédünket, akkor meg fog változni az *anyagi életünk*.

Meg fog változni az egészségügyi állapotunk, mert nem a problémáRÓL kell beszélnünk, hanem a problémáHOZ kell szólnunk, hogy ugri-bugri, *félre az útból*. Természetesen az alapelv érvényes az életünk minden területére, gyógyulásra, anyagi javakra, s minden helyzetre.

Felmerülhet a kérdés, hogy *mi köze* a szavunknak a körülményeinkhez? Ehhez megértést kell venni és kapni a *vetés-aratás* alapelvéről, amit a Galata levélben találunk a 6,7 versben.

Galata 6,7.

Ne tévelyegjete, Isten nem csúfoltatik meg: mert amit vet az ember, azt is fogja aratni.

Egyértelmű. Vetés-aratás törvénye ezen alapul, és így *működik*. Akkor is, ha tudja valaki, akkor is, ha nem. Például ha valaki nem ismeri még az alapelveket, és nem ismeri az Igét mélyrehatóan, mert mondjuk ma született szellemi csecsemő.

Bár annak a *ténynek* is elégnék kellene lenni, hogy Jézus azt tanítja a Márk 11,23-ban, hogy *változtass a beszédmódon*. Mert azt mondja, hogy meglesz néki, amit mondott. És a rosszak is meglesznek, nemcsak a jók! Tehát ennek tudatában nagyon *fontos* a pozitív és igei megvallás.

A körülményeinket alakító hatalmas *szellemi erőt* a szánkból kijövő *szavak irányítják*. A szavaknak szellemi *töltete* van. Ereje van a szavaknak, és ez az erő a belsönkből jön. A szellemünkben, a belsönkből lép ki, amikor mi kimondjuk az Igét.

Mert az Ige *felkent*, az Ige erővel teljes. És az Ige *mögött* az Úr Jézus áll, és Ő cselekszi meg. Ha megvallottuk az Igét, akkor nyugodtan mehetünk aludni. Mert tudjuk, hogy az elvetett mag, az Ige *magja megcselekszi* azt, amit szeretnénk.

Máté 12,36-37.

De mondom néktek? Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján.

Mert a te beszédedből ismertetel igaznak, és a te beszédedből ismertetel hamisnak.

A szavak *tartályhoz* hasonlíthatók. A tartály pedig lehet *üres* és lehet *telt*. Amikor egy tartály telt, megint kétféle irányzat van: a „tartály” tele lehet *hittel és szeretettel*, vagy *félelemmel és gyűlölettel*.

Nem mindegy, hogy a mi „tartályunk” *mivel* van tele. Ez az Ige elmondja azt is, hogy a *szavaink elárulnak* bennünket. Ha sokáig hallgatok valakit, mindent megtudok, semmit nem kell kérdeznem. A szavak elárulnak.

Jönnek hozzám tanácsadásért, s akkor csak hallgatok, és vételre kapcsolok. S utána az Úr bölcsessége által választ adok, hogy mit és hogyan kellene tenni az illetőnek. Nem a másokban kell keresni a hibát, hanem saját magának kellene tükör elé állni.

Jézus figyelmeztet. *Számadással* tartozunk a *hiábavaló szavakért*. Mondhatom úgy is, hogy a *működésképtelen szavakért*. Azt mondja az Ige, hogy a szentségtelen, üres lármákat kerüld. Ezt nézzük meg a 2Timótheus 2,16-ban. Az ilyen beszéd, ami szentségtelen és üres, az gyakorlatilag *erőtlen* és csak *zajt csap*, semmi mást.

2Timótheus 2,16.

A közönséges, üres lármákat pedig kerüld, mert mind nagyobb istentelenségre növekednek. Ámen!

A következő versben is hasonlókat olvasunk. Gyakorlatilag ez haszontalan, hitvány romlott beszéd.

Efézus 4,29.

Semmi romlott beszéd a ti szátokból ki ne jöjjön, hanem csak amely hasznos és szükséges az építésre, hogy kegyelmet adjon a hallgatóknak.

A mai tanítás vonalánál maradvá, keresztényeknek nem azt kellene harsogni folyton, hogy nincs pénzem. Nem tudok kijönni a jövedelmemből. Mert *meglesz néki*, amit mondott. Hanem, meg kellene vallani az Igét.

Két igeszámot mondok, ezt nem olvassuk fel. A Zsidó 3,1-ben azt olvassuk, hogy Jézus a mi *megvallásunk apostola* és főpapja. És a Zsidó 4,14-ben pedig azt olvassuk, hogy *ragaszkodnunk kell a megvallásunkhoz*.

Tehát nem lehet az, hogy egyik percben az Igét valljuk, a másik percben meg az ellenkezőjét. Hogy rajtam már senki nem tud segíteni, és ehhez hasonlók. Mert ez *ellentétben* van egymással. Ragaszkodjunk a megvallásunkhoz.

Miután elimádkoztuk az imakönyvből a *helyzetre* vonatkozó részt, akkor ezután is azon az beszéden maradjál. Ragaszkodj a megvallásodhoz. Jönnek a világi „próféták”, és azt mondják, hogy jaj, szegény. Neked olyan kilátástalan a helyzeted, úgy sajnállak.

Te ne hallgass ezekre a prófétákra, ha nem is ott a szemük előtt, vagy a fülük hallatára, de amikor hazamész, *megint imádkozod* el azt az igesort. Érthető, hogy mit jelent ez? Tehát mindig az *Igén* kell maradni. Az Igében van a *megoldás*. Az Igében van az *orvosság*.

Korábban azt már említettük és érintettük, hogy az anyagi *javak a földön* vannak. Az anyagi javakra *igényt tarthatsz*. Hangos *hitmegvallás* által *birtokba* veheted. Mert így lesz a tiéd. A megvalósulásáról maga az Úr fog gondoskodni.

Mert mint említettem az előbb, a megvallott *Ige mögött* az Úr *Jézus áll*, és *Ő cselekszik* az ige megvallásaink alapján. Ha mi nem az Igét vallanánk meg, akkor gyakorlatilag unatkozni fog, malmozni fog az Úr. *Ő* nem tud mit kezdeni a hitetlen világi megvallásokkal. Az *mögé* nem tud odaállni. Oda majd a „füstös képű” áll, és *ő* fogja megvalósítani.

Ha szeretnéd, hogy *valóságba* jöjjön valami, amit kívánsz, akkor azt *hittel* meg kell *vallanod*, ahogy olvastuk az előbb a Márk 11,23-24-ben. Ne várj a sült galambra. *Neked* kell lépni, és neked kell cselekedni.

A „hegy” kapcsán Jézus olyan dolgok kimondásáról beszél, amelyek még nem valósultak meg. A hegy az jelképesen az adott *probléma*. A hegy még ott volt, amit próbálsz kikerülni, vagy átugorni, vagy alagutat fúrni alatta. De legegyszerűbb *parancsolni a hegynek*, azaz a problémának, hogy *húzódjon le* az útról.

Amikor a *hegyet megszólították*, akkor még az nem vettetett bele a tengerbe. Az útjukat állta, ezt olvastuk az előbb. Jézus azért adta ezt a tanítást, hogy *kimondva*, hit által, *hozzájuthassunk* dolgokhoz, amire szükséged van. Közben a hegyet *el kell mozdítani* az útból.

Megesik, hogy a hegy mögött már ott van a kívánt dolog, csak *nem látod* a hegytől. És amikor az ima végére érsz, akkor az úgy fejeződik be a hit szavával: Köszönöm Uram, megkaptam! És látom a hit szemével, hogy az bent van a postázóban. Úton van hozzám!

Képzeld el, úgy, ahogy az irodákban vannak a nagy postázók, odaöntik az irodai dolgozónak a küldeményeket, az meg szépen szedegeti, címezgeti, ragasztgatja, bélyegzi, aztán viszi a postára. Ezt te is így párosítsd a *képzelőerőddel* a kívánt dologhoz.

Mikor az *imával végeztél*, akkor az valóban a *postázóban* van. Az ima a *hit imája*. Máskülönbén nincs értelme. Kenneth Copeland azt tapasztalta, hogy néha az első megvallással *azonnal* megjön a dolog, máskor *többszöri* megvallás szükséges hozzá.

Mert a *kérést csak egyszer* kell megtennünk. De a megvallás az nem kérés. A *megvallást*, és a *hálaadást* azt *folymatosan* lehet végezni. És volt, amikor egy nap múlva jött meg a válasz, s van, amikor egy hét múlva, volt amikor bizony több hónap telt el, de megjött a válasz.

Ne add fel! Ha Pestre utazol, nem fogsz kiszállni Martonvásárnál, mert a cipőd el fog kopni, mire felérsz Budapestre. Isten Igéje *gondoskodni* fog róla, hogy megjöjjön az *áttörés*, hogy valóságba jöjjön a kívánt dolog. *Bízz* maximálisan Istenben. Neked is sikerülni fog, csak tartsál ki. *Hitben tartsál ki*. Ne add fel.

Van ellenség, aki vissza akar tartani dolgokat, de akkor is *tartsál ki*. Volt egy keresztény, aki kölcsönkért egy idős keresztény nénitől. És amikor a néni megtudta, hogy több helyről is kért kölcsön, akkor a hite kezdett alábbhagyni, hogy hát ezt ő nem is fogja visszakapni.

S mondta a pásztor, hogy Mariska néni, most akkor együtt imádkozunk. Ezt a kölcsönadott pénzt *el ne engedje* a szívéből, mert akkor elúszik. Hanem tartsa a markában, mint a gyepelöt. Imádkoztak egy akaraton, és hamarosan *vissza is kapta* a pénzét.

Nagyon fontos, hogy *megragadjunk*. Ha megragadtuk, akkor meg van markolva. A csavarkapocs és a vonóhorog esete nagyon jól szemlélteti ezt. Ha a súlyos csavarkapocs rá van akasztva a vonóhorogra, az akkor onnan ki nem esik.

Azazte a hiteddel *ráakaszkodtál* a kívánt dologra. És ha te szét nem kapcsolod, az magától nem fog szétkapcsolódni. A szétkapcsolás viszont a hitetlenség jele, mert az az ellenmegvallásokkal történhet meg.

Most jön a *recept* a banki kivételhez, hogy könnyebben *profitálhassatok* az adakozásból keletkezett befektetésből. Hat pontot állított össze erre Kenneth Copeland:

1./ HATÁROZD MEG AZ ÖSSZEG NAGYSÁGÁT, konkrétan mond meg, hogy az milyen nagyságú *összeg*. Ne becsüld alá: hát nekem jó lesz egy használt herkentyű is, mert az csak a felébe kerül. Isten bőkezű!

Isten egy szerető Isten, ha képes volt a *Fiát odaadni*, akkor képes lesz a *teljes összeget* odaadni az új készülékre, egy új berendezésre. Isten nem zsugori, tehát határozd meg az összeget. Nyugodtan le is írhatod magadnak, hogy ennyi összeget kértem ezen a napon.

Jakab levelében: aki nem határozott, az semmit nem fog kapni az Úrtól. Egy olyan *hozzáállással* kell, hogy legyél a bizonyos dologhoz, amit kívánsz, hogy én *akarok kapni*. Nem úgy, hogy hát, talán, majd, ha úgy jönnek össze a dolgok, akkor. Nem! Én akarok kapni, ezt és ezt. Illetve most konkrétan a bankkivétről beszélünk.

Jakab 1,6-8.

De kérje hittel, semmit sem kételkedvén: mert aki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt és ide s tova hány.

Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól.

A kételkedő, a minden útjában állhatatlan ember. Ámen!

Aki nem határozott, az gyakorlatilag *kételkedő*. Kételkedik, hogy jaj Uram, én méltó vagyok rá? Mert annyi minden rosszat elkövettem már az életben... Egyáltalán méltó vagyok arra, hogy kérjek Tőled? És ha én most ekkora összeget kérek, akkor mi marad másnak?

Ha te egy hatalmas összeget kérsz, akkor sem fognak kialudni a fények a mennyben. Kérjél bátran! Persze amihez a hited is megvan. Mert lehet, hogy most 100.000 Ft-hoz van meg a hited és nem 100 millióhoz. Tehát a *hitednek megfelelően* kérjél, nehogy csalódjál. Az első lépés volt tehát, hogy határozd meg az *összeget*.

2./ LÉPJÉL EGYSÉGRE EGY HITBEN STABIL TESTVÉRREL. Múlt héten erről szólt a tanítás, a Máté 18,19 alapján, hogy *egy akaraton* imádkozzatok. Az a legjobb és a leghatékonyabb, hogyha *férj* és *feleség* egy akaraton tudnak imádkozni.

Ha ez nem lehetséges bármely oknál fogva, akkor keress egy másik *hívő társat*, nyerd meg az *ügyednek*, mond el, hogy te mit szeretnél, és ha ő a hitével tud támogatni, akkor *kapcsolódjatok össze* hitben, és egy akaraton imádkozzatok azért a dologért.

3./ RAGADD MEG HITTEL AZ ÍGÉRETEKET. Erről beszéltem az előbb. Hogy a csavarkapocs jelképesen a *hited*, a vonóhorog pedig a kívánt *összeg*, a kívánt dolog. S ha kettő *összekapcsolódik*, akkor az *megvan* neked, csak ki kell tartanod, hogy az a *valóságba* jöjjön.

Alkalmaznod kell a Márk 11,23-24-ben olvasott alapelveket, teljes szívedből *higgy* az Igében, és az Igét hangosan *valld meg*, folyamatosan. És utána köszönd az Úrnak, hogy az a *postázóban* van, az már úton van. Elsőbbségivel adták fel, és meg fog érkezni.

4./ KÖTÖZD MEG AZ ÖRDÖGÖT, ÉS A SÖTÉTSÉG ERŐIT A JÉZUS NEVÉBEN. Mert ők nem akarják, hogy hozzád bármi is eljusson. Meg kell *kötözni*, és félre kell parancsolni az útból a sötétség munkáit, erőit, hogy a kívánt dolognak *szabad útja* legyen hozzád.

Neked hatalmad van arra, hogy *kiparancsold* a felségterületről az ellenséget, és *megtiltsd*, hogy a pénzügyeidre rátegye a kezét. Ez a te felelősséged, ne Istentől várd. Mert a hatalmat átadta az Ő fiainak, nekünk.

Az Újszövetség több helyen is megparancsolja, hogy *állj ellen* az ördögnek. Márk 16,17-ben van, hogy *ördögöket űznek*. Aztán az Efézus 6,11-ben *öltözd fel* a szellemi fegyverzetet, hogy ellen tudj állni az ördögnek. Jakab 4,7 pedig hab a tortán, világosan elmondja, hogy *álljatok ellen* az ördögnek.

Nem azt mondja Isten Igéje, hogy majd az én Fiam, Jézus áll ellen az ördögnek, hanem hogy *te állj ellen* az ördögnek. És ezt te a *hatalom szavával* tudod megtenni. A felelősség az otthon *szellemi fején* van. A férj – ha szabad példálóznom Pistáékkal –, akkor náluk ő a szellemi fej. Egyébiránt a férj a *családfő*.

Mivel ő hitben van, az Igében van, ő a *szellemi feje* az otthonnak. Máshol, ahol a férjek nincsenek az Igében, vagy ha újjá is születtek, de nem az Ige útját járják, mert nem is ismerik, ott sok esetben a *feleségek* a szellemi fejek. Lényeg az, hogy ki *ismeri a hatalmat* a Krisztusban. Ez határozza meg, hogy ki a *szellemi fej* egy családban.

5./ Oldozd el a menny erőit, azaz küld ki a szolgáló angyalokat munkára.

Zsidó 1,14.

Avagy nem szolgáló szellemek-é mindazok, elküldve szolgálatra azokért, akik öröklük, az üdvösséget?

Mi örököltük az üdvösséget? Jézus elfogadásával megkaptuk, dicsőség Istennek. Akkor az angyalok kiket szolgáltnak? Bennünket.

Zsoltár 103,20.

Áldjátok az Urat Ő angyalai, ti hatalmas erejűek, akik teljesítitek az Ő parancsait, figyelmeztvén az Ő Igéjének elhangzására. Ámen!

Az angyalok *várják* a te *rendeletedet*, amely az Igén alapul. Mert addig, amíg nem kapnak rendeletet, nem tudnak mit csinálni, addig unatkoznak. Ahhoz, hogy az angyalok tudjanak munkálkodni, neked az *Ige alapján rendeletet* kell hozni.

Zsoltár 103,20.

Áldjátok az Urat Ő angyalai, ti hatalmas erejűek, akik teljesítitek az Ő parancsait, figyelmeztvén az Ő Igéjének elhangzására

Az angyalok *figyelnek* az Igének az *elhangzására*. Isten a *szánkba adta* az Igét, ami *sziklazúzó pöröly*. Képes mindent *lepusztítani*, ami az ellenségtől van. Nekünk *szólni* kell az Igét, azt a tüzet, s az angyalok *mennek végrehajtani*, és ezzel a segítségünkre vannak.

6./ DICSÉRD ISTENT, MINDADDIG, AMÍG A VÁLASZ MEGÉRKEZIK. Tudjátok, mi a különbség a *hálaadás* és a *dicséret* között? Természetesen mindegyik jó. Amikor felszáll hálaadás, az *megnyitja* a mennynek a csatornáit. A dicséret pedig *nyitva tartja*.

Nyitva tartja az bőség ajtaját, az áldások kapuját. Tehát a hálaadás megnyitja, a dicséret pedig nyitva tartja. Gyakorlatilag így tarthatod *tisztán* a menny csatornáit, amivel össze vagy kötve. Ezek a csatornák kötnek össze Istennel.

Régen láttam csőpostába, még a régi siófoki postahivatalban, de még imitt-amott előfordul most is. És ezt én úgy tudom a *képzelőerőmmel* elképzelni, hogy amikor én kérek valamit Istentől, akkor a *postázóban* készítik a kért dolgot, beteszik a csőpostában, és *küldik lefelé*. Ha nincs a csövön horpadás, akkor meg is érkezik.

Mert a csőpostát nekem kell *jó karban* tartanom, a szeretetben járással, a hálaadással, a dicsérettel. S *megérkezik* a válasz. Ha dicséred Istent a válaszáért, amit hitben elfogadtál, hogy megvan, és úton van, így leszel képes *elfogadni* az áldásodat. Mindenképpen szükséges az *elfogadó hit*, hogy én jogosult vagyok rá, én méltó vagyok rá.

Mondjunk egy közös imát: *Hálát adok Atyám, hogy mellém rendelted a világ gazdagságát, a tenger kincsözönét, a gonoszok javait, az ábrahái áldásokat, az adakozó szívű embereket. És mindezek nagy gyorsasággal a szent Vér alatt, és a szolgáló angyalok segítségével hozzám jönnek, és én ebben járok, mert ez az osztályrészem.*

Hálát adok Úr Jézus, hogy Te fogadod az elvetett magjaimat, és megsokasítva bőséges aratásként visszafordítod hozzám. Emlékeztetek ördög, hogy az Úr Jézus legyőzött, megbénított, lefegyverzett, a talpunk alá helyezett, ártalmatlanítva és hatástalanítva, ezért a kezedet nem teheted az én pénzügyeimre. A pénzemnek szabad folyást és akadálymentes áramlást rendelék.

Köszönöm Atyám, hogy a Te szemeid az én portáimon függnek, és megőrzöd az abba levő haszondolgokat épségben. Így a felségterületemet kártevőmentesnek nevezem, a Jézus nevében. Amen.

Ezt minden nap megvallhatod. Én szoktam. A felsorolt 6 pontos recept alapján imádkozzunk egyet. Hogy legyen egy konkrét példa, itt van a ma leadott pályázatunk. A pályázat a párválasztás és házasság témára volt kiírva, az Úr dicsőségére.

A maximálisan kérhető összeg 800.000 Ft. Ebből 600.000 forint van a nyomdai munkákra és az eljuttatásra, 100.000 forint technikai eszközökre, és a fennmaradó 100.000 Ft pedig irodai és egyéb apróságokra. Csak hogy képben legyetek. Tehát az összeg meghatározása adott, mert a pályázatban 800.000 Ft ez volt a maximum.

Így hangzik az imánk: *Atyám, Jézus nevében 800.000 Ft-ot igénylünk a Békevár Egyesület párválasztás–házasság című pályázatára. Ez a pénz a rendelkezésünkre a mennyei folyószámlánkon, mert a korábbi időben vetettünk, és most leveszünk róla. Hit által, át vesszük ezt a 800.000 Ft-ot. A Márk Evangélium 11. fejezet 23-24 versek értelmében, teljes szívüinkből hisszük és meg is valljuk, hogy Jézus nevében ez az összeg a miénk. A Máté 18,19 szerint megegyezünk abban, hogy a 800.000 megvan.*

A mai naptól ennek gondját Rád bízuk Uram, és köszönjük néked. Sátán, Jézus nevében, hatalmat veszünk most az erőd felett, megkötözünk és megerőtlenítünk téged. Szolgáló angyalok, a Zsidó 1,14 alapján megbízunk benneteket, hogy menjetek, és hozzátok be nekünk az igényelt összeget. Atyánk, magasztalunk Téged, mert Te dicsőségesen betöltöd minden szükségünket a Jézus Krisztusban, a Te gazdagságod szerint. Dicsérünk azért is, a Jézus nevében, hogy megsokasítod a vetőmagjainkat. Amen!

Hallelúja! Ez megvan nekünk.

16. Banki kivét – 3. Az elváró hit

Köszönts a szomszédodat, és bátorítsd arra, hogy *örvendezz az Úrban!* A múlt alkalom után azt mondta valakit, hogy így nem hallottunk pásztor imádkozni, amikor az egyik Szentünkért imádkoztunk. Hatalommal és erővel történt ez. Az ellenséghez ilyen hangon kell

szólni, vagy még durvábban. Ennyi. Ez nem a harag hangja, hanem a hatalom hangja, hogy az ellenség lépjen le. Hallelúja, él az Úr!

A bővölködéstről szóló tanítássorozat 16-ik része következik. Mai tanítás címe: *Banki kivét – 3. Az elváró hit*. Elismételjük, hogy a mennyei bankból három módon tudunk kivenni anyagiakat, pénzt: az *egyértés* ereje, a *megvallás* ereje és az *elváró hit*, amiről ma tanulunk.

Hogy az elváró hitet jobban meg tudjuk fogalmazni, jobban meg tudjátok érteni, ezért a jegyzet végéről kezdjük. Különbség van, hogy valamit *megragadni*, például a gyógyulásunkat, vagy pedig *elváró hittel* lenni a kért dolog iránt.

Ugyanis Krisztus a kereszten *megszerezte* a megváltást. Az *Ő sebei által meggyógyultunk*, nekünk csak meg kell *ragadni* a gyógyulásunkat, nem kell rá várni. Ebben a világban, ebben a másodpercben bárki megragadhatja a gyógyulását.

Az *elváró hit* az arra vonatkozik, hogyha valamit *kériünk*, mint például a múlt héten a Békevár Egyesület részére a pályázati összeget. Ahhoz kell egy elváró hit, mert néhány hét, amíg elbírálják, utána jön az értesítés.

Addig ki kell tartani, amíg *valóságban* nem látjuk legalább egy értesítés formájában, hogy az a pályázat nyert. Addig hitben ki kell tartani. Ehhez kell az elváró hit. Azt hiszem, ez a különbség megvilágítás elég jól jött az Úrtól. Az Úr Jézus jól magyarázta el ezt a különbséget, amit én papírra vetettem.

A *hit* az egy *elvárás* egyébként is. Mégpedig *reményteli* és folyamatos *várakozás*. Képzeltetek el egy harci lovat. A harci ló olyan kitartó, aki úgy áll neki a csatához, hogy nem lehet legyőzni. Valahogy nekünk is így kell állni a helyzetekhez.

Zsidó 6,11-12.

Kívánjuk pedig, hogy közületek mindenki ugyanazt a buzgóságot tanúsítsa mindvégig, hogy a reménység teljes bizonyosságára eljussatok.

Hogy ne legyetek restek, hanem követői azoknak, akik hit és békességes tűrés által öröklük az ígéreteket. Ámen!

A görögben a *reménység* szó: *várakozást* is jelent. A *tűrés* pedig *tűrelmet*. Tehát ez az Ige is használható az elváró hithez.

Zsidó 6,15.

És ekképpen, békességtűrő lévén, megnyerte az ígéretet.

Ábrahámról van szó. Az *angol* úgy fordítja ezt a verset, hogy *türelmesen kitartott, és ez által megnyerte az ígéretet*. Nézzük meg a hit meghatározását.

Zsidó 11,1.

A hit pedig a reménylett dolgoknak a valósága, a nem látható dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka. Ámen!

Amiért imádkoztunk a múlt héten, azért a pályázatért, azt még valóságban nem látjuk, nem tudjuk kézzel fogni, mert még el sincs bírálva a pályázat, de *hitünkkel* ki tudunk nyúlni, *megragadni*, és *elváró hittel* lenni, hogy az *megvan* nekünk.

A *hit* a reménylett dolgoknak az *alapja*. Ha nincs meg ez az *alap*, akkor nincs semmi. Ilyen egyszerű. A *hit* az egy *kőalapzat*, amire a remény rá tud *építeni*. Milyen szép meghatározás, ugye?

A *bibliai reménység* az nem más, mint a *bizalommal* teljes *elvárás*. Az elváró hit. Az elvárással *reménylett* dolgok *alapját* képezi a *hit*. Hit nélkül Istentől semmit nem tudunk elvenni. A hitnek egy *örömteli* és *bizakodó elvárással* kell lenni, a kért és kívánt dolog iránt.

Róma 4,17-18.

Amint meg van írva, hogy sok nép atyjává tettelek téged. Az előtt az Isten előtt, akiben hitt, aki a holtakat megeleveníti, és azokat, amelyek nincsenek, előszólítja, mint meglévőket.

Aki a reménytelenség ellenére elvárással hitte, hogy sok népnek atyjává lesz, aszerint, amint megmondattott: Így leszen a te magod. Ámen!

A hit = *teljes meggyőződésünk* valamiről, ezért teljes bizodalunk van abban a dologban, hogy *megtörténik*. A teljes meggyőződés ad nekünk *örömteli elvárást*. Ha valamiért *imádkoztunk* és hittel *megragadtuk*, majd hittel kijelentettük, hogy az *megvan*, innentől kezdve örömben vagyunk.

És nem úgy állunk hozzá, hogy hát talán majd egyszer meglátjuk. Az nem hit. Az a *kétkedés*. Az elváró hitet így lehet jobban megérteni, ezzel a körülírással. Most pedig folytassuk a tanításunkat.

A harmadik *kivételi mód* a mennyei bankból az elváró hit. Az is *szellemi erőt* jelent, amikor valaki *várakozásteljesen* az Igére helyezkedik. Azaz az Igén áll meg *kitartóan*. Tudjuk, hogy Isten Igéje *hatalmas erőt* hordoz, mert az Ige *felkent*. Az Igében erő lakozik.

A múltban még a nagy hadvezérek is azt mondták, hogy a Biblia az *élő* valóság, mert az Ige az képes bárkit legyőzni. S ha valakinek a *szívét megérinti* az Ige, akkor idézőjelbe mondom: „Isten rabul ejtette” az illetőt.

Isten a *szavaival szabadította fel* a hitét. Ha a Biblia első verseit nézed, pont erről szólnak, hogy Isten teremtett. Hogyan teremtett? A hit *szavaival teremtett*. Ő egyetlen olyan szót sem mondott ki, amely *haszontalan* lett volna, vagy *erő nélküli* lett volna.

Az emberek adnak az orvos szavára, az ügyvéd szavára, a barátok szavára. Miért nem adnak ilyen mértékben az Úr Jézus szavára? Ha az emberek ugyanígy *bíznának* Isten Szavában, akkor az Ige *mélysége feltáruhána* előttük. Ahogy több világosságot kapnának az emberek, az életük is jobbá váhána. Megválna és járhatnának a világosság útján.

A Biblia nem más, mint a *hozzánk szóló* Isten. És Isten *akarata* mindenki számára ugyanaz. *Mindenki számára* az, hogy áldott legyen, bővölködő legyen, egészséges legyen, és sorolhatnám tovább. A Biblia leírja világosan, hogy *Ő nem személyválogató*.

Mindenkit egyformán szeret, és mindenkit egyformán halmoz el az áldásaival. A különbség abból adódhat, hogy az egyik ember áldottabb, a másik kevésbé, hogy mennyit tud *megragadni* Isten ígéreteiből. Nem Istent kell okolni azért, ha az egyik ember kevésbé áldott, a másik meg mód felett áldott.

Bízz az Úr ígéreteiben, és *várd el* az áldásainak a megvalósulását. Az *elváró hit* az ima után így szól: Köszönöm Uram, megkaptam, hittel átvettem! A pénzem úton van hozzám, és bőkezűen adhatok a szolgálatokra, a szegényeknek és minden más esetben, amire a Szent Szellem vezet.

Már mocorgott a szívemen korábban is, csak kimaradt, de nagyon jól beillik ide a következő mondat: vannak Istennek olyan *elhívottjai*, akiket Ő abban kíván használni, hogy a *szolgálatokat támogassák*.

Volt egy pásztor, szolgált és szólt az Úr a szívéhez, hogy hagyd abba a szolgálatot. S meg volt döbbenve. Uram, de hát akkor én ebben éltem ki magam, akkor most mi lesz tovább, hogyan szolgáljalak téged?

Azt mondta az Úr: kezd el ezt és ezt a *vállalkozást*, én adok hozzá bölcsességet, én nagyon megáldalak, és nagyon-nagyon gazdaggá teszek, és ezzel a pénzzel te jobban tudod szolgálni a *királyság építését*, mintha a pulpitus mögött maradnál. Ez egy konkrét eset.

Tehát vannak ilyenek, akiket az Úr arra hív el, hogy a szolgálatokat támogassák. Ez is egy elhívás, és egy nagyon *gyönyörű elhívás*. S ez előremozdítja az Örömhírnek, az Evangéliumnak a terjedését.

A pesti imakörökben is hallhattátok, hogy a szolgálók, a pásztorok mellé *oszlopokat* rendelnek. Az oszlopok azok több mindenre jók, a kapaszkodásra is jók, stabilitásra, segítségre. Fontos a szolgálatoknak az ilyen módon történő *támogatása* is.

Az Igébe vetett *elváró hit* az gyakorlatilag egy *szellemi tevékenység*, mert nem fizikailag teszünk valamit, hanem a szellemi világban *ragadunk* meg valamit. Ennek az eredménye elsőként *áldás*, és másodsorban hitben és erőben való *növekedés*.

Az Ige felszólít bennünket a Jakab 2,17-ben, hogy ne csak hallgassuk az Igét, hanem *cselekedjük* is meg.

Jakab 2,17.

Azonképpen a hit is ha cselekedetei nincsenek, meghalt önmagában. Ámen!

A hitet *párosítani* kell cselekedettel, hogy az *gyümölcsöt* hozzon. Ilyen egyszerű. Az Igébe vetett bizalom és annak megcselekedése hozza a *szabadságot*. Mert olvassuk a János Evangéliumban, hogy *megismeritek* az igazságot, és az *igazság szabaddá tesz* titeket. (Ján. 8,32)

Higgyétek el, hogy Isten Beszéde *beteljesedik* azok életében, akik hűségesen megcselekszik az Igét. Az Ige *megvallása* *meghozza* a kívánt eredményt, még az akadályok ellenére is. Mert az ellenség próbál akadályokat gördíteni az áldás, illetve az ima útjába, de Isten *ereje hatalmasabb*.

Ugyanis Krisztus a *biztosíték* hogy a szövetség az egy örökkévaló és igaz szövetség. Az a szövetség, amelyet Ő a *vérével pecsételt* meg. Nem érhet utol a kudarc, ha te *hittel megállsz* az Igén, és az Igét megvallod rendszeresen.

A Zsidó levélhez megyünk. Nagyon érdekes dolog fog itt kikerekedni, talán hasonló ahhoz, mint amikor egy özvegyasszony házába a vízvezetékrendszer kezdett meghibásodni. S az Úr mutatott neki egy Igét, talán a Zsoltárokból, hogy *Ő a feje* a háznak.

És ebből kapott egy *kijelentést* az özvegyasszony, és mondta, hogy nekem már nincs fejem, de Uram, akkor ezek szerint Te vagy az én fejem. És én most hozzád fordulok, és *eléd helyezem* a vízvezeték problémát. És *megszűnt* a probléma.

A másik eset a második világháborúban talán Angliában történt. Bombázások idején mindenki menekült le az óvóhelyre, és az egyik lakótársukat nem találták ott, de reggelig nem mertek kijönni. És amikor reggel följöttek, és megtalálták az ágyában, megkérdezték, hogy te hogyan mertél itt maradni a bombázások közepette?

Hát én találtam egy Igét, és abban kiárasztottam a hitemet, ami úgy szól, hogy nem szunnyad el az én Őrizőm. Ha *Ő nem szunnyad* el, akkor minek legyünk fenn ketten, én *nyugodtan lefeküdhettek*. Ezen az Igén megállt, és jót durmolt, miközben bombáztak. Többiek meg lent félték a pincében. Ezek a példák azt mutatják, meg lehet állni bizalommal az Igén.

Zsidó 1,3.

Aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, aki szavának erejével tartja fenn a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván, leült a Felségnek jobbjára a Magasságban. Ámen!

Ebben az Igében nagyon sok minden van. Tehát meg vagyunk *tisztítva* és Jézussal az Atya *jobbán* ülünk. Most arra szeretnék rávilágítani, hogy az Úr a *hatalma szavával* tartja fenn a mindenséget. Mindent Isten Szava, az Ige tart fent. Ez csodálatos ugye?

Ez a *fenntart* azt is jelenti, hogy *irányít*. De ehhez kaptam egy ideillő szót az Úrtól, hogy *kormányoz*. Az Ige ereje kormányozza a világmindenséget.

Akarod, hogy *anyagilag* is fent tartson téged az Úr ezen Ige alapján? Akkor *kapaszkodj* bele, úgy, mint a másik két esetben, amit az előbb említettem. Életed bármely területét Isten *Beszédére bízhatod*. Ő fenntartja azt. Ámen. Ezek olyan csodálatos kijelentések. Ezek mind kijelentések az Úrtól. A *kijelentés* tudjátok mit jelent? Hogy felfed valamit.

Az *Úr felfedi* a számunkra, a függöny mögött levő dolgokat. Vagy ha szokott olyan lenni, hogy főzöl valamit, és hazaér a férjed, és kíváncsiságból leemeli a fedőt, és megnézi, hogy mi van benne. Akkor kijelentést kap arról, hogy fő a töltött káposzta. Tehát felfed. *Felfed* egy addig *elrejtett* dolgot. Mert amíg a fedő rajta van a fazékon, nem látja, mi van benne.

Te is kezd el *megvallani* a sikeredet és a *győzelmedet* Krisztusban. Nem a saját erődből, hanem Krisztus ereje által. Nem mindegy, hogy *milyen szavakat* használunk. A múlt héten is alaposan időztünk ezen a kérdéssel. Ha szükséges, *neveld át magadat!*

Minden teted, szavad, gondolatod *egyezzen meg* Isten szavával, tettevel és gondolatával. Őt a saját *szavai kötelezik* arra, hogy a szükségünket betöltse. Mégpedig a feltámadáskor életbe lépett *szövetség alapján*.

A feltámadáskor lépett életbe az újszövetség. Az Úr Jézus vére a pecsét rajta. Ha te *tántoríthatatlanul* alapozol a szövetségre, akkor *kijöhetsz* a szükségállapotból. Ezek szívet melengető gondolatok.

Ne hódolj be a világi rendszereknek. Mert a világ mit tud? Kölcsön, kölcsön, kölcsön hátán. Nagyon fontos az Igén *elmélkedni*, és ez témája volt az imakonferenciának is. Elmélkedni az Igén. Leülni egyetlen egy Igével, és azt olvasni: Uram ezt még mindig nem értem mit jelent, kérek belőle kijelentést, megértést, világosságot.

Másnap is előveszed, megint elolvasod, és egyszer csak ki fog *ugrani* belőle az addig elfedett titok. Olyan dolog, amit eddig soha nem láttál meg. Így lehetünk *sikeresek* és így intézhetjük az élet ügyeit *bölcsen*. Ebből láthatjátok, hogy Isten *Igéje a kulcs* a pénzügyi területen is.

Engedd meg Isten Szellemének, hogy *megmondhassa*, mit tegyél és hogyan a pénzügyi területen. A gazdag ifjúnak legnagyobb hibája az volt az életében, hogy a *felkínált* lehetőség pillanatában *sarkon fordult*. Mert ő úgy vélte, hogy az Úr el akarja venni tőle, amiye van. De ezzel szemben mi történt? Éppen Isten *országát ajánlotta fel* a számára. Az pedig nagy dolog.

A Timótheusnak írt levelében Pál int bennünket, hogy *elsőként* imádkozunk a *mindenkori politikai vezetőkért*.

1Timótheus 2,1-2.

Buzdítalak azért, hogy mindenek előtt tartassanak könyörgések, imádságok, közbenjárások, hálaadások minden emberért,

Királyokért, és minden hatalomban lévőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet élhessünk, teljes istenfélelemmel, és tisztességgel. Ámen!

Sok múlik rajtuk, hogy milyen lesz a mi *anyagi életünk*. Milyen törvényeket hoznak, milyen adózási módokat vezetnek be. Ajánlom szíves figyelmetekben a Római levél 13. fejezetét. Ez arról szól, hogy Isten elrendelte az *államapparátusnak* a létrehozását.

A Róma 13,7-ben megtaláljátok, hogy *adjuk meg* az adót, a vámot, a TB járulékot, a nyugdíjjárulékot, a tiszteletet, akinek ez jár. Nem lenne szabad *negatívan* beszélnünk a vezetőkről, mert akkor *nem tudnak teljesíteni*. A negatív szavak rossz irányba terelik az ő munkájukat.

A bővülködésünknek a legnagyobb *akadály* lehet az, ha az *adózás ellen* ágálunk. Hát, pedig a világban az emberek nagyon gyakran előhózzák ezt a témát. Az adózás elleni háborgás az *visszahat* a politikusokra, akik ezt a *pénzügyi rendszert* működtetik, amibe vagyunk mi is. Érdekes összefüggés!

Következőképpen szólt az Úr Kenneth Copelandhoz, amikor ő is morgolódott a különböző *adónemek* miatt. Azt mondta az Úr, hogy *fejezd be* az adózás miatti zsémbelődést. *Vidáman* fizesd, ahogy a tizedet és én *megáldom*.

És ezután a különböző adópénzek felett ugyanúgy elkezdtek *imádkozni*, mint a tizedért. És *áldás szállt* rájuk, mert ezt követően a számlájukat mindig határidőben ki tudták fizetni. Ez a *meglátás* kellene a világnak is. Gyakorlatilag az adózással *megáldjuk a kormányt*. A zúgolódást vessük el.

Mint ahogy olvastuk, az Ige szerint *imádkozni* szükséges a vezetőkért. A becsmérlés helyett *hálát* kellene adni a munkájukért, és kiárasztani felettük Isten *bölcsességét*. Amikor Copeland *felhagyott* a zúgolódással, először is *bepillantást* kapott a politikai ügyekbe. Ez azért fontos, hogy akkor *konkrétan* lehet imádkozni valamilyen dologért, nemcsak úgy általában.

Másodsorban pedig *kijelentést* kapott Istentől.

Ebben látunk egy nagy igazságot: ha valaki *zúgolódik*, háborg, bármilyen dologban, akkor *nem hall* Istentől. *Bezáródnak* a szellemi fülek. És ha megfigyelitek azt, hogy akik kritizálós típusok, elégedetlenek, panaszkodók, azok *nem hallanak Istentől*. Nem lehet arra számítani, hogy ő hall Istentől.

Mert *eldugul* az a csatorna, amelyiken Isten tudna szólni az illetőhöz. Az elméje *folyton kattog*, mint régen a crossbar telefon volt. Amikor azt hallottuk a kagylóban, hogy *tratata, tratata*. Járt a gép, de nem kapcsolt. Ez egy nagyon *veszélyes* dolog. Az illető valószínűleg nem is ismeri fel.

Tehát ha valaki *világosságot* kap ebből, hogy a kritizálás, a zúgolódás, az elégedetlenség és a panaszkodás milyen kihatással van az ő szellemi életére, és ezt követően *felhagy* vele, akkor megjön a *kijelentés*, a megértés Isten Igéjéből. Így a *bővölködés* ismeretlen területei *tárulhatnak* fel a hívők előtt. Nagyon érdekes dolog ez.

A polgári vezetőink Isten *szolgái*, mégpedig a *javunkra* rendelte őket az Úr, ezt írja a Római levél 13. fejezete. A *nehézségek* oka az, hogy a hívők *megvonják* a vezetőktől az *imatámogatást*.

Ha van valakinek *tartozása*, az lehet hitel, vagy pedig megkésett számla. Ha lejárt a fizetési határidő, akkor az onnantól kezdve az tartozás. Ezeket szükséges, hogy minél előbb *rendezzük*. Következésképpen tehetitek meg magatok is, mégpedig a Római levél 13,8 verse alapján, hogy senkinek semmivel ne tartozzatok. Ezt mondja az Ige.

Tedd a kezedet a csekkekre, és imádkozz így: *Atyám, ezeket a csekkeket a fiókba teszem, és hiszem, hogy Te kihúzol bennünket ebből a kutyaszorítóból. Beszólítom a szükséges összeget, a Jézus nevében, ami az adósság, vagy a csekk kifizetéséhez szükséges!*

És a múlt héten mondott ima kiváló erre is. Ámen! Kaptatok ma újat? Úgy látom, hogy csak pillogtok, mert az Úr adott valami újat, új meglátást. Ezt megköszönjük az Úrnak. A mai tanítás ezzel vége.

17. Bőségben élj!

Köszöntsd a szomszédodat, és buzdítsd arra, hogy bőségben élj! Hallelúja! Szeretettel köszöntünk benneteket! Örülünk, hogy nagy számban jelentetek meg a mai napon.

Elérkeztünk a **GAZDAGSÁG LELŐHELYE** című sorozatunk 17. és egyben utolsó részéhez. A mai tanítás címe: *Bőségben élni!* Ez az egész sorozat az *áldásodat* volt hivatott szolgálni. Korábban is megfogalmazódott az, hogy nem úgy kell nézni erre a tanítássorozatra, mint a gazdag ifjú, aki azt hitte, hogy Jézus el akarja venni a vagyonát. Jézus mutatott egy *kiváló utat*, hogy hogyan helyezhetünk *betéteket* a mennyei folyószámlára, hogyan *kamatozik*, és hogyan *vehetjük ki*. A banki kivétről tanultunk az elmúlt három héten.

Lehetősége van mindenkinek ezt ismét meghallgatni vagy olvasni, mert az interneten hozzáférhető. A tervem az, ahogy az időm engedi, hogy a 17 anyagot egy fájlba összegyűro, és akkor igazából egy kis könyv lesz belőle.

Hálát adunk a nyitott szívetekért, hogy ezt a tanítást, ami néha emésztős volt, befogadtátok. Hallani pásztortársaktól olyanokat, hogy bizonyos témákat, legyen az vérszövetség vagy királyság, egyszerűen nem nyitott rá a szívük, és nem fogadják be. Egyszerűen visszapattan.

Tehát ez azt jelenti, hogy egy bizonyos szintre az Úr felhozott benneteket, mert azt hiszem, hogy minden zökkenő nélkül mindenki vette a tanítást. S ezt köszönjük az Úrnak! Olvassuk el elsőként:

2Korinthus 9,6-10

Azt mondom pedig: Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat.

Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kényszerűségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.

Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok áraszsa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségték lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek, Amint meg van írva: Szórt, adott a szegényeknek; az Ő igazsága örökké megmarad.

Aki pedig magot szolgáltat a magvetőnek, kenyeret is szolgáltat eleségül, és megsokasítja a vetéseket, és megnöveli megigazultságotok gyümölcseit. Ámen!

Így működik Isten *gazdasági rendszere*. De hogy nagyobb legyen a rálátásotok, ezt elolvassuk különböző fordításokból is.

2Korinthus 9,8 (Bővített)

És Isten meg tudja tenni, hogy minden kegyelem, minden kegyeltség, és földi áldás bőségben jöjjön hozzátok azért, hogy mindig, mindenkor, minden körülmények között, és akármilyen szükség esetében, önellátóak legyetek, elegendővel rendelkezvén ahhoz, hogy ne kelljen igényt tartanotok semmilyen segítségre, segélyre és támogatásra, és bőségben, felszerelve, felöltvén minden jó cselekedetre, és szeretetadományra.

Vesünk egy másik fordítást:

És Isten képes minden kegyelmét minden jóindulatát, és földi áldását, bőségesen rátok árasztani, hogy mindig, és minden körülmények között, és mindenben önellátóak legyetek, bármire van is szükségetek, hogy elegendő javatok legyen ahhoz, hogy ne szoruljatok segítségre, vagy támogatásra, és bőven teljen minden jó tette, és bőkezű adományra. Amen!

Miközben vidáman és *nagylelkűen adakozol*, Isten minden *áldását* hozzád *irányítja*. Azt akarja ugyanis, hogy képes legyél *adni* a szükségben levőknek. Az adakozás érdekében *megszaporítja* a bevételi *forrásunkat*. Hallelúja!

Márk 4,14-20

A magvető az Igét hinti.

Az útfélen valók pedig azok, akiknek hintik az Igét, de amint hallják, azonnal eljön a sátán, és elragadja a szívükbe vetett Igét.

És hasonlóképpen a köves helyre vetettek azok, akik amint hallják az Igét, mindjárt örömmel fogadják,

De nincs bennük gyökere, hanem ideig valók; azután, ha nyomorúság vagy háborúság támad az Ige miatt, azonnal megbotránkoznak.

A tövisek közé vetettek pedig azok, akik az Igét hallják

De a világi gondok és a gazdagság csalárdsága és egyéb dolgok kívánsága közbejövén, elfojtják az Igét, és gyümölcstelen lesz.

A jó földbe vetettek pedig azok, akik hallják az Igét és beveszik, és gyümölcsöt teremnek, némely harmincannyit, némely hatvanannyit, némely százannyit. Amen!

Itt a magvető példázatában Jézus Isten *Igéről* és a földnek a *minőségéről* tanít. Mert egy jó magot, ha *jó földbe* vetünk, akkor több lesz a *hozam*. Ha ugyanolyan jó magot gyengébb minőségű földbe vetünk, kevesebb lesz a hozam. Tehát célszerű *megvizsgálni* a szántóföldet, ahova fogjuk vetni a magjainkat – többek között az adományainkat –, hogy milyen föld az.

Az Úrtól van? Az *Úr mutatta* azt? A Szent Szellem mutatta azt a vetési lehetőséget? Mert akkor biztos vagyok benne, hogy az egy *jó termőképességű szántóföld*. Ha viszont nem az Úr mutatta, hanem csak mi gondoltuk ki, akkor nem lesz olyan mértékű a hozam. Ezt én így látom.

A *hit* kapcsán az uralkodó *szabály* az, hogy a hit *hallásból* származik. Azt hiszem, hogy ezt már kívülről fújja mindenki. Az *Igére épülő* cselekvés az *eredményeket* szül. Nekünk is olyan *gyorsan* kellene engedelmessé válnunk az Igének, mint ahogy teszik az emberek, amikor meghallgatják a jogtanácsosnak a véleményét, az orvosnak az intését, útmutatását, az ügyvédnek a tanácsait, és azokat elfogadják. Nekünk pedig az *Igére*, illetve a Szent *Szellem* vezetésére kellene *hallgatnunk*.

Függetlenül a körülményektől, azt kell *tennünk*, amit az *Ige mond*, mert az *visz* bennünket *győzelemre*. Hinnünk kell, hogy az *Ige igazság*. És ha ezt az igazságot *megcselekedjük*, akkor az *hitet* fog teremni.

A hit helye a *szív*. Az Igének le kell csusszanni a *szívünk mélyére*. A *működő hit* képes *aktiválni* a szellemi törvényeket, és ez által jön *valóságba* az, amit szeretnénk elérni. Isten Igéje mag. Az *elvetett* mag megteszi a dolgát. Meghozza a *termést*, gyümölcsöt terem, 30-60-100 annyit, a *hitünk* mértékének a függvényében, illetve a *földnek* a minőségétől függően.

Ahhoz, hogy gyümölcsöt tudjon teremni az Ige, az Igének be kell *hatolni* a szívünkbe. De mi történik? Ahogy az Ige bejut az emberek szívébe, az *ellenség* azonnal ott terem, hogy *kilopja* onnan a magot. Mert ha a mag *gyökeret ver*, akkor a hívő az ellenséget le tudja *győzni*.

Ebből a részből derült fény arra, hogy az *Ige helye* a szív. Vannak esetek, amikor nincs konkrétan megfogalmazva így, mint például, hogy az Ige helye a szív. De az Igének az *értelméből* világosan kiderül, mert az ördög azért jön, hogy a szívből kilopja. Sok esetben az Ige *értelme ad világot* a számunkra bizonyos dolgokról.

Mint például a múlt héten, megtudtuk, hogy mi az a *kijelentés*. Bepillantás a kulisszák mögé, bepillantás a függöny mögé, bepillantás a fazékba, mert a fedőn keresztül nem lehet látni, hogy mi van benne. A kijelentés felfed valamit.

Isten *felfed* valamit a kijelentés során a számunkra, amit addig nem tudtunk. Egy olyan *ismeretet* hoz, aminek addig nem voltunk a birtokában. Nem szerencsés halottnak tetetni magunkat az ördöggel szemben, mert nem fog elmenekülni tőlünk.

Mikor fog elmenekülni? Ahogy a Jakab 4,7 írja, hogy *állj ellen* az ördögnek, és *elfut* tőled. Ez a struccpolitika jelen esetben nem eredményes. Olvassuk tovább ugyanitt a 24-es verset.

Márk 4,24

És monda nékik: Megjegyezzétek, amit hallotok: Amilyen mértékkel mértek, olyan-nak mérnek néktek, sőt ráadást adnak néktek, akik halljátok. Ámen!

A *halló fülű* embereknek, azt mondja az Írás, hogy még *több áldás* kerül a birtokába, mert *nagyobb kijelentéssel* bírnak. Fontos a halló fül, a látó szem, a nyitott szív.

Márk 4,26-29

És monda: Úgy van az Isten országa, mint mikor az ember beveti a magot a földbe.

És alszik és fölkel, éjjel és nappal; a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja miképpen.

Mert magától terem a föld, először füvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászbán.

Mihelyt pedig a gabona arravaló, azonnal sarlót ereszt reá, mert az aratás elérkezett.

Az *aratásnak* meg van az *ideje*. Aki foglalkozott a mezőgazdaság területén ilyen tevékenységgel, tehát gabonatermesztéssel, az tudja, hogy ha a kalász egy bizonyos érettségi fokra jut, akkor azt le kell aratni, mert különben az időjárás, meg a viharok hatására a fej lehajlik, és kihullik a szem. Tehát ha *vetettünk*, azt le is kell *aratnunk*.

Aratás nélkül nem tudunk bővölködni. Ha valaki vet, de *nem aratja le*, azt mondják rá, hogy ez az ember a *szélnek vetett*. Mert a szél ki fogja rázni a gabonafejből a magokat. De nemcsak gabonára igaz, hanem minden másra is. A napraforgóra és bármi másra.

Mert Isten törvénye úgy működik, hogy a növény – ha nem szedjük le időben – akkor a saját *magját szétszórja* azért, hogy jövőre ismét tudjon szaporodni, sokasodni. Tehát hiába fizet valaki tizedet, és hiába adakozó, ha *nem arat*.

Azt is jó tudni, hogy a tudatlanság, az *igei ismeret hiánya gátolja* az ő életében Isten *kegyelmének* az áradását és a növekedését. Ezáltal nem tud nagyobb szintre jutni, vagy csak nagyon keservesen tud előbbre jutni az anyagi területen is.

Egy kis *összefoglaló* következik, az elmúlt 16 tanításból. Kértem az Úr bölcsességét, és a lényeglátását, hogy mi kerüljön bele. Először is olvassuk el:

3János 1,2

Szerettem, mindenek felett azért imádkozom, hogy gyarapodhassál és jó egészségben légy, mint ahogy a lelked is gyarapodik.

Itt a *lélek gyarapodásáról* tanultunk annak idején. Ez az Ige vonatkozik a *bővölkedésre* is. Mégpedig a szellemi, lelki, és fizikai bővölkedésre. Itt különösen az *elme jólétét* emeltük ki, ami gyakorlatilag úgy érhető el, hogy a hívő a *gondolkodását megújítja* Isten Igéjével.

Nem lehetsz *egészségesebb* és *gazdagabb* annál, mint amilyen egészséges és gazdag a lelked, azaz a *gondolatvilágod*. Nekünk olyan *látásunknak* kellene lenni, amint *Isten lát* bennünket a *megváltás művén* keresztül. Az Ige tükrében.

Adott az Úr egy világosságot, s ezt szeretném veletek is megosztani és felhívni a figyelmeteket, hogy sok esetben a keresztények a következő pontnál *buknak el*. Megteszik a megvallásaikat, de *nem látják* magukat abban a helyzetben, hová *szeretnének elérni*. Legyen az bővülködés, legyen az gyógyulás. Ilyenkor a csonka vágányra szaladnak.

Olvassuk el az útmutatást az *Ige felhasználásához*.

Példabeszédek 4,20-22

Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsad füledet.

Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te szívedben.

Mert életük ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek egészség. Ámen!

Itt olvasható az *útmutató* az Ige felhasználásához. Ha veszel egy készüléket, kapsz hozzá útmutatót. Ha nem olvasod át rendesen, akkor csak a fele funkciót tudod majd használni, mert nem értesz hozzá. Ha szeretnéd ennek a gépnek az *összes funkcióját* kihasználni, akkor el kell *olvasnod* az egész útmutatást, be kell *gyakorolnod*.

Úgy, ahogy a katonaságnál, éjszaka bármikor felébresztették a katonát, össze kellett tudni rakni a puskáját. Ezt *gyakoroltatták* velük. Ez egy *fontos* dolog egyébként, mert ha valami rajtaütés jönne, vagy pánikhelyzet lenne, akkor is tudja, hogy azt a fegyvert hogyan kell összerakni, használni. Vagy sötétben, csukott szemmel is tudja használni, működtetni.

Van itt *négy* fontos szempont.

1./ Azt mondja, hogy a Szavaimra összpontosíts. Az egész lényünkkel *Isten Igéjére* szükséges, hogy *összpontosítsunk*.

2./ Az Igére hajtsad a füledet. *Hallgatni* kell az Igét. Ha valakinek mondjuk gyógyulásra van szüksége, akkor nyugodtan felmondhatja a szívéhez szóló gyógyulós Igét, aztán tegye be a CD-be, és *hallgassa*.

3./ Ne távozzon el a *szemeidtől*. Ez az a pont, ahol a keresztények *elvélik*. De Isten gyújtott világosságot, s a világosság úgy szól, hogy a *tekintetedet* soha ne vedd le az Igéről.

4./ *Tartsd meg* a szívedben. Az imént beszélünk erről a magvetés példázata kapcsán, hogy jön az *ellenség*, és a szívünkbe elvetett Igét ki akarja *gyomlálni*. Ne engedd meg neki! Ne arra figyelj, hogy mit mondanak mások az Igéről, vagy a szolgálatról, vagy a pásztorokról. Nem ez a lényeg. Te magad le tudod ellenőrizni, hogy az a hely, ahova jársz, az igei, igaz, tiszta és követhető.

Térjünk vissza a harmadik ponthoz, hogy *ne távozzon el a szemeidtől* Isten Igéje, Isten Beszéde. Nekünk mindannyiunknak, keresztényeknek Isten *ígérete* szerint kellene *látni* az anyagi *helyzetünket*. Isten Igéje pedig azt mondja, hogy *megáldott* már bennünket minden mennyei áldással, a Krisztusban. *Múlt* idő. Meg vagyunk áldva. Hallelúja!

Ha *szegénynek* látod magad, akkor az abból fakad, hogy *eltávozott az Ige* a szemed elől. *Levetted* a szemed az *Igéről*. Ezt vonatkoztathatjuk a gyógyulásra is. Mert sok esetben a láthatók olyan erőteljesek – a tünet, a fájdalom –, hogy a *figyelmünket elvonja* az Igéről.

De *vissza kell térnünk* az Igéhez. Az Igére kell *tekintenünk*, az Ige szerint kell *látni* magunkat, függetlenül, hogy mi a jelenség, mi a tünet. Mert a keresztben a munka *elvégeztetett*, s ez *megváltást* hozott a számunkra a betegség alól, a szegénység alól. Dicsőség Istennek!

Gyógyul a szív! Van rá jelentkező? Hallelúja! Tudja az Úr, kinek mire van szüksége.

Fordulópont akkor jön el az életünkben, ha elkezdjük magunkat *gazdagnak látni* az Ige tükrében. Nem a bankszámlánk, vagy a pénztárca alapján, hanem az *Ige tükrében* kell magunkat *gazdagnak* látni. Utána jön majd a *valóságba*. Ezt a lépést nem szabad kihagyni.

A *megvallások* fontosak, nagyon fontosak, de a *látásunknak* is meg kell lenni mellette. Az igei látásunknak. A megvallásokon túl, folyamatosan *győztesnek* kell látni magadat. Akár anyagi területen, akár gyógyulás területén, akár házasság területén, bármilyen területen.

Kell a *megvallás*. Vallj is meg, hogy *győztes* vagyok *Krisztusban*, mert az Ige is ezt mondja, továbbá mindenre van *erőm a Krisztusban*, de *lásd* is magad ilyenek!

Ahogy az Úr ezt a részt megvilágította, eszembe jutott az a testvérnőnk, aki azt szokta emlegetni, hogy rongyosra imádkozta az imakönyveit, de javulás nem történt a fizikai állapotában. És akkor úgy gondoltam, hogy nem kapcsolt hozzá hitet. Ez is lehet, de a másik okot itt rejlik a most olvasott Igében, hogy *tekintetét levette* az Igéről, a kereszten bevégzett munkáról és az ő fizikai állapotára tekintett.

Ez egy másik *összetevője* annak, hogy miért *nem jött* valóságba az ő életében a gyógyulás. Ezzel nyomatékosítani szeretném azt, hogy nagyon fontos az, hogy mi *miképpen látjuk* magunkat. Milyen helyzetben látjuk magunkat. Érthető, hogy ez mennyire fontos?

A megvallás kell, de utána *látunk* is kell magunkat úgy, ahogy *Isten lát*. Jézus Krisztus a kereszten volt, elvégezte a munkát. Ő az „ékszereit” az ízületeiben hordozta, azt a három nagy szöveget. Ez a *szeretnek* a kifejezése volt.

Hallottam egy történetet, ha valakinek szeretnétek a *megváltást szemléletesen* elmondani, hogy mi az, megosztom veletek. A megváltásban hogyan *nyilvánul* meg a *szeretet*. A következő eset nagyon jól mutatja ezt.

Nagyon messze történt tőlünk, a földnek a másik részén. Télen két ember utazott autóval, mínusz 20 fokban. Egy híd közelében haladtak el, amikor az utas azt mondta a sofőrnek: Állj meg, én gyereksírást hallok! – Ugyan már! Mínusz 20 fokban? – De csak állj meg!

Visszatolatott, letekerte az ablakot, és nagyon vékonyan hallotta a gyereksírást. És mentek a hang után. A hang a híd alól jött. Egy nagyon szomorú helyzet tárult ott a szemük elé. Egy anyuka ott szülte meg a kisfiát, és hogy a gyermeke ne fagyjon meg, az összes ruháját leszedte magáról, és a babát becsavarta. De az anyuka nem élte túl.

Ez az a *szeretet*, amit az anyuka megtett a gyermekért, hogy *életbe maradjon*. És a kereszten ez a *szeretet nyilvánul* meg, hogy Jézus *életét adta* azért, hogy mi *élhessünk* az Ő elfogadása által. Mert így nyerhetjük ez az örök életet.

Természetesen, amikor ez a fiú felnőtt, akkor visszakerült erre a helyre, és kérte, hogy mutassák meg neki, hogy hol találták meg őt. Ott volt a híd alatt elhantolva az édesanyja. Ő meg levette a zakóját, és rátette a sírra, köszönetképpen.

Azt hiszem, hogy egy kívülállónak könnyebben érthető, ha ezt az esetet elmondod, hogy az anyuka úgy *mentette meg* az újszülött fiának az életét, hogy az *övét feláldozta*. A csecsemő megmaradt, mert be volt pólyálva abba a kevés ruhába, ami volt az anyukának.

Kétféle gazdasági rendszer létezik. A *világi* gazdasági rendszer, amiben a földi emberek élnek, és az *Isten* gazdasági rendszere, Isten királyságának a rendszere, amire nem hat a földi válság, és nem hat az infláció.

Isten szeretné, ha az Ő népe ne a világ gazdasági rendszere szerint működjön, hanem Isten királysága szerint. Azt is leszögeztük, hogy a *szegénység átok*, nem Istentől van, a *bővölködés* pedig *áldás*, és ez Isten *akarata* minden teremtménye számára, ugyanúgy, ahogy a gyógyulás.

A mi drága mennyei Atyánk, Krisztus által *megerősítette* a szövetséget – mert az újszövetségen az Úr Jézus Krisztus Szent Vére a pecsét –, s ez a szövetség az *ellátásunk alapja*.

Nagyon izgalmas lenne egyszer a *szövetségbe* elmélyedni. Van egy könyvünk, a *Vérszövetség*, ez már ad ízelítőt ehhez. És igazából ez a vérszövetség nagyon jó a házassághoz témaköréhez is. Mert a házasság is egy szövetség.

Azt hiszem, hogy elmondhatjuk, hogy minden hívőnek van *mennyei folyószámlája*, akkor is, ha nem tudja. De mostantól már tudása van róla. Ha valamikor valakinek *adakoztál*, segítettél, vagy különböző módokon *támogattál* valamilyen szolgálatot, akkor az erre fordított összeg az *nem kidobott* pénz az ablakon.

Hanem a befektetésed gyűlik a *mennyei folyószámlán* és *kamatozik*. Egy biztos, hogy a *legjobb hozam* úgy érhető el, hogy a *legjobb magot* a *legjobb földbe* vetjük. Végigvettük részletesen, hogy a mennyei folyószámlára hogyan *helyezhetünk el* betéteket.

Az egyik volt a *tized*, a másik csoport az *adakozás*. Ez utóbbiba tartozik a *szegényeknek* való adakozás, az *Evangéliumba* való befektetés, Isten *dicsőítéseként* való adakozás. Az Úr adott egy kis kiegészítőt, ezt szeretném most veletek megosztani.

A szegényeknek való adakozás, az más néven *alamizsna*. A 13-i pesti tanításban is hallhattunk erről egy fél mondatot, hogy van *alamizsna*, és ez egy külön kategória. *Alamizsna* szóra a görög a következő szavakat adja: szájalom, könyörületesség, részvét, jótékonyág, és adomány. Tehát egy könyöradomány egy segítő könyörületesség azok felé, akik bajban vannak.

Az igeszámokat csak elsorolom: Apostolok Cselekedetei 3,3 versében, a sánta ott volt az Ékes kapu előtt, és *alamizsnáért* tartotta a kezét. Apostolok Cselekedetei 9,36-ban szerepel egy Tábitha nőtanítvány, aki nagyon sok jó cselekedetet tett, és bőkezűen adott *alamizsnát*.

Apostolok Cselekedetei 10,4-ben Kornélius imái és *alamizsnái* felszálltak Isten trónja elé, így írja a Biblia. Azaz úgy is mondhatjuk, hogy Isten *figyeli*, illetve *számon tartja* az adományainkat, vetéseinket.

Most viszont olvassuk el a Lukács Evangéliumból... Nem emlékszem, hogy ezt olvastuk volna. Ez valójában rávilágít a mennyei folyószámlára. Amikor *erszényt* hallasz a szövegben, az Igében, akkor ez rávilágít, ráutal a *mennyei folyószámlára*.

Lukács 12,33-34

Adjátok el amitek van, és adjatok alamizsnát; szerezzetek magatoknak olyan erszényeket, melyek meg nem avulnak, elfogyhatatlan kincset a mennyben, ahol a tolvaj hozzá nem fér, sem a moly meg nem emészt.

Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is. Ámen!

Ez egy *kifogyhatatlan* kincstár, vagyon – a görög ezt így fogalmazza meg. Ez az Ige utal a *mennyei folyószámlánkra*. Ha *vetünk*, akkor a mennyei *folyószámlára* kerül, és ott *kamatozik*.

A második befektetési mód volt az Evangéliumra való befektetés, ami az Örömhírnek a terjedését szolgálja. Több szolgálónak a hite abban van kiárasztva, hogy a kétkezi munkán kívül van *más forrás* is. Ugyanis élnek Istennek engedelmes emberei, akiket Ő csatornaként használ. A múlt héten is érintettük ezt a dolgot, de most jobban előjött.

1Korinthus 12,28

És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodszor prófétákul, harmadszor tanítókul, azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit. Ámen!

Ha valaki szeretne ebben jobban elmélyedni, akkor ajánlom figyelmébe a Kenneth Haginnek a *Szolgálati ajándékok* című könyvét. Ott elemzi az elhívásokat.

A régebbi fordításban *gyámolok*, *kormányok* szerepelnek a „segítők, vezetők” helyett. Ezek gyakorlatilag *szolgálati elhívások* a szolgálatok anyagi *támogatására*.

Kicsit szokatlan megfogalmazás, de a *gyámol* a görögben azt jelenti, hogy *segítségnyújtás*, pártfogás. A *kormány* pedig, hogy *vezetés*, irányítás, kormányzás.

Hasonlóan, mint egy révkalauz, aki a hajót beviszi a kikötőbe, egy bizonyos keskeny biztonságos ösvényen. Mert zátonyok vannak jobbról, ballról. A révkalauz tudja, hogyan lehet biztonságosan bejutni. Ezek a segítő szolgálatok (*gyámolok*, *kormányok*) a szolgálatokat *anyagilag* igazgatják, *finanszírozzák* és kezelik. Segítik és *menedzselik*.

Nem mindenki teszi ugyan első helyre az ilyen fajta elhívását, vannak, akik inkább a saját vállalkozásukat igyekeznek felpörgetni. Az újszövetségben ezt úgy is fogalmazhatjuk, hogy ez egy *segítő szolgálatba* tartozó kategória. A segítő szolgálatba sok minden beletartozik.

Ez a terület az újszövetségben nincs még kellően kiforrt állapotban. Pedig ez a fajta szolgálat is legalább annyira *fontos* a maga nemében, mint a pulpitus mögött a prédikátorok. Van egy buszsofőr, de nincs busza, akkor nincs tömegközlekedés. Ha van sofőr, van busz, de nincs benne üzemanyag, megint csak nincs tömegközlekedés. Tehát a *feltételeknek* együtt kell állni ahhoz, hogy működjön valami.

A földi befektetéshez az emberek elmennek pénzügyi tanácsadóhoz, vagy részvényügynökhöz, hogy a segítségüket kérjék, hogy a pénzüket meg tudják forgatni. Ha valaki az Evangéliumba szeretne befektetni, akkor neki teljesen más irányba kell indulnia.

Kell neki keresni egy *szolgálatot*, hogy azt tudja *menedzselni*. Így kerül az ő *befektetett* összege a *mennyei folyószámlára*. Ha a *helyükre* kerülnek a gyámolok és kormányok, akkor gyakorlatilag a szolgálat pénzügyei *nem a prédikátor vállalát nyomják*. A támogatás *felszabadítja* a prédikátort a szolgálatra, és ő az *elhívására* tud összpontosítani. Mert az Isten elhívottjának a *fő feladata* az Ige tanulmányozása, felkészülés és a *szolgálat*.

A harmadik befektetési mód, Isten dicsőítéseként való adakozás. Erre most külön nem kívánok kitérni, annak idején foglalkoztunk ezzel. Viszont emlékezésképpen megemlíteném, hogy a Galata 5,6 azt írja, hogy a hit *kizárólag szeretet által* tud működni, munkálkodni. És az igaz a *gyarapodásra* is.

Tehát ha szeretnénk *gyarapodóak* lenni, akkor *szeretetben* kell járnunk. Hasonlóképpen, ha szeretnénk *egészségesek* lenni, akkor *szeretetben* kell járnunk. Mert a *hit* minden területen kell, hogy működjön.

Azt is már megtanultuk, hogy az *elvetett mag tudja a dolgát*, ezért áraszd ki ebben a hitedet. Hogy a mag, amit korábban *elvetettél*, vagy még régebben, vagy a napokban, az meg fogja hozni a *gyümölcsét*.

A végén elérkeztünk a *banki kivéthez*. Egyrészt a *tized megnyitja* a menny ablakait, és *áldásözön* zúdul a tizedfizetőre, csak hittel tegye a tizedfizetést. Másrészt az *adakozás* által befektetett összeghez pedig három módon lehet hozzájutni, *kivenni*:

1./ *Megegyezés ereje* által, a Máté 18,19 alapján. *Egy akaraton* kérnek és az megvan. Mert azt olvassuk az egyik ószövetségi igében, hogy *egy* megfutamít ezret, *kettő* pedig tízezret. Ha van egy hatalmas probléma egy településen, hány ember kell annak a problémának a megszüntetéséhez? Elég *kettő*, mert azt mondja az Ige, akik *egy akaraton* imádkoznak, az megvan nekik.

2./ *Megvallás ereje*, amely módon vehetünk ki a mennyei folyószámláról.

Márk 11,23

Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.

Világosan elmondja, hogy *meglesz* néki, amit *mondott* és *látja*. Tehát ide bele kell tenni, a *látást*. Hogy mondom, *vallom* és a szellemi szememmel *látom*. Nagyon hasznos ilyenkor a *képzelőerő*.

3./ A harmadik kivételi mód, az *elvárt hit*. Erről tanítottunk a legutóbb. Hallelúja!

Dicsőség az Úrnak! Köszönjük Uram, hogy szolgálhatunk. Szolgálhatunk Téged, szolgálhatunk a szentek között, a helyi gyülekezetben, mind pedig az internet jóvoltából a távolabb élők felé. És hisszük, hogy ez a tanítássorozat nagy áldást jelent a hallgatóság számára. Ámen.

Járj abban a bőségben, amit a Krisztus megszerzett neked a kereszten. Megdorgáljuk Jézus nevében a hamis tüneteket, megparancsoljuk a testnek, hogy nyissa meg a fülét, hallja meg az Igét, hogy Krisztus sebeiben gyógyulást nyert, és vesse le a hamis tüneteket, és öltözzé magára az Úr Jézus Krisztusban kapott szent egészséget, a Jézus Krisztus Szent nevében.

Növekedést szólunk az életetek felett! Járj az áldások teljességében, bőségben, győzelemben, amiket Jézusban kaptál, az egységet, békességet árasztjuk ki az otthonok felett, a Jézus Krisztus Szent nevében. Minden dicsőséget Uram néked adunk. Kizárólag Jézus erejét, életét engedjük meg, hogy áradjon, minden mást leállítunk a Jézus nevében.

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.